

తెలుగు జాతీయులు

ప్రథమ భాగము

సంపాదకుడు :

మధురకవి : నాథము కృష్ణరావు

వ్యాఖ్యాతలు :

కూచిభొట్ల ప్రధాకరశాస్త్రి

ఘట్టి లక్ష్మీనరసింహశాస్త్రి

వెల రు. 1-0-0

398-9
KRIP-T
P-1

25082

75373

ప్రకాశకులు :

అశ్వీ గ్రంథ మండలి, తెనాలి.

విక్రమ . కార్తిక . కు . నవ్వు

గురువారం

7-11-40

మధురకవి

శ్రీ నాళము కృష్ణరావుగారి

వ్యక్తిపూర్తి మహోహత్కవ సందర్భమున

తెనాలి లక్ష్మీ గ్రంథమండలిచే

ప్రకటింపబడినది.

తెలుగు జాతీయములు

అం అనిన ధం అన నేరఁడు

ఏమియు రాని మూఁగుఁడు

ఓ అనిన న రాదు అస్పృష్టు

ఉ. అక్కట! పొట్ట చించిన నొ శత్రుఁ డై నను రాదు శుక్కులుం
డక్కులు గాని య మ్మనిన య మ్మన నేరఁడు వేదమందు
సాం పెక్కిన మున్నివిద్యలు నహింఁడ నేనని కాపువారిచే
ప్రమొక్కులు గొంచు నాతఁడు సమున్నతగర్వము హత్తి
వర్ణింపఁ.

శుక. 2 ఆ. 96 పే.

అంకరాఁడు

చలనాది, కలసాప్రియుఁడు

తే. ఎలని యోప్రాప్త గను పొంద నీక మరుఁడు
కలహమున కంకకాఁ డయి కాలు ద్రవ్వఁ
బాండుబహుళక్షసాపరంపరలు వెడల
నింటిలో నేడుముల్లయ్యె నింగుముఖికి.

ఆము. 5. 84

అంకాపాఠాలు

కోపము, విరోధము, తీవ్రము

క. కింకరులచేత నంతఁ

లంకకు వేగందెనందినఁ విని యంకా

పాఠాలు దరికొనంగని

రంకుశసాహసమర్థుఁ డగు దశముఖుఁడుఁ.

రామాభ్యు. 7. 49

సీ. బెడిదమా శృంగార భీభత్సములకు నం

కాపాఠములు.....

కవిసర్ప.

అంకురార్పణము

అంకుర మన మొలక. మొల కెత్తించుట.

ప్రారంభ మని భావము.

ఏవేని శుభకార్యముల జేయఁబోవు నపుడు తొల్దొల్దఁ
గావింపఁ బడు పని.

చ. హృదయముప్రేఁ గొకింత శమియించెను జెల్వపుఁగ్రొవ్వు
పెంపునం బొదలెడు రంభకుఁ సవతిపోరు గణించుట
కంకురార్పణం బిది యిటు గొంత చేసితి నపేక్షిత మంతయు
నైనయట్ల యాసుదతియ చాలు దానికి నసూయయు
నున్నది మాట లారయఁ.

కళాపూ. 2. 3.

అంగడిఁ బెట్టు

నలుపురు వినునట్లు వీధిలో నెండవేయు.

బహిరంగము గావించు.

చ. తలపున నెంత మోహపరితాపము గల్గిన దాచుకొందురో
యలయుక లేక యూకరణి నంగడిఁ బెట్టునురో వధూటులు
కువల. 3. 43

అంగరొల్లె

ఒకదినను భక్ష్యము

వ..... పొరివిధింగాయలుఁ దేమనంబును బాలకా
యలుఁ జక్కిలమ్ములు మినుపచక్కిలమ్ములు మినుప
సోనలు మనోహరంబులు గారెలు బూరెలు మోదుండ
లంగరొల్లెలు మణుగుఁ బువ్వులుం బేనీలు... ..

హంస. 1. 105.

అంగలార్పు

దూఖించు, వెఱపును నటించు

చ. కెళ్లన నామనాలభుజగిం గని గోగ్రదని యంగలార్పుచున్.
ఆము. 3 ఆ.

సీ. భేదతంత్రంబులుం బెసఁచి యవ్వారల

యైకమత్యంబున కంగలార్చి

రామకథా. బాల. 7. 476

సీ. అంగలార్చిరి విచ్చి రారడిఁ బొందిగి

బ్రమసిరి పాకిరి పల్లటిలిరి

హరవి. 3. 10

అంగలార్పు

దుఃఖము

తే. కింకిరాటమ, రాటమా, కింకిరాట
మా, వరాటమ, నీరాటమా, వనాట
మా, తమిస్రాటమా, కవాటమా, లలాట
మా వచింపు మాయింపుమా యంగలార్పు.

ప్రభావత్య. 2 ఆ.

అంగవించు

ఉత్సహించు, అతిక్రమించు.

సీ. తే. అట్టి భవదీయచటులబాహుప్రతాప
విక్రమాటోపమున కంగవించి నిలువఁ
బద్ధగర్భాదులకు నీతబంటి యనినఁ
జెక్కు మీటిన వస వల్పు శిశువు లెదురె?

జైమి. 6. 245.

గీ. నింగి నేలయు దాటింప నంగవించు
పగిది

నైష. 7. ఆ.

సీ. ఈక్షణజితపద్మ నితని నేక్రమమున
విమతపద్మము లంగవింపఁ జాలు?

నైష. 5. ఆ.

అంచుక యించుక

ఏకొద్దియు

ఉ. ఆడదుగాని మాట లొక యంచుక యించుక వీను లొగ్గి నా
యాడిన మాట తెల్ల విను నర్మిలితోఁ దను నేను జూచినం
జూడదుగాని యొండునెసఁ జూచినఁ దానుచు జూచుచుండు
నీజాడలు నాపయి దగులు సందము శెందముఁ జేర్ప
నేర్పగున్.

శృం. శా. 2. 42 పే.

అంజనమున మాటలాడ నేల?

దొంగతనములు మున్నగునవి జరిగినపుడు చోరుల నెఱింగి
కొనుట కొకరకపు టంజనము వైతురు. ఆ అంజనమున
నెవరో కనుబడి చోరవిషయమును దేటతెల్లముగ
నెఱింగింతురట. అటు లంజనము వేసి విషయ మెఱింగి
కొను సమయమున వేత్ర తాను మాటలాడు టనవసరము
గదా.

స్పష్టముగఁ దెలియుచున్నదాని విషయమై యుక్తులు,
కుయుక్తులు, కాళయుక్తులు, నవసరము లనుట.

ద్వి. అప్పటి నాసాటు లన్నియు మీకుఁ
బెప్పుగ నేల యా శివునికే తెలియు
సంజనంబున మాట లాడ నేమిటికి
ముగిజేతికంకణంబున కన్ద మేల ?

సారం. 1. 844

అంజలి గుంజలి యార్చు

చేతులతోఁ బట్టుకొని నులిమివైచు.

వ.కుద్రకాద్రససముద్రం డగు వీరభద్రుండు
నరసింహు నంజలిగుంజలి యార్చి దివికి వైచువడువున
పొడవుగా నెగఱవైచి.....

బసవ 4. 48

ద్వి. తొండంబు చేపట్టి త్రోచి రాఁ దిగిచి
యంజలి గుంజలి యార్చి మై వెంచి

భాగ. 4 సగం.

అంట ముట్ట రాని అగ్రహారము

తాఁకుటకు, త్రొక్కుటకు రాని అగ్రహారము.
అంతు, పంతు లేక త్యజింపవలసిన విషయము.

అంటి కుంచి యాడు ప్రాయము

చిటుతప్రాయము

ఆ. అంటి కుంచి యాడు నట్టి ప్రాయ మొకింత
నడచు నంతలోన నాదుసతులఁ
బుణ్యశీలయుతలఁ బోకార్చుకొన్నట్టి
నాకుఁ బుత్తు లనుట నగవు గాదె?

కళాపూ. 6. 75

అంటు సంటు

సంబంధము, పొత్తు, భేదభావము

తే. చొచ్చి చన బట్టుటకు నొక్క మచ్చెకంటి
మ్రోలఁ బఱచిన బేల నద్దరము దాఁటెఁ
దొంటిపుట్టునఁ దన యంటఁ సంటువారి
మీఁది మమకారనది ద్రెవ్వ నీడుకరణి.

పాండు. 5. 305.

తే. ఎలయు నీతొక్కరములతోడ నీళ్ళు గ్రుక్క
యంటుసంటాలు పరికించి యంటఁ బొడిచె
గోరుముక్కుల దిగదువ్వి తూచుపెట్టి
నెఱులఁ గలిగిన పేల సన్నింటి దిగిచె.

పాండు. 3. 30.

అంటు సంటు లేక యుగడవచ్చు మున్నగునవి.

అండ దండ

దిట్ట, దాపు; ప్రాపు.

నీ. తే. బుద్ధిమంతుడ నీవు మద్బోధితమ్ము
బ్రహ్మమత మాశ్రయింపుము బహుమతమ్ము
నొండె నాదిపుమొండె నే నోడితి నను
మొండె యను సంగరుండె మా కండ దండ.

శంకరవిజయ కథా... 4. 10.

ఉ. ఘోనిమనోహర! పొరి మాగకరాళ్ళమ్మగార్చితండనై
తా నును బూర్వ మత్సరనిదాఘము సంసరణులు నా నర
ణ్యాని మహర్షిఁ గ్రమ్మరుచు సుండయు దండయు లేక

యుంటి లక్ష్మీనరసింహ! నాకు దయసేయుము నీదుకరావ
లంబమున్.

శ్రీవిద్యా. 3. ఆ.

అంతలపొంతలవాడు

పరంపరాసంబంధముగలవాడు

సీ. చనును బరంపరాసంబంధి యంతల

పొంతలవాఁ డంది పొందినట్టి

వాఁడనంగను

ఆంధ్రభాషా.

తే. అంతపొంతలదాన నటన్న నేమి

దానవారికి నీవంటిదాన నేను

గాన నీతోడి వంతుకు రా నటంచు

గర్వమును జెంది కలహింపఁ గార్య మగునె?

వేంకట. 3. 228

ఉ. ఆపురపంచకంబు తన యంతలపొంతల యిండ్లపిండు సూ.

కతుత్థన. 4. 177

అంతు పంతు

తుది, మొదలు

ఈ అంతు పంతు లేని అటవచాకిరికే జనియించితిం
గాఁబోలు.

అందని మ్రానిపండ్లకు నట్టులు సాచు

తన, కందక, ఎత్తుగ నున్న పండుకోసమై మెడ యెత్తి
ప్రయత్నించు.

అలభ్య మైన దానికై దేవులాడు అని భావము.

ఉ. కందిన యన్యకాంతయెడఁ గామము దక్కుము నన్నుఁ
జేరరా దందని మ్రానిపండునకు నఱ్ఱులు సాఁతురె
భాస. సుంద. 192

ఉ. సుందరి! రాజసందనునిఁ జూచినచూపులపజ్జఁ బోయి నా
డెందము పూవుఁదూఁపులఁ దొడిబడి మన్మథరాగవాల్మీకిలో
డిందె మరల్చి తెచ్చుట కడిది దురాశలఁ బొంది పొంది యే
నందనిమ్రానిపండ్లకును నఱ్ఱులు సాఁచెద నేమి సేయుదుఁ?
దశకు. 3. 131

తే. కమలనయనాచకోర రాకాసుధాంశుఁ
డైన యతఁ డేడ ? నే నేడ ? నని తలంప
కకట ! యందని పంటికి నఱ్ఱు సాఁచె
జిత్త మిటమీఁద నే నేమి సేయుదాన ?

విక్ర. 1. 129

అందని మ్రానిపండ్ల కాస వహించు

అందని చెట్ల పండ్ల నాపించు.

ఉ. అందనిమ్రానిపండులకు నాస వహించినరీతి దివ్యసం
క్రందనపట్టణద్విరదగామినిపొం దెడఁ గోరి వేడ్కమై
నిందుల కేగుదెంచుట కొకించుక నెయ్య మెలర్ప సీజగ
త్సందరి దా నను గవయఁ జూచునొ లేదొ కదా
సుహృద్వరా !

రసీక. 3. 14

అందని మ్రాని పండు

అలభ్య మవునది.

ఉ. అందని మ్రానిపండు డని మహాత్ములు జెప్పిన ధిఃకరించి
మిమ్మందఱ ఘోరయుద్ధమున

పాండవవిజయము.

సీ. అతనిబింబాధరం బందని మ్రానిపం

డుని విచారించె మదాలసాఖ్య

కవిరా. 3. ఆ.

ఉ. అందనిపంటి కేమిటికి నట్టు నిగిడ్చెడు విష్ణుఁ డున్న యా
కంఠవ చందమామగుటకల్

విష్ణు 2 51

అందచందములు

చక్కఁదనము, తీరు

సీ. వర్తిష్టుఁడై శైశవంపుముద్దులు గుల్కు

తనయుని యందచందములు చూచి

అనిరు 5. 91.

మ. అరవిందంబుల కందచందముల నర్థాభ్యాస మీనోపునుం
దర మాస్యమ్ము సితేతరచ్ఛవి వివర్ణం బయ్యె; శుష్కించెఁ
బీవర మంగ మృఖులమ్ము తోచె భరమై భాష్యప్రబో
ధంబ; యేసరి కేమర్గతి గల్గునో యను చెదన్ సందేహ
ముదూభతమై.

శ్రీవిద్యా. 4. ఆ.

వ చీలుకున నటచుండి లేచి తడ బడు. నడుగు లెట్టెటో
లుల మోపుచు మెల్లమెల్లన నిల్లు వెడలి నెలికిం జని
ముగిటం దను ఎరందచందముల, బడు నిడుమల నుప
లక్షించి విసవిస వగదొడంగెనో యన నెల్లివిరియు జల్లని
వెన్నెలనిస్థల నల్లలోకముల నుల్లసమునఁ దేల్చి పొల్చు
బాబిలిం గనుంగొని

భద్రావత్య. 2 ఆ.

తే. నినువట్ల గల పది యన్నింట రామ
లక్ష్మీ నా వేళ్ళి తన్నోలక్ష్మీ చాని
వయసు పంక పందములు సర్వము వాడి
మునుతవడిన మోము నునుపు నునువ కేను.

భద్రావత్య. 1 ఆ.

ఉ. అందు నేన్నతో వగలచుందము జందముఁ జూపఁ బూని
కోలాటము ప్రేయ్యుల వడిని లాలితదృక్తరశప్రభావభుల్
పాటిగఁ బోగొనఁబడిని బౌర్వములం జరియింప వస్త్ర
ముల్ ధాటిగ నేయు నప్పులుక తట్టునఁ బెట్టు ఖణిల్
ఖణిల్లనా.

హంస. 2. 13

... ఈకొమ్మలు, తీగలు పుష్ప గువానిలో నన్ను నొక
కొమ్మగా భావించినాఁడు కాఁజోలు..... ఇట్టివానిని నా
అందచందములు, చేష్టలు, ఎట్లు వశము చేసుకొనఁగలవు?
కవిమాయ. అం 1. పే. 2, పం. 20,

అందిక, పొందిక

సరిపోవుట, కలుపుగోలు (సంబంధము)

చాలు, మూల అన్నట్టు.

అందిన సిగ, అందకున్న గాళ్ళు

తనకు లోబడునట్లు నరించుకొనఁ బ్రయత్నించి యనుకూలించిన జట్టు, లేక యెదిరి గడుసరియై తన కొలందికి మీఠిన పాదము లంటి దాసోఽహ మనుట.

ఉన్న తస్థితియే ఆసించి ఎటు వీలయిన నటు ప్రవర్తించుట.

చ. శివుఁ డిటు ర మృతంచు దయ చేసినచోఁ దల కెక్కి తుగ్ర వైభవమునఁ జూచు చో నడుగు వట్టితి వే మనవచ్చు నీ గుణాంబవు నవు నందినన్ సిగయు నందక యున్నను గాళ్ళు పట్టుకొందువు హరిణాంక వేలకొలఁదుల్ గద నీనడకల్ దలంపఁగన్.

విజ. 3. 51

ఉ. కొందఱి భూతకోటి బురికొల్పుదు నం చదలించి లోగొనుం గొందరి యింట నొక రయి కొల్చి మతుల్ కరగించి యిష్టఁడౌ నందిన జట్టు బట్టుకొను నందక యుండినఁ గాళ్ళు బట్టు నస్పందవిచారశీలుఁ డగు శైవమహీసుర శేఖరుం డిలన్.

తెలుగునాఁడు. పే. 35

అంది పొందిన వారు

అంతల పొంతల వారు

సీ. చనును బరంపరాసంబంధి యంతల
 పొంతలవాఁ డంది పొందినట్టి
 వాఁ డనంగను... ..

అంధ్రభాషా.

సీ. అంది పొందిన వార లాచారపరులు నూ
 బాగు గా దని బాహ్యపఱుతురొక్కొక్క?
 శకుం. (కృష్ణ) 3. 43

అందె వేసిన చేయి

చేతికి తోడ తగిలింపఁబడినవాఁడు
 మొనగాఁ డని యర్థము.

అందె వేయు

నేర్పు గలుగు
 అప్రాంగ మైన యాయుర్వేదమునం దందె వేసిన వైద్యులను
 ధర్మజ. పే. 13. పం. 20

అకటావికటము

వికావికలు, చిందరవందర, చీకాకు, తికమక, అస్తవ్యస్తము

క. అకటా! మరుఁ డిపు డుల్లం
 బకటావికటముగఁ జేసి యడలూడ్చె... ..

రసిక. 3 ఆ.

అకటావికటపు రాజుకు అవివేకి ప్రధాని, చాదస్తపు పరి
 వారము,

అక్క-అగండఁడు

శ్రద్ధ గలవాఁడు

ద్వి. కోరిన ధనములు కొండు కొం డనుచు

నక్క-అగండఁ డై యప్పటప్పటికి

వెక్క-సంబున నూర్లు వేలు న ప్పిచ్చి

హరిశ్చం. 2 భా. 477.

అక్క-న్నమాదన్నలు

ఒకరి నొక రెడఁబాయక తోడుపడువారు.

(పూర్వము తానీషాయొద్ద మంత్రులుగ నుండిన రామ దాసు మేనమామ అక్క-న్నమాదన్నలు ఒకరి నొకరు సమర్థించుకొనుచు జంటఁబాయక ఒకకు త్తికగఁ నుండు వారట.)

అక్షతలు పడు

తథా స్తని యనఁబడు (వివాహ మవు)

అక్షతలు వైచు

తథా స్తను, ఆశీర్వాదించు

అందఱు తల కొక యక్షత యా వేదాంతిపై వైచిరి.

సాక్షి. పే. 135.

అక్షరాభ్యాస మొనఁగు

అక్షరములు నేర్పు, (మొదలిటినుండి నేర్పు)

సీ. ఇంపు సొంపులు గ్రుమ్మరింపు మాటల వీణ
పలుకుల కక్షరాభ్యాస మొసంగు

అని. 2. 31

మ. అరవిందంబుల కందచందముల నర్థాభ్యాస మీనోపు
సుందర మాస్యమ్ము సితేతరచ్చవి వివర్ణం బయ్యె;
శుష్కించె బీవర మంగ మృఖిలమ్ము; తోచె భరమై
భాష్యప్రబోధంబ; యేసరి కేదుర్గతి గల్గునో యను చెడక
సం దేహ ముదూభితమై.

శ్రీవిద్యా. 4 ఆ.

అక్షింత గింజలు పడు

పీటలపైఁ గూర్చుండియున్నపు డాశీర్వచనపు టక్షతలు
నెత్తిపైఁబడు, (వివాహాదు లగు)
ఎట్లో ఒకట్లు ఆ అక్షతగింజలు పడినవి.

అగవు తగవు

కార్యము, కరామతు (అభము, శుభము)

తే. అది విని యెలంగె మత్సరి యటుల గాదె
యల్లుఁ డని యాడుబి డ్డని యగవు తగవు
లంపకము శుభశోభన మని యి వెల్ల
సంతసముఁ జేయుఁ గన్యకాజనములకును.

దశా. (బల) ఆ. 9. పే. 289

సే. అట్టిదకదా వధూటుల కల్లుఁ డంచు
అగవు తగవు లటంచు నెయ్యంబు లంచు

సంపకము లంచు మఱి యెన్నియైన గలవు
కాంక్ష లవి యుండె మీఁదటి కతలు వినుము.

కువల. 3. 65.

అగస్త్యభ్రాత

అగస్త్యభ్రాత యెవరో యాతని యూరు పే రేదియో
నెందును గానరాదు.

ఊరు పేరు తెలియని కశ్చనగాఁడు.

అగస్త్యమంత్రములు పలుకుట

(బ్రాజ్ఞ సవరించుకొనుచు) జీర్ణం, జీర్ణం, వాతాపీ ! జీర్ణం
అని అనుట.

సీ. కక్కుర్తి మెక్కి యగస్త్యమంత్రము వల్కు

బొడ్డు నంటుచు నొక్కభూతనేత

తనివి తీతినత్రేపు విన్నునకు నిక్క

శతపదాల్ ద్రొక్కు నొక్కనిశాచరుండు

పలలరాసుల బువ్వంబుబంతివిందు

మించుబోడులతో నారగించువేళ.

కువల. 2. 150.

అగ్రతాంబూలము

ప్రథమతాంబూలము (శ్రైష్ఠ్యము) (మొదటిస్థానము)

...తుట్టతుదకుఁ గట్టుకొన్న దానిని బిలుచుటయైన చేత

కాని చచ్చుపెద్దమ్మలతో నగ్రతాంబూలమునకు సిద్ధ

మయినాఁడే !

సాక్షి. 189 పే.

అగ్రతాంబూల మందికొను

మొదటి తాంబూలము పుచ్చుకొను
మిక్కిలి శ్రేష్ఠ మవు; అగ్రేసర మవు
..... సంగీతశాస్త్రములో ఏపద్ధతి అగ్రతాంబూలము
నందుకొనునో అది సంగీతజ్ఞుల కెఱుక. కాని, ప్రపంచము
అనుకరణములలో మునిగి తేలుచున్నది.....

కవిమాయ (భూమిక) పే iii

అగ్రహారములో తమ్మళి జోస్యము

పండితులకు బహుమానముగ నీబడు నూరి కగ్రహార
మని పేరు. అట్టి అగ్రహారమున తంబళ జోస్యము చెప్పి
నట్లు.

అధికునియెదుట నల్పుడు ప్రజ్ఞ చూప బోయి పరిహాసా
స్పదఁ డగుట యని భావము.

క. ఎమ్మెలు నాముందఱనా

యమ్మక్కరా! చెల్ల వగ్రహారములోనన్

తమ్మళిజోస్యము లన్న వి

ధ మ్మిది నీవలన నాకుఁ దధ్య మ్మయ్యెన్.

రుక్మాం. 5. 88

అచటఁ బుట్టిన చిగురుకొమ్మైనఁ జేవ

అచటఁ బుట్టిన లేయిగుళ్ళతో నున్న కొమ్మైనను జాల
సారముగలది.

అందలి ప్రతివస్తువు మిక్కిలి సారవంత మైన దని భావవ
 సీ. తే. అచటి వెలయాండు రంభాదు లైన నొరయఁ
 గాసెకొంగున వారించి కడపఁగలరు
 నాట్యరేఖాకళాధురంధరనిరూఢి
 నచటఁ బుట్టిన చిగురుకొమ్మైనఁ జేవ.
 మను. 1. 50

అచ్చట ముచ్చట
 ముద్దు, మురిపెము.

అచ్చనలు
 బాలాక్రీడావిశేషములు
 అచ్చనలాడు = ఆటలాడు

క. వచ్చిన మాని నెదుర్కొని
 తెచ్చి యుచితరీతి నునిచి దీర్ఘతరంబై
 హెచ్చిన శోకము మదిలో
 నచ్చన లాడంగ ననియె నమ్మనితోడఁ.
 జైమిని. 1. 55

(ఇచట 'గలతవారు' అని అర్థము.)

అచ్చనగండ్లు
 అచ్చనకాయలంబోలు బాల క్రీడావిశేషములు.

మ. దినముల్ కొన్ని చనంగ నంతఁ గడు నడ్డి బొమ్మపెండిండ్లు,
గుజ్జెనగూ, శృచ్చనగండ్లు, పింపిళులు, కుచ్చీల్, గీరనం
గింజ, లోమనగుంటల్, గనుమూసిగంతనలు, కంబాలాట
లోనైన ఖేలనముల్ మీఱంగ బోంట్లతో నలరె బాలా
రత్న మెల్లప్పుడున్.

కళాపూ. 6. 202.

సీ. పిప్పిళ్ళు త్రొక్కిళ్ళు బేడిసె తిరుగుళ్ళు
నచ్చనగండ్లు దాయాలు పొళ్ళు
హంస. 5. 155

అచ్చిక బుచ్చిక

కలుపుకోలుతనము, అభేదము; కలుపుకోలుమాటలు

క. అచ్చిక బుచ్చిక లప్పటి
మచ్చిక వెచ్చకుండుగామి మచ్చరములపై
యచ్చిక యిచ్చిన విటుఁ గని
విచ్చిక మట సొమ్ము సుమ్ము వెలవెలఁచులకున్ .
బహులా. 5. 85 పే.

ఉ. అక్కఱఁ జూడవేటి కల యచ్చిక బుచ్చిక సేయు నంచలన్.
విజయ. 3 ఆ

ద్వి. అచ్చుగాఁ దీర్తు మీ య ప్పని కొన్ని
యచ్చికబుచ్చిక. లాడి పత్రములు
హరిశ్చ. (2. భా.) 638.

ఉ. చీకటియేనుంగుం గెడవి చెండెడుసింగము తమ్ములచ్చికి
దాకు మడుగు వాయి విటతాటము చేసిన వెజ్జ స్రోడ
యత్తాళల నున్న జక-వల కచ్చిక బుచ్చిక చిందు వేడి బ
ల్లాళల వేల్పుజేడు లొలుగట్టుతుదం జెలుప్పొదె సంతటన్.

సుదక్షి. 5. 25

అచ్చివచ్చు

అయివచ్చు, కలిసివచ్చు, మే లయివచ్చు

సీ. అచ్చివచ్చె ననంగ నై వచ్చె ననంగ మే
లై వచ్చె ననుటయా.....

ఆంధ్రభాషా. 3. 91

సీ. తొడితొడ్డినము పెద్దలు వచ్చి చెప్పిన
దమ కచ్చిరా దన్న కుమతి వీడు

సానం. 2. 29.

అచ్చివచ్చిన భూమి అడిగెడే చాలును.

అచ్చు ముచ్చు

దొంగ, దొర.

సీ. తే. చూడ వచ్చిన నచ్చు ముచ్చో యెఱుంగ
కాడ రా దేల యీపాప మనెడువారు

శుక. 4. 182 పే.

అచ్చు పోసి విడుచు

మంద్రవైచి విడుచు
(నేవైచ్చగా వనలి వేయరు)

ఆ. నాటితోను నెనుక ననుగు శంతయుఁ దీని
జారవృత్తి దిరుగ సాగె వెలిగ
యిన్న నచ్చిన్లు లచ్చుఁ గోసి విడిచి
నట్టి యాలసోతి యనంగ నతఁడు.

భిక్షావశ్య. | ఆ.

అజగరోపవాసము

కొండచిలువ నీదలన మెదలన యుపనిషదునిది నీతె
యిన్న నీదలన పడియుండి తిను నుపనిషదని జాతుఁడు
నొక స్థితి పుంగు బట్టి మ్రింగివేయఁడు.
చూ. సరిసరి ప్రావ్యాసములు చే. 4

ఆ. కదిసి చూడ హోటాన బ్రహ్మచర్యంబు
పింగళాజంబు మిల్లితీయ
మజగరోపవాస మల బసధ్యాంబు
నకగ విసయ మిట్టి నయము తెల్ల.

ప్రజ. 2. 19.

అతాగక ప్రసవగోత్రులు

మేటి మదక్రింద ప్రేలాపన చనులకు సరివచ్చువారు.
ఎంత లకుఁ బనికరాని వ్యభింబు.

ఉ. మెచ్చి యొకింత గౌరవము మెచ్చక యుండి లఘుత్వలేశ
మున్ దెచ్చుటకున్ సమర్థులె కృతిక్రియకుం గుకవిత్వ
గర్వితుల్ తచ్చరితం బుపేక్ష కుచితం బగుఁగాక నగంగ
నైన వాక్రుచ్చి యజాగళస్తనసగోత్రులు వారల నెన్న
నేటికిన్.

కళాపూ. 1. 7.

అటమట (రూ. అటమటము)

వంచన, దుఃఖము, అసత్యము, వ్యర్థము.

చ. కటకట! రాజచంద్ర! యిటు కర్జమె నిర్జరకన్యకామణిం
దటుకున ఘోరమారనిశితప్రదరంబులపాలుచేసి యి
చ్చటి కిటు చేరి నీవును విశంకటతాపభరాలసుండవై యట
మటఁ జెందెదేల.....

రసిక. 5 ఆ

క. ఇటు చూచినఁ జెల్లిపైఁ ద
ప్పటు చూచిన సుతునినేర మవుఁ గా దనఁగా
నెటువలె' వచ్చునొ మీఁదట
నటమటమో లేక నిజమొ యది యెఱుఁగముగా.

సారంగ. 2 ఆ

క. ఇటువలె వెదకియుఁ దమత్రీ
ప్పట గురువిరహితులమంత్రపఠనం బెటు ల
ట్లటమటమై పోఁజూచిన.....

రామా. 6 ఆ

అటమటకొడు

వంచకుడు

రూ. అటమటీడు.

అటమటించు

చలించు, వంచించు, అపహరించు

వ. మెఱుగుతు మ్రోదవన్నె పెన్నెలుల నటమటించు నెన్నడు
ములవిన్ను వెన్నదన్ని

మను. 5 ఆ

ఆ. దండు విడిసినా రుదధియై తరపుదీర
మందు మందు లగుచు ముందు వెనుక
చూడ కటమటించి చొక్కి యన్నెలవున
నిద్ర సేసినారు నీరజాక్షి !

రామకథా. యుద్ధ. పూ. 4. 334.

తే. యతి ననుచు వేషభాషల నటమటించి
పొంచి తఱివేచి కన్నియఁ గొంచు నరిగె

విజయ. 3 ఆ.

క. తమ్ముడ వని ని స్నేగతి
నమ్మంగా వచ్చు నిట్లు నా కొసఁగక ర
త్న మ్మటమటించుకొంటివి
పొ మ్మిక నీతోడిపొత్తు పొరపొచ్చె మగుణ.

విష్ణుపు. 6 ఆ

అట్టిట్టు సేయు

కలఁచివైచు

సీ. తొట్రించి గొర్రలోఁ దోడేలు సాచ్చిన

ట్రిగబ్బి వేళ్ళ నట్టిట్టు సేయు

సారం. 1. 92

అట్టుపుట్టు

పుట్టుపూర్వోత్తరం

యావత్తు వివర మని అర్థము

అట్టుపుట్టినవాలు

పుట్టుపూర్వోత్తరం, ఆనవాళ్ళు

వ. అట్టుపుట్టినవాళ్ళతో నాగుట్టంతయు నీవే చెప్పుచుండ
నేను లేదని మఱుగుపఱచుటవలన నేమిలాభము?

సౌందర్య స. 58

అట్టుడికినట్టు

పెనముపై వేయఁబడిన యట్టు అంతయు నొక్కమాటుగ
పొక్కుచు నుడుకును. ఆమాదిరి.

ఈవార్త విని నేఁ డూరంతయు నట్టుడికిన ట్టుడికిపోవు
చున్నది.

అడపా తడపా

అపుడపుడు

ఉ పాయని మందనుండి యడపా తడపా చనుదెంచుబోయనిక
బోయిన జీర చిక-దట పుణ్యము లేదని మాససంబునక
ద్రోయ క హా ! పరస్థలము ద్రోకి-యు జూచినయేని
నాలుగేక గాయలు గాయ వచ్చెలువగర్భమునం దెటు
వంటిపాపమో !

పంచ (వేం) 1. 56 పు.

అడకొత్తున నొత్తు

అడకొత్తున నిడి యొత్తబడిన పోక యిరువైపుల నలుగుడు
వడును. అట్లే అన్నివిధముల అన్నిముఖముల నొత్తిడి
పెట్టు అని భావము.

ఉ. ఓర్వదు బంధుజాల మడకొత్తున నొత్తును మామగా, రిడే
బర్హిసమాత్ర పంట బగబట్టును బావ, మగం డటాటిమా
దుర్వహారోషభీషణత దోడనె చంపగఁ జూచుఁ గావునక
సర్వవిధములక సతికి జారసమాగమకాంక్ష చెల్లునే ?

తారా. 3. 67

అడకొత్తులోని పోక యట్లు

అడకొత్తున నొత్తబడిన పోకవలె

అటు నిటు నన్నివైపుల శాధ ననుభవించుట సూచించును.

ఉ. వెట్టగ మందమారుతము వీవగఁ దోడనె వ్రాలె బై విరుల్
మిట్టిపడంగ వీడె దవితెం బధికుం డడకొత్తులోని పో
కట్టుల నంచు గాలి గల యప్పుడె తూరుపుపాఱ బట్టుకొ
న్నట్టిప్రకార మేర్పడ నసంగుండు నించిన తూపులో యనక

సారం. 2. 166

అడపొడ

జాడ (వులుగు)

చ. కడు నుతి కెక్కునట్టి యధికంపుఁగులీనతచే సతండు స
ల్లడల జనాధిపుల్ దఁకుఁ గన్యల నిచ్చెదమంచు నెంచెనే
బడిబడిఁ జెప్పి పుప నది పాటిగఁ బట్టక వారియూసుచే
నడపొడ లేక పోయె నట యల్పము లయ్యెఁ గులాభి
మానముల్.

కళాపూ. 7. 41

చ. తొడఁబడఁ బాటి పై కుటికి ధూర్జటికంటికడిందిమంటలో
నడపొడ గానరాక తెగటాటియుఁ గాలినయట్టి మోడుక్త
వడి రతిలోచనాంబువులవాస నిగిర్చితి పాంఘబాధక్త
మడియ కఁగ! యవ్వెలఁదిమంగళసూత్రమహత్త్వ
మెట్టదో!

మను. 3. 46

వ. తా నెక్కడ నడంగెనోకాని యడపొడ గనరాఁడు.

ప్రబోధ. 5. 2

అడవియామలకము, అంబుధిలవణము

అడవియుసిరికాయ, సముద్రపుటుప్పు కలిసినట్లు.

ఎక్కడెక్కడివారికో ఒకచో సమాగము గలుగుట.

ఆ. తడవు దినములకును ధరణీసురశ్రేష్ఠ

మాకు మీకు సంగమంబు గలిగె

నడవి, మానులకము సంబుధిలవణంబు
గూడినట్టు లయ్యె నేడు నూడ.

కుచే. 2. 78

లవణామలకీన్యాచునుట్లు.

చూ. సంస్కృతన్యాచుములు పే. 101

అడవిలోఁ గాచిన వెన్నెల

అడవిలోఁ గాచిన వెన్నెల యనుభవించి తనకు సాధక్యము
గూర్చునా తెవకు నుండదు సంసరవృత్తివలె వృథామృదు.
కావున నిరంజనయోగ ముని భావము.

వసచంద్రికాన్యాయము.

చూ. సంస్కృతన్యాచుములు పే. 110

ఉ. వెన్నున కిట్లు నుండు బలు వేదములు సేకొని తండ్రి యొల్లు
టకొ గెన్నులం బూచియుకొ మోరియె కావలె సంతుం
దవించె మూల కీ కన్నెలకంబు కాలాడవి గాచిన వెన్నెల
సేసి యయ్యెడమో నిన్నును మూచె నీజనకునిం గుదియించిన
నెట్టి యియ్యెడకొ.

ఉ. రా. 3. 116

నీ. కలయంగ నడనిలోఁ గాచిన వెన్నెల

తై చూగుహాసంబు లవధిఁ బోవ

సప్తసిం. 2. 90

తే. లినుడు నొకిం గత నవ్వి భారామయండు

కువల. యాశీశ! చాలాల్పం గూటిపేద

తోడు దప్పిన జాడ సిద్ధుండు చనినఁ
గానఁ గాచిన. వెన్నెల గాదె బ్రకుకు.

సుదక్షి. 2. 74

ద్వి. చక్కని నాతండ్రి సరి నీకుఁ గలదె
నిను బాయలేకురా నీవెంట నేను
జనుదెంతు భోగంబు చాలు నాబ్రతుకు
నడవిఁ గాచిన వెన్నె లాయె....

సారంగ. 2. 579

ఉ. కామదురాపతాపతతిఁ గ్రాగుచుఁ జక్కని కోడెకాడెదన్
వేమఱుఁ బ్రేమ ముల్లసిల వేడుకొనంగ నసంగసంగరో
ద్దామవిహారలీలల ముదం బొనరించి కఱంచలేని యా
కామినిసోయగం బడవిఁ గాచిన వెన్నెల గాదె చూడగన్.

రసిక. 3. 98

తే. అడవిఁ గాసిన వెన్నెల యయ్యె నాదు
జవ్వనం బకుమారుతో సరసలీల
భావజోపభోగంబులఁ బడయనైతి
నీనితాంతతాపంబు నన్నేల సైచు?

మార్కం. 5. 8

అడుకులు తిన్నట్లు

అడుకులు తినునపుడుమాత్ర మేపాటికష్టమును లేక
మధురముగ నుండి, తినినకొలఁది తిన మనసుపుట్టించును.
కాని, అరుగక కడుపులోఁ గుట్టుచేసి వానివలన ననుభ
వింపవలసివచ్చు బాధ దేవుడే యెఱుఁగు.

తొట్టొట్ట సుఖముగ, నుల్లాసముగ నుండి, తుదకు విషమముగ పరిణమించుట అని భావము.

క. అడుకులు తిన్న ట్లగునే

కడుపునఁ గుట్టెత్తినపుడు కడుఁ బఱచితి నాఁ

డొడ లెఱుంగక పాండుసుతుల

నుడిగి మడుగ వలసె నిప్పు డొకసాత్యకిచేఁ.

భార. ద్రోణ. 4. 89

అడుగు దప్పక

అనినదాని కెదురాడక, శిరసా వహించి

లోబడి అని భావము.

‘గీచిన గీటు దాటక’ ఇదియు సమానభావభోధకములు.

క. పతిభక్తితోడ జరిపెడు

వ్రతములు వల దనెడునట్టి వనితలు గలరే !

పతిమాట కడుగు దప్పక

సతులకు ననుకూలబుద్ధిఁ జరియింపఁ దగున్.

రుక్మాం. 4. 79.

అడుగు పొడుగు

క్రింద, పైన

ఏమాఱుమూలనైన అని భావము.

ఇది అనుభూతశేషమును సూచించుచు.

అడుగు పొడు గింకేమైన దొఱకునేమో వెదకిచూడుము.

అడుగు మాలి పోవు

సమూలముగ నశించు.

తే. అనుజతనుజులుఁ జెలులు వియ్యములు నడుగు
మాలి పోదురు నీకుఁగా మనుజనాథ!

దొరకుఁ గులనాశనుఁ డను దూఱు మేలె

పాండవులతోడ నొడఁగూడి బ్రదుకవయ్య.

భార. ఉద్యో. 3 341.

అడుగులకు మడుగు లొత్తు

నడలో నడుగులు గనుగందనీక మడుగు లిడి యొత్తు.

మిక్కిలి గారాబమునఁ జూచు, విధేయతతో నేవించు,
అనువర్తించు.

సీ. రమణి! నాబాంధవరాజహంసాళి నీ

యడుగుల కేవేళ మడుగు లొత్తు

సారం. 2. 201.

క. అడుగులకు మడుగు లొత్తుచు

నుడిగంబులు చేయఁ జెలువ లున్న రటంచుక

వడ దాకి యంచ నడిచిన

వడువునఁ జెలి నడుచు మేను వడవడ వడకక.

సుదక్షి 2. 98.

తే. వీడకను వార లడుగుకు మడుగు లొత్త

ఘనయశోదయు గారవమునను జూడ

గరిమ నందుండు గన్నులఁ గప్పుకొనఁగ
రాధ పోషింపఁ దగు నిళారాజవదన.

రాధి. 1. ఆ.

వ. ...ముందఱి భూభాగంబు నావరించు సమంచితరత్న
నూపురపారివఃర్యనిర్యాతనూతనప్రభాపటలపరంపరలచేత
నడుగులకు మడుగు లొత్తుట దోఁప....

కళాపూ. 7. 69. 181 పే. పు. 5.

రూ. అడుగులకు మడుగు లొడ్డు.

వ. ...అడుగులకు మడుగు లొడ్డుచు నడుగునెడఁ బులి
జున్నేనియుం దెచ్చి యిచ్చును.

పాండు. 2. 25.

అడుగనివానిదే పాపము

త న్నడిగిన ప్రతియొకవ్యక్తికిని దానము చేయు ననుట.

క. అడుగనివానిదే పాపము

పొడఁగని పద్యంబు చదివి పొగడఁగ నిడుఁ దా

నుడుగనియీవులు వలరా

నడగని నుడుగులమిటారినను పెట్టిదోకో.

బహులా. 5. 82.

అడుగుగులాము

పాదదాసుఁడు

క. రమ్మని పొమ్మని తెమ్మని

యిమ్మని కాని మ్మనంచు నేఁ గొమరుంబ్రా

యమ్మున నానల నిడు సమ

యమ్మున నీదృశులు నాదునడుగుగులాముల్.

భద్రావత్య. 2 ఆ.

అడుగు తప్పినచో బిడుగు తప్పును

ఒకచో నున్నవుడు సరిగ తలపైఁ బడనున్న పిడు గట
నుండి యొక యడుగు తప్పినఁ దనకుఁ బ్రమాదము కలి
గింపకుండునుగదా.

తలపై నున్న యర్చిష్ట మొకించుక యెడ గలిగిన తప్పి చను
ననుట.

తే. అప్పు డాదారి గడతేఱ నగు ప్రయత్న

మెట్లు చింతింపవలయు రాకేండువదన !

యడుగు దప్పినచోఁ డప్పుఁ బిడు గటంచు

నొడువ మును విందువేగద పుడమిలోన.

శుక. 1. పే. 27

అడ్డగట్టలు

అడ్డగాళ్ళు (అడ్డంకులు)

సీ. ఒక్కొక్కరె ప్రసంగ మొసఁగెడుచోఁ గొంద

అడ్డగట్టలు వల దత్రిమాని

శాస్త్రసాహిత్యములు మాకె చాల జీత

మంచు కలగురగంప నేయకుము బాద

రాయణకపిత్యసందర్భరసము నిలుపు

మనుచు దౌవారికద్వార మపుడు దాఁటి.

బహులా. 1. 110

క. నీయడ్డగ^లమాటల

కీయడం బని లేదు నిల్చు మెప్పుటివలె నే

చీయన్నం గడమ రాగము

జీయునురా యెఱుక గల్గు చేడిను తెగనా ?

రుక్మాం. 5. 90.

అట్టగాలు

అట్టగ^ల (అట్టగ^లకుమాట)

క. తల గలిగిన గుళ్ళాయలు

గల నే వగనై నీవు గలిగిన దాద్రు

కలలరవము తెన్నియెసం

గలిగెడు బోగు మని యడ్డగా తోయంగన్.

సారం. 2. 15.

క. బికినికె చెలియన్ వేళొక

నికె చెలిచుకొనుచును గార్యనిష్ఠయ మితరచే

అకె నడ్డగాళ్ళు పుట్టెనొ

యకటా! యది యెల్ల చెలియ నుడంగన్ వలయున్.

శుక. 3. ఆ. పే. 151.

అట్టపట్టులపాప

తగు వనలల పిల్లలను ఒడిలో నడముగ పరుండబెట్టి

ఎత్తుకొనుట, లాలిచుట, తల్లలు చేయుచుండురు. దాని

బట్టి అడపట్టులపాప యు మిక్కిలి పసికూస యని యర్థము.

నీనినే ' అడ్డాలపాప ' అనియు వాడుదురు.

అడ్డపుల్లలు (అడ్డపుల్లలు)

అడ్డమాటలు, (అడ్డగాళ్ళు, అడ్డగట్టలు)

లేని పోని యాయడ్డపుల్లలతో నీకేమి పని ? యూర
కుండుము.

అడ్డవాటు

అడ్డగట్ట, అడ్డపుల్ల

అడ్డవాట్లువేసి చెఱచినం గాని నీకుఁ గునుకు పట్టదు.

అడ్డబాస

బులాకి.

అడ్డాదిడ్డులు

అక్రమములు, వ్యతిక్రమములు, తల్లక్రిందులువ్యవ
హారములు.

నీ. నిలుచుండి చంక చేతులు కట్టుకొనువాఁడె

కొలువ రా రేమంచుఁ గెలయ సాఁగె

వినయఁబుతోఁ జేరి పని యేమి యనువాఁడె

యరయ కడ్డాదిడ్డు లనుప సాఁగె

తనవచోదోషము క్షమింపు మనెడువాఁడె

యే మనిన లేనివాతప్పు లెంచ సాఁగె

వినుము మహికాంత! కొండంతపనికి నైనఁ

బలుకు లేటికి కిల్లాకు పనుప సాఁగె.

అద్భుతములు

సరికాని తలక్రింగుమాటలు

- న. సమలు సేయుచు నూరెయిర
గొట్టిచున్నగుచును చున్నగుగొట్టుచు మురియుకొ
వచ్చుచు మురియుచు గురుచుచు
నన్నుచుమును పలుకుచుతత్తరొనకొ.

బసవ. 6. 191

అద్భుతము తిరుగు

అట్లు పట్టు అపనిష్ఠముగఁ జిగుగు

- క. అద్భుతము తిరుగే
అపనిష్ఠముగఁ జిగుగు

వేమన.

అతనిచేతులలోఁ బెరిగలన్ము గొట్టు

అతనిచేతులలోఁ బెరిగినిపోయి అన్నట్లు.
అతని చేతులలోఁ బెరిగినిపోయి అన్నట్లు.

- శే. పెరిగినిపోయి పాలు నాన్నట్లు నిలుగఁజేయ
చున్నట్లు చూచు నెను నిలుగఁజేయ గాక
చున్నట్లు చూచు నెను నిలుగఁజేయ గాక
చున్నట్లు చూచు నెను నిలుగఁజేయ గాక

శుక. 3 ఆ. 153 పే,

అత్తకోక తొలగినట్లు

అత్తకోక తొలగిన అత్తకు చెప్పటకు వీలు లేదు;
అట్లని ఊరకుండుటకు వీలు లేదు. లోలోన బిసికికొన
వలసివచ్చును.

ఏమియు జేయ వీలు లేక లోలోనఁ దహతహపడుస్థితి.

ఆ. నక్క- యరులలోనఁ జిక్కుకొన్నవితానఁ
గోరి మనము చేసికొన్న పనికిఁ
బేగులోని తీట విత మాయె ననరాదు
అత్తకోక తొలగి నటుల చిలుక.

రాధికా. 3. ఆ.

అత్తమీదఁ గన్ను లంగటిపైఁ జేతులు

చిత్తము శివునిమీద, భక్తి చెప్పులమీద అన్నట్టు
ఏకోన్ముఖముగఁగాక అస్తవ్యస్తముగ నుండుట.

ఒకటి యనుకొని మఱొకటి చేయుట మున్నగువానివలె.

కన్ను లత్తపైఁ దగిలించి చేతులుమాత్ర మంగటిపై నుంచిన
నవి యభిమత వస్తువుపైఁ బడక మఱొకదానిపైఁ బడును
గదా.

ఆ. నందసుతుఁడు మున్ను నామీఁదిప్రేమచే
నొకటి సేయఁ బోయి యొకటి సేయు
అత్తమీదఁ గన్ను లంగటిపైఁ జేతు
లామై ననుచుఁ జెలియ లరసి నవ్వ.

రాధి. 3. ఆ.

అదవద

గజబిటి (కలంగిపది,) కలంత, వ్యత్యస్తము

చ. ఉదరమునకు భరించి ప్రసవోద్భవవేదనకు భరించి పిష్టికా
ముదముని దైవము పీతకు బడి మూత్రమునకు బడి లాజ్జ వాడు
గా నదవద యైన తల్లికిఁ బ్రయోబా సుతరము వృథాభి
మానదుర్భవం డగు తగ్గడికిఁ బ్రాయుడు" మానసనీధిఁ
దలంచి మూడుమా.

పాదము. 2. 58.

శే. కీలక గజబిటి యాతస్మిచూలి నింది
తూలిక గదిలిగిచి యుగ్రగ్రహణి నొంది
యెందా నున్నను దెస్తు నీయిందువదన
నదన ననుఁ జూడు మదవదల్ వదలి యుధిప!

రాసూ. 5. ఆ.

వ. ...వాపినులు చిక్కు వడి, చిదవవగద్దె, మతి చెడి
మల్లమొడ్డియై, దేవు దేరి యవుయగద్దె, యావపు దప్పి
యదవదయై, యంతంత విచ్చి యదవగద్దె, పాతాళిక పల
పల్లన, పతంగుపడి నెల్లనెల్లనై, చిహముడిపడి చెల్లాచె
దై, పొడ వడంగి ప్రోపున నొక్కగద్దె, పోవిడిచి పోయి
పోకై పోయిన గది.....

ఉ. హ. 1. 148

చ. అదవదయై న మయ్యదలు మదమ తప్పి మదవయై ...

చిత్ర. 5. ఆ.

అదవదపడు

కలతవడు

సీ. భేతాళుఁ బురికొల్పి పృథివీశు నసిఢార
నాతండుఁ దెగి కూల నదవదపడి
రామకథా. బాల. 7. 476.

అదను పదను

తగు తరుణము

తే. అదనుపదనునె కూర్చి మాయప్పు దీర్చి
పొమ్ము నీ వన్నఁ బోమె యీపోరు మాని
హరి. 4. 37.

అదురు బెదురు

బడుపు, గిడుపు

అదురుగుండె, పిక్కబెదురు

భయము, పాఱుఁబోతుతనము

ఆ. అంటి పొడిచి పోటు గంటు వెంబడి దూరు
వీరవరులు పురుషకారపరులు
మేర మీఱుఁ సంఖ్య మెఱయుదు రవ్వీట
నదురుగుండె పిక్కబెదురు లేక

రంగా. 1. 13 పే.

అదుపు అజ్ఞ

నియమింపు

అనువు, ఆజ్ఞ లేక ఆకతాయివై తిరుగు నీవా బాగు పడునది?

అద్దములో నీడ కానపడు

యథార్థమైన వస్తువును దృఢించి అయథార్థ మవు వస్తువుపై దవులము గొను.

కలిగినదాని వదలి లేనిదానికి దేవురించు

ఉ. ముద్దియ ముద్దిరాల్ వెనుక ముందట నొండొక కీడు
వేదనం బెద్దల కెల్ల బాట నయి పెట్టినపీటన యుండనైతి
నా బుద్ధులు తప్పి నేమిటికి బోయిన నీళ్ళకుఁ గట్ట వెట్ట
నీచుద్దములోని నీడ కెటు లానపడం బొసఁగుం దలోచరీ!

ఉ. హ. 5. 157.

అద్దములోని ముడుపు

తనకుఁ గలిగిన యగ్నిష్టము తొలఁగుటకుఁగాను దేవునకు
మొక్కుకొని తత్ప్రసాదముగ గట్టబడు వస్తువు ముడు
పఁబడును. అది వస్తురూపముగ నుండ నొప్పు. కాని
అద్దములోఁ గట్టబడిన ప్రతిబింబము వెంటనే తొలఁగి
రూపఁబడదు.

హృత్కి, ఏమియు లే దనుట.

అద్దమరేలు

అగ్నిరాత్రి

సీ. నడిలేయి యనంగఁ గాందారి మాందారిప్రా
 ద్దన సరిప్రా ద్దన నద్దమరేయి
 యన నిశీఢాఖ్య దగు.....

ఆంధ్రభాషా. 1. 94.

ఉ. అద్దమరేయిదాఁక పాల మారసి మారశిలీముఖాహతిన్
 నిద్దరఁ గాచియున్న మగనిన్ జగనీలిపిసాళిజలత య
 మ్ముద్దియ సేవ సేయ దొక ముచ్చట యాడదు మూఁగ
 బోలె నేసుద్దియు లేక కన్మోగిచి చూచు మనోగతిఁ
 దోచుచెల్వనిన్.

పాండు. 3. 71.

సీ. అద్దమరేప్రాద్దు ప్రాద్దు దీండ్రింపించఁ
 గుదేటికొదమకుఁ గొమ్ము సూప.....
 సుదక్షి. 4. 25.

చ. అడుగఁగ వీడరాక బలు నంగదమై గడుఁ గ్రుస్సి యూతఁ
 డీ వడువున రక్క-సు ల్తాడరి వారక యద్దమరేయి దొచ్చి..
 రామకథా. యద్ధ. పూ. 4. 376.

అద్ద, పద్దు

హద్దనుండి వాడుకగా వెలువడిన రూపము అద్దు.

నియమితపరిమాణములో నుండునది.

దానినిబట్టియే ఈగుడ్డ అద్దు రూపాయి యనుట.

కావున—పెద్ద, చిన్న, భేదము లేక అనవచ్చుచు, అన
 రాదు అనునియమము, అవధి, హద్దు.

అద్దు పద్దు లేక నోరట్లు పాటవైచికొనెదవేల ?

అద్దు, ముద్దు

ముద్దు, మురిపెము

క. హా నైతికిగిన ప్రాజాపతయల
ముద్దియలకు సుద్దుముద్దు మురు వాసం గెడువాఁ
డొద్దిర! తలినంద్రుల కీలు
ముద్దులు చూపంగఁ దొడరె మోహముఁ బెనుపక.

రామకథా. బాల. 5. 353

ఆ. అద్దు ముద్దు మీఱకీ యూడది మగఁ డంచు
గూడి మాడి యూడ నూడఁ దలంచి
బలిమి విందఁ బెట్టి పగఁ గొన్న చందానఁ
బొగడ్లి చేసి నేనె బేల నైతి.

రాధ. 3. ఆ.

అద్వైతము

చాదిస్తము

అసంగి, పెసంగి

కలసి మోలసి యుండి

పే. పెనిమిటియు సీపు ముద్దిక నసంగి పెసంగి
మగువ! నామీది పక్షింబు మఱువకమ్మ

రాజశే. 3. 134.

తే. ఆనితంబిని మక్కువ ననఁగి పెనఁగి
యింపు పెంపిరివోవ న న్నేలికొనఁగఁ
దలఁచి పొందిన నది జన్మఫలము గాదె
యనుచు వలరాజుబారికి నగ్గమయ్యె.

భార. విరా. 2. 87.

సీ. తే. అరమరలు లేని కూరిమి నఁగి పెనఁగి
కొదలు దీఱని కోర్కెలఁ గూడిమాడి
కపట మెఱుంగని మమతలఁ గలసిమెలసి
యున్న విభుడిట్లు సేయునే యోలతాంగి ?

పారి. 1. 94.

వ. ... ఒక్కనాఁ డేనునుం గామమంజరియునుం బ్రేమం
జరింపఁ గలసి మెలసి కూడిమాడి పొంది పెనంగి యనఁగి
పెనఁగి చొక్కి డక్కి యుండి.....:....

క్రీడాభి. 1. 58

అనాఘ్రాతపుష్పము

వాసనజూడనిపూవు

అననుభూతము. (అదివఱ కెక్కడను నలుగుడువడనిది.)

“అనాఘ్రాతం పుష్పం కిసలయ మలూనం కరరుహైః”

కాళిదాసీయశాకుంతలమ్.

మ. సుముఖాంతఃకరణంబు మత్సరము నౌత్సుక్యంబునుం బాసి
ఘ్రాతమఁ దర్పణదీప్తి జెన్నుగఁ దదంతర్లగ్నమై యాదిత

త్వము దీనివల దహ బాసర్పు జటిల వ్యాఘ్రం బనాఘాత
పుష్పముచిదం బగు మేన నూన నియమభ్రాష్టాగ్నిఁ
దగ్గించుచున్.

పాండు. 5. 186

అనుము, మినుము

కిష్కంధ గుండ మానుముద్ర వహించుట
అనుము మినుము లేదు.

అనుపు దప్పు

పస చెడు

సీ. అనుపు దప్పిరి నొచ్చి నలసి రావద నొంది
నదవదలైరి చీకాకుపడిరి
చుగలార్చిరి విచ్చి నొగడిఁ బొందిరి
బ్రమసిరి పాళిరి పల్లటిలిరి

హరవి. 3. 10

వ. ...వాహినులు చిక్కువడి చిందఱవందలై, మతి చెడి
మల్లొనుకొని, 'యేపు' దెగి యువురునవ్వరై, యనువు దప్పి
యదవదలై, యుగళిత విచ్చి యరవరలై.....

ఉ. హ. 1. 148

అస్పదమ్మలగు

ఒకేరకముననుండునవి (వారు) యగు

సీ. క్రేగంటిచూపున గిటికొన్న సన్న గే
 దంగి టేకుల కన్నదమ్ము లగుచు
 ఉ. హ. 1. 151.

అన్నమో రామచంద్రా యను

దారిద్ర్యము ననుభవించుచు త్సుధాతురులయి గోలెన్
 నపుడిది యాతగఁ బ్రయోగింపఁబడును.

దారిద్ర్యంబు తట్టుముట్టాడ, అన్నమో రామచంద్రా
 యనుచు

ధర్మజ. 6పు. 2 పం.

అన్నెము పున్నెము

అన్యాయము, న్యాయము; మంచి, చెడ్డ; పుణ్యము,
 పాపము.

సీ. ఎవ్వరిమన మెవ్వఁ డెఱుంగు నన్నెము పున్నె
 మును దేవుఁడె యెఱుంగు ననెడువారు
 సారం. 3. 82.

ఉ. ఉన్నది యున్నయట్లు మధురోక్తులఁజెప్పిన కబ్బ మెప్పుడు
 బన్నము నొంద దందఱును బాగని మెత్తురు, లేనిపోని నం
 ధన్నలు కొన్ని పన్నుక కతల్ వెద బెట్టిన నేమి యన్నమా
 పున్నెమ, పూరుపార్థమ బుభుక్షువు సేసిన బ్రాహ్మణాగ్రమా?
 తెలుగునాడు పే. 2

... ఇంతకు ప్రారబ్ధ మెవరికిని తప్పదు. రావలసిన పేను వచ్చినదిగదా! పున్నెమో, అన్నెమో, అనుభవించి తీరవలెను.

కవిమాయ అం. 3. పే. 49

అన్ని యున్న విస్తరి

నిండుగ శాక పాకాదులు వడ్డిపట్టడిన విస్తరి గారి కెగు
రక యణగిమణగి యుండును.

ఎగురుపాటు లేక అణగియుండువాఁడు.

అప్పు సప్పులు

ఋణాఫణములు

సీ. అప్పుసప్పులు చేసి యడిగిన నియ్యక

బహుఋణంబుల పాలు పడెను పిండు

సానందో. 2. 32 పే.

ఉ. లేవడిమీఁద బానిసలు లేనికతంబున నూరకుండిన

బోవమి సప్పుసప్పులకుఁ బోవుట వేటుగఁ దోచెనేమొకో.

శుక. 2. 88 పు.

అబ్బగాఁడు

(రూ. అబ్బకాఁడు) మూఢుఁడు

క. అని చింద రేగిన ట్ల

చ్చైనఁటి ధరాసురుఁడు చెంతఁ జేపడిననిధి

మునిగాలఁ దన్ని చనుగతి

ఘనజఘనం బాసి యబ్బగాఁడుగఁ బోయె.

పంచ. (వేం.) 4. 169

అభ్రపుష్పము

గగనకుసుమము

శూన్య మని భావము.

చూ. గగనకుసుమన్యాయము.

సంస్కృతన్యాయములు పే. 18

ఉ. పాపదురాపరూప మగు పద్మసమాహ్వయ తీర్థమాళి నీ
 .రే పురుషుండు గ్రోలు నొక యించుక యెన్నడునేని వాని
 కిఁ బాపము లభ్రపుష్పములు, బంధనముల్ శశశాబ
 శృంగముల్, తాపవికారముల్ మరుజలంబులు, పుట్టువు
 లశ్మైలముల్.

పాండు. 5. 72.

సీ. ఆ. కలలు కల్ల లయ్యె, దలపు లభ్రసుమమ్ము
 వలపు లయ్యె, గానివావియయ్యె
 గోర్కులెల్ల, జెల్లె గూఁకటివేళ్ళతో
 జీవనద్రుమమ్ము దేవదేవ !

వ్యాఖ్యాతలచాటువులు.

అమ్మచెల్ల

బౌర! (సంభ్రమాశ్చర్యసూచకము)

ఆ. అమ్మచెల్ల యిట్టి లనకుము గొండలు
 లోనుగాఁగఁ బవనుచే నసాస్త్ర
 మహిమ

భార. శాం. 3. 387

అమ్మకచెల్ల

అమ్మ చెల్ల

ఉ. అమ్మకచెల్ల! నాహృదయ మమ్మక చెల్లదు వీని కియ్యెడన్
విజ. ఆ. 1

ఉ. అమ్మకచెల్ల! యల్లమున నంగన యెవ్వ తెమున్ రవంతయున్
సన్నుగ నొప్పు దెప్పుడు ననామకులం బురుషగ్రహమ్ములన్
నమ్మనుబో, లబో యని యనారతమున్ వగ మీఱి వారి
వాక్యమ్ముల పేటింగలమునందున బూతియ కాక తక్కు నే?
భద్రదావత్య. 2 ఆ.

ఉ.కిమ్మకనీదు మోము గిరికేపులు మూపులు కాను
గానరా దమ్మకచెల్ల ! వానివికచాంబకముల్ శతపత్ర
పైత్రముల్.

మను. 3. 6

అమ్మను బట్టి వసంతము డిమ్మినట్టు

బావమఱిదులవావి గలచోట వసంతములాడుట జేల్లు
గాని మాతృస్థానమున నట్టివి కూడనివి, పాపఫలప్రదములు.
కూడనితావునఁ బ్రవర్తించుట అని భావము.

క. కమ్మని తేనెలు జడిగొన

నమ్ముల నిటు నింతురయ్య యజ్ఞాలయపై

నమ్మనుబట్టి వసంతముఁ

జిమ్ముద మను పలుకు నిజము చేసి మనోజా !

లక్ష్మీ వి. 4 68

దీనినే మహాకరకమున అవ్వను బట్టి వసంతము లాడుట
అందురు. అప్పుడు తనకన్న పెద్దలయెడ తగనట్లు ప్రవర్తించి
అగౌరవించుట అని భావము.

అమ్మయ్య

మిక్కిలి శ్రమచేసి అలసి యున్నపుడుగాని, ఏదేని యొక
పని చేసి అది ఫలించినవెనుకగాని, తాం దనుమనశ్శాన్తి
నొందునపు డుపయోగింపబడు పదము.

“అమ్మయ్యా ! ఇప్పటికి గట్టెక్కినట్టే.”

కవిమాయ. అం. 1. పే. 20. పం. 22

అమ్మలక్కలు

వరుసకు అమ్మ, అక్క అని పరస్పరము పిలుచుకొనుచు
నుండుస్త్రీలు.

ఇరుగు పొరుగున అమ్మలక్కలు జేరి మొగమోటము
పెట్టి అడిగిన తప్పించుకొనలేక ఆమె సర్వము వారలతో
చెప్పివై చెను.....

కవిమాయ. అం. 4. పే. 65. పం. 7.

‘అయిదు పది పేయు

నమస్కరించు, ముందడుగు వెనుక వేయు

తే అయిదు పది చేసె నన ముందరడుగు వెనుక

బెట్టె ననుటకుఁ బేరుగా వెలయుచుండు.

ఆంధ్రభాషా. 3. 105

అయ్యవారులగారి నట్టిల్లు

ఏదినమున కాదినము సంపాదించుకొనవలసియుండునుగాన
అయ్యవారి నట్టి లైప్పుడు చూచినను శూన్యముగనే
యుండునట.

ఏమియు లేక శూన్యముగ నుండునది.

అయ్యవారులగారి నట్టిల్లువలె మీ యగ్రము లట్లు వట్టివై
యున్న వేమి?

సాక్షి. 91 పే.

అరణ్యరోదనము

అడవిలో నేడ్చు నేడ్చునకుఁ బ్రయోజనమేమి? అర్చు
వారా? తీర్చువారా అచ్చట?

దిక్కులేనితనము, నిష్ప్రయోజనము.

ఉ. తేరు హుటాహుటిం గదివి దృష్టి కగోచరమై యయోధ్య
కుంజేరె సరణ్యరోదనము చేయుచు సమ్మిథిలేశుపుత్రిమూ
ర్చార్థసంబునన్ ధరణి వ్రాలె మృగావలితో నుపాంతకా
సారవిహంగముల్ తడుపచారివిధుల్ ప్రకటించుచుండఁగన్
జైమి. 6. 77

వ. అని యనేకప్రకారంబులం బ్రలాపించి తనయరణ్యరోదన
మునకు నొండు గతి లేకునికింజేసి తన్నుం దా నుపశ
మించుకొని,

భోజ. 5. 56

చూ. అరణ్యరుదితన్యాయము

సంస్కృతన్యాయములు. పే. 6

అరటిపం డొలిచి చేతికిచ్చినట్లు

ఒలిచి చే నిడిన కదలి సనుభవించుట మిక్కిలి సులభము గదా.

సులభగ్రాహ్య మగునట్లు.

పైచీకు లెడలించి యంతర్ధామ విస్పష్టముగఁ దెలియ వచ్చునట్లు.

చ. పలుకఁ దలంప దవ్వలగు భారతరామకథార్థముల్ విభా
సిలఁగ నరంటిపం డొలిచి చేతికి నిచ్చిన రీతి నాంధ్రవా
క్కులలితశక్తి నందఱకు సుప్రథితంబులు సేసినట్టి ధన్యుల
నుతియింతు నన్నయబుద్ధోత్తముఁ దిక్కన నెఱ్ఱసత్కవిన్.
కళాపూ. 1. 6.

అరదేశి, పరదేశి

అతిథి, అభ్యాగతులు మున్నగువారు.

అరవరలు

శుష్కము, సన్నము

క. విరహగ్నివలన దేహము

లరవరలై హస్తభూషణావళు లెల్లన్

హరిఁ గోరి జాటిపడఁగా

సమమగ నొకచోటఁ గూడి యందఱు దమలోన్.

విష్ణుపు. 7 ఆ.

25082
25082

వ....వాహినులు చిక్కువడి చిందలువందటై, మతి చెడి
మల్లమడియై, యేపురదెగి యవురుసవురై, యనువు దప్పి
యదవదయై, యంతంత విచ్చి యరవరలై, పాటలేక
పలపలనై, వెలుగుపడి వెల్ల వెల్లనై

ఉ. హ. 1. 148

క. పరుసైన యెండ మెండున
సరవరలై హాయి లేక యలజడి పడంగా

కువ. 1. 101

అరిగాపులు

కప్పుము గట్టవారు (సామంతులు)

సీ. వైదేహపాండాదివసుధేశు లెవ్వని
కడిమిసాంపున నరిగాపు లైరి.

భార. ప్రీ. 2. 178

ఉ. చతురంభోధిపకీతమై సధరణీచక్రంబు శాసించి భూ
పతివర్గం బరిగాపులై కొలువ సేవానన్రురాజేంద్రమా
భితలాలుగకృతరత్న దీధితిసరోలీనుండవై యొప్పు నీ
స్థితి యూరీతిగ నేరికిం బరిణమించెగాదె మర్యోధనా!
పాండవవిజయము.

అరుపు తెరుపు

దోవ, ఊంక; దిక్కు, మ్రొక్కు

సీ. ఉభయభారతికి సమస్తరం బిడనినాఁ
 డద్వైతమత మిల నదువు తెరువు
 లేనిదై పోవదే.....

శంకరవిజయకథా. 4. 44

అఱకాళ్ళకు నఱచేతు లొగ్గు

అతివిధేయతతో మెలంగు, గారాబమునఁ బెనుచు.

తే. చెమరు నెత్తురు నపు బంధుసమితి గరముఁ
 బ్రీతి నఱకాళ్ళలకు నఱచేతు లొగ్గు
 నునికి యెక్కడ నీక్రూరదనుజుబారి
 కగ్గమై వచ్చు తెక్కడ నకట! విధియ

నిర్వ. రా. 5. 104

సీ. అతిభక్తి నఱకాళ్ళ కఱచేతు లొగ్గడి
 యత్త లేగతి నిర్దయాత్మ తైరి
 పద్మపు. 9. 17

అఱగారిఁ గన్న వచ్చినట్లు

అఱకాలిలోఁ గన్నున్న నెంత యంధకారముననైనఁ ద్రోవ
 గుర్రెఱిగి యెట్టివస్తువునైనఁ గాలే కనుఁగొని తనకార్యము
 చక్కగ చక్కఁబెట్టుకొనఁ గలదు.

చెదరక సరిగ గమ్యస్థానమును చేర నరుగుట నిది సూచిం
 చును.

సీ. తే. చెదర కటకాలఁ గన్ను వచ్చిన విధాన
నాథసంకేతముల కేఁగు నడికిరేలు
కాయసంభవబాధాసహాయ మగుచు
సై వ్విణీకోటి నిర్భయసైవ్విరధాటి.

పాండు. 4. 28

అటకాల ముల్లు గొనక

మెత్తని అటకాలిలో ముల్లైన గ్రుచ్చుకొనక
నిరపాయముగ, నిరాటంకముగ అని భావము.

క. అటకాల ముల్లు గొన కిటఁ

దిరిగి రఘుస్వామి యేఁగుదెంచుక మదిలోఁ
దరుణీ! వెటవకు విపినాం
తరమున నిను విడిచి పోకఁ దగ దింక నాకుక.

రామాభ్యు. 5. 172

అటకాలఁ బెట్టి నేల రాయు

అటకాలిక్రింద వైచికొని మట్టిలోఁ గలిసిపోవునట్లు
రాచివైచు.
సమూలముగ రూపు మాయునట్లు చేయు.

తే. కాని పదరకు మిఁకమీఁద దానిమోము
గనఁగవ ద్దని శౌరినిఁ గట్టిపెట్టి
బింకములు కూల నటకాలఁ బెట్టి నేల
రాచకున్నను నాపేరు రాధ గాదు.

రాధి. 3 ఆ.

అజకాలిమంట నడునెత్తి కెక్కు

కోప మతిశయించు

చ. ముని యెదు రానొ యంచు సురముఖ్యుఁడు భీతిని బోవు
సంతలో ననఘని గౌతముం గనియె నక్షిపదుండును వేష
ధారి నింద్రునిగ నెఱింగి యిట్టు లను రోషసముజ్జ్వలి
తాక్షుఁ డౌటఁ జెందిన యజకాలిమంట నడునెత్తికి
నెక— ఝటాఝటంబునక.

దశా. రామా. 288 పే.

అజచేతి యుసిరికాయ

అజచేతిలో చుచఁబడిన యుసిరికాయ తా గ్రహింప
ననువై విస్పష్టముగఁ దెలియవచ్చును. అట్లే—స్పష్టముగ
ననుట.

చూ. హస్తామలకన్యాయము, కరతలామలకన్యాయము.

సంస్కృతన్యాయములు పే. 186. పే. 13

సంపగిమన్న శత. 7

అజచేతిలో వై కుంఠము చూపినట్లు

చాల అందుబాటులో, దగ్గరగా, చాల తేలికగా.

అజచేతి నిమ్మపండువలె

అజచేతిలో నిమ్మపం డిముడ్చుకొనుట మిక్కిలి సుకరము
అట్లే—తనలో నిముడ్చుకొని వికారము లేక అనుట,

మ. ఖరభౌనుప్రియసూనుఁ డిప్పుడు నినుం గారించునేకా, విభుం
డొచ్చేలోపల నిమ్మపంటివలె నత్యాసక్తి మన్నింప సౌ
ఖ్యరస్యైకస్థితి నుండి కావరమునం గన్గాన కాపత్సరం
పర రాఁ ద్రుళ్ళెదవేలయో విధి దరింపక నీతరంబే మహిన్
సారం. 2. 111

అయితేతఁ బ్రాణము లిడుకొను

ప్రాణములు బిగింబట్టుకొను

శ. విలుదెం గురుభరణీపతి

యొకచేతఁ బ్రాణములుగ నభియాతిబలం

బులుచి తేగువ ముందటఁ బెళ్

గొలులుట చిత్తమునఁ బెట్టుకొని విహరించెళ్.

భార. శ్రీప. 2 ఆ.

అయితేతఁ బండ్లు వచ్చు

అయితేలో పండ్లు వచ్చునా? రావు.

అంత శక్తి వచ్చు అని భావము.

శ. అయ్య పులుడిగి పో పో నీ

అయితేలో పండ్లు వచ్చినప్పుడు మమ్ముళ్

గొలుదెచ్చు గాని తగునెడ

ములు పులుడి మది యెట్టిదే వములు వినియెడినో.

కళాపూ. 3. 218

శ. బా పుట్టి పుట్టిచేతలఁ

బూరలన యిపు పోడినట్టి పొలంతుకఁ దే నీ

యజురేతః జంష్టా వచ్చినఁ
గజతువు గా కీక్షుకార్ముకప్రతిపక్షా!

నిరం. 3. 32

అజితే మాణిక్యము

అజితే యసిరికాయవలెనే అజితే మాణిక్యము
సయితము సుస్పష్టముగ నుండును.
సుస్పష్టమైన దనుట.

సీ. శీతాంశుధరుఁ డజితే మాణిక్యంబు

కద్రూజకటకుండు గాదెకొలుచు

శృం. శా. 4. పే. 82

అజవ చాకిరి

అజవలు చేయు చాకిరికి అంతు పంతు చాలు మూల
యుండవట్ట.

అంతు పంతు లేని యీ అజవచాకిరికే జనించితిం
గాఁబోలు.

అజయేదుపు

అజవలు డబ్బు కాసించి తమ కేలాటి సంబంధము లేని
పీనుంగులం గుఱించి తెచ్చికొలుచుఁఖమున నేడ్తురట.

సంబంధము లేనిచోట సంబంధము తెచ్చిపెట్టుకొని వ్యవహా
రించుట.

అజ్ఞులు సాచు

మొద చాచి యాసించుచుండు

ఎప్పు డెప్పుడా అని కాచుకొనియుండు

క. ఆవిప్రవతంసుఁడు ని

త్యావహితుఁడు సమరము లన నట్టులు సాచున్

భావం బుల్లాసమయం

బావిధమునవాఁడు నిలుచునా యట్టియెడన్

రామకథా. ఉత్త. కా.

మ. సారిదిం గోమలకోకిలారుతమునైశ్చర్యమున్, రాకావిధు
స్ఫురదంగారత, దక్షిణానిలుఘృణాపూర్ణత్వ, మాతన్నినిం
బారిగో నట్టులు సాచుచున్నయవి రేపుమాపుఁ బత్రాది
ముర్మురజాతము త్వదాగమభ్రమము నీరోధించు
దద్యత్నముల్.

పుష్పబాణవి. పే. 13.

అలిగి తన్నినఁ బటపుపయిఁ బడినట్లు

తనపై నలిగి పెరవాఁ డోకరుఁడు కాలఁ దన్నఁ గ్రిందఁ
బడక పోయి మెత్తని దూదిపటపుపైఁ బడినట్లు.

తొల్దొల్ల అనిష్టమే అయినను అది మేలుగా మూలుబ.

క. వెఱవకు కలలోఁ జేసిన

కొఱగామికి వగచుచోట గుణరత్నము చే

కుతె నీకు నలిగి తన్నినఁ

బటపుపయిం బడినయట్లు పద్మదళాక్షీ!

ఉ. హ. 5. 153

అలో లక్ష్మణా

ఏడ్పునం దూతగఁ గొనఁబడు పదము.

అలో లక్ష్మణా యనియెడ్పుచు.

“అల్లో రక్షణ” యనియుఁ బ్రయోగములు గలవు.

“ఓఅల్లా! రక్షించవయ్యా” అని దాని యర్థము.

దిక్కు లేక దేవుడా యని పలవించుట.

శా. అల్లోనేరెడుపండొ యియది మద్దర్తంబొ ఫలంబంచుఁ
దా నుల్లంఘించెను బావమాని దివి రాహులం బట్టి మ్రిం
గంగ నై యల్లో రక్షణ యంచుఁ బాతె నతఁ డయ్యాఖం
డలుం జూచుచుక బెల్లె భీభర మేచ నింద్ర! మహి
భృద్భేదీ! యటంచుక వెనక.

రామకథా - ఉత్త. కాం. పూ. భా. 8. 48

అల్లముతాడే బెల్ల మయినది

అల్లము బెల్లముగా మాఱునా? మాఱును. కాని అదే
కాలవశమున బెల్లముగా నయినది.

దిక్కులేనపుడు అలుపపు వస్తువే ఉత్కృష్టవస్తువుగ
నుపయోగించుట అని భావము.

గతి లేనమ్మకు గంజే పానకము అన్న సామెతరకమున.

అల్లపొ లెఱుంగని

రట్టు లేని.

ఎట్టి కళంకము నెఱుంగని.

సీ. అల్లపొ లెఱుంగని నాకులం బను మంచి

మడుగుఁజేరకుఁ జాల మైల సోకె

ఉ. హ. 5. 92

అల్లాడి ఆకులు మేయు

దిక్కు- మ్రొక్కు- లేక నలుగెలకులఁ బలవించుచుఁ దిర్గి.
నానాగడ్డి కఱచు.
నుడువరా నంతటి గోడు గుడుచు.

ఈ కఱపుదినములలోఁ బ్రజ లందఱు అల్లాడి ఆకులు
మేయుచున్నారు.

అల్లారుబెల్లము

మిక్కిలి ప్రియము

క. అల్లారుబెల్లమై గలు

గల్గున నందియలు మొరయఁగా వేడుకపె
నెల్లి మునిగించె ధరణీ
వల్లభనందనుఁడు చూచువారలచూడుకల్.

రాజశే. 2. 5

అ. ఎల్లబంధువులకు నల్లారుబెల్లమై
యరిది గారవంబు నతిశయిలఁగఁ

దల్లిప్రేమ కరముఁ దనరారె ముంగిటి
ముత్తై మగుచుఁ గ్రొత్తక్రొత్తసిరుల.

కళాపూ. 6. 197

అల్లారుముద్దు

అల్లారుబెల్లము, మనోహరము,

మ. అనుగ్రహం గ్రహం నెల్ల వారలకు ని ట్లార్లుము దైవకూతు
సకున్

వసు. 3. 32

క. అల్లారుముద్దు మేకొన
ముల్లోకము లేలు జాణ మురు విది యనుచున్
దల్లియుఁ దండ్రియు నిచ్చయు
నుల్లము లుల్లసితములుగ నుండిరి వేడకన్.

రామకథా. బాల. 5. 355

అల్లిబెల్లిమాటలు

ఒద్దికమాటలు

లోభింపఁజేయు కల్లబొల్లిపలుకులు

వెంకటే. 3. 161

అల్లానేరేడు

(రూ. అల్లానేరేడు)

రాజజంబూవృక్షము, సంగీతవిశేషము, బాలక్రీడావిశేషము

సీ. లవణపాథోధి వేలావేష్టితంబైన

యల్లానేరేడుదీవి యతికరించి

కాశీఖం. 5. 281

సీ. హలాహలం బన్య నల్లానేరేడుఁబండు

ఘిసిమంతుఁడును గాక మ్రింగినాఁడు

భీమఖం. 1 ఆ.

క. ఎల్లెడయుం జీకటిచే

నల్లన యయి తొడిమపట్టు నాఁ దూర్పునఁ బా
టిల్లెడు చిటుగెంపున నభ
మల్లోనేరేడుబొడిగి యాకృతీఁ జూపెన్.

కవిక. 4 ఆ.

శా. అల్లోనేరేడుపగడొ యియది మదర్హంబొ ఫలంబంచుఁ
దా నుల్లగఘ్నిచెను

రామకథా-ఉత్త. కాం. పూ. భా. 8. 48.

శా. నీకే వచ్చు సువాలమున్ ధవళ మింతి యల్లోనేరేళ్ళు గా
గీకళ్యాణము లంచు

పాంచా. 4 ఆ.

క. ఎల్లసుఖింబులఁ జేకొనఁ

జెల్లుట యశావనమునంద చికి-స మఱి పా
టిల్లునె నెన్నెలదినముల
అల్లోనేరేళ్ళుగాక యావలఁ గలవే ?

రామా. సుం. కాం.

గగడ. మాయాస్థలిలో మధుసూదనునకు
నిరతం బుల్లో నేరేళ్ళనుకొని

హంస. 4. 213

అవాకులు, చవాకులు

ఏవ్రా నోటికి వచ్చిన అడ్డదిడ్డపు మాటలు
ఎవేవ్రా అవాకులు, చవాకులు నాలుగు వాగి

అవుగాములు

రూ. ఔగాములు

అగుట, కాకపోవుట; మంచిచెడ్డలు; మేలుగీళ్ళు; కలిమి
లేములు.

సీ. తే. బంధమై ప్రాణముల వెలువడఁగ నీక
యాఁగి పెంచెడు మదనాగ్ని నహరహంబు
నీవు చని యవుగాములు నిశ్చయించి
యాశఁ దెగఁగోయు మదియు మత్ప్రాణరక్ష.
ప్రభావతీ. 3. 107

తే. దీనియాఁగాము లన్నియుఁ దెలిసి శిక్ష....
పరమ. 3. ఆ.

క. చనునే వగవఁగ నొకయెడ
ననయము నగు నలువక్తెన నొఁగాము లొగిన్.
యయాతి. 3.

క. అన నయ్యంగన నా కే
మన నో రున్నయది మీర లనినంతయుఁ జె
ల్లను మీ కొఁగాములు దె
ల్పు నుపాయం బొకటి కానఁబడునందాఁకన్.
కళాపూ. 3. 180

వ.....నలకూబరుండును దత్కాలం బెట్టిదియొ కాని యకాఁ
గాములు వివేకింపలేక యిది యిట్టి శాపంబునకుం దగు
నని పలికి.....

కళాపూ. 3. 234

తే. అట్లు పోద్రొబ్బుటయు నతఁ డాత్మ నిచ్చు
 గించుకొని యుండఁ గాని తా నెంచఁడయ్యె
 రంభ యశాఁగాము లా ప్రతిరంభమిఁది
 ప్రేమఁ గాముకుల్ నూతనప్రియులు గారె ?

కళాపూ. 3. 237

అప్పుడు పప్పురు

నిస్సత్వము, నిస్సారము

సీ. అనువు దప్పిరి నొచ్చి రలసి రాపద నొంది
 రదవదలైరి చీకాకుపడిరి
 యంగలాచ్చిరి విచ్చి రారడిఁ బొందిరి
 బ్రమసిరి పాటిరి పల్లటిలిరి
 బద్గడిల్లిరి వికావికలైరి సాలసిరి
 కులకులఁ గూసిరి కుతిలపడిరి
 గగ్గలకాడైరి కలఁగి రోటాటిరి
 వెలవెల్లనైరి నివ్వెఱఁగుపడిరి

అవునుసవురైరి గుజగుజయైరి డస్సి
 గొల్లబోయిరి వెగ్గిరి తల్లడిలిరి
 సిగ్గవడి గొచ్చవడిరి యిస్సియిసియైరి
 తొరికునిచేత మునులు బృందారకులును.

హరవి. 3. 10

వ....వాఘానులు చిక్కువడి చిందఱవందతై, మతి
 మడియై, యేపు దెగి యవుగుసవురై, యన
 యదవదయై, యంతంత విచ్చి యరవరలై ...
 ఉ. హ. 1

అసిమిలోని దొకటి, అమ్మెడి దొకటి

సంచిలోని దొకటి, అమ్మన దొకటి.
 లో నొకటి, వెలి నొకటి అనుట.

ద్వి. అమ్మెడి దొకటియు నసిమిలో దొకటి

ఆడుమాటలు పరమార్థసార్థములు
 కూడదు నడువడి కొంతైన నిందు

ప్రభులిం. 14. పే.

అ. అసిమిలోని దొకటి యమ్మెడి దొక్కటి

నీచరిత్ర మెల్ల నేడు తెలియ

వచ్చె మాకుఁ గపటవర్తనుడవు నీవు

చేరి నిన్ను విశ్వసింపఁ దగునె?

హరి. 2.

అసురుసురు

సార ముడిగి తూలు; శ్రమమందలి ధ్వన్యనుకరణ

సీ. ఆయాసపడితిరి యాదిత్యవరులార

యసురుసు రయితిరి వసువులార

లక్ష్మీవి. 2.

క. ముసురుకొను జరభరంబున

నసురుస్తరై యున్న మమ్ము నడకించితివి.....

మను. 4.

వ.విన్నంబోవుచు, వీణం బాణుల ముట్టక, బట్ట కట్టక,
బోనంబు మెసవక, సురాపానంబు సేయక, ప్రాతబాజు
గులం బలుకరింపక, సుడివడుచు, స్రుక్కుచు, నసురుసు
రనుచు, నడునెత్తి మొత్తుకొనుచు, నాయాసంబు నొం
దుచు, నారాటంబున గుందుచు.....

చంద్రశేఖ. 2. 56

వ. అత్తైఱంగునఁ దత్తరంపడుచు నంతకంతకు సంతమిఱిస
కంతుసంతాపమ్మునఁ దల్లడిల్లు నుల్లమ్మున గొల్లుమనుచు
సల్లోల స్తని యసురుసు రనుచుఁ గసరికొనుచుఁ గిసుక్కునఁ
బింగు పిసికికొనుచుఁ దటాలునఁ గపోలమ్ముఁ గేల నూని..

భద్రావత్యభ్య. 2. ఆ.

క. కళవళపడు చేడ్పుచుఁ జిం

దులు ద్రొక్కుచుఁ దన్నుకొనుచును బరుగిడుచు ది

క్కులు గనుచు రోజు చార్పుచు

నలయుచు సొలయుచుఁ దడఁబడు చసురుసు రనుచున్.

భద్రావత్య. 2 ఆ.

ఆకథాయి

తిప్పగాయ

సీ. ఆకతాయి బికారి యడిబండగుండెడు

మొండికట్టె గులాము మొప్పె గోపు

హంస. 5. 113

ఆకాశపంచాంగము

పుక్కిటిపురాణము, లేనిపోని గాలి ప్రోగుచేయుట.

సి యాకాశపంచాంగము నాచెంగట విప్పజనదు.

ధర్మజ. 62 పు.

ధర్మజ. 11 పు.

...వ్యాసలేఖనము పదునాఱు, పదునేడు సంవత్సరముల
బాలునకు నిరాధారముగ, నిష్ప్రయత్నముగ, నిస్సాధన
ముగ నాకాశపంచాంగముగ రాగలదా?.....

సాక్షి. పే 24. పం. 12

ఆకాశరామన్న అర్జీలు

చేవ్రాలు లేకుండగా పంపు అర్జీలు.

ఊరు, పేరు, గుర్తు లేనివి.

ఆకాశచిత్రము

ఆకాశమున గీయఁబడిన బొమ్మ

అది గీయఁబడిన వెనువెంటన జలలిపివలె అప్పటికప్పుడు
కనుపడక నశించును.

సూర్యము అని భావము.

మ. అని ధాత్రీవిభుఁ డంత కొంతవడి చింతాక్రాంతుఁడై
 క్రమస్థిని దనచి త్తమ్మున నిశ్చయించె నిటు లేఁ దర్కింప
 నింకేల కణ్వుని లోకమ్మున నూర్ధ్వరేతుఁ డన విందుం
 గాదె యట్లాట నాయనఘం డీచెలి నెట్లు గాంచుఁ గలదే
 యాకాశచిత్రం బిలన్.

శకుం. (కృష్ణ) 2. 24

అకు, అలము

ఆకులు మున్నగునవి

క. ఎక్కడి వెళ్ళితనం బిది

యక్కటకట! యడవిలోని యాకును నలమున్

ముక్కంటిపైపులు మాన్పునె

గ్రక్కున నే నొషధంబు.....

బసవపు. 3. 230

ద్వి. ఆకులు నలములు హరిమీఁద వైచి

ప్రభులిం. 7. 53 పు.

చ. వనమున నా కలగబు దిని వంతలఁ గుందుచు నింత కెన్నడే
 ననుజుండు దాను జచ్చు నడియాస లింకేటికి.....

భాస్క. సుంద. 186

ఆ. ఆకు నలము మెసవి యడవిలో వసియించు

తపసు లేడ రాజతనయు లేడ

నంచు నించుకైన నెంచక యక్కటా!

యడుగవలసె నిట్లు వెడగుతపసి.

దశా, పరశు. 186 షే.

ద్వి. పుడమిని మాకు నీ భోగముల్ చాలు
 నడవులలో నాకు నలములఁ దెచ్చి
 కుడిచియుండెదమయ్య కువలయాధీశ !

సారంగ. 2. 454

క. ఇటఁ బూజితము నేర్చిన
 యటుల గిరీశు నొక యాకు నలమునఁ గొండం
 తటి దేవరకును గొండం
 తటి పత్తిరి వెట్టువారు ధరణిం గలరే ?

సారం. 1. 7

చ. అకలుషభక్తియుక్తిఁ దిని యా కల ముగ్రవనమ్ములందు వా
 రక తప మాచరించెడు నరప్రకరమ్ముల కీప్సిత్కార్థముల్
 సకలము లీయఁ దోయరుహసంభవు మధ్యమ మాస్య
 మందుఁ జేర్చుకరుణమై జనిం గనిన రుద్రుఁడు భద్రము
 లిచ్చు హెచ్చుగన్.

వైశాఖమా. 1 ఆ.

ఆకుమఱుగుపిందెలరీతి

ఆకుమఱుగుననున్న పిందె లొండ, గాలి తగులక నిరపాయ
 ములై కోమలములై యుండును.

అట్లే మృదువుగ, సుకుమారముగ, గారాబముగ

సీ. ఈరీతి బాధల నెన్నఁడుఁ బొందక

నీచల్లదనమున నిండువేడ్కఁ

దల్లితండ్రిలయొద్దితనయులగతి నాకు

మఱుగుపించెలరీతి నెఱి వహించి

హరిశ్చంద్ర. 1. 212

ఆ. అనుడుఁ దపతి పలికె నరుండు మాతండ్రి

యతనియాజ్ఞ మీఱ నడుగెఁ డైన

నాకుమఱుగుపించె నైన నా కేరీతి

నిను వరింప నగును నిర్మలాత్మ ?

తపతీ. 4. 88

ఉ. ఆకుమఱుగుపించె యయి యంతిపురంబునుబోలెనున్నరా
కాకుముదప్రియాస్య భయగాఢతరత్వర నేఁగుఁగాని లో
నాఁకలి నిస్పియున్ రవికరా ర్తియు నెన్నదు మన్మథాస్త్రకీ
లాకులత ప్తచి త్తలకు లక్ష్యమె తక్కిన నొప్పు లెవ్వియున్.

పాండు. 3. 82

ఆకుచాటుపిందె

ఆకుమఱుగుపించె

చ. నయగుణశీలుడైన సుజనస్తవనీయులు మీర లెప్పుడున్
నయ నలి రొత్త భూభరము దాల్చి ప్రజావళిఁ బ్రోచి
క్షీణి సత్కయగతి నిల్పి మీపదయుగంబులదాఁపున నాకు
చాటుగిగినియవలె నుండు నేను ధరణీతలభారముఁ బూన
నేనునే ?

నలచ. 2. 69

అగవేగము

అతివేగము

—
అచూ కి

—
జాడ

—
ఆజోలి త్రవ్వ నేల ?

ఆవిషయమును గుఱించిన ప్రస్తావన యెందుకు?
దానిని స్మరించరాదు అనుట.

తే. అనఘ! వేశ్యావిడంబవర్తనము లెన్న
నిసుకపాతఱ యాజోలి యేల త్రవ్వ
నప్పడుపుఁగూటిపై నసహ్యత జనించి
నామనసు రోసిచట్టి చందంబు వినుము.

ఆటవిడుపు

వీధిబడులలో వారము దినముల కొకమాటు (అష్టమి,
అమావాస్య, పూర్ణిమ మున్నగుతిథులు) విశ్రాంతి కై
సెల వొసంగు నలవాటు గలదు. దానిని ఆటవిడుపు
అందురు. అనఁగా—వర్షసగ ఏడెనిమిది దినములు కష్టించి
చదివిన బాలుర నాట లాడికొనుటకై ఆరోజున విడిచి
వేయుట అని అర్థము. దీనిని బట్టి పైపదము విశ్రాంతి
దినము, సంతోషదినము మున్నగు నభిప్రాయములఁ
బ్రావర్తిత మగుచున్నది.

సీ. తే. ఊడిగములవారలకు నాటవిడుపు గాఁగ

శా. దిగ్దంతుల్ నిదురించె, నిర్భరతఁ జెందెన్ భూధరంబుల్,
మరుద్భుద్ధవేంద్రుఁడు భోగినీరతిసుఖంబుల్ గాంచె,
యజ్ఞాంగతిర్యగ్దాహంబు శమించెఁ, నాటవిడు పై నట్లుండెఁ
గూర్మంబు, సమ్యగ్దోర్దండమునన్ ధరాభరము రామ
క్షౌవరుం డూనినన్.

ఉత్తరా. 1. 137

ఆటు, పోటు

సముద్రప్రాంతములవా రిది యనుదినము నుచ్చరించుచు
జూచుచునుందురు. చంద్రోదయాస్తమయములసమయ
మున సముద్రము ఆలలు పొంగి పోటు పోడుచును.
ఆపోటువలన దరినున్న చింకలు మున్నగునవి నిండి
దాదాపు నలుబది యేబది మైళ్ళవరకు నొటియున్న
నదులలోని నీరుబుకును. అపుడు ప్రవాహ మెదురు
తన్నును. మఱల కొలఁదిసేపటి కది తగ్గిపోవును. ఆ
తగ్గిపోవుటను ఆటు అందురు. దానిని బట్టి—

వృద్ధిక్షయములు (హెచ్చుతగ్గులు); ఒకరి ఒత్తిడి, గిత్తిడి
మున్నగునవి అర్థములుగఁ గైకొనఁబడుచున్నవి.

తే. ఆటు పోటు దాకని ఘనయోధకోటి

భార. విరా. ౩. ఆ.

ఆగ్రహము, అనుగ్రహము అనునర్థమునఁగూడ వాడుదురు.
వాని దంతయు ఆటు, పోటు.

ఆటపాటలు

ఆటలు, పాటలు

ఉల్లాసకరములగు క్రీడలు .

తే. అట్టి హరికీర్తనములు నీ కాటపాట
లిందిరాప్రాణవిభుఁడు నీకిష్టదైవ
మతనిదాసప్రజులు నీ యాత్మబలము
లిట్టి నీకోర్కె చేకూఱ కేలయుండు!

నలచ. 2. 27

ఉ. ఆటలు, బాటలు జెడు, నాయారము లాగుఁ, గళల్
దలగు, సంయాటము లొత్తిగిల్లు, సతుతాదురు మృత్యువు,
లంగ మెల్లెడం బీటలువాటు, సౌఖ్యముల పెం పడఁగున్,
శిశిరాతపాదులం బాటులు సంఘటిల్లును దపంబు ఫలిం
చుట నోటిమాటయే.

త్రిశంకు. అం 2. పే. 21

ఆట మాని యొడ్డించుకొను

ఆటాడుట మానివైచియు ఓడించుకొను.

మధ్యలో నాట మానినను ఓడిపోయెనను సడి మాత్రము
తప్పక పైబడుట.

చమ. 2. 77

చ. సకియలు జాగు మానుఁ డిక్క జాలును బోవుద మాట
మాని యొడ్డుకొనఁబడెన్ నృపాత్మజ కడున్ బరితాపము

నొంది కుండ నేడ కట యి దేల వచ్చితిమి యాశికలం
బడ నింక నొక్కనాటికి చెలి దేర నాయపసడిం బడ
కుందుమె యంచు నెంచుచున్.

నలచ. 3. 264

ఆటలో అరటిపండు

బాలు రాట లాడికొనునపు డొకవేళ దెబ్బతగిలినను దాని
లెక్కింపక అరటిపండు దొరకినటుల సంతసము నొందుదు
రేగాని విచారింపరు.

అడఁ బోయిన తీర్థ మెదు రగు

తాను మునుఁగునాసతోఁ బ్రయాసల కోర్చి పోవుచుండఁ
దన కభిమతమపు తీర్థము తనను వెదకికొనుచు నెదురుగ
వచ్చు.

అభిమతము తనంతన తా సమకూఱు.

సీ. ఎదురయ్యె నాడఁబోయినతీర్థ మద్భుత

మావహిల్లంగ నీయవసరమున

హరి 4. 102

శా. చూడం బోయిన తీవ కాళ్ళు దవిలెన్ శూరోత్తమా !
సంగర క్రీడారోపితచాపటంకరణమూక్తిభూతలోకత్రయా !
యీడా నీకొక? రంశుమంతుడవె నీ వీడేరె నాకోర్కి నే
డాడం బోయెడు పుణ్యతీర్థ మెదురైయబ్బెం బురోధారుణి
సుదక్షి. 2. 64

క. మది నూటడు మిఁక నీతలఁ

పుఁ దలంపక గూడె నాడఁ బోయినతీర్థము

బెదురుగ వచ్చిన క్రియ ని

మ్మదిరేక్షణ తాన వచ్చె మనకడ కర్ణికి.

దశకు. 3. 142

ద్వి. పుడమిపై మరుడ ! నీపొందు నేఁ గోరి

తడ వాయె నేటికి దైవయోగమున

నాడఁ బోయినతీర్థ మరుదెంచినట్లు

నేడు మోహము దీట నినుఁ జూడగంటి.

సారంగ. 1. 571

ఉ. ఆడఁగఁ బోవు తీర్థ మెదులైనవిధంబున నెల్లి పోయె నీ

పాడియ చంద్రశేఖరు నుపాస్తి యొనర్చు.....

హరవి. 7. 123

ఆడుచుఁ బాడుచు

ఉల్లాసపడుచు ననాయాసముగ

ద్వి. ఆడుచుఁ బాడుచు నభిమాతార్థములు

వేడుక భక్తులు వేడిన నిత్తు

ప్రభులి. 14. 112 పు.

ఆతతాయి

దుడుకువాడు, అల్లరివాడు, దుష్టుడు, చంపఁ

దయారయినవాడు.

గీ. శీతకరుండ వైన జెప్ప శక్యము గాని
చుఱుకుమినుకు లేల వఱలు నీకు?
మాఱుమాట లేల మాదృశజనతాతి
భీతికరుండ వోదు వాతతాయి !

ఆతఁ డేయూరు ? సత్యగరిమ యేయూరు ?
అతఁ డెక్కడ ? సత్యప్రశస్తి యెక్కడ ?
ఘరస్పర మతిదూరము గల దని భావము.

నీ. తే. నీవ కాని హరిశ్చంద్రు నే నెఱుంగనె
యాతఁ డేయూరు? సత్యవాక్యప్రశస్త
గరిమ యేయూరు? నీమాట గట్టిపెట్టు
వాక్పరిశ్రాంతి పొందంగ వలదె నీకు.

హరి. 1. 152

ఆతనిపేరికూర నంజు

ఆతనిపేరు గల కూరను తిను
ఆతనిపేరు స్మరించు

క. పుడమిం గ్రోధుల కానతి
వడిఁ బెట్టినవాఁ డతండు పరికింపంగాఁ
గడుఁ గుటిలవర్తనుం డె
న్నఁడు నాతనిపేరికూర నంజుకుము నృపా!

హరి. 2. 38

ఆదమఱచి నిద్రించు

నిర్విచారముగ నిదురించు

క. లే దింకం బగ యని ధను

రాదులదెస వాహనములయండును సంత్య

క్తాదరులై పగతురు నేఁ

డాద మఱచి నిద్రవ్రాదు రది తఱి పొడువక.

భార. సా.ప్రి. 1. 51

క. పొదిగిళ్ళలోన బిడ్డల

ముదమున నిడి యాదమఱచి ముందటికిఁ

గొదకొని నిద్రింపగ రా

దిది మిగులఁ బ్రమాద మయ్యె నిశ నివ్వీటక.

హరి. 5. 131

ఆదరా బాదరా

హడావిడ్డితో అయినట్టు, కానట్టు.

ఆదరా బాదరా నాలుగు మెతుకులు కొటికి.....

ఆసుపాసు

పుట్టుపూర్వోత్తరం

ఆపసోపములు

అసురుసురులు. (అలసట సూచించును.)

మ. పలుతొపంబున నాపసోపములు చూపట్టంగ నిట్టటుగా
నలసెం బంటవలంతి దీని కింక శైత్యప్రక్రియల్ జేయఁగా
వలె... ..

భద్రదాయ. 3. 191

ఆపేరికూర నంజు

అది స్మరించు

నీ. తే. భీమధన్వండు దినన నాపేరికూర

నంజు నే నిది వెలిగాంగ నాకు నొక్క

నిమిషమేనియు గడపంగ నేరరాదు

ప్రాణములతోడిపొం దింక బాయువాడ.

దశకు. 10. 18

ఆయెంబోయె

ఐన దేమో అయినది

క. నీయంతవాని కిటు లా

నా? యాయెంబోయె నిప్పు డైనం దపసిక

డాయక నీ నా యుసులుల

నేయనువున నేటుసేయ నెంచెదొ యనుచుక.

రామకథా. బాల. 4 ఆ.

భక్తవిధేయా! ఆయెం బోయె. నాచరితము నీ వెఱుంగ

నిదియా! పిప్లపేషణ మేల?

కవిమాయ అం. 5. పే. 85.

ఆరంభశూరత్వము

కార్యారంభమునఁ బెద్ద పూనిక; రాను రాను నిరుత్సాహము.

ఆరుదూలు

అలరి

సీ. అత్తమామలపోరు నారుదూ తెఱుగక .

పొందొంద నిచ్చ కాఁపురము దనరె

హంస. 4. 146

ఉ. ఆరును దూఱునుం బడియె నాచెలి యేమిటి కంటివేని నే
వీరును వారునుం బలెను వెఱ్ఱిదయన్ వలపింపలేదు ...

రాధా, 2. 18 పు.

తే. అంత నయ్యింతి యారుదూ రై నదాన

నైతినేకద తగువాని హత్తుకొన్న

నింతకన్నను నన్ను వీ రేమి సేయ

నేర్తు రని నెమ్మనమ్మన నిశ్చయించి.

శుక. 3. 141 పు.

ఆర్పు పేర్పు

విజృంభించు

ఆ. ఆర్చి పేర్చి మారుఁ డారీతి నేయంగఁ

గూర్చి కూర్చి చొల్లు గార్చికొనుచు

మూర్ఛ దెలిసి తనదుముంజేయి నోటిలోఁ

దూర్చి యతనిఁగూర్చి దుఃఖపడియె.

చంద్రరేఖావి. 2. 42

ఆర్పు, తీర్పు

విచార ముడుగ నూరార్పు, కోరిక తీర్పు (ఈడేర్పు)

క. ఆర్పంగఁ దీర్పంగ మిక్కిలి

నేర్పు గల వయస్య లట్లు నెలతయు మీ మీ

నేర్పునఁ బలికెద రక్కఱ

యేర్పడ మీ కీ విచార మేటికిఁ జెప్పుడా.

ఆము. 5. 65

ఉ. 'ఆర్పెదో, తీర్చెదో తెలుప నయ్యెడి దే'మని యంతః
బేరి హః యోర్పు బుటుంగ కంటి సదియోత్తమ ! నీ వెవ
గయ్య ? నన్ను నీడోర్పఁ దలంచి మానవునితేవను వచ్చిన
శంకరుండవో కూర్చిన ప్రాణబంధుడవో కూరిమి రాఁగత
మెయ్య దియ్యెడక ?

సారం. 3. 185

ఆర్పి, తేళ్ళఁ దలఁ బెట్టు

ఊరార్చి తేళ్ళను తలలోఁ బెట్టు.

మంచి చేయఁ జూసి కీడు చేయు.

ఉ. ఏల చలూబు నీ వడిగదేని వదించెద నాదుగోప్యము
బేలప యొర్చి తేళ్ళఁ దలఁ బెట్ట.....

ప్రభా. 3. 147

ఆటితేలు

గడితేలు

ప్ర. నాఁడు నానాటి కభివృద్ధి వలలఁ బెట్టిగి

కొకలను దేటి గడిమోటి గట్టపార

రాలుఁ గాయతనాన బేరజపుదారి
నాటి తేటియుఁ బలుగుంటమారి యయ్యె.

హంస. 5. 110

ఆటుమూఁడగు

కార్యము చెడు

తే. ఆటు మూఁ డయ్యె గచ్చువి చ్చయ్యె ససంగ
బెడసె బుసివోయె ససంగను జెడియె నసంగ
నాఖ్య లగుఁ గార్యవైకల్య మయ్యెసనుటకు

ఆంధ్రనామ శేషము

చ. కనకము బిచ్చ మెత్తు చెలికానికి నీయఁగ లేని లోభికిన్
ధనదసమాఖ్య చొప్పుడునె తన్నిధు లెన్నఁగ నాటు
మూఁడు నై పనులకు రా వటంచు ధనపాలుని మెచ్చరు
మిత్రబంధుసజ్జనుల నుదాత్తవి త్తనిధిశాలులఁజేతురు వైశ్యు
లప్పరిన్.

రామవిలాసము. 1 ఆ. 57. పు.

“విధి చలపట్టి తన్నుఁ జిన్నచూపునఁ జూచుచున్నచోఁ
దలఁచుకొన్న పని యాటుమూఁడు కాక మానునా?”

ధర్మజ. 73 పు. 10 పం.

ఆటు మూఁడు చేయు

చెఱచు, పాడుచేయు

సీ. తే. అనిన మమతల నానాఁడె యాటు మూఁడు
చేసి మఱచెను నే నేమి నేతునమ్మ

కలువాయిశ. 29.

నందక. 122 పు.

అటు షూద్రై నను సరే, షూద్రు అత్తై నను సరే

‘రి’ అంకెలో ఒక సున్న. ‘సి’ అంకెలో సుమారుగ రెండు సున్నలు కావనగును. కావున పరిణామము సగము పూజ్య మైనను సరే, లేక పూర్తిగ పూజ్య మైనను సరే అనుట; లేక, తలక్రిందులైనను సరే అనుట. మొత్తముమీద— ఏది యెక్కువైనను అది తన మనోనిశ్చయమునకు తెగించుట నిది సూచించును.

అవగింజలో అరసగము వారేడు

అరసగ మన నాలుగవవంతు. అవగిం జెంత? దానిలో నాలుగవం తెంత? అదియుఁ గాలేదట.
‘కా’వలసిన దంతయు ముందే యున్న దనుట.

అపులించినఁ బ్రేగులు తెక్కపెట్టు

అపులించిన నాకాలములోఁ గడుపులోఁ గల ప్రేవులను తెక్కించి తెలిసికొను.
ఎంత కఠినవిషయమైనను చూచినంతమాత్రమున కనిపెట్టు అసామాన్య ప్రజ్ఞ గల అసాధ్యునివిషయమున నియ్యది వాడబడును.

ఇంచుమించు

ఎచ్చుతగ్గులు (సుమారు)

ఇంటఁ గుడిచి యింటివాసములు లెక్కించు

ఇంటిలో భుజించి ఆయింటికిఁగల వాసములు, దూలములు
మున్నగువానిం గుణించి, ఆ యిల్లు నాదని వాదించు.
కుడిచినకొంపకే ఎసరు తెచ్చిపెట్టు.
పాలు ద్రావి తొమ్ము గ్రుద్దినట్లు.

ఆ. రాక రాక వచ్చె రాజు శిష్యుఁడు నని
గారవింప సపరివారుఁ డగుచు
నింటఁ దిని గణించె నింటివాసము లిట్లు
లేటి శిష్యు లింక నేటి గురులు?

త్రిశంకుస్వర్గం. అం. 2. పే. 15

ఇంట బల్లియుఁ జౌక సేయు

ఇంట బల్లియుఁ దక్కువగఁ జూచు.
ఇంటిల్లిపాదికి చాల తేలికవు.

క. ఇల్లీల నుండ నింటం
బల్లియు నను జౌకసేయుపలుకులు వినరే
యెల్లెడ లోకములో మగఁ
డొల్లని యా సతిని మారి యెల్ల దనంగఁ.

శుక. 2. 64 పే.

ఇంటికి నిల్లు గట్టుకొను

ఇంటింటికి

ఉ. ఇంటికి నిల్లు గట్టుకొని యేలంగ వచ్చు మురారివెంట నా
యింటికి వచ్చి పూజగొని యేగుట నన్నుఁ గృతార్థుఁ జేత
కకుత్స్థ. 2. 4

ఇంటిలో నేదుము ల్లగు

ఇంటిలో నేదుము ల్లున్న ట్లగు
ఇంటిలో శల్యమృగరోమమున్నఁ గలహకారణ మవు
నందురు. కావున, కలహకారణము అని పైవాక్యము
నభిప్రాయము.

తే. ఎలసి యేప్రొద్దు గను మైద నీక మరుఁడు
కలహమున కంకకాఁ డయి కాలు ద్రవ్వఁ
బొండుబహుళక్షపాపరంపరలు వెడల
నింటిలో నేదుముల్లయ్యె నిందుముఖికి.

ఆము. 5. 84

ఇంటిల్లిపాది

ఇంటిలోనివా రందఱు.

ఇంటిల్లిపాది నను జౌకఁగఁ జూతురు.

ఇందు ర మృన్న ని లైల్లఁ గై కొనినట్లు

ఇటు ర మృని పిలిచినంతమాత్రమున వచ్చి ఇల్లంతయుఁ
దానే స్వత్యముగ గ్రహించినట్లు.

(దుర్మార్గున కొక యంగుళము మేర నిలువ స్థల మొసఁ
గిన నెదురయి వాఁ డిల్లంతయు లాఁగివేయును.)

సీ. తే. కామినీ మార వాఁడు నిక్కముగఁ జేసె
 నిందు ర మృన్న చోట నిల్లెల్లఁ గొనుట.....
 కువల. 2. 23

సీ. తే. కపట మింతేని తెలియదు గాన మేక
 వన్నెపులి యయి యిందు ర మృన్న నిల్లు
 గైకొనుట గాన లేక యాకాఁపురముల
 గారవిగతునె నమ్మి నే వీరిఁజ్ఞెతి.
 కువల. 5. 44

—
 ఇచ్చకములు
 ముఖప్రీతిగాఁ బలుకు మాటలు.

— —
 ఇచ్చకబుచ్చకములు
 —
 ఇచ్చకములు

నలచ. 6. 162

ఇచ్చి పుచ్చుకొన్న యీలగ్రద్ద
 ఒకరి కొక వస్తువు నిచ్చి లోభమున నద్దాని మఱలఁ
 గైకొనిన లోభి. (ఈలగ్రద్ద = లోభి.)

ఆ. ఏము నలుపురందు నెవ్వఁడు గాఁజాలు
 నిచ్చి పుచ్చుకొన్న యీలగ్రద్ద
 మాకు నింపుగావు మాను మీ సుద్దులు
 కలహములమొగంబ కలియుగంబ !

నైష. 7. 107

ఇడుమలు గుడుచు

కష్టము లనుభవించు

తే. బ్రహ్మరాక్షసుఁ డింతిపైఁ బాయకున్న
మంత్రవాదుల వెదకుచు మందు లెఱుఁగు
వారిఁ దడవుచుఁ గనుకలి వంతఁ జింత
నొంది యిడుమలు గుడుచుచు నున్నవాఁడు.

దశ. 11. 36

క. అనుచుఁ దగ డాసి చేష్టలు

కనుఁగొని ప్రజ విరియ నడచి గారుడమంత్రం
బున దోషంబుం దీర్చెద
నని యిడుమలు గుడిచి మంత్ర మఫలం బైనన్.

దశకు. 5. 98

సీ. అడవుల నిడుమలు గుడుచుచుఁ దిరుగు రా

ఘవుఁ డింక నిచటి కేకరణి వచ్చు ?

అచ్చు. తె. రా. సుంద.

ఇడ్డబొట్టువోలె

మొగమున నిడుకొన్న బొట్టువలె.

కదలక, మెదలక నిరపాయముగ, పొంకముగ.

ఆ. ఇడ్డబొట్టువొలె నింటిలో నుండక

యాడుదాన వింత యడవిబాస

నడవిలోనఁ దపము వడఁ బోదు నను నింత
జఱభితనము లెందుఁ గఱచి తీవు ?

కుమార. 6. 673

—
ఇనుపకచ్చడములు

లోహకౌశీనములు

సీ. తే. వారికంబెను సేమహత్త్వంబు ఘనమె ?
పవనపల్లంబుభట్సులై నవసి యినుప
—
కచ్చడాల్ గట్టికొను మునిముచ్చు లెల్ల
తామరసనేత్రలిండ్ల బందాలు గారె ?

మను. 2. 73

సీ. విషయాంకురము గిల్లి వేయనివారికి

—
నినుపకచ్చడమున కెంత దవ్వు ?

పాండు. 4. 278

ఆ. ఆలతాంగి చూపు లల్లార్చి చూచిన
నతనుమహిమచేత యతులకైన

—
దెమలి యినుపకచ్చడము లూడి వడు నన్న
నున్న వారి నింక నెన్న నేల ?

విక్ర. 8 73

ఇనుపగజ్జెలతల్లి

లోహపుగజ్జెలు దాల్చు తల్లి యెంత సమర్థయై యుండ
వలయు !

చాల అసాధ్యురా లని భావము.
గద్దటితల్లి, పెద్దమ్మ. (నిర్భాగ్యదేవత)

చిన్నచూపు

చులకన

అంత చిన్నచూపు చూచెదేల ?
(అంత చులకనగా నెంతు వేల అని భావము.)

ఇరుసెవి యెఱుంగక

ఇతరులచేవి యెఱుంగకుండ.
ఒరులకుఁ దెలియక, గుట్టుగ.

క. ఇరుసెవి యెఱుంగక యుండం
ధరణీసుఖ మనుభవింపఁ దలఁచినఁ బదివే
పురకన్నులెరుటఁ బడితిని
సరివా రెల్లదము సేయ జాణెత నయితో.

ఉ. హ. 5. 197

ఇరుసున కందెనఁ బెట్టక

ఇరుసులో తారు, ఆముదము మున్నగువానితో తయారు
చేసిన మసి పెట్టక.

క.

ఇరుసున కందెన బెట్టక
పరమేశ్వరుబండియైన పాఱదు సుమతీ!

సుమతీశ.

ఇల్లలికినఁ బండు గగునా ?

ఇల్లలికినంతమాత్రమున పండు గగునా? (ఏ అవాంతరములు రాక యెంత యయినఁ బండు గగుట?)

క. త్రుళ్ళుగఁ నేటికి నిలు నిలు

మిల్లలికినఁ బండు వగునె యింతటిలోనే

వల్లభునకుఁ గడు నచ్చిన

యిల్లాలివె? యేను లాఁతి నే పోదోలక?

కళాపూ. 3. 190

ఇల్లు బొల్లు

కొంప, గోడు

శా. లోలత్వంబున మత్తకాశినుల కిల్లుం బొల్లునుం జెల్లఁగా
నేలా వెచ్చము సేయ నెవ్వలన మన్నీ లాధ్యులుం జాలరే
కోలఁబో జనియించు వేడినను వీడ్కో లాభమే తండ్రి,
దుశ్శీలాగారము వారయావతము నిస్సీ! మేటి వాటించునే.

పాండు. 3. 42.

ఇల్లును వాకిలి జూచికొను

ఇల్లు, వాకిలి చెడక కనిపెట్టుకొని చూచుచు నింటియొద్దనే
సుఖముగ జీవయాత్ర చేయు.

శా.సంపల్లాభంబున వేగ వత్తు నిపు డాత్మకా భేదముం
జెందకే యిల్లుక వాకిలి జూచికొమ్ము మదమత్తేభేద్ర
కుంభ స్తనీ!

తారా. 2. 125.

ఇల్లు గుల్ల చేయు .

ఇంటనున్న సొమ్మంతయు వెచ్చించి పాడుచేయు.

(గుల్ల యన లో నేమియు లేనిది.)

సీ. ఇల్లు గుల్లగఁ జేసి యిల్లాలి నెద రోసి

వేశ్యకై యూరూరు వెడలువారు

చింతా. 4. 37. పు.

ఇల్లు నెత్తిఁ గట్టుకొని పోవు

ఇల్లుఁ బాయక తా నేదేని యూరికేఁగునపుడు దాని

పైతము నెత్తినఁ గట్టుకొని పోవు.

(గృహముపైఁ దీరని మమత)

క. ఇల్లు నెత్తిఁ గట్టుకొని పోఁ

గలుగుదురే దివికిఁ దాము కడపటఁ బొరుగూ

దులవెంటఁ జనరె యపుడీ

యలమట వాటిల్లదే దయాస్థితి వలదే?

శుక. 3. 130 పే.

ఇసుకతక్కిడి, పేడతక్కిడి

ఒండొరుల కెదు రెదురుగ గ్రామాంతరముల కరుగుచున్న
ప్రయాణీకు లిరువు రొక చోఁ గలిసిరి. ఒకనిదగ్గఱ నొక

కావడి యిసుకయు, రెండవవానియొద్ద నొక కావడి పేడయుఁ గలదు. మాటలసందర్భమున నొకఁడు తన కావడిలోని వస్తువు ముడిబియ్య మని నుడివెను; రెండవ వాఁడు వండినయన్న మనెను. తమవస్తువుల యాథార్థ్యము నెఱిగిన వారాట వారు పరస్పర మొంజొరుల యుత్తమద్రవ్య మపహరించు తలంపున నట్లే మాటలు సాగించి తమ కావడులు మార్పుకొనునట్లు లనుకొనిరి. అట్లే వా రవి తీసికొని కొంత దూర మరిగిన వెనుక కావడి దింపి విప్పిచూచిరి. ఇసుకవానికిఁ బేడ, పేడవానికి ఇసుక వచ్చెను. అంత మోసగింపఁబోయి పరస్పరము మోసగింపఁబడినందులకు వారు విచారించుచుఁ జనిరి. తాడిఁ దన్నువాని తలఁ దన్నువాఁ డన్నట్లు ఒకమోస గానికి మించినమోసగాఁడు అని భావము.

ఇసుకపాతఱ

ఇసుకపాతఱ త్రవ్వటకు వీలుగాక, అంతుపంతు లేక యుండును.

అంతులేనిది, కదల్చు వీలు గానిది.

తే. అనఘ! వేశ్యావిడంబవర్తనము తెన్ను
నిసుకపాతఱ యాజోలియేల త్రవ్వ?
నప్పుడుపుఁగూటిపై నసహ్యత జనించి
నామనసు రోసినట్టి చందంబు వినుము.

ఇసుము చల్లినను రాలదు

ఇసుక పైనఁ జల్లినను క్రింద రాలదు.

అంత దట్టమని భావము

తే. ... ఇసుము చల్లిన రాలని బిసరుహాస్త
కరనితాంతమరంతభీకరవనంబు.

రామాభ్యు. 2. 24.

క. కే లెత్తి యిసుము జల్లిన

రాలని యొకకానలో.....

పంచ. (వేం) 1. 53 పు.

ఇసుక చల్లినను రాలదు

ఇసుము చల్లినను రాలదు

వ. అరుణగభ స్తికిరణపరంపరలకుఁ బ్రవేశింపఁ దరంబు
గాక కరంబు సాంద్రం బయి యిసుక చల్లినం గ్రింద రాలక
యిరులు గలియుచుం బసరుడాలు వింధ్యవనుధాధర పరి
సరారణ్యంబు దరిసి.

హరి. 2. 15.

ఈకకు ఈక, తోకకు తోక

ఏభాగమున కాభాగము విడివిడిగా

ఈగకంట నైనఁ బడకుండ

ఈగక న్నతిసూక్ష్మతరముగదా. అద్దాన్నికైనఁ గన రాక.
మిక్కిలి రహస్యముగ ననుట,

ఈగకంట నైనఁ బడకుండునంత రహస్యముగఁ దీసికొని
వచ్చితిని.

చింతా. 4. 44 పు.

ఈగకుఁ బోక వెట్టినట్టు

బెల్లము మున్నగువస్తువులు బెట్టిన నీగ వాని ననుభ
వించునుగాని తీపిలేక గట్టిదగు పోకను గని దాని నంట
కయే మిన్నకుండును.

తే. మిన్నకున్నార లిది యేమి మీరు ముగర
యీగకును బోక వెట్టిన యిట్టిభంగి
హెచ్చు గుం దింత మాత్ర మిందేని గలదె
మిగులఁ గోపంబు మీకు లేమియును దోచె.

క్రీడాభి. 1. 246

ఈగకు విసురు, పాముకు బలి పెట్టక,
మిక్కిలి పిసిడితనముతో

క. సామీ! పలుమఱు దేవర
కేమని వినిపింతు నిక నీగకు విసురుం
బామునకు బలియుఁ బెట్టక
యాముసలిగరాసు పిసిడియై వర్తించున్.

విప్రనా. 3. 16

ఈగకుఁ గాటు, పామునకు బలి పెట్టఁడు
మిక్కిలి పిసిడి యనుట.

ఉ. ఈభువిఁ బాముకుం బలియు నీగకుఁ గాటును నీక
యెంతయున్ లోభపరాయణాత్మకులలోనఁ బ్రసిద్ధుఁ డితం
డనంగ

హరి. 4. 100.

సీ. తే. ముంచి యీగకుఁ గాటు పామునకు బలియు ,
నొసంగఁ డని భర్తకై పొక్కు- నువిద మదిని.

పాండు. 4. 149

ఈచెవిగాడు పాచెవిఁ బోవు -

వేగముగ నీచెవిం జూటఁబడిన వేడిగాడు పచో నాగక
ఆచెవిన దూసికొని పోవు.

ఎండలు మెండుగ నుండి వేడిగాడుపులు తీవ్రముగఁ గొట్టు
చుంట నిది సూచించును.

సీ. ఏచి యీచెవిగాడు పాచెవిఁ బోవంగ

నుబ్బి లింగమువోలె నుండు నెండ

పాండు. 2. 29

ఈటారు.

తడియారు

ఇంకను అన్నము కొంచె మీటారవలెను.

ఈటార్పు .

ప్రేళ్ళతో సవరించుచుఁ దడి యార్పు

సీ. తే. తేట నులివెచ్చ నీరునఁ దీర్థ మాడి
 వేణి యీటార్చి సురపొన్నవిరులు ముడిచి
 మడుగు కట్టి కాటుక యిడి తొడివి పూసి
 భసితరేఖాత్రిపుండ్రంబు నొసటఁ దీర్చి.

హరవి. 2

ఈడుబండాడు

పాటు

ద్వి. కుందేళ్ళఁ గన్నట్టి కుక్కలభాతి
 నెందును నిలువక నీడుబండాడు
 నింద్రియంబుల గెల్వ నెవ్వరివశము?

ప్రభులిం. 13. 106 పు.

ఈడు, జోడు

సరి, సమానము

తే. వసుధఁ బుట్టెడు పెరిగెడు వారిలోనఁ
 గని విని యెఱుంగ మంతటి ఘనుని నొర
 యీడు, జోడును, సరి, సాటి, యెందు లే ద
 తం డమర్త్యుండు గాక మర్త్యుండె తలఁప?

నారం. 1. 55.

ఈడుజోడాడు

సరితూగు

తె. అట్లు మామయు నల్లుండు నఖలబంధు
సమితియును నీడుజోడాడి సంభ్రమింప...

రాజశే. 3. 190

హఃతబంటి

అరిది, అశక్యము

వ. ...నాచేబడిన జంతువుం గృతాంతకునంతవానికైన బల
వంతంబున విడిపింప నీతబంటి.....

జైమి. 7. 211

స్త్రీ. పశ్చి. అట్టి భవదీయచటులబాహుప్రతాప
విక్రమాటోపమున కంగవించి నిలువఁ
బద్ధగర్భాదులకు నీతబంటి యనినఁ
దెక్కు-మీటిన వస వల్పు శిశువు లెదురె?

జైమి. 6. 245

హఃతలు, మోతలు నగు

గాలిని కుడున కీతచెట్లు మిక్కిలి ధ్వనిచేయుచుండును.
అట్టి హఃతలు మోతలు నగు.
అర్థమగు.

క. ప్రాత యగు మంత్ర తనకుం

దేవతాకము జేసె ననుచు శిక్షించి యెరుకొ

లూతిం బెట్టిన నీతలు

ప్రమాదలు నై రాజు విడుచు బాంధవ మూకల్.

పంచ. (నారా.) (మి. భే.) 290

ఈదా డన్నఁ గోఁ దాడను

(ఈదాడు = గిఱకతాడి, కోదాడు = పెద్దతాడి)

గిఱకతాడి, అనినఁ గాదు, పెద్దతాడి అననట్లు.

ఏటికి లాగిన కోటికి, కోటికి లాగిన నేటికి నను విధమునఁ గలిసిరాక యుద్ధతిఁ జూపుట.

క. మీదఁ వియోగసాగర

మీదంగలవా లతాంగి! యే మెఱుంగ వయో

యీదా డన్నను మదనుడు

కోదా డను వాడు బిగువు కొనసాగు నొకో.

విజ. 2. 192

ఈనిన పులి

అప్పుడే యీనిన పులి ఆకటిచిచ్చున దహింపబడుచు నేది కనబడిన నోర్వక భగ్గున మండి వెనువెంటన పై కుఱుకును. అట్లే—అప్పుటి కప్పుడు చుట్టున నలిగి మండి పడుట నియ్యది యెఱిగించును.

సీ. ఏణాక్షి యది విని యీనినపులిబోలె

పదరి భగ్గున మండిపడియె నొక్కొక్క

రాధి. 3. ఆ.

ఈపాటి చదువు చదువదా?

ఇంత నేర్వదా ?

క. ఆరయఁ గూఁతుం గవయుట

వారల కది యొప్పువచ్చు వసుమతి నినజం

ఊరీతిఁ జేసెఁ బూర్వము

శారద యీపాటిచదువు చదువదె చెప్పుమా.

నలచ. 4. 122

శరదార

వంకరయైన, సరిగాని, పరుషమైనది.

శే. మొరకునిచందమున సీరతారచూపు
పాండవేయునిసైఁ దార్చి బ్రాహ్మణుడు
పలికె నిప్పుచ్చరం బైన భోషణములఁ
బరిమనాస్తకభావంబు పరిమళింప.

హరివి. 7. 14

శుభ్రతాత్రయ అని శకట రథముగఁ బ్రయోగములు గలవు.

తే. బహువిధంబులఁ బలుకునా పలుకు తెల్ల
జీనక నిడి తన పెడచెవులఁ బెట్టి
శుభ్రతాత్రయ మెలుమూట లిచ్చి యపహా
సించె దార్యోధనుఁడు వేయుఁ బెప్పునేల ?

భార. ఉద్యో. 4. 76

ఆ. బాల ముద్దరాలు పసిగాపు గనుగందు
కూస ముద్దుగుమ్మ గోల యబల
యీశత్రు లాడ నెల్ల నో రాజనో
రామ రామ నిరపరాధ సుమ్ము.

శకుం. (కృష్ణ.) 3. 24

తే. మరలె దుర్మర్షణుడు తోన తెరలె సేన
యపుడు సమ్మెట కోలన నంకుశములఁ
జేటుకోలలవ్రేటుల నీఱతాఱ
యదలుపుల వాహనంబుల చెదరి పఱచె. "

భార. ద్రో. 3. ఆ.

తే. వంక యైన తలం పెల్ల వసుమతీశ!
యరయ మృత్యుపదం బగు నార్జవ్యాన్ని
తంబు బ్రహ్మపదం బింత తథ్య; మేల
యీఱతాఱతలంపులు బీటు వాఱ.

భార. అశ్వ. 1 ఆ.

ఈరు దివ్వఁ దేను వచ్చు

ఈపి యున్న దని తల దువ్వఁగాఁ జేను వచ్చినట్లు.
ఒక ప్రత్యవాయమును దొలగించుకొను నిచ్చఁ దత్ప్ర
యత్న మొనరింప నంతకన్న పెద్దదియే సంభవించుట.

ఆ. మీర లూరకుండ దీరు దివ్వఁగఁ జేను
వచ్చు ననుట వినరె వనితలార !
యాన పెట్టి యడుగ మానరా దిఁకఁ జెప్ప
వలసె మీరహస్యవర్తనములు.

ప్రభా. 5. 78

తే. చాలకుండిన నగుఁ జెట్ట బాలుఁ డితఁడు
కొసరి గొంతెమకోరికల్ కోరెనేని

యిడక సోఁ బోల దిడక బోల దీరు దివియఁ
బేను రాకు న్నే ప్పెరికుల్ పెనుచు లండ్రు.

పాండు. 4. 166

చలకతచు

ప్రాణము బిగబట్టు (ఇలకతచు = నేలకంటుకొనిపోవు)

వ...తిప్పు డస్సాండుపొత్తుబాణంబులు బీడితుండై సూత
పుత్త్రుండు గుంభసంభవు నాలోకించి నాదెస చూడుము,
నీడు నొప్పి నీ నిలువని దగు నెల వగుట నసము డింపక
యూరిగఱచుకొని యున్నవాడ.

భార. ద్రో. 2. 104

క. పొడవునకు నెగిసి చుప్పటి

పడనుటిదెస నిగిడి పొరువఁ బొలిచినఁ గూడం

గడం గడచుచునఁ బడి చుంచం

గడవఁగ లే నీలకఱచి కాకము పాటున్.

భార. కర్ణ. 2. 68

ఈశ్వరివేద

వశీకరణోపధులతో ఈశ్వరినే శోకటిగ నుడువఁబడి
యున్నది.

ఈశ్వరివేలు సర్పవిషమును బోగొట్టి నానిని బాధాజనక
మగుచున్నది.

పై వానింబట్టి—వశముచేసికొనఁగలది, తలకంటగింపఁ
జేయునది యవువానియం దిది యుపయోగింపఁబడును.

ఉ...వీరే కవిభోగిభోగముల కీశ్వరవేణు లటంచుఁ గొం
దటి లోకులు పలుకుచుండు గుణలుబ్ధులు కావున.....
రామకృష్ణకవులచాటువులు.

ఉంగరాలచేతి మొట్టికాయ

సామాన్యులు చెప్పిన వినక తిరస్కరించి, ఏధనికుఁడో,
అధికారియో, నియమించినఁ జప్పున నాయాపనులలోఁ
బ్రవర్తించుట నిది తెలుపును.

ఉక్కు మడఁచు

కల బల మడఁచి యడఁగించు

సీ. శ్రీ. తల విఱిచెఁ గాలయవను మైందద్వివిదులు
ను బృడఁచె జాంబవంతుని యుక్కు మడఁచె

ఉ. హ. 2. 64

ఉక్కుతున్నలు

మహాశూరులు

ఉ. ...గాళకు లాపురీభట శిఖామణు లెక్కటి యుక్కు-
తున్నలు...

విజ. 1. 75

ఉన్నతోఁ బెట్టు

ఉన్నబొలఱోఁ గలిపి పెట్టు
పుట్టి పుటినుండియు నేర్పు

సీ. శే. అతులసప్తవ్రతంబు చిన్నపుడె తల్లి
యగ్గఱోఁ గూర్చి వెట్టి నా నొకపు మిగులు.

షట్పత్ర. హరి. 2. 6

ఉచ్చసీచములు .

గౌరవాగౌరవములు

మ. కుడువగ బొచ్చును బ్రాహ్మణార్థములు బెక్కుల్ రాజకీ
యాగముల్ సమంపం నూచును యాజ్ఞవల్క్యఁడు ధరణ్
నానోచ్చసీచగబులం బడ లేక స్మరియించుఁ గాలము
కోలబరి బోపు నేయెడ కా గొడుగు బట్టు ధనార్జనంబు
నకు నెట్లొ మొగ్గి తగ్గేనుక.

శైలుఁగునాడు. పే. 41

ఉచ్చసీచములకు, వానికి నూతామడలదూరము.

ఉట్టి గట్టుక సూగు .

ఎంత బుద్ధుఁడను మోయుచు వ్రేలుచుండు నుట్టి కాధా
గము పుట్ట దగిలించి యుంచు త్రొఁ డొకటియే కర్మము
చాల కది పొగెనా ఉట్టి అంతయు తనలో నున్న సామా
నుఱోఁబడు అథోగతి నొందవలసినదే. దీనింబట్టి పై

వాక్యమునకు 'అ దొకటియె లక్ష్యముగఁ జేసికొని
ప్రవర్తించు' అని భావము నొడుపుదురు.

ద్వి. చెప్పఁగాఁ గల నెల్లఁ జెప్పితి దేవ
చెప్పినమాటలు చెవిఁ బెట్టఁ డయ్యె
గట్టిగాఁ జావుకుఁ గడు తెంపు జేసి
యుట్టిగట్టుక నూగుచున్నాఁడు దేవ!

రంగనా. యుద్ధ. 357. పే.

ఉట్టి కట్టుకొని వ్రేలు

ఉట్టి గట్టుక నూగు

మ. కులధర్మం బెడలించి శ్రీగురునకుం గోపంబు పుట్టించి
మిత్రుల సాభాత్రనివాసదేశముల నీతోఁబుట్టులం బాసి ని
శ్చలతఁ వ్రేలెద పుట్టి గట్టికొని దుస్సాధ్యంబునుమ్మి స్మర
జ్వలనజ్వాలిక సోఁక నీక నిలుపఁ జ్ఞానామృతస్యందమున్.

పాండు. 5. 211

ద్వి. నెట్టన సత్యంబు నెఱవెద ననుచు
నుట్టిఁ గట్టుక వ్రేలుచున్నాఁడు వానిఁ
గలఁచి బొంకింప నెక్కడ సందు లేక
తలపోసి యీరీతిఁ దపము సాలించి
తిట్టన కొడిగట్టి తిరుగుచున్నాఁడు.

హరిశ్చ. 2 భా. 1758 పే. 257

ఉట్టిచేర్లు దెగు

ఉట్టికి పైవ్రేలాడఁదీయు త్రాళ్లు తెగు.

ఆత్రాళ్ళు తెగిన నది నిరాధారమై అధఃపాతి యగునుగదా.
నిరాధారమై కూల నుండు.

తే. ఉట్టిచే ర్లన్నియుం దెగె నుదిలపడుచుఁ
దొంటిదర్పంపుటుయ్యెలఁ దోఁగఁగలవా
వ్యసనపర వయి నీకు నీవ యిఁక నాకు
భార్య వగుదువా ప్రాధ్నించుపనియు లేదు.

రామకథా. యుద్ధ. పూ. 4. 329.

ఉట్టిలోఁ బెట్టిన గుమ్మడికాయవలె

కదలక, మెదలక, పొంకముగ; మాట్టముగ, కూదురుగ.

క. అమ్మగువ కనుంగొనియెన్

ముమ్మరముగఁ బట్టెనామములు మే నెల్లం

గ్రమ్మికొన నుట్టిఁ బెట్టిన

గుమ్మడికాయయునుబోలెఁ గూర్చున్నతటిన్.

వైజ. 2. 56.

ఉడిగి మడుగు

అడఁగు, గోడుపడు

తే. ఉపవసించుము గాక నేఁ డుడిగి మడిగి.

కాశీ. 7. 153

గీ. అనిస ధౌమ్యః డిట్ట లనియె నీవత్సర
మొకఁడు నెట్టు లయిన నుడిగి మడిగి
సంకటముల కోర్చి చరియించి యాపద
నిస్తరించి పిదప నెగడవలయు.

భార. విరా. 1. 142

సీ. భూరిదోషాగమస్ఫూర్తి వాటిల్లంగ
నుదితధర్మక్రియ లుడిగి మడంగ

భాగ. 3. 83

క. అడుకులు తిన్న టగునే
కడుపునఁ గుట్టె తిసపుడు కడుఁ బఱచితి నాఁ
డొడ లెఱుంగక పాండుసుతుల
నుడిగి మడుగ వలసె నిప్పు డొకసాత్యకిచేక.

భార. ద్రో. 4. 89

వ...కంసక్రౌర్యంబునకు నందగోపాలాదు లగు ఘోషజనంబు
లందఱు తల్లడంబున నందంద మేనులు వడంక నొక్కదెస
నుడిగి మడిగి యుండిరి.

హరివం. పూర్వ. 8. 218 పే.

ఉడుతభక్తి

పూర్వము శ్రీరామచంద్రుఁడు దక్షిణవారాళికి వానరు
లచే సేతువు గట్టించుచుండ నొక యుడుత తానును
శ్రీరామునియందలి భక్తిభావమున నాతనికిఁ గొంత
సాయము సేయు తలంపున దరినున్న యిసుకపైఁ బొరలి

తన మేనున నంటిన యిసుకను వానరులు గట్టు సేతు
భాగమున విదిర్చి, మఱల పొరలాడి, మఱల విదిర్చి
యీతీరున నొక చిన్న యిసుకదిబ్బ తయారు చేసెనట.
అది చూచి దాశరథి దాని భక్తిపారవశ్యమునకును,
దత్తయత్నమునకును గడుంగడు సంతసిం చెనట.

ఈకథనుబట్టి పై 'ఉడుతభక్తి' యనునది 'ఏకాంశమో
తనశక్తి చాలినంత' అను భావమునఁ బ్రయోగింపఁబడు
చున్నది.

ఉత్తరకుమారప్రజ్ఞలు

కురుసైన్యమును జూడకమునుపు ఆడువారలదగ్గఱ నే
నొకరుండన కురుపతిం బట్టి గోవుల మఱల్చుకొని రాఁ
గలనని యుత్తరుండు పలికిన డంబవాక్యములు.

పనికిరాని డాంబికపు పలుకులు.

ఉద్యోగరాఘవుండు

ఉన్నతరాఘవుఁ డట్లుగాక రావణాదిసంహారోద్యోగమున
నున్న రాఘవునివలె నట్టిపురుషకారరతుండవు వానిం
జూచినఁ దమతమపనులు సాలించి జను లెల్లఱు వానిపనికిఁ
సాయపడ నుంకింతురు.

క. ఉద్యోగరాఘవుం డని

పద్యంబుల నూకఁ గేరి పంచలఁ జదువఁ

విద్యాధికులకు వల్లము

చోద్యంబుగ విడిచి లంజ చూడఁగ నిచ్చున్.

బహులా. 5. 83 పే.

ఉప్పకుఁ జప్పకుఁ గాఁ జూచు

ఉప్పనకుఁ జప్పనకుఁ గాఁ జూచు

అలక్ష్యముగాఁ జూచుట.

క. ఒకతెవలె నాడి యాడిం

చుకొనుట నేయిరుగుపొరుగు చూచెనొకో యు

ప్పకుఁ జప్పకుఁగా నరు జూ

చుక నడువఁగవలెఁ గులీనశుకసల్లాపల్.

నిరం. 2. 59

ఉప్పనబట్టెలు

ఒకరకపు బాలక్రీడలు

ఉ. అప్పన మెంతగా వలె నహంకరణంబు దొఱంగి యిచ్చిసం

గప్పము పేర నేడు నొడికారితనంబున మోసపుచ్చుగా

నుప్పులు దెత్తురే సమరయోగ్యతలంబున నైరికోటితో

నుప్పనబట్టె లాడునెడ నుప్పులు దెత్తురు గాక యూదపుల్.

ఉ. హ. 4. 155

సీ. పడఁతి ! నీచూపు లుప్పనబట్టె లాడించి

చెలులవక్త్రములఁ బూజించుఁగాక

ఉ. హ. 5. 141

ఉప్పిడి యుపవాసము

ఉప్పులేని కటికి యుపవాసము. (ఉప్పు లేనిదే మనవారు అంటుగ పరిగణించరు.)

కటికి యుపవాసము

ద్వి. ఈపండుకోస మే నిన్నాళ్ళదనుకఁ
గాపాడితిని బహుకష్టాల కోర్చి
ఉప్పిడి యుపవాస మున్న నాయాస
తప్పించుకొని పోవ ధర్మంబు గాదు.

సారం. 2. 357

సీ. ఓర్పుమై నుప్పిండి నుపవాస ముండనీ
మగనాలి సరి వోల్పు దగమ విధవ

కాశీ. 2. 83

ఉప్పు, పత్రి

అద్ద, పద్ద.

ఆనోటి కుప్పు, పత్రి లేదు.

ఉప్పుకుఁ పత్రికి కాక

పనికి మాలి

వాఁ డుప్పుకుఁ బత్రికిఁ గాకపోయినాఁడు.

ఇక నీకత అంగడిబెట్టి ని న్నుప్పుకుఁ బత్రికి గాకుండ్లఁ జేయుదు.

ఉప్పు లేక ముప్పందుము త్రాగు

కించుదన మనుభవించు.

అద్దిరా ! మీయొడళ్ళు మీయొద్ద లేవుగదా. ఉప్పు లేక
ముప్పందుము త్రాగుచు గద్దెపొంకములు చాల దిద్దఁ
గలరే !

ధర్మజ. 46 పు. 14 పం.

ఉప్పుగల్లువోలె నిలుచు

ఉప్పుగల్లున కేడియు నంటుకొనదు.

సంబంధించినవా రెందును లేక ఏకాకియై యుండు.

సీ. సుతుల నేడ్వరను మ్రింగితివి తోడ్కో నిల్చె

గడపట నొకఁ డుప్పు గల్లువోలె

జైమి. 4. 73

ఉప్పు తిను

సొత్తు దిను

వ.....నీయుప్పు దిన్నవారము గావున నీతోడివారము.

ప్రబంధరా. 788

ఉప్పుతోఁ దొమ్మిదియును బెట్టు

నవరసభరితమవు మృష్టాన్నముం బెట్టు.

సీ. ఉప్పుతోఁ దొమ్మిదియును బెట్టి కృపణర

క్షణము గావించు నేగుణసముద్రు.....

రామాభ్యు. 1. 107

ఉప్పుతోఁ దొమ్మిది యింట నుండ నిచ్చు

నవరసము లింట నుండ నిచ్చు

సీ. తే. అత్తమామలసేవ లాసత్తి జేయు
వైరమున నేమి నొచ్చిన నోరఁ బలుక
దుప్పుతోడఁ దొమ్మిది నింట నుండ నిచ్చు
మంగళద్రవ్యరాజి నేమరక పూను.

బసవపు. 1. 68

ఉప్పుపిటికి

ఉప్పువలె నీరు నీరపు పిటికి.

చాల పిటికివాఁ డనుట.

ఆ. ఇక్క- ముట్టి చక్క- నెక్క-ంగ మఱచి సం
భ్రమము నొంది పిఱుఁదఁ బ్రమథగణము
లార్పఁ బోతుమిఁద సడ్లంబు పడి యుప్పు
పిటికి వోలె వెఱచి పఱచె జముఁడు.

కుమార. 2. 206

ఉప్పెనఁ బోవు

ఉప్పెనలోఁ బడి కొట్టుకొనిపోవు.

తనకుఁ గాకపోవు, పాడగు.

సీ. కట్టుకొయ్యగుఁ జేరి కామధేనువు దప్పెఁ
గానవచ్చిన పెన్నిధాన మడఁగెఁ

గరతలంబున నున్న సురమణి పడిపోయెఁ
 బండినతపము నిష్ఫలతఁ బొందె
 మ్రోల వచ్చిన కల్పసాల ముప్పైనఁ బోయె
 వచ్చిన భాగ్యదేవత దొలంగె

కాళ. 4. 111

ఉమ్మాయ

కృత్రిమము (మాయయైనది)
 ఉమ్మాయము త్రియము (మాయముత్యము)

ఉమ్మాయ జగ్గాయలు

కొంటెపిల్లగాండ్రు

ఉమ్మెత్తకాయకుఁ జిలుక పొంచి యున్నట్లు

మధురఫలములం దిను చిలుక యుమ్మెత్తకాయపైఁ దవి
 లిన మనసునఁ దినఁ గోరి పొంచియున్నట్లు.

తగని దాని నాసించుట.

ద్వి. రాతికి సరివచ్చురా వీనిమనసు

కరఁగఁబో దుమ్మెత్తకాయకుఁ జిలుక
 పొరసినవిధ మాయెఁబో తనవలపు.

సారం. 1. 551

ఉయ్యాలో జంపాలో

శిశువులం బరుండ నునిచి యూయెల లూచునపు డను
 నూతపదము,

క. జోలల్ వాడిరి యమృతపు

జాలుం జోకొట్టఁ జాలు సరసపుజూపుల్

డోలాయమానముగ ను

య్యాలో జంపాలొ యనుచు నాలోలాక్షుల్.

సారం. 1. 48

శా. నైలింపాంగన లగ్గిరింద్రతటబృందంబుగనుఁ గ్రీడించు నై
హాళిక మేఘము లెక్కి వచ్చి యట యాతానూతనంతా
హతిక డోలాఫేలమునక నుఖంపఁ గని హృన్మోదాంబు
సంధింప నుయ్యాలో జంపము లంచు బాడుదూరు భిల్లు
భోజపత్రేక్షణల్.

తపతీ. 4. 93

ఉరిసినపుండ్లపై నుప్పుఁ జల్లు

మానక యేపైన పుండ్లపై నుప్పు చల్లు.

పరితపించుచున్నవారి మఱింత తపింపజేయు.

ద్వి. ఉరిసినపుండ్లపై నుప్పును జల్లి

కెరలఁ జేసెదవు నేఁ గినిసితి నేని

చక్కఁబెట్టఁగ లేరు సాధువు రేఁగఁ

బాకి- నిల్వదు తల పొలమునఁగాని.

హరిశ్చ. 2 భా. 1255

తే. అరులు మనమీఁద నురవడి నరుగుదేర

నేము సిడిముడి పడుచుండ నిట్లు లనుట

యొప్పు దురిసిన పుండుల నుప్పు వెట్టె
దరయ దీనికి నిన్ను నే మందు బార్థ!

భార. ద్రోణ. 5. 358

క్షతే ఘోరన్యాయము

చూ. సంస్కృతన్యాయములు. పే. 247

ఉల్లము పల్లవించు

హృదయము చిగుర్చు

హృదయ ముల్లాసము వహించు.

సీ. ఆచంద్రతారారగ మైననిర్వాహముల్

గాంచి యుల్లము పల్లవించువారు

విక్ర. 5. 124

ఉ. ఉల్లము పల్లవింప నెవఁ డొక్కపరికొ

భాగవతమా.

...అది విని దుష్టబుద్ధి నిప్పు ద్రొక్కినరీతిని బొక్కిపడియుఁ
గళవళంబు దక్కి కపటప్రీతి నల్లునియుల్లంబు పల్లవింపం
జేసి యనిపి పుచ్చె

జైమినిభారతం (వచనం) 146 పే.

ఉల్లల నుడుకు

ఉల్లల అను ధ్వనితో నుడుకు

(ఉల్లల = ఉడుకుటయందలి ధ్వన్యనుకరణము.)

నీ.....కర్ణభీతి

నుల్లల నుడుకుచు నుండుదుఁ గల్గుండు

విడువక మోమున వ్రేలు నాకు

భార. కర్ణ. క. 33

క. ధనము గలవాఁడు మృత్యువ

దనమున నున్నట్లు భయము దనచి త్తమునం

దనుకఁగ నుల్లల నుడుకును

విను శిఖిచోరాదిముఖ్యవిషయాపదకున్.

భార. శాం. 4 ఆ.

ఉల్లము తాయి చేసికొను-

గుండె తాయి చేసికొను

ఉ. కల్లరివేష మూని యతికాముకుండై సురిరాజు నేడుచో
నుల్లము తాయి జేసికొని యూరక నుండక నీవు లోను
గాఁ జెల్లునె యిట్టిగుష్కృతముచే రిఘురాముపదాన్తి
దాఁక మే నెల్లను తాయి గాఁగ వసియుపుము నిరస
మివ్వనంబునన్.

దశా. రామా. 228 పే.

ఉల్లకుట్టుమాటలు

మర్మము భేదించు పరియాచకపు పలుకులు.

క. సమరమునకుఁ బురికొల్పుచు

మముఁ దలఁచిన నుల్లకుట్టుమాటలఁ దచ్చి

త్తము లుడికించుచు బాండవ

సమితిం గడగించువా రచట నెవ్వరొకో.

భార. ఉద్యో. 2. 242

చ. విను మరిఁ జంపనుం జెఱుప వేచుట లెస్స ప్రతాపభాష
 ణంబున వెడ నుల్లకుట్టులను బొంకుల వానిఁ గలంగఁజేసి
 రేచినఁ దనపూవు దప్పు సఱసేయనిచందము నమ్మి
 యున్నచాడ్పును మెఱయంగఁ బలుకుచుఁ గడు మఱి
 నమ్మక యుండఁగాఁ దగు.

భార. శాంతి. 3. 20.

ఉల్లి తిన్న కోమటివలె

సహజముగ నేవరిం పొదవించు కోమటి ఉల్లిగడ్డలు చెడఁ
 దినిన దుర్వాసనకు సిగ్గిలి నోరు తెరువక యూరకుండును
 గదా.

తే. ఘటిక మ్రింగిన సిగ్గునియటుల నుల్లి
 దిన్నకోమటివలె నూరకున్నవాఁడు

సారం. 3. 165

ఉసురుమను

నిట్టూర్పు పుచ్చుచు “ఉస్సు” అను; మిక్కిలిశ్రమమున
 నుస్సురను.

క. అడుగులకు మడుగు లొత్తుచు

నడిగంబులు చేయఁ జెలువ లుస్సు రటంచు

వడ దాఁకి యంచ నడిచిన

వడువునఁ జెలి నడుచు మేను వడవడ వడఁకఁ.

సుదక్షి. 2. 98

క. వసుధేశ! ముక్కు డుప్పిన

పసరముక్రియఁ గెరలి త్తెఱై బక్కున ఋషి వా

రుసురుమని వెడలిపోయిరి

ముసలిగదా పుట్టినిల్లు ముఖ్యోష్ణతకుఁ.

మను. 6. 47

ఉస్సురను

శ్రమచే నుస్సురను, పరితాపమున ననురనురను.

చ. సురవరుఁ డంత నుస్సు రని స్రుక్కు-చుఁ జొక్కు-చు నొక్క
నాఁడు రాత్తిరి రయ మార మారకృతతిగ్మశరక్షతి కోడి
కోడివైఖరిఁ గని బాపసాశ్రమముఁ గాంచి తదంచితవేది
నూఁది కుక్కు-రొ యని కూసె సిగ్గెడలి కుత్సిత మిట్టిద కా
రఘూత్తమా !

రామకథా. బాల. 4 ఆ.

ఇట్లు నిదురించుచున్న సుధవదనారవిందమును గన్నుల
కణపు దీట నవలోకించి శరశ్చంద్రుఁ డుస్సురని వేడి
నిట్టూర్పులఁ బుచ్చుచు నావలికిఁ జనెను

ప్రేమసా. పే 20 పం. 21

—
ఊచముట్టుగ

నిశ్శేషముగ

తే. ఎంత దుర్బుద్ధి యెంత దుర్భ్రాంతి యహహ
సర్వధనములు నద్దురాచారశీలుఁ
ఊచముట్టుగ నిలు దోచి యుటికి చనుట
యెఱుంగరో గాక యవ్వేళ యెఱుక గల్గెరె.

పాండు. 3. 50

తే. కొడుక తమ్ములు దోడ్పడఁ గడఁగి శత్రు
వరుల గెలిచెద నంటి పైకొరుఁడు దక్క
కుండ నీతమ్ముగుఱ్ఱుల నూచముట్టు
గొనియె నేవిధి యేగతిఁ జనుదుఁ జెపుమ.

భార. శల్య. 1 ఆ.

గీ. ఉద్దవిడిన పసుల నూచముట్టుగఁ దెత్తు

భార. విరా. 3 ఆ.

ఊటాడు

చలించు, సంభ్రమించు

మ. కలగెం దోయధిస ప్తకంబు, గిరివర్గం బెల్ల నూటాడె, సం
చలతం బొందె వసుంధరావలయ, మాశాచక్ర మల్లాడె,
గొండల మందెం ద్రిదశేంద్రుపట్టణము, పాతాలంబు

ఘూర్ణిలై, నాకుల మయ్యో గ్రహతారకాకులము, సంక్షోభించె నవ్వేధయుక్.

(భార. విరా.) నిర్వ. రా. 5. ఆ.

వ. వేటపైఁ గల తివుట నూటాడుచు...

పాండు. 31 ఆ.

ఊడనిఁబాడు

పాటిపోవు, తోలంగు.

క. ఒకనాటిరాత్రి పడు పడు

కకుఁ జెప్పక యిల్లు వెడలి గాఢతరతమో

నికరము తన దగు తోడుగ

నొకరుఁడు బేరడవి త్రోవ నూడనిఁబాడె.

పాండు. 31. 49

...వేటకాఁ డిదె వెంబడించి పొంచికొని వచ్చుచున్నవాడు. మాటల కెడలేదు. సత్వరంబుగా నూడనిఁబాడుఁ డని హిరణ్యకుఁ డొక్క లాఁగఁ దూతెను...

నీతిచంద్రిక. పే. 41 పం. 6

వ. మన కింక దీనితోడిపొత్తు వల దనిన నవి యన్నియు నేక గ్రీవంబుగా దానిమాట విశ్వసించి బిడాలంబుం బెడఁబాసి యెటయేని యూడనిఁబాడె.....

శ్రీకృష్ణ భార. ఉద్యో. 6. 123. పం. 21

క. అక్కంతామణినెచ్చెలు

లొక్కొకపనిపేరు జెప్పి యూడనిఁ బాడన్....

కవిజ. 3 ఆ

క. ఆడుదునఁట లేకుంటే

యోడితి నందునఁట యనక యుండిన మునుపే

యూడనిఁబాడుదు నఁట యీ

వేడబముల నేడ నేర్చె వీడు తలంపన్.

నలచ. 5. 123

ఊతకోల

ఊనుకొనుకట్ట (ఊతగట్ట)

సీ. అన్యతోక్తి వాని జిహ్వరంగనరక్తి

ఘాతుకత్వము వాని కూడకోల

రామలిం. 12

ఊలమాలగుడుచు

తహతహపడు

ద్వి. చిడిముడి బొందుచు సిగ మిట్టి మిట్టి

పడఁగఁ బలుకులు తొట్రుపడ నూలమాల

గుడుచుచు.....

నవ. 3. భా

ఊవాడు

చలించు, ఆందోళించు (ఊఁగాడు)

క. అలరుంబోడులలోపల

నలరుం బోడుములు నీకు నగ్గల మస్తుచుం

దల పూవాడక యుండుము

తల పూవు ధరించి వికచతామరసాక్షి!

చారి. 1. ఆ

క. తల పూవాడక యుండంగ

బలుసేన జయించి తిట్టి భార్యయుఁ గలదే!

విక్ర. 6. 98

ఋణము తీటు

సంబంధము తీటిపోవు

తే. ఇప్పటికి నాకు నీవీట ఋణము దీతె

నందక. 141. పు

తే. నన్ను గైకొని యేనాఁడు నాతి సుఖముఁ

జెందె నీనాటి కీనీతి నేయవలసె

గా ఋణము దీతె నాకు నాత్మజ కనుచు

బాష్పసంపిహితేక్షణపద్మఁ డగుచు.

రామకథా. ఉ. కాం ఉ. భా. 2. 103

ఋణము పణము

అప్పు, సప్పు

తే. పాలు గాతెడు నీదుకపోలఫలక

మంతుఁ గనుఁగొన నిమ్మ నాయకము నేడు

మొద్దు లద్దాలు గిద్దాలు మోటుగావె
ఋణమొ పణమో విచారిత మెప్పుడేని.

కవిమాయ. అం. 2. పే. 28

ఎంగిలిచేతఁ గాకి వే(నే)యనివాడు

బుద్ధిపూర్వకముగఁ బెట్టకుంట. యటుండ నిడు, తాను
సుష్టుగ గుడిచివచ్చినవెనుక నాయెంగిలిచేతఁ గాకిని గసరి
నైవనైన వైవఁడు. అప్పుడైన దనచేత నంటియున్న
మెతు కొకటి యావలఁ బడి కాకికి లభించవచ్చునుగదా.
అట్లును జేయఁడు.
మహలోభియనుట.

సీ. కసరి యెంగిలిచేతఁ గాకి వేయనివాడు

సతతాన్నదానప్రశస్తః డయ్య

పాండు. 4. 210

సీ. కటకటా ! యేట నొక్కటి సహస్రంబులై

ఫలియించు జీవులఁ బ్రతిదినంబు

సౌఖ్యమాలినవానిఁ జంపి పొట్టలు నిండ

నాలు బిడ్డలు నీవు నారగింతు

పాతకుడకాన నెంగిలిచేతఁ గాకి

నేయఁజాలవు.....

వరా. 2. 146

ఎంగిలిమంగలము

భుక్తశిష్టపదార్థములతో నిండ్రి అమంగళ మైనది.

మ. కులదైవం బని పూసి యలిగి గుడి మ్రుగ్గుల్ పెట్టి కై నేయ
లోపలి కి క్లుంగిలిమంగలంబు లగు దొప్పల్ రాగ త్ర
బేమి? నిర్మలతోయన్నపనం బొనర్చిన శరీరం బేటికి నీరు
వట్టులు గట్టెం భవదాత్మశుద్ధి కిది కూడుం గా మహా
హేయముల్.

కాళ. 3. 96

ఎండక న్నెఱుంగక

ఎండమొగమే యెఱుంగక

వీధిమొగమే యెఱుంగక (ఏకప్రము నెఱుంగక)

ద్వి. ఎండక న్నెఱుంగక యేప్రాప్త నన్ను
నండఁ బాయనివాడ వయ్యయో నేడు
ఇంతియింటికిఁ బోయి యేమంటి వన్న ?

సారం. 2. 531

ద్వి. ఎండక న్నెఱుంగని యీరాజచంద్రుఁ
డవని శాత్రువులకు నర్పించి పెక్కు
గానల ద్రిమ్మరి కాయంబు డస్సి

హల్వాట్. 92 పే.

సీ. ఎండక న్నెఱుంగని యింద్రుని యిల్లాలు
పలుపంచలను జాలిఁబడియె నేడు.

భాగ. ౪. 469

(ఎండయే లేని అనుట)

సీ. ఎండక నైఋతగక నుండు పూజాదరిగి
నీడను బొడమిన నిడుదలైన

మిత్రవిం. 4. 49

ఎండక నైఋతగడు

ఇలు దాటి యెఱుంగడు, కష్ట మెట్టిదో తెలియదు.

ద్వి. వెన్నముద్దకు చూపు వెట్టినమాడి-
నున్న మెత్తని మేను నొప్పెడువాడు
ఎన్నడు నెండక నైఋతగని శిశువు
కన్నుల ముత్యాలు గాఱ నేడ్చెడిని.

హరిశ్చ. 2. 924

చ. వయసున బాలుఁ డయ్యుఁ బకువంబగు తెల్విని జూల పెద్ద
యెంతయు గృహకృత్యవర్తనల సౌ మఱపించుచునిచ్చుట
సుఖోదయమున నెండక నైఋతగఁ డారయఁ జూచినఁ
గందు మేను సత్ప్రియహితవర్తనం డితని వేఱుగ నెంచ
కుమా తలోదరీ!

తారాశ. 2. 129

ఎండకన్ను నీడకన్ను నెఱుంగడు

ఎండ యెట్టిదో, నీడ యెట్టిదో యెఱుంగడు.

వీధిమొగమే యెఱుంగడు. (ఎట్టికష్టము నెఱుంగడు.)

సీ. తే. ఎండకన్నును నీడక న్నెఱుంగకున్న
పుట్టుభోగికి నయ్యెఱుంగి యిట్టి వెతలు
కడుపు దరికొనదా వీనిఁ గన్నయపుడె
యన్న యెటులోర్తురా ననుఁ గన్నతండ్రీ!

సారం. 3. 87

తే. కాపుస రమేశుకృప నేము కడుపుచల్ల
కదల కెల్లపుడును నెండకన్ను నీడ
క న్నెఱుంగక యుంపము గాన నిపుడు
జగడములు పుట్ట విచ్చట సంయమింద్ర!

నలచ. 4. 40.

సీ. భవనంబులను వెండి మైఁడియుఁ దడఁబడ
గుఱి లేని పాడియుఁ గూడు గలిగి

క్రీడమై నెండకన్నును నీడకన్ను
నెఱుంగకన్నలఁ దమ్ముల హితుల సుతులఁ
గూడి సుఖ మున్నవారము కోర్కు లొదవ
సత్యసల్లాప, యోహరిశ్చంద్రభూప!

హరిశ్చం. 1. 272.

తే. ఎండకన్నును నీడక న్నెఱుంగకుండి
తనర నఱచేతియద్దంబు గనఁగ లేని
యలఘుతరరాజ్యగర్వాంధు లైనయట్టి
సరవరుల కేల వ్రతములు ధరణియందు?

రాజశే. వి. 3. 25.

ఎండకన్నును వానకన్ను నెఱుంగక

ఎండ వాన తెఱుంగక.

లోపలికాలు బైట నిను తెఱుంగక.

ఆ. వచ్చి రెండకన్ను నానకన్నును నెఱుం

గని పురంధ్రులు.....

భార. ఆశ్ర. 1ఆ.

తే. ఎండకన్నును నానక నెఱుంగఁబోక

పొడుగుపొత్తిళ్ళలోఁ బడి పొరలుచుండి

నిన్న మొన్నటిదాక.....

వ్యాఖ్యా. చాటు.

ఎండ కెండి వానకుఁ దడియు

అన్నికష్టముల కోర్చి పనిచేయు.

* ఎండమూరుపంట

ఎంత మీను వచ్చి యెంత మీనును మ్రింగె

మొదటి 'ఎంత' అల్పార్థద్యోతకము; రెండ 'ఎంత' అధి
కార్థద్యోతకము.

ఎంత చిన్న చేప వచ్చి ఎంత పెద్దచేపను మ్రింగినది!
(ఆశ్చర్యము.)

ఎంత అలుపపు జంతువు, ఎంత బలిష్ఠజంతువు సమభవింప
సమకట్టినది! సమయము వచ్చినపు డల్పజంతువే బలవత్తర
మవును.

తగరు కొండమీదఁ దాఁకఁ గోరినదారి
నెనుగు దన్ను దెలియ కింత పలికె
నెంత మీను వచ్చి యెంత మీరును మ్రింగెఁ
గాన త్రుళ్ళినెదై గంత మోయు.

రాధి. 3 ఆ

బెన్న

ఏమియురాని దంధన్న
ఓ యనిన న రాని యెంబెన్నలదే యీనాఁ డన్నియెడల
నగ్రతాంబూలము.

కాయకి

వేగముగ, నూటిగ (మధ్య మజిలీ లేక)
ఎకాయకి నీ వింటికిం బొమ్మ.

క్కడను బ్రొద్దు పొడుచు తెలుఁగక

ప్రా ద్దెక్కడఁ బొడుచునదియు నెఱుఁగక.
ఇతర తెలుఁగక, అనన్యగతితో.

1. మ్రొక్కె-దము సామి నీదయ

నెక్కడనుం బ్రొద్దు పొడుచు తెలుఁగక నీవే

దిక్కని యుందుము దాయలు

గ్రక్కతిలం గడుపుచల్ల గదలకయుండన్.

రామాభ్యు. 2. 7

ఎక్కడఁ బొడిచితే ప్రొద్దా ?

ప్రొద్దెక్కడ బొడిచినదో తెలియనంతటి స్థితిలో నుండుట.
అనఁగా నిర్విచారముగ, ఇతరచింత లెఱుంగక అనుట.

శా.....మత్తిలి యుష్మత్కథాబోధం బొందితి మెక్క
డం బొడిచితే ప్రొద్దా యటంచున్ సుఖశ్రీధన్యస్థితి
రామరాజ్యమువలెం జేఁ టొమ్ముపైఁ జేర్చుచున్.

బహులా. 1. 115

ఎక్కడఁ జూచినం దాన యై

అన్నితావులఁ దానుగ నయి

వ...వదిక్కు జూచిన నాదిక్కుననే వినంబడ నెక్కడఁ జూచి
నం దానయై.

మను. 4. 115

ఎగదిగ

క్రిందుమీఁదులు.

ఎగదిగ జూచుచున్నాఁడు

ఎగద్రోయు

పైకిఁ ద్రోయు

పురికొల్పు, రవులొక్కొల్పు అనిభావము.

అప్రోయిలోని కట్టెలు కొంచె మెగద్రోతువా?
సన్నసన్నగ వాఁ డిరువురఁ గలహమున కెగద్రోసెను.

ఎగవేయు

ఎత్తివేయు (లేదని)

ఈతఁడు నాముణ మంతయు నెగవేసినాఁడు.

ఎడపఁ దడప

అడపా, దడపా (అపుడపుడు)

తే. ఎడపఁ దడపఁ దనూభవుం డెచట నుండుఁ
గానరాఁ డని గృహభర్త కాంత నడుగ
నింతడడపును నాయొద్ద నిచటనుండి
యరిగెఁ జనువంగ నని భర్త కతివ మొఱుగు.

కాశీ. 4. 85

సీ. కోణొగ్రసంఘర్ష ఘుమఘుమధ్వని తార
కంఠస్వరంబుతో గారవింప
మసిబొట్టు బోనాన నసలు కొల్పిన కన్ను
కొడుపుచేఁ దాటించు నెడపఁ దడప

క్రీడాభి. 1. 136

చ. పలికిన మాట నిల్వఁ డెడపం దడపం జెడనాడు
పం. (వేం) 1 ఆ. 43 పు.

సీ. తే. త్రాడిఁ బాయంగ లేని సంతాపజలము
నీ త్రవారింటి కేగెడు హర్షజలము

గోరునెచ్చెన పాల్గొండకొసలు దడుప
నెడపఁ దడపనఁ బయ్యెదఁ దుడిచికొనుచు.

శృం. శా. 4. 93 పే.

ఎడమడుగు

వ్యత్యాసము, విరుద్ధము

క. పొడవునఁ బ్రాయంబునఁ గడుఁ

గడిచిబలంబునను జూడఁగా నసదృశు నీ

కొడు కని యీతని నెంతయు

నెడమడుగుగఁ జూపఁ దెత్తె యిందఱు నగఁగాఁ.

భార. ఆది. 4. 99

క. ఎడమడుగు లేని నెచ్చెలిఁ

బొడఁగాంచుట చచ్చి మరలఁ బుట్టుట గాదే

భాగ. 10. స్కం. పూ. 202.

క. ఉడు గుడుగు మోహనాస్త్రము

విడువకు మను నెలుఁగుతోడ వేగంబున న

య్యెడ కేగుదెంచి నారమఁ

డెడమడు గించుకయు లేక యిట్లను నాతోఁ.

భార. ఉద్యో. 4 ఆ.

(పైయుదాహరణములయం దిది నామవాచకముగఁ బ్రయోగింపఁబడియున్నది. అట నట విశేషణముగఁ ప్రయోగములు గలవు.)

రూ. ఎడమడువు.

ఎడ్డ కత్తెర నాలుక బెల్లము

హృదయము కత్తెర, నాలుక బెల్లము

హృదయము తీక్షణసింధు, మాట లమృత ప్రవాహములు.

“హృదయం తురధారాభమ్...”

“మధు తిష్ఠతి వాచి యోషితాం హృది హరిహరిమేవ
తిష్ఠతి”

“విషకుంభం పయోముఖమ్”

మున్నగువానివిధమున.

క. వికచముఖుఁ డగుచు శాత్రువు

లకు హితు లగునట్టివారలం గని భూపా

లకుఁ డెడ్డ కత్తెరయు నా

లుక బెల్లము నై మనంబులుం గనవలయున్.

భార. శాంతి. 3. 268

ఎత్తిపొడుచు

సేర్పగ దోషము లుద్ధాటించి మర్మములు వగుల నాడు.

సీ. తలిదండ్రు లెఱిగినఁ దల లెత్తకుండుదు

చేరా లెఱిగిన నెత్తిపొడుచు

భాగ. 10. పూ. 978

ఎత్తువారి చేతి విడ్డ

ఎత్తుకొనఁబడిన విడ్డఁ జెత్తుకొనువారల చేతులు బడియంత
లాతలం బడు వాఁడెగాని యొకరిచేత నుండఁడు.

ఒకపద్ధతిన నడువక బహుముఖముల వర్తిలువాడు.

“ఈతః డెత్తువారి చేతిబిడ్డ గాని యొకతెన్నునఁ బోవు
వాడు గాడు. ఇట్టివానికొలుపు మిక్కిలి కష్టము.”

నీతిచంద్రిక. మి. భే. పే. 47. పం. 21

ఎదురుచుక్క

‘శుక్ర’ తద్భవము ‘చుక్క’. చుక్క (శుక్రుడు) ఎదురుగ నున్న అనిష్టము కలుగఁజేయు ననుట లోకసామాన్య విదితము. కాన ఈపదమునకు లక్షణయా అదే అర్థము (అనిష్టప్రదము) గ్రహింపఁబడుచున్నది.

తే. ఎలుగులకు వేరువిత్తు, దుప్పలకు గండ,
మేదులకు మిత్తి, లేళ్ళకు నెదురుచుక్క,
కాసరంబులపాలిటికంటినొప్పి
యసదు గాదుగదా భవదన్వయంబు.

శుకస. 2 ఆ. 80 పే.

నీ. మొగమోట కుడుగని పగ రాజసంబుల

యిక్కువ గురుసేవ కెదురుచుక్క

రాజశే. 2. 21

నీ. పోటుగంటులు దూఱిపోవుశూరులయిక్క

మదవద్విరోధుల కెదురుచుక్క

రాజ. 3. 7

సీ. అనఘ! క్షమాగుణం బునకుఁ బెట్టనికోట
యీషణత్రయమున కెదురుఁజుక్క.

విజ. 1. 85

ఎదురొమ్మ కుంపటి

ఎదురొమ్మనఁ గలుగు వ్రణములలో నొకదినుసువ్రణ
మును 'ఎదురొమ్మకుంపటి?' అందురు. అది పెట్టుబాధ
యింతింతనరానిది.

మిక్కిలి వేధించునది, సంతాపకారణ మయినది అనుట.

చ. పతి కెదురొమ్మకుంపటిగఁ బొల్పడకుండని లక్ష్మి...
శ్రీనివా. 1. 74

ఎదురు వెట్టి చదరంగమాడు

రెండవవానికి రొక్కము తా నెదురుపెట్టి వానితో జూడ
మాడుట.

వానివలన దనకుఁ బ్రయోజనము లేకపోగా తానే వాని
కెదురుపెట్టి కొల్లబోవుట.

లంచ మిచ్చి వీచు బ్రద్దలు కొట్టించుకొనినట్లు.

ఆ. ఎదురు వెట్టి వేడఁ జదరంగ మాడెడు
పగిది నీకుఁ గల్గు పడుపుఁగూటి
సొమ్మొసంగి చేర రమ్మన్నఁ గైకొను
నట్టివాఁడు ముద్దుపట్టి! వినుము.

చంద్రరేఖా. 2. 61.

ఎదుగు పొదుగు

పెరుగుడు, విరుగుడు (హనివృద్ధులు)
వాకిట వ్రేలాడం గట్టబడిన కలబందకు వలె నెదుగు
పొదుగు గాన్నింపను.

ఎ దీనె నన గొంది గట్టు మన్నట్టు

ఎ దీనినది అన అవిచారముగ కొట్టములోఁ గట్టివేయు
మన్నవిధమున.

మంచి, చెడ్డ విచారింపక ప్రవర్తించు మార్గము నిది
తెలుపును.

తే. పదర కథిపతి తెలియంగఁ బాడి యగునె

గాక యె దీనె నన గొంది గట్టుపనికి
నేమనఁగవచ్చుఁ బ్రజలకు నెల్ల యెడలఁ
దల్లి దండ్రులు నేలికాతండు గాఁడె ?

విప్రనా. 5. 40

సీ. అది న్యాయ్య మిదిన్యాయ్య మని చూడ కె దీనె

నన గాటఁ గట్టుమం చాడు మనిరొ.

త్రిశంకుస్వర్గము అం. 2. పే. 15

ఎనిమిదవ యట్టపు పారాయణము

సంహితాభాగము నందలి యట్టములలో నెనిమిదవది.

తుదిది. దానిపారాయణము.

ఆఖరువ్యవహారము ఏకరువు పెట్టుట అని భావము.

ఎనుపోతుపై వాన

దున్నపోతుమీద వర్షము కురిసినట్లు.

మిన్ను విడిచి పై బడినను స్తబ్ధుడై యూరక నిర్లక్ష్యముగ నుండుట.

ద్వి. సుకవాసి పనిపంద, చూపుగుట్టంబు,
మామిడిక్రింది సోమరి, మేదకుండు
భూమితుంటరి, యెనుపోతుపై వాన,
మొండరి, చల్లచప్పుడు, గోడచేర్పు.

ఎన్ని తలలు గలవు

సమర్థుడా? అనుట

సీ. తే. అకట! యీప్రాణి యవిదితాత్మకుండు గాన
దైవికమున మహావిపత్సామ్రాట్ట డయ్యె
ననుచు దయచేయవలయు నిష్టై నవారి
యెదుట నిలువంగఁ గ్రోధుని కెన్నితలలు?

ప్రబోధ. 4. 27

ఎన్ని గుండీయలు గలవు

సమర్థుడా? చాలునా? అనుట.

ఎన్ని తలలు గలవు వలె.

ఆ. నాతి యిట్లు వేడు న న్నాదరింపక
పోవునిన్ను నింకఁ బురుషుఁ డొక్కఁ

డెవఁడునేఁ దలంక నేరికి నెన్ని గుం
డియలు గలవు నాదు ప్రీయను జేర.

కళాపూ. 6. 38

క. ఇది నా పద మిది నా నద
మిది నా పొద చేర వెఱతు రెవ్వరు నేఁ డీ
మదవతికి నెన్ని గుండెలొ
కదలకనే యున్నయునికి కార్య మెఱుంగఁ.

శుక. 2 ఆ. 77 పే.

ఎల్లభాగ్యములకు నెల్ల

అన్ని భాగ్యములకుఁ బరమావధి.

సీ. తే. ఎల్లభాగ్యంబులకుఁ దాన యెల్ల యైన
కంచీఁ జూడని కన్నులు కన్ను లగునె?

విక్ర. 7. 114

ఎల్లుండి ప్రొద్దున ఏకాదశినాఁడు

ఎప్పుడూ లేదు, హుళిక్కి అని భావము.

ఎవరికి వారే యమునాతీరే

ఎవరిత్రోవ వారిదే; ఒరు తెవరును సాయము రా రు అనుట.

ఏండ్లు, పూండ్లు

చాలసంవత్సరములు, చాలకాలము,

క. ఆపాటులనిలయంబులు

చూపట్టె దొంటియట్లఁ జూడరె విప్రుల్
భూపాలక! యిది మొన్నటి
వ్యాపారం బేండ్లు పూండ్లు ననవలదునుమీ.

బసవపు. 7. 108

క. నావుడు ముట్టిన జగడం

బీవేళ నె తీర్పవేని యేండ్లం బూండ్లక
నీ వేమి తీర్చె దనుటయు
నావెలఁగుకఁ జూచి పలికె నాగ్రహ మెసఁగక.

జైమి. 4. 68

తే. రాముకరుణాతిశయము వర్ణనకు రాదు

మొదలు పెట్టిన నేండ్లును బూండ్లు పట్టు
నెఱిఁగి యెఱుంగని చింతల నెనయఁజొచ్చి
రప్పగలి కల్ల చెల్లెండ్రు నతివమిన్న!

రామకథా. ఉత్త. ఉ. భా. 2. 109

ఉ. సొమ్ములు రాలె, నెమ్మొగము సోలె, దృగంబుఝరంబు
లెక్కి-రాఁ జెమ్మట లమ్మొయిం దొడరి చేరిన నేండ్లును
బూండ్లు నయ్యె.....

రామకథా. యుద్ధ. పూ. భా. 10. 71

క. ఆగుణమణి యొక్క-ని కిడు

బాగాలే చాలు బహుళపరిణయములకున్

బాగై న వలువ లొకనివి

భోగింపంగ నీమ కేండ్లపూండ్లకుఁ జాలుకొ.

పాంచా. 4. ఆ

చ. నెఱవక మీ కొనన్తు నొక విన్నప మిట్టివియెల్లఁ జూచి రా
నెఱకలు గట్టుకొన్న మాటి యేండ్లను బూండ్లను బట్టు
బ్రాయపుం జిఱుతతనంబు మీమొగము సెప్పక చెప్పెడు
నద్దిరయ్య! మా కెఱుంగఁదరంబె మీమహిమ లీర యెఱుం
గుదు రేమి చెప్పనకొ.

మను. 1. 73

...వాని జననచరిత్రంబు ... మొట్టమొదటినుండి
తుట్టతుడవఱకు సభినర్తించుటకు నేండ్లను బూండ్లను
బట్టు. కట్టెఁ గొట్టెఁ దెచ్చు సన్నటుల మూఁడుమాటలతో
ముడివెట్టి తెల్పువాడను.

ధర్మజ. 34 పు. 11 శం.

ఏకు మే కగు

మెత్తగా నుండు నేకు తీక్షణమైన అంచు గల మేకుగా నగు.
తనకు స్వాధీనములో నుండునది మీఁదుమిక్కిలి అలవి
గాని స్థితికి వచ్చు.

సీ. తే. కాన వివరించితిని మీఁదికార్య మెట్లు
చక్కచేసెదొ నీయంత సిక్కులాట
మేళగాఁ డెవ్వఁ డిది మీఁదుమిక్కిలై న
దీర్పరా దేకు మే కైన దేవదేవ!

వెంకటే. 2. 21.

ఏ కయి పచ్చి మే కయి బిగియు

ఏకు మే కగు

(పాడుకొని బలవంత మగు)

ఏకులకు వాడి పెట్టు

అల్పమైనదాని సధికముగ జేసి నొడువుట

మిక్కిలి మెత్తనై గాలి కెగరిపోవు దూదియేకులకు తీక్షణమైన అంచు గలిగించి త్సరముల వలె జేయు.

ఉ. నాకు లభికదానవగణంబులతో సరిపోలువారె వీఁ
డేకుల వాడి వెట్ట దనయెద్దను దాను నిటుండి వీనిము
న్నేకతమంత మజ్జమునియుంటికి నంచుఁ గకుత్స్థుఁ దాడి
రా లోకము లగ్గి సల్ల నెటులో యట నెవ్వరొ యంటి
నేనియున్.

కకుత్స్థ. 5. 45

ఆ. ముక్కుపచ్చ లార కెక్కి చకోరంపు

నినువు మెసపు కరము నిశిత మవుచు

నేకు వాడి చేసి యిపు జేల పలికెడు

వీనివిధముఁ జెలియ! వినుము తెలియ.

చంద్రాం. 5. 86

ఏటఁ బెంచువానిఁ బూటఁ బెంచు

సంవత్సరములోఁ బెంచునగువాని నొకపూటలోఁ బెంచు.

మిక్కిలి గారాబముతోఁ బెంచుట యనుట.

ఆ. ఇట్లు తల్లిదండ్రు లెంతయు గారాన

నేటఁ బెంచువానిఁ బూటఁ పెంచి....

సారం. 1. 52

సీ. తే.యిటు తొమ్మిది నెలలు కడుపు మోచి

మంచలగ్నంబునను నిన్ను గాంచి నామ

కరణ మొసరించి సంతోషకలిత నగుచు

నేటఁ పెంచినదానిని బూటఁ పెంచి.

ప్రబంధ. 6. 45

ఏటావలిగిలిగింతలు

ఏటి కీదరి నున్నవారి కాదరివారితో గిలిగింతలు.

అసంపాప్యములు, అలభ్యములు అని భావము.

క. కలువలు కిలకిల నవ్వెన్

దొలిమల నెలయేటియవలి తుహనాంశుకరం

బులు గని యిపు డేటావలి

గిలిగింత లటంచు వానికిన్ సరిహాకెన్.

సారం. 2.161

సీ. ఆతనిబింబాధరం బదనిప్రమానిపం

డని విచారించె మదాలసాఖ్య

యతనిచేసోకు సయ్యాట లేటావలి

గిలిగింత లని వితర్కించె రంభ

కవిరా. 3. ఆ

క యేటావలిగిలిగింతలు

సూటిగ మిముఁబోలు ఘనుల శుభదర్శనముల్

వ్యాఖ్యా. చాటు.

ఏటికోళ్ళు

సమస్కారములు

వ. అని ప్రార్థించుచు వైవంబుల కేటికోళ్ళు నిరూపించుచు....

భార. ద్రో. 2. 347

ఉ. కిమ్మననీరు వృత్తగ్రహకృంతనపండితుఁ డా నిలింపవర్తముల
యేటికోళ్ళు గొను

వ్యాఖ్యా. చాటు.

ఏటిదరిమాను

ఏటిదరి నున్న మాను బలిష్ఠమే మైసను గోటిసీటి యొక
పిడిచే ప్రేళ్ళ సరిటియున్న మున్ను కలిగి సాగున బలము
లేక క్రమక్రమముగ నీటిలోని కొలిగి తుడ కందే పూర్తిగఁ
బడిపోవును.

క్రమముగ తరిగి సరించున దని భావము.

క. నామాట లెల్ల సయ్యెడ

శ్యామా! చెప్పునకుఁ బట్టు శగఖము లయ్యెన్

నీమగనిరాజ్యనిభన్

ద్దామము నలసోయ నేటిదరిమాను సయ్యెన్.

నలచ, 5. 142,

ఏట్రీంతరాయభారము

(ఏట్రీంత = భారద్వాజపక్షి)

ఏనుగుమైథునమునకు ఏట్రీంతరాయభారమా అని సామెత.

మహద్వ్యపారమునకు అల్పుల సందేశము.

ఏడాకు లెక్కువ చదువు

మిక్కిలి అతిశయించు, (నేర్పు)

సీ. ఏరాజు వితరణస్మృతిలోనఁ గర్జన

కవల నే డాకు లెక్కువ పఠించె

శ్రీనివా. 2. 41

ఏడులు, పూడులు

చాలకాలము (ఏండ్లు, పూండ్లు)

క. మరవక యేడులు పూడులు

గొఱికిన నాయెడలు మృదు వగునె నీ కేలా?

వెరవిడిచందము పుట్టె

దరి దీనికి వెరవుఁ జెప్పెదన్ విను మర్థి.

పంచ. (పేం) 4. 196 పు.

ఏడుకట్లసవారీ

పాడె, నరవాహనం

దీనినే చమత్కారముగ — అనంతశయనం — అనిలోకమున

నాడుదారు,

ఏతులఁ బోవు

నిక్క, గర్విండు

ఉ. చేతులు ద్విష్టచుం బ్రభులచెంతల నూరక మర్విసేతులై
యేతులఁ బోవుచుం దిరుగు నిప్పటి మంత్రులు తంత్రు
లిందఱు భూతలకల్పవృక్షముఁ బ్రభూతగుణాధ్యుని సర్వ
లోకవిఖ్యాతు విసేతు వేదగిరిఁ గాతరచిత్తులు పోలనేర్తులే?
పాండు. 1. 73

ఏడుపల్లువోతె

ఏడుపల్లు = అడవిపందికోట
వాడిగా, భంగము లేకుండ ననుట.

తే. నుటియు దానవసైన్యంబు మాఱు లేక
యొప్పి తప్పిన నిర్జనయోధవరులఁ
దోలి తొప్పుర వెట్ట నిండుండు నిలిచెఁ
బవరమున నొక్కరుండు నేడుపల్లు పోలె.
నిర్వ. రా. 5. 88

ఏనాటి కేపాప మెఱుంగని

ఏనాఁ డెట్టి దోసము నెఱుంగని.

సీ. ఏనాటి కేపాప మెఱుంగని కన్నుల
కిషియెఁ కాటుకరేఖ లేవు గులుక.
హంస. 3. 75

ఏనుగు తిన్న వెలగపండు

ఏనుగు వెలగకాయ లాపాటన మ్రింగివేయును. కడుపు లోనికి బోయినవెనుక ఆకాయలలోనిగుజ్జు కాయ ఆకార మేమియు చెడక యున్న దున్నట్లుండగనే లోనిది లో హరించిపోవును. అట్లట్లు హరించిపోవునో దైవమే యెఱుంగునుగాని మతెవరు నెఱుంగ నేరరు.

లో నేమియు లేనిది.

లోపల లొటారం, పైన బొటారం.

తే. ముదమునను గడ్పునకుఁ బెట్టి మూతిజడ్డు
మోమునను మేనఁ జమరి యమ్ముదితయకుఁ
గలయ నిమిరి యేనుగు దిన్న వెలగపండు
నాఁగ నొప్పు గృష్ణండు సాశ్రునయనుఁ డగుచు.
హరివం. (పూ. భా.) 5. ఆ. 122.పే.

తే. చిన్నబోయిన మోమునఁ జేర వచ్చి
దివిజపురియెల్ల నేనుగు దిన్న వెలగ
పటివలె రిత్త యగుచు నప్పటికి నున్నఁ
గాంచి యతఁ డుండె నిటుపేదకరణి నంత.

దశావ. కూర్మ. 48. పే.

మ. జగదాశ్చర్యకరప్రభావ మగు నీ సర్వజ్ఞవిఖ్యాతి యే
నుగు దిన్నట్టి వెలంగకాయగతి నొందు లోన లోతై
బయల్ సొగసై యుండెడిదో విషుద్ధతరమో చూడంగ

నాతోడుతక సొగసా లాడెదవే నవేందుకుసుమస్తోతవ్య
జూటాంతికా !

నిరం. 3. 5.

క. అని విప్రవర్ష్యఁ డాత్మభ
వనమునఁ గలభూషణములు వస్త్రచయంబుల్
ధనములు రత్నము లారసి
కన నేనుఁగు దిన్న వెలగకాయవిధమునక.

సానందో. 5. 79.

క. సిరి దా వచ్చిన వచ్చును
సరభసముగ నారి కేళసలిలముభంగిక
సిరి దాఁ బోయినఁ బోవును
గరి మ్రింగిన వెలగపండుకరణిని సుమతీ!

సుమతీశ.

ఏనుఁగుమీఁది సున్నము

ఏనుఁగుపై నున్న సున్నము మానవుని కండుట దుర్ఘటము
గదా. అలభ్య మనుట.

సీ. అతనిబింబాధరం బందని మ్రానిపం

డని విచారించె మదాలసాఖ్య

యతనిచేసోఁకుసయ్యాట లేటావలి

గిలిగింత లని వితరించె రంభ

యతనితాంబూలగంధాస్యాస్తి యేనుఁగు
 మీఁది సున్నం బని మేన యెంచె
 నతనికృపారసామృతవృష్టి పెదగంగ
 యుదక మంచు ఘృతాచి మదిఁ దలంచె.
 కవిరా. 3 ఆ.

ఏనుఁగుపాడి

ఏనుఁగునకుఁ బాడి శూన్యముగదా.
 శూన్య మనుట.
 ఒకవేళ నేనుఁగునకు బాడి వచ్చిన సంతుండునా?
 అంతు లేని దనుట.

సీ. ఏనుఁగునకుఁ బాడి యిట్లెన్నియేనియుఁ
 గప్తముల్ వడి రాక గలదు గాక
 కుమార 6. 867

ఉ. ఆనతి యిచ్చెనా యది శిలాక్షర; మెవ్వనినేని మెచ్చెనా,
 'వానిఁ గృతార్థ జేయుఁ; బగవాఁ డయినకా శరణంబు జొ
 చ్చెనా, యానరునేర మెంచక తనంతటివాని నొనర్పు; ని
 చ్చెనా, యేనుఁగుబాడి యీడు గలదే రఘునాథనృపాల
 మాళికికా.

ఏనుగుగవ్వ మీటినట్లు

గవ్వలలోఁ బెద్దరకపు గవ్వను ఏనుగుగవ్వ అందురు.
ఒకపాటి మీటున కది కదలదు. పూన్నితో నెట్టవలసి.
యుండును.

అట్లే—కదలక యున్నయునికిన యుండుట.

ద్వి. పసిడిఁ దె మ్మనుచు నేఁ బలుమాటు వేడ

మిసుక వేనుగుగవ్వ మీటినయట్లు
చదువు నంతర మాయె జాలు నీజాగు
తుద లేదు పీనుగుతోడిజాగరము

హరిశ్చ. ఉ. భా. 161. పే. 166

ఏనుగుబల్లు వట్టి చూతురె ?

ఏనుగుదంతమును పట్టుకొని చూడఁగలరా ?
గొప్పవానిదుండగముల నెన్నఁగలవా రుందురా ?

చ. పురుషుఁడు పాపకర్ము డనఁ బోలదు కాంతయెకాని కాంత
కుం బురుషుఁడు కీడు చేసినను భూషణ మేనుగుఁ బల్లు
వట్టి చూతురె మగవాఁడు చేసె నని తొయ్యలియుం
దురితంబు చేసినం బరమపత్రివ్రతాచరణభంగము గాదె
నరేంద్రశేఖరా !

విక్ర. 7. 174

ఏనుగుకొమ్ము

ఒకరకపు శాలిధాన్యము.

ఉ. ఇంచిన వేడ్కతోడ నను నేనుగుకొమ్మున దాదితోమ్మునం
బెంచిన తల్లిదండ్రులకుఁ బ్రేముడి నాయెడఁ బొయకుండు..
విక్ర. 7. 106.

సీ. ఏనుగుకొమ్ము కాపేరికిఁ బేటాకు
విలికెలమ్ములు సెల్లు వెండసీటి
హంస. 5. 161

ఉ. సన్నతరూపవైభవము శాశ్వతకాంతియు భోగభోగ్య మ
త్యున్నతశౌర్యరేఖయు సముజ్జ్వలతేజము నాఁడునాఁటికిఁ
వన్నె దలిర్పఁగా ధరణివల్లభసూనుఁడు బంధుకోటిలో
నెన్నిక మీఱుచుం బెరిగె నేనికకొమ్మున దాదితోమ్మునకా.
రుక్మాం. 1. 148

సీ. ఇప్పపూరాజనా లేనుగుకొమ్ములు
మల్లెశ్రీగంధులు మదనగంధులు
హంస. 4 ఆ.

ఏనుగులకొమ్ములు వచ్చినట్లు
ఏనుగులకు కొమ్ములు కూడ వచ్చిన 'నిక నసాధ్య మే
మున్నది?

చ. ఎనసి మనంబునందు సతికిం బతికి వల పంకురించినకా
గొనకొని ధాత్రి నేనుగుల కొమ్ములు వచ్చినయట్టు లింక
నిప్పనికిఁ బ్రసూనసాయకుఁడె పైతరు వేమన సీక వీనిఁ
జెందిన వలరాచ వెట్టితరితీపులచేఁ దల కెక్కఁజేసెదకా.

వైజ. 3. 10

ఏనుగు దాహము

ఏనుగునకు గలుగు దాహము సామాన్యముగఁ దీతదు.
దానికాహుతి సుమా రొక చెఱువునీరు కావలయును.
అట్లే తీతని దాహ మనుట.
అత్యాశ అని భావము.

ఏనుగునకు సిళ్ళు చూపినట్లు

మేకలు, దున్నపోతులు మున్నగువానిని దేవతాబలికై
కొంపోవునపుడు ఒకరకపుజెండాలు గొంపోవుదురు. ఆ
జెండాలకు, సిళ్ళు అని పేరు. అవి చూడఁగనే బలికేర్ప
రుపఁబడిన జంతువులు కలవరపడి అల్లకల్లోలము చేయు
చుండును. అట్టిచో నవి యేనుగులకుఁ జూపిన నవి కల
వరపడి బెదరి జనమును నేలమట్టము చేయుచు వారి కల
విగాక పోవును.

తే. అపుడు రాధేయుఁ డిమ్మెయి ననుజు పాటుఁ
జూచి యేనుగునకు సిళ్ళు సూపినట్లు
గవిసి హయముల మత్స్యభూకాంతుతనయు
నేసి పండ్లెండు శరముల నేసె నరుని.

భార. విరా. 5. 84

క. కనుఁగొని సాత్యకి యేనుం

గునకు సిడులు సూపినట్లు కోపంబున భీ

ష్మునిమీఁదఁ గవిసి యుజ్జ్వల

సునిశితభల్లంబు లేసె సురలు నుతింపఁ.

భార. భీష్మ. 2. 297

మ. హిమవత్పాదవనాంతకేలిరత్తిమై నేపారి కోపారుణ
 క్రమనేత్రాంచలమై ప్రభూతమదరేఖంబైన గంధద్విపేం
 ద్రము డాయం జని సిఱ్ఱ చూపుట సుమీ ధర్మాత్ము న
 త్యుగ్రవిక్రముఁ గాంతేయు వరిష్ఠ నీవు దొడరంగఁ జూచు
 టూహింపఁగన్.

భార. ఆర. 6. ఆ.

ఏ నెక్కడ! తా నెక్కడ!

నే నెక్కడ! త నెక్కడ!

మా యిరువిరిలోఁ జాల యంతరము గల దనుట.

క. ఏ నెక్కడ! తా నెక్కడ!

ఏ నెక్కెడునట్టి పట్టపేనుఁగు నడుగన్...

ఐరావతచరిత్ర.

ఏ నెక్కడ! నీ వెక్కడ!

మనయిరువురికి నక్కకు దేవలోకమునకు నున్నంత యంతర
 మున్న దనుట.

క. ఏ నెక్కడ! నీ వెక్కడ!

మానవసామాన్యఁ డనుచు మదమున నెఱుంగం

గా నేరక ననుఁ బొదివెదు

ఘోసమతిం దొలఁగి యర్ధగు మైదులకై నన్.

హరి. 3. 99

ఏనోరు పెట్టుకొని మాటలాడుదము ?

ము న్నొకరకముగ నాడిన మాట పాటిదప్పి మఱొకపద్ధతికి నుత్తరకాలమున నొకపుడు రావలపివచ్చినపుడును, సిగ్గు మాలినపని యేదేని జరిగియుండి మఱల మాటాడఁబోవు నపుడును కలుగు సిగ్గు, అభిమానము నిది తెలుపును.

వ... ఇంతలేసి సంసారచ్ఛేదంబులు మనయూరిపుణ్యాత్ముల వలననేకదా యయ్యె నింక నేనోరు పెట్టుకొని మాట లాడుద మనువారును.....

ఉ. రా. 6. 343

ఏనోరు పెట్టుక పిలుతు?.

పై 'ఏనోరు పెట్టుక మాటలాడుదుము' వలెనే అనువు కానట్లు ప్రవర్తించి మఱల నెట్లు వానితో మాటలాడఁ గలను, పిలుతును అని సిగ్గులుట.

తన యవిశ్వస్తత్వమునకు, అవిసీతికి సిగ్గులుట.

ద్వి. ఏనోరు పెట్టుక యిక వారిఁ బిలుతు
నానేర మింతన నావశ మగునె?

ప్రభులిం. 23. 176 వు.

ఏపనికిని బొడ్డు వంపకుండు .

ఏపనికిని నడుము వంచి పూనకుండు.
నడుము వంచి ఏపనియుఁ జేయకపోవు.

ఉ. ముందటిభంగి గాదు, కడు మూర్ఖతనంబులు, పెద్దయింటిలో
నిందఱియోజయు జెఱుచు, నేపని కైనను బొడ్డు వంప లే
దందుకుఁదోడు చీమ చిటుకన్నను వాడుకు వచ్చుచుండు నీ
సుందరిలాగు లేవలనఁ జూచిన లెస్సలు గావు తమ్ముడా!
భోజ. 6. 142.

ఏపోకలఁ బోయినఁ బోనిమ్ము

ఏనడక నడచినను నడువనిమ్ము.
ఎట్లు ప్రవర్తించిన నేమి? యనుట.

క. నాకంటె దాను ఘనుడే

యాకొలఁదియు బయలు సేయునంతకు నే యే
పోకలఁ బోయినఁ బోని

మ్మికరణిం జణిగిపోవ నిత్తునె వీని? ?

కళాపూ. 2. 80

ఏ మొగమున జూతును ?

ఏనోరు పెట్టుక పిలుతు మున్నగువానితీరునఁ గొఱగామిం
బ్రవర్తిలి యింక వాని నేమొగమునఁ జూడఁ గలనని తన
కించుఁ దనమునకుఁ దానే సిగ్గువడుట.

సీ. అదె వచ్చె నిదె వచ్చె నని నా కెదురు చూచు

నీశు నీక్షింతు నే నేమొగమున

కాశీ. 5. 324

ఏయూరి కేత్రోవ ?

ఏయూరో, ఏత్రోవయో ? ఆ యూరు తెలియదు; దానికిఁ ద్రోవ తెలియదు.

ఏదియుఁ దెలియ దనుట; ఏది ఎ ట్లానో అనుట; వా రెవరో ఏ రెవరో; ఒకదాని కొకటి సంబంధములేదనుట.

మ. అనఘాత్ముల్ మును పెక్కు-భంగుల ధనం బార్జించి పా తాళమం దెనయం బాతుదు యార్ధ్యలోకముల కంచేయూరి కేత్రోవరా యని మా కేసన కేశవేషుగుడిపై నాచంద్ర తారంబుగా నిసతుల్యంబగు హేమకుంభశిఖరం బెత్తించె నత్సున్నతి.

పద్యపు. 1. 41

మ. వనితా! నీపతితోడఁ గూడవలతే వా రేల? నీ రేల? నీ కనిన న్నాయనికున్ధఁ డున్నయెడ కెట్లైనా వెలార్తేనిఁ బోయిన నాతండు కులాభిమానఘనుడై యేయూరి కేత్రోవ యంచనుమానించినఁ ద్రోవనంగొఱవిఁ జేయం జూచెదే క్రమ్మఱ.

ఉ. హరి. 5. 160

క. తరుణీసంగమ మెక్కడ?

యిర వగు యోగదళ యెక్కడేయూరికి నే

తెరువు జితేంద్రియుఁ డగు దు

శ్చరితునియోగంబు దంభసంజ్ఞమ కాదే ?

హరివంశ. పూ. 40. పే. 90

...రసమో, విరసమో; పాత్రపోషణమో, శోషణమో,
ఏయూరికేత్రోవయో, కవులకు తెలియదు; ప్రేక్షకులకు
తెలియదు...

కవిమాయ.(భూమిక) పే. ii

సీ. ఏను తత్త్వంబులు నెఱుంగనివారికి
నెఱుకకు నేయూరి కేది తెరువు
పాండు. 4. ఆ. 278.

ఏయెండ కా గొడుగు పట్టు

ఎట్టి యెండ కట్టిదే గొడుగు పట్టు.
'ఎప్పటి కెయ్యది ప్రస్తుత మప్పటి కా మాటలాడి' అను
పద్ధతిని వర్తించు.

మ. కుడువం జొచ్చును బ్రాహ్మణార్థములు బెక్కుల్ రాజ
కీయార్థముల్ నడుపం జూచును యాజ్ఞవల్క్యుడు ధర్మ
నానోచ్చసీచంబులన్ దెడ లేక న్నటియించుఁ గాలము
కొలందిం బోవు నేయెండ కా గొడుగుం బట్టు ధనార్జనంబు
నకు నెగ్గున్ మ్రొగ్గు త గ్గేమనున్.

తెలుగునాడు. పే. 41.

ఏళ్ళు కోళ్ళు ఏక మగు

ఏళ్ళు అన నమలు. కొద్దిపాటి కాలువలుగ నుండి అట
నట నుండువాటిని కోళ్ళు అందురు. చాలలోతగు

నదులు, సామాన్యపుకోళ్ళు అన్నియు వెల్లువలుగఁ బాటు
జలమునఁ బొంగి ఏకమట్టమునకు వచ్చు.

స్థల మంతయు నేకజలమయ మగు.

ఐదు పదిసేయు

చేతులు జోడించుకొను; వెనుకడుగు వైచు.

తే. అయిదు పది చేసె నన ముందరడుగు వెనుక
బెట్టె ననుటకుఁ బేరుగా వెలయుచుండు.

ఆంధ్రభాషా. 3. 105

చ. అతులితధైర్యశౌర్యమహిమాద్భుతసాహస్యలై మహా
గ్రతా ప్రతతనిశాతనిష్కృపకృపాణవిదారితదేహులై రణ
క్షీతిఁ బడి వత్తు రైదు పదిసేయక నాకయి యిట్టి నన్ను నీ
వితురులఁబోలెఁ గైకొనక యేఁచెదవక్కట పొందునందనా!

హరవి. 7. 131

నీ. తే. ఐదు పదిసేయ నేరఁ డాహవముఖమున.

శృం. శా. 1. 14 పే.

వ...కలంగక తిరుగుడు వడక యైదు పదిసేయక బీరంబులు
సెడక బీరువోక యోడక.....

ప్రబంధరా. 788

చ. ఉరవడిఁ బోరికై కవచ మొల్లరు మంత్రములందుఁ దక్క
సుస్థిరనిజభక్తి నైదు పదిసేయరు దత్తినఁ దక్క మంటికై

పొరల రథీశుఁ డీక మలబుద్ధి ఖఘారికఁ దక్క వజ్రదోః
పరిఘవశీకృతాన్యసరపాలకు లప్పురి రాకుమారకుల్.

ఆము. 2. 25

ఉ. పుట్టిననాటనుండియును బుణ్యులు సత్ఫల మొందు నంతకున్
బట్టినకార్య మీశ్వరుఁడు పట్టిన నీని దృఢప్రతిజ్ఞ లే
పట్టున ధర్మముల్ విడనిప్రాజ్ఞుల తద్జ్ఞులపాలి వేలుపుం
జెట్టులు, పోర నైదు పదిసేయని శూరులు వీటిరాసుతుల్.

పాండు. 1. 110

తే. నవసమాగమవేళ నయ్యవసరమున
నువిదలజ్ఞాధరంబున కోహటించి

యైదు పదిసేసె వలరాజు నంతవాఁడు

సరయ నెత్వానిసొమ్ము జయాపజయములు.

నైష. 7. 168.

సీ. తే. ... ఐదు పదిసేయ కుత్సాహి యైన యాత్త
బలము నేలఁగవలయు భూపాలునకు

శృం. శా. 4. 105 పే.

ఐదుపది సేయక

నమస్కరింపక, వెనుకంజవేయక.

చ. ప్రితులని శౌర్యసంపదలఁ బెట్టిన దండలు ద్రివ్వకే కడుం
గదుముచు హుంకరించుచును గైదువుఁ బాపుచు నట్ల
యిట్ల యం,చదె యిదె యంచుఁ దప్పకొను మంచుఁ దగున్

బళి యంచు నెందు గన్, జెడరుట లేక యైదు పదిసేయక
పోరిరి పేరువాఱుచున్.

కళాపూ. 8. 100.

ఐపు అజ

అడపాడ

వాడు ఐపు, అజ లేకుండ పోయినాడు.

ఐసరుబొజ్జ

పెరవానిమాటల కుబ్బిపోవుటయందలి అనుభావమునఁ
బ్రయోగింపపఱచు నూతపదము.

ఉ. కాంతలమాట నమ్ముకొని కంతునికిం గడు లోకువై తదీ
యాంతరభావముల్ దెలియ కై సరుబొజ్జ యటంచు నుబ్బు
చుం ద్రెంత వివేకు లైన మది నీవిషయంబు పరీక్ష సేయఁగా
నెంతయు బుడ్డ నమ్ముకొని యేటను బడ్డ విధంబు కాదొక్కో.
శ్రవణ. 3. 75.

ఒకఁడు పోయినత్రోవ వేటొకఁడు పోక

అందఱు అన్ని త్రోవలకయి

చెల్లాచెద రయి

సీ. తే. తిరిగిచూచుచు ద ట్లెగ దీసికొనుచు

దగలు దొట్టి యథాయథ లగుచు విటిగి

యొకఁడు వోయిన త్రోవ వే టొకఁడు పోక

చె ట్లొకఁడు గాఁగఁ బఱచిరి చెంచు లపుడు.

మను. 4. 103

ఒకడు చనిన తెరువున వేటొకడు చనక

చెల్లాచెద్దరై యొకరిగతి మఱొక రెఱుంగక.

వ.బృందారకబృందంబులు డెందంబుల నమందంబు
లగు భయంబులం బొంది వికలతం బెగడు గుడుచుచు,
నొక్కరుండు చనిన తెరువున గదిసి వేటొక్కరుండు చనక
నలుదిక్కులకుం బెఱవందొడంగిరి.

హరి. 1-183.

ఒకకుత్తికై యుండు

ఒకటిగఁ గలసిమెలసి యుండు

క. ఒకకుత్తికై యుండెడి మీ

రకటా చెలియెడల నింత యతిసూహకమా

పికమా, శుకమా, యిక మా

నక మాసుకుమారగాత్రి నాయమె యేచక.

అని. 3. 35

ఒకటికిఁ బదాఱు కల్పించు

లేని పోనికల్ల అల్లిక లల్లి నేరము లారోపించిచెప్పు.

సీ. తే. తగునె యక్కట బుధనుతోదారగుణవి

రాజి సన్నార్గవర్తనఁ దేజరిల్లు

పరమసాధువు సారంగధరునిమీఁద

నొకటికిఁ బదాఱు కల్పించి తోలతాంగి!

సారం. 3. 47

‘కొంచె మున్న గంపంత చేయు’ అన్నట్లు.

ఒకఁ డొకనిమొగంబు గానక చను

ఎవరికి వారుగ చెదరి పాటు.

క. వికలగతి నున్న రాక్షసు

లోకఁ డొకనిమొగంబు గాన కూరకచనిరి.....

ఉ. హ. 4. 270

ఒకగుడ్డు మునికిఁబోయిన నేమి?

పది గ్రుడ్లలో నొకగుడ్డు అవిసిబోయిన నేమి నష్టము?

క. కులమునకు గొప్ప గుద్దలి

ఖలుండు కులాంగారకంబు కష్టండు వీని

బాలియింపుండు ఘనశస్త్రం

బుల వెస నొక గుడ్డు మునికిఁబో నేమి యగు? ?

నృసిం. 4. 25.

ఒకచంటఁ బాలు నొకచంట నెత్తురు గురియు

ఒకరిం జూచినఁ బ్రేమ, మరియొకరిం జూచిన గోపము
కలుగుట.

క. కరుణయుఁ గోపముఁ గనుంగవ

నొరయఁగ నొకచంటఁ బాలు నొకచంటను నె

త్తురు గురియుగతీ జనార్దను

ధరణీశసుతద్వయంబుఁ దప్పక చూచెన్.

ఉ. హ. 4. 59

ఒక కొలికికి వచ్చు

ఒక పరిణామమునకు వచ్చు.

క. జలచరములు తలచూపక

కలవరపాటునఁ జెలంగు గన్నుల సమతృ

జలరుహదళములు చిలుకల

కొలికిం గనుఁగొన్న నొక్క కొలికికి వచ్చుక.

విప్రనా. 2. 44

ఒక్క కుత్తుక యగు

ఒకటే కుత్తుకయగు, కలసిమెలసియుండు.

ఉ. ...కొమరు సెట్టియు బోటియు నొక్కకుత్తుకై...

బసవపు. 4. 156

ఒక్క కుత్తుకై యుండు

ఒక్కటిగ భేదభావము లేక కలసిమెలసి యుండు.

తే. అందునది భూతి తొలుత నీ యనుఁగుభార్య

యందుకొనువాడ వీవు ననంతరమున

నాలు మగఁడును నొకకుత్తు కైనఁ గాక

యిట్టి ధర్మంబు మిన్నక యేల కలుగు ?

హరవి. 2. 60

ద్వి. చిలుకలు పిల్లులు చెరలాట లాడు

చిలువలును నెమళ్ళు చేరిక నుండు

తక్కిన జంతుసంతానంబు నట్ల

యొక్క కుత్తుకయు నై యుండు నాత్రోవ.

ప్రభులిం. 20. 154 పు.

ప. ... సదాశివుం డుమాదేవితోడ నొక్కకుత్తికగా మను
చున్నవాడు.

ప్రబోధ 5. 42

ఒక్కగరిడిలో జేసిన సామె

ఒక్కగరిడిలో సాము నేర్చుకొనినవా రొక రొకరి శక్తి
సామర్థ్యములు మెలకువలు నెఱిగియే యుదురుకదా.
అట్లే—ఒకరి నొక రెఱిగియే యున్నవార లని భావము.
మన మొక్క గరిడి జేసిన సామెకద.

చంద్రభాను.

సీ. గుట్టెఱుంగు ది దేల గురులతో గుటగుటల్
బిగియక చనగదే బిసరుహాక్షి
కుసిగుంపు లిడ కేగు కొన్నయంగడిలోన
మాటుబేరము లేల మంజువాణి
తరితీపు లింక నేల తల్లిపుట్టిలు మేన
మామకుడాగునే మచ్చెకంటి
యొదుగుసేత లివేల పద యదే మన మొక్క
గరిడి సేసిన సామె కదె లతాంగి

రాజు టన్ను జెలి వలరాజటన్న
జెల్లరే యుల్ల మెఱియించు వెల్లదనము
దల్లడంబున దడబాటు దత్తరంబు
నెప్పగిది విచ్చె వచ్చె సి గైటుల ననుచు.

చంద్రాం. 6. 135

ఒక్కకోడికూయుపల్లె

ఒకేకోడి కూయుచుండు కుగ్రామము.

చాల చిన్నయూరు అనుట.

క. తిరునాళ్ళను దేరులు నన

వరతంబును సంగరంగవైభవములును

దిర మగును దేవళంబులఁ

బరంగఁగ నొక కోడి గూయు పల్లియ నై నక

విప్రనా. 1. 60

ఒజ్జలబంతి

అక్షరములను ఒరవడి వ్రాయుటలో తొట్టొల్ల నేర్పరుపఁ
బడు మేలుబంతి.

ఆదర్శము అనుట.

సీ. తనకులాచారవర్తన వైష్ణవాచార

పర్యాయముల కొజ్జబంతి గాఁగ.

పాండు. 1. 20

ఒజ్జలపుచ్చకాయ

ఒక గురువు స్థూలతమములవు దనయండములను అంగ
వస్త్రముచేఁ గప్పికొని కూర్చుండి శిష్యునకుఁ జదువు
చెప్పుచుండెను. అంతలో నొక వైదేశికుఁ డయ్యెడ
కేతెంచి యద్దానిం జూచి శిష్యునితో నిదేమని ప్రశ్నించెను.
ఆతఁడు కొంచె మాలోచించి ' అది పుచ్చకాయ లెండి '
అనెను. అంత నాతఁడు " ఔనాను, గురువుగారిది

కావున పుచ్చకాయయే” అనుచుఁ దనత్రోవన పోయెను.
పెద్దవారినలుసులను గప్పిపుచ్చుట.

చ. వయసునఁ గంటి కిం పయినవాని రమించుట ధర్మ మింతి క
ట్లయె మగవాఁడు చక్కనిమిటారికిఁ దక్కి రమింపఁగా
వలెన్ నయ మిది న్యాయశాస్త్రముల నమ్మకు మొజ్జల
పుచ్చకాయయా, నయవిదుఁ డౌ గురుండు మదనత్వర
నగ్రజభార్యఁ గూడఁడే.

దశావ. రామా. 218 పే.

శా. ఓహోహో పురుహూతుఁ డెంతటి గృహస్థో యిట్లు దాఁ
బల్కు నీయూహాపోహము లెందుఁ బోయెనొకా ప్రత్యూ
షంబునఁ గోడియై మోహోద్వృత్తి నహల్యఁ గూడు
నెడలన్ బోధింప నే నొల్ల నిట్లాహా యొజ్జలపుచ్చకాయ
విత మారా వేయు నిం కేటికిన్. తారా. 4. 181

చ. విలసిలపేచికాయతరవిప్రతిబింబమిషంబునన్ మహాజలనిధి
లక్ష్య పార్శ్వ శయ చక్రిపయిం జెయి చాచి యొప్పు
సంద్యలఁ బురలక్ష్మీ ధర్మవిధు లన్నియునొజ్జలపుచ్చకాయ
గావలయు విడండతండురసవత్పరిఖామిష బాహుబంధమున్.

కళాపూ. 1. 113

శా. చని తా రూరూరు నిప్పురుషల్
ద్రోహం బెద్దియొ యంటగట్టి వెలి నీరోధింతు కాల్వెట్టి మ
మ్మాహా! యొజ్జలపుచ్చకాయవిత మారా వీరిచారిత్రముల్
వ్యాఖ్యా. చాటు.

ఒట్టిగొడ్డు తాకట్టు

నిరుపయోగకరమైనదని భావము.

ఉ. పట్టపగళ్ళు రే లిచటఁ బాయకయుండెడు మంచివాడవే
చుట్టము వచ్చుటెట్లు నినుఁ జూచిన నీగొడవేల కట్టుకో
బట్టయినట్లొకూర కొక పాతక కాసులొ యెట్టిగొడ్డు తా
కట్టని తాడనాస్పదకృతానికి చేటిక కన్ను గీటినా.

బహులా. 5 ఆ. 90 పే.

ఒడలు దాచు

ప్రాలుమాలు

శా. బాహు స్తంభవిజృంభమాణబలశుంభత్కిర్తికిన్ జాప వి
ద్యాహంకారపరాక్రమక్రమణదక్షా రాతికిన్ భ్యాతికై
యాహా! నేఁ డిదె కేల విల్లుగొని లక్ష్యం బేసి పాంచాలిఁ
గొన్ బాహూత్పన్నున కిట్టిచో నొడలు డాచుం జెల్ల
దొక్కింతయున్.

పాంచా. 2. ఆ.

సీ. నేఁ జేతఁ బనివట్టిజేఁ జూచి ముందుగాఁ

దా నందుకొను నొడల్ దాచుకొనదు.

వైజ.

ఒడలు ఓడగు

శరీరము గుల్లయగు

సీ. గుటి తప్పిసోవు ముందటి విచారము లేను
 సావడి కుడుగు మన్నరము వుట్టు
 సగరివారు హసించు రగ డాను బిన్న పె
 ద్దలకుఁ జాల న తలదగ్గఱు లోర్వ
 రింటికి నేగి యహ నెవరు మెచ్చరు లేని
 గర్వము నొట్టు జేకాను నుల్లు
 నాడ లోడు గాఁ జొచ్చు నొడువుల పా లగు
 సంతులు దూఱు విశ్వాస మెడలు

చిన్నపని గాను లంజర - నున్న వినుము
 ప్రజలు మీ రొక్కటైన మాపయికి వచ్చు
 బడుచడవు నీవు మాబిడ్డ పసరుమొగ్గ
 మ్రొక్కెదము రాకు నీ విది మొదలుచేసి.

నిరం. 2. 129

ఒడలు చిదిమినఁ బాలు వచ్చు

పసితన మనుట.

సీ. తే. పతి జనించినకోలెను బరహిష్టక
 లోలమతి యొడలో సిదిమినఁ బాలు వచ్చు
 నాతఁ డిది కార్య మని నిశ్చయంబుచేత
 నాయభాగ్యంబ యొం డొక వేయు నేల ?

నిర్వ. రా. 9. 22

ఒడ లెల్లఁ గన్నులుగఁ జూచు

కన్నార్పక తదేకదృష్టితోఁ జూచు,

చ.సహస్రదృక్తనూజుని నొడ లెల్ల గన్నులుగఁ
జూచిరి మానసముల్ గఱంగఁగన్.

విజయ.

ఒడి దప్పిన పామువోలె

ఒడినుండిదప్పించుకొనినపామువలె.

క. కడు వెఱఁ గంది మురాంతకుఁ

ఊడి దప్పిన పామువోలె నుండఁగ మఱి దా

నొడిసెల జొన్నల కాడెడు

వడువునఁ బొండుండు తాల వైచెం బెలుచన్.

ఉ. హ. 3. 103.

ఒడిగట్టు

పాల్పడు, (భరింప నీకొను)

లోకనింద కొడిగట్టితిగా

సారం.

ద్వి. తిట్టన కొడిగట్టి తిరుగుచున్నాడ.....

హరిశ్చ.

ద్వి. చెప్పఁగాఁ గల వెల్లఁ జెప్పితి దేవ

చెప్పినమాటలు చెవి బెట్టఁ డయ్యె

గట్టిగాఁ జావుకుఁ గడుతెంపు జేసి

యట్టి గట్టుక నూగుచున్నాడు దేవ.

రంగనా. యుద్ధ. 357

ఒఱగుబిళ్ళ (ఒరగుబిల్ల)

ఒరగుదిండు (బాలీసులోనగునది.)

సీ. కూటసాక్ష్యమువాని కూర్చుండుగదై జూ
పోపమివానికి నొరుగుబిళ్ళ.

రామలిం. 22

ఒఱగొడ్డెము ,

మనసు నొప్పించు కాపట్యగర్భితమపు మాట.

క. బిడ్డలకు బుద్ధి సెప్పని
గ్రుడ్డికిఁ బిండంబు వండి కొనిపొం డిదె పై
బడ్డాఁ డని భీముం డొఱ
గొడ్డెము లాడంగఁ గూడు కుడిచెద వధిపా!

భాగ. 1. స్కం.

ఓం అను ,

అంగీకరించు, అట్లై యను

ఉ. ఆమెయి రాయబారమున కత్యధికక్రుధ బూని భాస్కరుం
డోమని భీమనాదరభసోచ్చితభేదవాదవా
త్యామయచక్రచంక్రమతతంబుగఁ బోరంగ శైలశీలియై
శ్రీమహితస్వకీయమతరీతి జయించు జయి న్నయించెదన్.

శంకరవిజయకథా. 5. 60

ఓడ విడిచి వదరు పట్టినట్లు .

పడవ వదలి సొరకాయ బుట్టును పట్టుకొన్నట్లు.

తే. అనిన మనుజేంద్రుఁ డిట్లను మునివరేణ్య!
మత్కు-లాచార మెడలి యామానవతుల
గూడి యుండుట వివరింప నోడ విడిచి
వదరు పట్టినయట్ల పో త్రిదశవంద్య!

హరి. 2. 182

ఆ. శకనరేంద్రచంద్రచరణాబ్జసంసేవ
విడిచి యావిదర్భవిభుని గలసి
వచ్చు టోడ విడిచి వదరు పట్టుట సుమీ
చెప్పఁ దగిన మాట చెప్పినాడ.

విక్ర. 4. 64

ఓడలు బండ్ల వచ్చు బం డోడల వచ్చు
ఓడలపై బండ్లు వచ్చును; బండ్లపై నోడలు వచ్చును.
ఒకప్పు డోడలపై వచ్చిన బండ్లపై నోడలు రావచ్చుఁ
గదా !

ఆయాసమయములందు నాయావస్తువులు తమ కను
కూలము లవు తావులఁ గాలవశమున గలియుచుండు
ననుట.

ఆయాపరిస్థితులు ఆయాసమయములందుఁ గాలవశమునఁ
గలుగుచుండు ననుట.

క. ఓడల బండ్లును వచ్చును
ఓడలు నాబండ్లమీఁద నొప్పుగ వచ్చున్

ఉ. పాడిఁ దొఱంగఁ జన్నె యొకపట్టునఁ గొల్పెదనంచు మా
టాడితి సర్వదైవతకులాధిప యోడలు బండ్ల వచ్చు బం
డ్లోడల వచ్చు నొండారుల కొక్కొకచో ననువైనతావులం
గూడుట యిష్టబంధులకుఁ గ్రొత్తయె నిత్తటి నింత యేటికిఁ
ప్రభా. 1. 94

ఉ. చేడియ రమ్మ వెన్నెలయుఁ జీకటివంటివి సుమ్మ మేలునున్
గీడును గొంతకాలము సుఖించిన వార కృశింతు రా ర్తిమై
నాడిక లొందువార సుఖమందు, రోడలు బండ్లువచ్చు బం
డ్లోడల వచ్చు, నీకు నిటు లూరక చింతిల నేల మానినీ!
సారం. 3. 106

ద్వి. భావింప సుఖదుఃఖఫలములు రెండు
కావడికుండలు కావటే తల్లి
వినుమమ్మ చీకటి వెన్నెల సమము
అనువొంద సంసార మని వినలేదె
ఓడలు బండ్ల బండ్లోడల వచ్చు
వేడుక కొన్నాళ్ళు వెతలు కొన్నాళ్ళు.

సారం. 2. 617

ఓమనగాయలు

ఓమనగుంట లాడు గింజలు.

వ.క్రొత్తయగు మచ్చికం గచ్చు వదలక గోము
మెఱసి యోమనగాయలం గా నోముచు...

పాండు. 2. 25

ఓమనగుంటలు

చిన్నచిన్న గుంటలలోఁ బోసి చింతగింజలు, సన్నసన్న రాళ్ళు మున్నగు వానితో నాడుకొను నొకరకపుటాటలు.

మ. దినముల్ కొన్ని చనంగ నంతఁ గడు నర్థి బొమ్మ పెండిండ్లు గుజ్జెనగూ, శ్లచ్ఛనగండ్లు, పింపిళులు, కుచ్చీల్, గీరనంగింజ, లోమనగుంటల్, కనుమూసిగంతనలు, కంబాలాట లోనైన ఫేలనముల్ మీఱఁగ బోంట్లతో నలరె బాలారత్న మెల్లప్పుడుకొ.

కళాపూ. 6. 202

ఓసి యన్న ఓ యను మాత్రమునకైన నుండవలదా!

పిలిచిన ఓయని పలుకునంతకైన నుండవలదా?

కొంత గాకున్నఁ గొంతకైనఁ బనికెరావలదా? అనుట.

తే. తిథులయం దైన మఱి యపత్నీకుఁ డనుచు

బ్రాహ్మణార్థంబు జెప్ప రేపాటివారు

నొకతె రూపసి గాకున్న నోసి యన్న

నో యనెడుమాత్రమునకైన నుండవలదె?

శుక. 3. 146 పే.

ఓరపారలు దిద్దు

నెరసులు (పొల్లులు) సరిచేయు, సరిదిద్దు.

సీ. తే. సత్కవింద్రులు రచించి చదువు పద్య

సమితియం దోరపారలు చక్కదిద్ది

ప్రాధి గనిపింపజేయు భూపాలుకొలుపు
ప్రజల కవ్వేళఁ గన్నులపండువయ్యె.

కువల. 2. 9

ఓరంతప్రాద్దు

దినమంతయు, అపుడు నిపుడు ననక యెల్లపుడు.

సీ. ఏను బోయిన జాడ యెఱుంగక నాతల్లి
దండ్రులు మది నెంత తల్లడిలుచు
నుండుచురో, నన్ను నోరంత ప్రొద్దును
నెత్తి పెంచిన దాది యెంత వగచు
చుండునో.....

భోజ. 4. 120

సీ. ఓరంతప్రాద్దును ఘోరని విసరుచుఁ
గెరలు కరువలి నకీబు గాఁగ.

వరాహ. 10. 29

మ.బ్రహ్మమిత్రుండు శిష్యులకుం గంటను వత్తి బెట్టు
కొని యాయుర్వేద మోరంతప్రాద్దులు జెప్పుకొ.....

మను. 5. 7

తే. నెలవ కోడక యొకరుండ వ్రేలఁ జూప
నెంతవాఁ డక్కుమారు నోరంతప్రాద్దు
గలసి పాసి పోఁ జాలని కతన మనకు
నేల తల గాళ్ళు నిలువమి నిజముగాక.

ఉ. హ. 5. 282.

సీ. తే. నెఱయ నాఱని గారాము నిజతనుజుల
కన్న శాస్త్రమర్యాద నిష్కలుషవృత్తి
నంకసదులకుఁ గఱపె నోరంతప్రొద్దు
గనుల వ త్తిడుకొని యొక ఘనమనీషి.

వాఖ్యా. చాటు.

ఓలచెంగనాలు

అపజయము

సీ. అపజయసంజ్ఞయై యలరు బన్నము విటు
గోటమి యోడుట యోలచెంగ
నాలు విటుగుడు నోటు నా.....

ఆంధ్రభాషా. 2

ఓహరిసాహరి

తండ్రోపతండములు

సీ. ...ఓహరిసాహరి నుయ్యాల చేరుగా
వెనుకొంచు దెరలుచు బెనఁగు నెడలు.

భార. విరా. 3. 165

వ.దుశ్శాసను ము న్నిడుకొని మనదిక్కు-రాజకుమార
వర్గంబు వారలతోఁ దలపడిన నుభయబలంబులుం బురి
కొని యోహరి సాహరిం బెనంగుచుండె నప్పు డక్కడ.

భార. ద్రోణ. 3. 140

ఉ. యుద్ధతుల్

ముప్పిరిగాఁ గిలాన్ని బలముల్ బురికొల్పి తుపాకి నాదుచే
నుప్పరవీది బిట్టదర నోహరిసాహరిగాఁ బెనంగఁగన్.

రంగారా. 3. 111

వ. ఇ ట్లోహరిసాహరి నల్లాడు హారాద్దునులయందు

హరవి. 7. 73

ఔఁగాదను

అవునని, కాదని విమర్శించు.

ఉ. యాదవసింహ! నాతలపు నప్పుడు వారలపాటాకింతయాఁ
గా దనుదాఁక లేదు గలకం బడజొచ్చె

ప్రభా. 1. 83

ఉ. ఆకమలాయతాక్షిఁ దమసాపరపారమునం దెలర్చు వా
ల్కికులయాశ్రమం బడరుమేదినికిం దగ నింతనంత మం
దాకినిపొంత నిర్జనవనాధ్వమునం డిగఁబెట్ట వేగ మి
త్వాకుకులేశ ! పొ మ్మగును గా దనఁబోకుము నీకు మే
లగున్.

రామకథా. ఉత్త. ఉ. భా. 2. 96

ఔఁగాములు

అగుట, కాకపోవుట; మేలుగిళ్ళు; మంచిచెడ్డలు.

తే. దీనిఁశాఁగాములన్నియుఁ దెలిసి శిక్ష

ఫరమయోగివి. 3. ఆ,

క. చనునే వగవంగ నొకయెడ

ననయము నగు నలువకైన నొఁగాము లొగిన్

యయాతి. 3

క. అన నయ్యంగన నా కే

మన నో రున్నయది మీర లనినంతయుఁ జె

ల్లను మీ క్కొఁగాములు దె

ల్పు నుపాయం బొకటి కానఁబడునందాఁకన్.

కళాపూ. 3. 180

వ...నలకూబరుండును దత్కాలం బెట్టిదియొ కాని యశా

గాములు వివేకింపలేక యిది యిట్టి శాపంబునకుం దగు

నని పలికి... ..

కళాపూ. 3. 234

తే. అట్లు పోద్రొబ్బుటయు నతఁ డాత్మ నిచ్చ

గించుకొని యుండెఁ గాని తా నెంచఁ డయ్యె

రంభయాఁగాము లా ప్రతిరంభమిఁది

ప్రేమఁ గాముకుల్ నూతనప్రియులు గారె ?

కళాపూ. 3. 237

కంకణముగట్టు

దీక్షబూను

సీ. తే. ...కంకణముగట్టినాఁడు రక్షణము కొఱకు

రాజవా. 1. 34

సీ. సింహాసనముమాట శిథిల మాటలు విని

గట్టిగా నిలుపఁ గంకణము గట్టె.

విజ. 1. 57

కువల. 4. 132:

తే. ...క్షీతితలేశ్వర నిన్ను బొంకింపఁ బూని

కంకణము గట్టుకొన్నాఁడు గాథిపట్టి

హరిశ్చ. 4. 40

సీ. ముఖ్యవ్రతస్ఫూర్తి ముంజిఁ గట్టెడునాఁడె

కవులఁ బ్రోచుటకుఁ గంకణము గట్టె

పాండు. 1. 41

కంచముచెంత పిల్లి

సద్దచేయక ఎప్పుడు సమయము దొఱకునా తినుటకు
లేక ఎప్పుడు పిడికెడు మెతుకులు కనికరించి నా కిడుదురా
భుజించువారు అని ఆసించుచు పిల్లి కంచముచెంత నడఁగి
కనిపెట్టుకొని కూర్చుండియుండును.

తే. ఆతఁ డది యాదిగాగ నయ్యబల మగని

మొఱఁగి చావడిలో నిల్చి మొగము సూపుఁ

జిన్నలకు లోఁగుఁ గంచంబుచెంత పిల్లి

కరణి నెదురింటివాడిటఁ గాచి యుండు.

శుక. 2. ఆ. 70. పే

—
కంచములోపలిరాయి

కంచములో రాయిగొట్టునది.

ఆహారమున కడ్డు దగులునది. (అనగా—కూడు లేకుండ
* చేయునది.)

సీ. చంద్రికాపాయి కంచంబులోపలిరాయి
కాశికావళికి గన్నూసిగంత.

చమ. 3. 39

కంచంతకాపురము

పెద్దదై చిక్కుపుట్టగా పెనవేసుకొనినకాపురము.

తే. కాపుకోడలు కంచంతకాపురంబు
బాలవంటికులంబు గాడ్పటచి యుటికె,
మగని నటువెట్టి రెండవమగనివెంట
నువిదలకు బుద్ధి పెడతల నుండుగాదె.

పాండు. 3. 81

ఉ. ఇంతిరొ పాలవంటికుల మీవు జనించిన దాట నెన్నగా
నెంతయు వన్నె వాసి గను నింటను జొచ్చిన దేమి చెప్పు
కంచంతటికాపురంబు సతు తా నన జేసెదు జాతి నీతి
యొక్కొంత దలంప కిప్పునికి నేటికి నేటికి క్రొత్తగా జొరక.

తారా. 3. 66

—
కంచుకాగడా వెలిగించి చూచినను గనపడదు
బొత్తిగ లేదులనుట.

నీ. తే. కంచుకాగడ వెలిగించి కనినఁ గాని
వలపు కన్నట్టునే వారవనితలకును

శ్రవ. 4-51

— —
కంచుమించు

అగోచరము

వ. ...కంచుమించై చిందరవందరై చీకాకై తారుమారై
పంచ బంగాళమై చెల్లాచెదరై గజబిజియై బెండాబెడ్డగై
కకావికలై పటాపంచలై యథాయథలై జలకట్టలై
తండంబులై గొట్టెదాటులై జీరుకుబుడమిఁచి పోకలై ...

ప్రబంధరా. 788

గీ. కాఁకమించులవినుమానికంపుజోదు
మంచుగమిఁ గంచుమించు గావించుకరణి.

వసు.

వ. పటుభుజాస్ఫాలనంబుల ఖగంబులు మృగంబులుఁ గంచు
మించులై పటవ.....

రామా. 5. ఆ.

ద్వి. వసుధ మూర్ఖుని చూచు వాల మల్లార్పు
దెసలకుఁ జెవి చేర్చుఁ దెలియ నాలించుఁ
గంచుమించై పాటఁ గ్రమ్మఁ జేరుఁ
గుంచితాకృతి చెవి కొనఁ గదలించు

రంగనా. ఆరణ్య. 172. పే.

సారం. 1. 83.

—
కంచుపదను

కంచునకుఁ బదను వెట్టిన నతిసునిశితముగ నుండును.
అట్లే—కఠోరమైనదనుట.

చ. ...ఎం తని వచియింతుఁ గంచుపదు నాచెలి నెమ్మన
మెంచ నుద్ధవా!

రాధా. 2 ఆ. 19 పు.

సీ తాత కశ్యపులచిత్తము కంచుపదను సూ
దుర్వృత్త యని ప్రేమ దొఱుగునాకొక
శకుం. (కృష్ణ) 3. 43

కంచిగరుడసేవ

కంచిలోని గరుడాశ్వాసు విగ్రహ మసాధారణమైనది. ఒక
పాటి రథమంత యుండును. స్వామికి గరుడసేవ చేయ
దలచిన పెద్దప్రయత్నముతో కాని కడముట్టదు.
సులభముగఁ గాని దనుట.

కంటకమగు

కంటకప్రాయమగు, సరిపడకపోవు

“అదియట్లుండ, సఖురాండ్ర కందఱకు కంటకమైతినిగదా”
కవిమాయ. అం. 3. పే. 50

ఉ. ఇంట భుజించితిం గడఁగి యింటికిఁ జేటు బొనర్చితిం దుదిం
గంటక మైతి నీమదికి గాసి ఘటించితి తేయునుం బవల్

గంటికి రెప్పచందమునఁ గాచెడి ని న్నెడ సేసికొంటి నా
కంటె ఖలుండు నిర్దయుఁడు గానఁగ నేడు జగాన గల్గునే?
త్రిశంకుస్వర్గం. అం. 7. పే. 82

కంటఁ బడినరాతి కెల్ల

ప్రతియొకరాతికి.

సీ. ఆత్మజాత నొసంగుఁ డనుచు దేవుండుని

యే కంటఁ బడు రాతికెల్ల మ్రొక్కె.

కువల. 3. 65

కంటఁ బిడుకఁ బ్రాము

కంట పిడకలు వైచు (చూచుచుండగనే వచ్చించు.)

ఆ. కంటఁ బిడుకఁ బ్రామి కడిమిఁ ద్రికూటాద్రి

యాక్రమించి రింక సధికభయము

సేయఁగలరు సకలసేనలతో వారి

దాకి గెలుత మొండు తలపు లేల.

భాస్క. యుద్ధ. 299

ఆ. తోలుతిత్తి వడసి తోరంపుఁ గాపవై

నీవు చిఱుమ నేల నేటిరాత్రి

కంటఁ బిడుకఁ బ్రామి గర్వంబు గిర్వంబు

నుడుపనైతి నేని నొట్టు పెట్టు.

దశకు. 6. 69

కంట పిడకలు గట్టు

కంటఁ బిడుకఁ బ్రాము.

ద్వి. అచ్చుగాఁ దీర్తు మీయప్పుని కొన్ని
యచ్చిక బుచ్చిక లాడి పత్రములు
గెంటక యిచ్చి యాక్రియ నూలు వేలు
కంటఁ బిడకలు గట్టి కైకొని పిదప.

హరి. 2 భా. 638

కంటను వత్తిఁబెట్టుకొను

ఏమటక, నిద్రాహారవిహారవిరామాదులు మాని, కంట
వత్తులుబెట్టుకొని.

మ. కలఁ డుల్లోకయశఃపురంద్ర జగతిఁ గంధర్వవంశంబునఁ
సలనాభాహ్వయుఁ డేఁ దదీయతనయుండఁ బ్రహ్మ
మిత్రుండు శిష్యులకుం గంటను వత్తిఁ బెట్టుకొని యా
యుర్వేద మొరంతప్రాద్దులఁ జెప్పఁ వినుచుండి మాన
సమునందుం దజ్జిఘృతౌరతిఁ.

మను. 5. 7

సీ. తే. వట్టికూడును వేసిళ్ళు పెట్టి యొడ్డి
గలుగు వీడ్యంబు లిప్పించి వలఁతియైన
వెజ్జనెచరించి, యరయించె విప్రసుతుని
కంట వత్తిడుకొని సైరికప్రభుండు.

పాండు. 3. 55

(కంటిలో దీపపువత్తి పెట్టుకొని రాత్రివేళ దీపము పెట్టు
కొనికూడ అని మనుచరిత్రవ్యాఖ్య.)

సీ. తే. నెఱయ నాఱని గారాఁము నిజతనుజుల
కన్న శాస్త్రమర్యాద నిష్క-లుషవృత్తి
సంకసదులకుఁ గఱపె నోరంతప్రాప్తు
గనుల వత్తిడుకొని యొక ఘనమనీషి.

వ్యాఖ్యా. చాటు.

కంటిముంటిబడు

కన్నెఱ్ఱనగు

చ. తనధన మించుకంతయు నృథా వ్యయమైనది లేదు వైష్ణవా
ర్చనలకు వెచ్చపోయినది సర్వము సైరణ యొప్పు నీయెడం
దనకును గంటి ముంటి బడినం బడు టింతియకాని సొమ్ము
రా దని మహిభర్తకుం దెలిపి యంపుము నీ వని యంపె
నాతఁడుకా.

పరమయో. 4. 148

కంటికిఁ గంటకించు

చూచి సహింప లేకపోవు.

చ. సరసనయానుభావమునఁ జక్కని చక్కెర బొమ్మలాగుగా
దొరకె నటంచు సమ్మితిని దోడన యింటిమగం డసూయఁ బ
ల్గొంటుకుచు వచ్చె గందవొడిలోపల బూరుగు వట్టినట్టు లి
ద్దఱ కొక సౌఖ్య మబ్బినను దైవము కంటికిఁ గంటకించెనో.

తారా. 4. 58.

కంటికిఁబెప్ప

నలుసుకూడ పడనీక రెప్ప కంటిని గాపాడునట్లు.

విడువక వెన్నంటి యేయపాయము రాసీక కాపాడు
చుండుట కుపమానము.

చ. ...పాండురాజసుతు లేవురు గంటికి రెప్పచందమై
హరితముఁ గావఁగా వెలసి రక్షితదేహవిలాససంపదన్
భార. శల్య. 1..54

కంటికి తెప్పవలెఁ ద్రోచు

ఎట్టి అపాయములు రాసీక అనుక్షణము వెన్నంటి కాపాడు
శే. ...అనఘ కంటికి తెప్పయె ట్లట్ల నన్ను
నరసి ప్రోచితి, కలఁకె నీయట్టి హితుఁడు.
నలచ. 6. 256

ఉ. ఇంట భుజించితిం గడఁగి యింటికి జేటుఁ బొనర్చితిం దుదిం
గంటక మైతి నీమదికి గాసి ఘటించితి తేయునుం బవల్
గంటికి రెప్పచందమునఁ గాచెడి ని న్నెడ సేసికొంటి నా
కంటె ఖలుండు నిర్దయుఁడు గానఁగ నేఁడు జగానఁ గల్గునే?
త్రిశంకుస్వర్గం. అం. 7. పే. 82

క. ఇంటికిఁ బ్రాపై యెప్పుడు

కంటికి తెప్పవలెఁ గదిసి కాచు నితని కా

కంటికి నన్నుం బడి వా

ల్గంటి కడు ప్రేమ బ్రోవఁగాఁ దగు సుమీఱ.

కంటికి ధార మగు

చూడలేకపోవు

సీ. తే. ఇప్పుడు విధికంటి కకట మే మింత భార
మైతిమే యంచుఁ దలపోసి యలమటించు

నలచ. 5. 145

కంటికి మంటి కేకమవు

కన్నోదలు నేలవఱకు నేకధారగ నవు.

ఉ. కంటికి మంటి కేకమయి కాలువ గట్టెడు ధార గట్ట నే
వెంటన మాన కేడ్చెడు సవిత్రిని న న్నిటఁ బెట్టి పోవు వె
న్వెంటన వారి నంటి చనె వీడి మనం బికఁ గట్టెనెన నే
నొంటరి నుంటి నిట్టి వెత లొందఁగ నెవ్వరునేని యుందురే.

శ్రీకృష్ణభారతం. ఉద్యో 4 258

కంటిలో నలుసు

అనుక్షణము మిగుల బాధ నొందించునది.

చ. సురలకు గుండెతల్లడము, సూరుల డెందములోని కొట్టు, ఖే
చరతలికంటిలో నలుసు, సాధ్యులకొంగున నున్న చిచ్చు, భూ
సురులకు నెల్ల నాఁడు మెడఁ జుట్టినపాము, మునీంద్రకోటిపై
బొడిఁ బడనున్న యీపిడుగుఁ బొల్పుట జేసితి వీవు రాఘవా!

భాస్క. యుద్ధ. 246

ఆ. చెప్పలోని రాయి, చెవిలోని జోరీగ,
కంటిలోని నలుసు, కాలిముల్లు,

ఇంటిలోని పోరు యితింతకాదయా
విశ్వదాభిరామ ! వినుర వేమ !

వేమన.

కంటిలోని నెరసువలె

కంటిలోనలకతీరున.

పడరానిబాధ కలుగఁ జేయునదియై.

ఉ. ...పుష్కరుసేత యుల్లమం

దున్నది కంటిలోన నెర సున్న విధంబున

నలచ. 6. 260

ఆ. మగనికంటి నెరుసు వగలాడి శివస్త్రి

బలుగయాళి పొరుగుపాలిజాలి.

చెన్నబ. 2. 24

కంఠగతప్రాణము

ప్రాణము తావు దప్పి కంఠమువఱకు వచ్చినది.

చావఁ దయా రయినది.

వ. ఇట్లు క్షుధాతురత్వంబునఁ గంఠగతప్రాణంబై నోరం దడి
లేక.....

హంస. 1. 192

కండతుండములు

ముక్కలుముక్కలు,

సీ. ఒంటి వచ్చినవాని గెంటి పోవఁగ నీక

నఱకుండు కండతుండములు గాఁగ

జైమి. 8. 94

శా. ఖండా గైకొని కండతుండములుగా ఖండించి.....

రామా. 1. ఆ.

... నేఁడు సగరంబువెలుపల కోటలోని కాళికాలయములో
దాగియుండుడు. అచ్చోటునకు సాయంకాలముఖమున
నొంటివచ్చినవానిం బోసీక పట్టి కండతుండములుగా
సరికుండు.....

జై. భా. (వచనం) పే. 142

కండలు పోసియైన నిచ్చు

దుర్భరవేదనకై న నోర్చి కండలు కోసి యైన నిచ్చు.

ఎద్దియైన సహించి సర్వస్వము నిచ్చు.

తే. సఖుండు సగబంధి శిష్యుండు సవ్యసాచి

నాకు సతనికి నై యేను నరవరేణ్య

కూర్చిమై నిత్తుఁ గండలు గోసి యైన

సరయ నాతండు నాయెడ నట్టివాడ.

భార. భీష్మ. 3. 283.

కందసగాయ

గుండె

ను. మునుముక్ దెల్పును దూఱదూఱ మత్తి కెంపుక వెండి
యుం దూఱఁ గంధనగాయం గల నల్పు దోఁప సఖికోణ
శ్రేణిచే విక్రమంబున వాఁ డుగ్రతఁ గొన్నయట్టి విలస
న్మూర్తిత్రయా తేజముక గొను లీల విదళింపఁజేయ సుర
వక్షోభి త్తి మిథ్యా హరీ.

ఆము. 4. ఆ

ఉ. కందనగాయ యేయెడను గందదు డిందదు, నేకొలందియుం
గొందల మొదఁబోవను.....

వ్యాఖ్యా. చాటు.

ఉ. సందియ మిత లేదు పెలుచక నును మొగ్గల మిట్టకోలలక
గందనకాయ చేసె సుమకార్మకుఁ డేమని చెప్పువాడ,
రాజ. శ్రే. 3. 146

కందాలరాజు

జమీందారులు తమ యిండ్లకు వచ్చు చుట్టపక్కములు,
అరదేశి, పరదేశిమున్నగువారు భుజించుటకుఁగాను
భోజనశాల యొకటి యేర్పఱచి యుంతురు. దానిలో
నన్ని తెగలవారు నుండురు. కాని, వారివారివిషయములు
విచారించువారుండరు. ఆభోజనమునకు కందా యనిపేరు.
ఒకొకపుడు భోజనార్థమై యేరాజబంధువో వచ్చి వేళ
దప్పక భుజించిపోవుచుండును. సాధారణముగ వాని నెఱిఁ
గినవా రం దుండరు. ఎవరేని వానివిషయమడిగిన, అతఁడా,

ఒక కందాలరాజు, అనగా తేరగవచ్చిన భోజనము చేసి
తిరుగు పెద్దమనిషి యని సమాధాన మిత్తురు. దానిం
బట్టి—

ఊరక భోజనము చేసి సోమరివలె దిరుగు వానిపరముగ
నిద్దాని నుపయోగింతురు.

నందక. 79 పు.

కంపలఁ బడ్డ కాకి

కంపలోఁ బడి చిక్కుకొనిన కాకి.

అటు నిటు గాని స్థితి.

ఉ. డక్కిన విష్ణుభక్తియు దృఢంపు విరక్తియుఁ గల్గు నమ్మరు
దృఢకటకుఁ భజించుమతి పుట్టక కంపలఁబడ్డ కాకినై
యక్కట! మోసపోయితిఁగదా.....

పాండు. 2. 184

కంబళపురీషము

కంబళములోని మలము

అంటుకొనిన మఱల విడిపోనిది.

ద్వి. మటుమాయలాఁడు కంబళపురీషంబు

పటికిరింతలపిల్ల పట్టిన దొబ్బ

హరిశ్చం. 2 భా. 482

కకవిక

గజవిజి

క. వలచి యతఁడు కడు మోహము

తలమునుఁకలు గాఁగ మరునితామరవిరితూ

పులకకబికలకు లోబడి

మలయుచుఁ దా వెంట జాలిమాలిం దిరుగఁ

హంస. 5. 127

రూ. కకవికలు

క. కకవికలుగఁ బోల్లాడుచు

వికసీలైడు నాకడిందివీరులయందున్

కళాపూ. 8 ఆ.

కకావికలు

(రూ. కకవికలు)

యథాయథలు అనఁగా చెల్లాచెదరు

తే. కైదువలు విడిచి యొడఁబ్బ గగురుపొడువ

నంతనంతఁ గకావికలైనవారి.

ఉ. హ. 1. 41

సీ. గర్వంబు విడిచి కకావికలైరి మ

రుత్తులు విద్యాధరులు దనుజులు

వరాహ. 3. 59

ఉ. ఈడితశక్తి నంగజగతీశ్వరసైనికు లట్లు చెండుబెం

డాడఁగ నాత్మసైనికచయంబు కకావికలై కలంగి య

ప్రీడతఁ బాటఁ జొచ్చుటయు వీరకన గొడఁధరాతలేశ్వరుం
డోడకుఁ డోడకుం డని పటాక్తులచే నిజసేన నిల్పుచున్.

కళాపూ. 8. 58.

వ...కంచుమించై చిందరవందరై చీకాకై తారుమారై పంచ
బంగాళమై చెల్లాచెదరై గజబిజయై బెండాబెడ్డగై కకావి
కలై పటాపంచలై యథాయథలై జలకట్టలతండంబులై
గొట్టెదాటులై జీరుకుబండమిడిపోకలై... ..

ప్రబంధరా. 788.

కట్టికుడుపు

గట్టిగ అనుభవింపజేయు.

క. వల దన్న మాన కరిగెన్

జలమునఁ దనపాలి విధి వెసన్ గొని పోవన్

దొలుజన్మంబునఁ జేసిన

కొలయును బుణ్యంబు కట్టి కుడుపకయున్నే?

సారం. 2. 32

క. మదమత్సరంబు వదలక

మదవతులం గోరి తవిలి మదనాతురతన్

మది యెఱిగి చేయు దురితము

కొదగక మిమ్మింకఁ గట్టికుడుపకయున్నే?

సానం 2. 26 పు.

కకుత్స్థ. 1-163

క. అనుమాన ముడిగి వినుమా

నను మారునిబారిఁ ద్రోచి ననఁబోడి వెసం

జనఁ జూచెద నల విధి నె

కొను నికొల నిన్నుఁ గట్టి కుడిపెడిఁజుమ్మా.

రసిక. 3. 93

తే. తిట్టితే గుద్దినట్లును గట్టి కుడిపె

నితనిదుష్కృత మని పల్కి రితరజనులు.

రంగా. 3. 36 పే.

ఆ. చిన్నవాఁడు గొల్లకన్నెల వంచించి

వెన్నఁ దిన్నయట్టి వెకలితనము

కట్టి కుడిపె నేఁడు కంజాతనేత్రున

కితరచోరగతుల నెన్న నేల ?

శ్రీనివా. 5. 86

చెట్టతన మరిపోవునా

ప్రాణేశ

కట్టి కుడుపక విడుచునా

వ్యాఖ్యాతల ప్రణయగీతాలు

మ. క్రమ మకాశట్టులు మూలకారణముగాఁ గల్పించి కాసంత
దోష మదోషమొక్క యొకం డొకానొకనిచా శాపమ్ము
సాఖ్యాత ముగ్రము కాల్గట్టి భుజింపఁజేసి జగమున్
రక్షింతు ప్రత్యక్షరూపమునన్ గూరిమి గూరి దూరిత
నృపాపా, పాండురంగేశ్వరా !

కవిమాయ. అంకం 3. రం. 2

కట్టికుడుచు

గట్టిగ అనుభవించు

ద్వి. కట్టిడి నీ కిట్లు కాకుండ నగునె

కట్టి కుడ్వక పోవె కర్మబంధంబు

సారం. 3. 172

కట్టు తప్పు

నీతి నతిక్రమించు. (స్వతంత్ర మవు)

క. ఏడణ్ మీకొల మింటం

జూడము ముంగురులఁ గూడుచుం గొనబున ని

ట్టిడేరి కట్టు తప్పిన

చేడియ నికనైనఁ బెండ్లిసేయం దగదే ?

యయాతి. 3 ఆ.

కడి మాడసేయు

అమూల్య మవు, తృప్తి గలుగు

సీ. అమృతోపమానంబు లైన యన్నంబులు

కడి మాడ సేయంగఁ గుడుచువారు.

విక్ర. 5. 124

తే. శీతకాలంబు కడి మాడ సేయఁ గుడుచు

భాగ్యవంతుండు రేపాడి పల్లెపల్లఁ

గొట్టయోరంబు గిగురావకూరతోడఁ

బిచ్చిలంబైన నేతితోఁ బెరుగుతోడ.

క్రీడాభి. 1. 57

ద్వి. ఆధేనుమహిమ కత్యాశ్చర్య మొంది
 గాధేయుఁ డప్పుడు కడి మాడ సేయుఁ
 గుడిచి సేనలు దాను గోర్కె దీపింపఁ
 గడుఁ దృప్తి నొంది

రంగనా. బాల. 51 పే.

క. కడి మాడ సేయు భోజన
 మిడుఁ బిడికిట నణఁగు వలువ లిచ్చును.

రాధా. 1 ఆ. 6 పు.

కడిపెడుబిడ్డలు

కడుపునిండబిడ్డలు.

పలువురు సంతానము.

సీ. ఆ. కాకయున్న మేము కడిపెడుబిడ్డల
 వార మెట్లు బ్రతుకువార మనుజ !
 నీ వెఱుంగకుండ నేవంకనై నను
 గలుగు రశ్మి గలదె తెలుపు మాకు.

భోజ. 6. 144.

కడుపుబ్బు

కడుపులో నిముడకుండు.

ఉ. ఎక్కడివాడవోయి యొక యింత యెఱుంగవు బుద్ధికౌశలం
 బెక్కడ కేగె నాలుకపయి నువుగింజయు నాననట్టి బల్

తక్కరినారదుం డతఁడు దైవతమార్గమునందు నేగఁగా
నక్కట నన్నుఁ బేర్కొనితి వాతఁడు విన్న ననర్థ మొందదే?
నిరం. 4. 18.

కడుపునఁ బెట్టుకొను.

వధించు

క. ఓరీ చక్కని మృగమును
గోరికఁ గడుపునను పెట్టుకొంటివి నాచా
శ్రీరత్నంబుల నేచితి
వౌరా నీరాజధర్మ మధమం బయ్యెన్.

షట్చక్ర. 2. 143

కడుపుఁజిచ్చు .

క్షుధాగ్ని

వ...ఇప్పు డే నశనంబు గానక కానక కన్న యిక్కన్నియం
గైలాసకాననంబునం గుసుమంబులు గోయుదానిం గని
కనికరం బుడిగి కడుపుఁజిచ్చునకు మ్రింగం దఱుము
కొనివచ్చి.....

మను. 5. 27

కడుపు కందవిత్తు గాఁగ

కందవిత్తువలె నెక్కుడు మొలకల నిచ్చునది.

ఆ. సకలజీవరాశిసంభవస్థానమై
వెలయు కడుపు కందవి త్తనంగ

నమరు నేమహత్కూఁ డాకశ్యప్రజా

నాథు నపరభువననాథుఁ దలఁతు. సుదక్షి. 1. 28

కడుపు చల్ల నగు

సంతతివలనిశోకము లేకుండు.

సీ. తే. కడచె నింక మారతిదేవి కడుపు చల్ల

నగుట విధి యిన్ని గలిగించె నక్కటకట.

ఉ. హ. 5. 280

సీ. తే. అట్టి ప్రణవంబు హేమసింహాసనముగ

భాస్కరుం డను మాణిక్యపదకభూష

యఱుత ధరియించి దేవి గాయత్రి యొప్పుఁ

గడుపు చల్లంగ వేదాలఁ గన్నతల్లి.

కాశీ. 3. 186

తే. వీఁడె భరతవంశం బెల్ల వెలుంగఁ గుంతి

కడుపుచల్లగాఁ బుట్టిన ఘనభుజుండు.

భార. ఆది. 6. 18

కడుపే కైలాసము

తనకడుపుకన్న మఱొండు లేదను నూహ

సీ. తే. స్నాన మొనరింపఁ డొంకారజపముఁ దడవఁ

డంతముగఁ జూడఁ డంత వేదాంతవిద్య

కడుపు కైలాస మరయ నక్కష్టయతికి

పంచ. (వేం) ఆ. 2. 94 పే

సీ. కడుపు చుమ్మలు చుట్టగా నెట్లు నే నిర్వ
 హించెద నను నూరడించరయ్య
 ప్రబోధ. 5. 8

గీ. కడుపు చుమ్మలుచుట్టగాఁ గన్నకన్నె
 చిలుక నెడఁబాసి యేరీతి నిలుచువాఁడ
 శుక. 1. 41 పు.

క. నీసైఁ దేపా కోపము
 చూపితిఁ గద వెనుకఁ గడుపు చుమ్మలు చుట్టె.
 బహులా. 5. 89 పు.

కడుపులోని చల్ల కదలకుండ
 శ్రమ యెఱుంగక, సుఖముగ
 తే. కావున రమేశు కృప నేము కడుపుచల్ల
 కదల శెల్లపుడును నెండకన్న నీడ
 క న్నెఱుంగక యుందుము గాన నిపుడు
 జగడములు పుట్ట విచ్చట సంయమింద్ర!
 నలచ. 4. 40

క. మ్రొక్కెదము సామి నీదయ
 నెక్కడనుఁ బొద్దు పొడుచు టెఱుంగక నీవే
 దిక్కని యుందుము దాయలు
 గ్రక్కతిలక గడుపుచల్ల గదలకయుండె.
 రామాభ్యు. 2 7

క. నిసుగులు మేమును నీదయ

ససి చొప్పుడ నడవిఁ గడుపుచల్ల గదల కె
దైసఁ బొద్దు పైడుచు తెలుఁగక
యొసపరిగీముల సుకించి యుంటిమి సామీ!

రామే. 5. 69

తే. కడుపులోఁ జల్ల గదలక కలికి వినుము

నేఁడు రేపటఁ దలపువ్వు వాడ కతఁడు
రాఁగలఁ డటంచు శపథ మేర్పడఁగఁ జెప్పి
యపుడు దానిల్లు వెలువడి యతడు చనియె.

హం. 4. 60

తే. ఇసుకపాతఱ యది తీటునే వచింపఁ

బూనునెడ నొక యేండ్లును బూండ్లుఁ బట్టుఁ
జల్లఁగా గదలకయుండఁ జల్ల గడుపు
లోనివి ప్రకృత మరయఁగ నొనుగాక.

వ్యాఖ్యా. చాటు.

నందక. 73 పు.

కడుపులోఁ జెయి వెట్టి కలఁచు.

మజ్జిగ చిలికినట్లు కడుపులోఁ జెయి వెట్టి కలఁచి ,తల
క్రిందులు చేయు (మిక్కిలి వేధించు)

ద్వి. అనయంబు వగచుచు నశ్రువు లొలుక

దనతెఱుం గప్పు డంతయుఁ జెప్పటయును

గడుపులోఁ జెయి వెట్టి కలఁచిన తై న

హరిశ్చం. ఉ. భా. పం. 1723 పే. 255

కడుపు నిండిన బేరము

అక్కఱలేనిప్రసంగము

అది కడుపు నిండిన బేరము లెండు.

కడుపుకక్కుర్తి

తిండికై దేవురులాట (అత్యాశ)

ప్రభులి. 1. 6 పు.

చ. తడవులఁ బట్టి యేము సతతంబును బోనుము వానివీటికి

గడు మతి చాలమిం గడుపుకక్కుర్తికి సురలోకనాథ

ప్రభా.

సీ. కాసుకప్పురకును గాక పృష్టోష్ఠప

ర్యంతమ్ము కక్కుర్తి యడర మెక్కి

వ్యాఖ్యా. చాటు.

కతపత్రము

ప్రమాణపత్రము, ధ్రువపత్రము.

సీ. కతపత్ర మిడవచ్చుఁ గల గాంచునపుడైనఁ

గోరికఁ బరకాంత గోరఁ డనుచు.

పాండు. 1. 163

కతకుఁ గాళ్లు, ముంతకుఁ జెవులు

కథకు ముక్కు, మొగము, ముంతకు నవయవవిశేషములు.

(లేనిపోనికల్పనలు.)

క. కొడుకువయి నీకుఁ గడుఁ బ్రే
ముడి గావునఁ గతకుఁ గాళ్ళు ముంతకుఁ జెప్ప వీ
వడిగెదవు రాజ నీ కె
క్కడి యభిమాన మని పలుకఁ గాంతుం డలుకన్.

సారం. 3. 18.

కత్తరిఁగలయు.

వర్ణసంకర మగు

క. సొరిది ననాచారంబుల

మురువపుచుఁ బ్రథమపాదమునఁ గలిమహిమం
బెరుగును వడ్లును కలిపిన
కరణిన్ వర్ణాశ్రమములు కత్తరిఁగలయున్.

జైమి. 8. 213

(పెరుగులోవడ్లు గలుపుట అసదృశ వస్తుసమ్మేళనముగదా.
అట్లే అనులోమవిలోమజాతులన్నియు తలక్రిందులై కలిసి
పోవుట.)

కత్తులబోను.

అన్నివైపుల కత్తులతో నమర్పఁబడిన బోను.
(ఎటు కదలినను, మెదలినను బాధించునది.)

క. అత్తయు మామయు మగఁడును

గత్తులబోనులయి బిజును గావలె నెప్పుడున్

మత్తచకోరాక్షులకును

జిత్తము పరపురుషభోగశీలం బగుటకా.

జైమి. 3. 33.

ఉ. అత్తయు మామయుకా మగడు నాగ్రహవిగ్రహదుర్ని
రీక్ష్యులై కత్తులబోనులై పదరి కారములుకా మిరియాలు
ద్రోలఁగాక హత్తిన పెత్తనమ్మున ననాంద పదింబది
నేఁపఁ గూర్చెఁబో బొత్తిగ వంటయింటిశశముల్ బలె
గ్రుంగ నజుండు చేడెటకా.

వ్యాఖ్యా. చాటు.

కత్తులు నూరు (ఋ)

పంతగించు, పగఁగొను

ఉ. ఎచ్చటనుండి వచ్చె నిపు డీమధుమాసము వచ్చుఁగాక మా
కిచ్చ వనీవిహారమున కిప్పుడ యేటికిఁ బుట్టెఁ బుట్టెఁగా
కచ్చటి కప్పు డెన్నరవరాగ్రణి రాఁ గతమేమి యింతలోఁ
బచ్చనివింటివాఁ డొక నెపం బడి కత్తులునూర నేటికికా.

రాజశే. 3. 103

ఉ. ఆయెలప్రాయముకా భవమదంచితకీర్తియు గోళ్లురాచఁగాఁ
గాయజుఁ డాకెప్పై నరిగి కత్తులు నూఱుచు నుండునంతటకా
నీయవలోకనం బొదవ... ..

కళాపూ. 7. 35

ఇత్తరి మనపైఁ గత్తి నూరుచున్నవాఁ డెవఁడో యెఱుంగరా
ధర్మజ. 72. పు. 2 పం.

కత్తిమీడిసాము :

కత్తిమీడిని బడి చేయు సాము.

ఎఱుసను అపాయకరము.

క. దొర నయ్యెద నని కోరుదు

రరయగ జను లెవ్వరైన నాపెనుబెడదల్

పరికింపరు దొరతనపున్

సరపుల్ మఱి కత్తిమీడిసాములు సుమ్మి.

కువల. 4. 82

కథకుఁ గాళ్లు ముంతకుఁ జెవులు గల్పించు

లేనిపోని అపకల్పనలు కల్పించు.

అసాధ్యములు సాధించు.

సీ. పరువెత్తుఫణులకుఁ బదములు గల్పింప

నల్ల నేరెడుఁబండ్లు తెల్లఁజేయ

నద్దమరేప్రాద్దు ప్రొద్దు దీండ్రింపించఁ

గుండేటికొదమకుఁ గొమ్ము సూపఁ

బయలఁ జిత్రంబులు ప్రత్యక్షముగ వ్రాయఁ

జక్క-లిన్ని యటంచు లెక్క-సేయఁ

బన్నీరు గిలకొట్టి వెన్నముద్ద లొనర్ప

నుడుపథం బంతయుఁ బిడికిలింపఁ

గడమవన్నియు నిక నేల కతకుఁ గాళ్ళు

ముంతకుఁ జెవులు గల్పింప ముజ్జగములఁ

బడుపుజవరాండ్రకును దృణప్రాయ మహాహ
తపసిఁ దేల్పుట వింతయే తరుణి నీకు!

సుదక్షి. 4. 25

కథలకామరాజు

ఎడ తెఱిపి లేక రేయింబవళ్ళు పుక్కటిపురాణములు
(లోకాభిరామాయణము) చెప్పనాతఁడు.

కని గ్రుడ్డి, విని చెవుడు

చూచుచు గ్రుడ్డి; వినుచుఁ జెవిటి.

మొద్దులు, పాములు, మాయకులు.

క. దనుజాంతక రేతస్కృత

జన మనవరతానుభూతిశాస్త్రంబులచేఁ

గని గ్రుడ్డియు విని చెవుడును

జనవర నీమాయ కిఁక నసాధ్యము గలదే ?

కవిక.

...కనిగ్రుడ్డి విని చెవు డన్నమాట నిక్క మయ్యెనపుడ...

మధురావిజయము.

కను గానక

కన్ను తెలియక, ఒడ లెఱుంగక

క. ధనరాజ్యరమామదమునఁ

గనుగానని నిన్ను శిష్యుఁగాఁ గైకొనుకం

ఔను నేరమి గలదే ననుఁ

గనలించుచుఁ బ్రేల కింకఁ బొకాలు మటన్నఁ.

మను. 5. 11

కనుపుగొట్టు

నిశ్శేషముగ ఖండించు, భంగపఱుచు.

తే. కనుపుగొట్టె ననంగను దనరు నూఁచ

ముట్టుగాఁ గొట్టె ననుమాట

ఆంధ్రభాషా. 3. 129

వ. కాలుబలంబులం గనుపుగొట్టినం గాలు చెయి తల డొక్క-
యని యేఱుపాటు లేక మడం దఱిగినయ ట్లున్న...

భార. భీష్మ. 3 ఆ.

వ. అందు మందాకినీనందనుం డమందపరాక్రమక్రీడం గౌం
తేయబలంబు గనుపుగొట్టె.

భార. భీష్మ. 2 ఆ.

కనుబ్రాము

వంచించు, కనుగప్పు

కం. నినువంటివారి నెందఱుఁ

గనుబ్రామినవాడొ వీడు కటకట నీచూ

పునకుఁ నితఁ డెట్టివాఁడై

కనుపించెనొ యెట్టివేళఁ గలసితొ వీనిఁ.

ప్రబంధరా. 633.

కనుసన్న మెలఁగు

ఆజ్ఞకు లోబడి వర్తించు.

సీ. ఎయ్యది పనిచిన నొయ్యనఁ జేయుచుఁ

గనుసన్న మెలఁగు భూజనులఁ దలఁచి

విక్ర. 6. 59.

కం. నాకులకాంతల నెల్లను

నీకుం బనిసేయఁ బనిచి నెయ్యంబున నే

నీకనుసన్నన మెలఁగెద

నేకార్యంబైన నడపు మీవ తగంగఁ.

భార. విరా. 2. 124

సీ. గాంధర్వకవితాప్రకారజ్ఞు లున్నారు

కనుసన్న నెలయించు గతికి నగుచు

శంకరవిజయకథా. 4. 48

కనువేదలు

కంటిపిచ్చి, చూచినమాత్రన వలపుగొని తపించుట.

ఉ. పూతపసిండివాటి వలపుం బచరించుకులంబు నీతికిన్

లేత గదమ్మ యిత్రైఱుగు లేమ సురాంగన లెల్ల నిట్టిసీ

చేతకు మెత్తురమ్మ దయసేయక తిన్నని మేను వెన్నెలన్

వేతురటమ్మ యింత కనువేదలు సెల్లునటమ్మ

యితికిన్.

మను. 3. 33

ఉ. ఎన్నిభవంబులం గలుగు నిత్యుశరాసనసాయకవ్యధా
 ఖన్నత వాడి వత్తలయి కేలఁ గపోలము లూఁది చూపులన్
 విన్నదనంబు తోఁపఁ గను వేడుతునం బయిగాలి సోకినన్
 వెన్నవలెం గరంగునలివేణులఁ గౌఁగిటఁ జేర్చుభాగ్యముల్
 మను. 2. 57

కన్నదే గాతి

(గాతి=తిండి, గ్రాసము)

చూచినదే తిండి.

శా. తండ్రి!సారెకు మవ్వు నాగ్రహముమీఁదం గన్నదే గాతిగా
 గుండ్రాలం గొని దాయగాక యిది నాకుం దల్లియే యెన్నడున్
 వీండ్రం జూచిన జాడ నన్ను యమునన్ వీక్షింప దంతంతకున్
 బిండ్రం బయ్యెఁ గసింకికోత వలదా మీకున్ విచారింపగన్
 వరాహ. 5. 93

కన్నాఁకు

రక్షకుఁడు, అగ్రేసరుఁడు, ముఖ్యుఁడు, ఆకులకట్టలోని
 మొదటి ఆకు.

క. కన్నాకు మనకు భీష్ముఁడు.....

భార. భీష్మ. 1 ఆ

మ. చల మెచ్చంగ దినాష్టకం బిటులు వాచాస్పూర్తి శోభిల్లఁ
 జిద్వలితశ్రీకులు వారు వారనివివాదప్రౌఢి రూఢిం గసం
 గలయం గన్గొని పద్మపాదముని సక్కం జేరి మ్రొక్కంగము

తల్లితుండో ద్విజు నబ్ర మొప్పఁ గను మా కన్నయ్య
కన్నాఁ కగున్.

శంకరవిజయకథా. 3 ని. 10 ప.

కన్నాఁగు. (కన్న + అగు)

చూడకుండు

శా. అన్నా లక్షణ భ్రాతృవత్సల దురంతాయాసఖిన్నుండ వ
య్యున్నిద్రారహితుండవై యకట మున్నుగ్రాటవీభూము
లం దన్నన్ గొల్తుగదన్న నేడు రణశయ్యన్ భూవిభుం
డుండఁగా గన్నాఁగం దగునయ్య నీనిదురకుం గాలం
బయోధ్యంగదా !

భాస్క. యుద్ధ. 583

కన్నీళ్ళు తుడుచు,

అప్పటికి సమాధానపరచు.

తే. మమ్ము గన్నీళ్ళు దుడిచి వే పొమ్మనియెను
తాను ముందెన్నఁడో వచ్చి తగవు దీర్తు
నన్నమాటలు నమ్మంగ నగునె మాకు...

నందక. 43 పు.

కన్నీరు మున్నీరై పాటు

కంటిధార సముద్రమట్లు ప్రవహించు

శా. ఈరీతిన్ జగముల్ దలంకఁగను వేయేండ్లార్తుండై కూయఁగా
నారక్షోవిభుడైన్యపాటు గని దైత్యశ్రేణి కన్నీరు మున్నీరై

పాటంగ నే మొనర్తు మనుచున్ నిర్విణ్ణతం జెంద....

ఉ. రా. 3. 87

కన్నుల నిప్పులు రాలు,

*కోపమునఁ గన్ను లెఱ్ఱవడు.

చ. కనుఁగొని కోపవేగమునఁ గన్నుల నిప్పులు రాల...

భార. విరా .2. 133

చ. ...మనుజవిభుండు శోకరసమగ్నత మార్గముక్రేవ నిల్చినన్
గనుఁగొని కౌశికుం డలిగి కన్నుల నిప్పులు రాల నిట్లనున్.

మార్కం. 1. 228

క. అప్పుడు విశ్వామిత్రుఁడు

ముప్పిరిగొనునట్టి కోపమునఁ గన్గొనలన్

నిప్పులు రాలఁగ నమ్మునిఁ

దప్పక వీక్షించి పలికె దారుణభంగిన్.

హరి. 1. 150

కన్నులపండువు,

చూడ ముచ్చట

సీ. గీ. నిండుకొలువుండెఁ గన్నులపండు వగుచు.

కాశీ. 1. 45

ఉ. కన్నులపండువై యలరుఁగా జవరాండ్రకు వీనియండముల్.

రసిక. 3. 50.

క. ఎన్నఁడు చూతు నయో నిక

గన్నులపండువుగ నిక జొకారపునవలా

మిన్నా పూబొన్నా కడు

నెన్నికఁ గను మరుని యాముఠేనుఁగుగున్నా!

రసిక. 6. 48

ఉ. మోము వికాసముం బొరయ మోదమునన్ మది పల్ల
వింపఁగా సోమకళావతంసుఁడు గామితదాయి
యయ్యె విధి గన్నులపండువు సేయఁ గాంచితిన్.

దశకుమా. 3. 155

తే. సత్కవీంద్రులు రచియించి చదువు పద్య
సమితీయం దోరపారలు చక్కదిద్ది
ప్రాధిక గనిపింపజేయు భూపాలుకొలువు
ప్రజల కవ్వేళఁ గన్నుల పండు వయ్యె.

కువల. 2. 9

ఉ. కందనగాయ యేయెడను గందదు.....అవధాని
బృందసంక్రందనుఁ డొప్పి తద్వపువుగాఁ గనుపండువు
సేత మా కిటుల్.

వ్యాఖ్యా. చాటు.

కన్నులనె ప్రాణము నిల్పు

చాల అలసి యుండు, సత్త్వ ముడిగి యుండు.

ఉ. పూని కరంబులం బొదివి బోటులు తోడ్కొనితేట మన్నధ
గ్గాని వహించి బాలఁ గనుగంది శకుంతల ప్రాణనాయక
ధ్యానముతోడఁ గన్నులనె ప్రాణము నిల్పు శరీరమాత్రయై
తా నట కేగుదెంచె వడ దాకిన చెందొవకాండ కైవడిన్

శృం. శా. 3. 74 పే.

చ. ...విక్రయింపనుం గొనఁ దిన లేమిఁ గూటికిని గోకతు
 నీదిరిమైఁ గృశింపుచున్ గనుఁగవ బ్రాణము న్నిలిపి
 కాటియ గాఁగ నతండు నిచ్చులున్.

పంచ. (వేం) 1. 75 పే.

కన్నులకఱవు దీటు

కన్నులు తృప్తి వహించు

సీ. తే. కోటిరవితుల్యమైన నీమేటిరూపు

కంటి నెంతయుఁ గన్నులకఱవు దీటు.

మైరా. 2. 161

తే. సకలసద్గుణ సౌందర్యసారమూర్తి
 యనియ మును నారదుఁడు దెల్పు వినియయుంటి

మిమ్మహాభుజ నిప్పు డో కొమ్మలార

కంటిమిగదమ్మ కన్నులకఱవు దీటు. విజ. 1. 72

సీ. కనుపింపవే నాసుగమునోముతొలిపంట

క్రన్ననఁ గన్నులకఱవు దీటు

భద్రావత్య. 2 ఆ.

ప్రేమసా. పే. 20. పం. 19.

కన్ను మొగము యేర్పడు

ఆకారము కలుగు

తే. అల్లనల్లన మూఁడేడు లయ్యె నకట

కన్ను మొగ మేరుపడదు నాగర్భమునకు.

బసవపు. 1. 96

దీనినే ' ముక్కు, మొగము ఏర్పడు ' అనియు వాడుదురు.

కన్నుల ముత్యాలు గాఱు

కన్నుల ముత్యాల వలె సొబగు గులుకు నశ్రువులుగాఱు

ద్వి. వెన్నముద్దకు రూపు వెట్టినమాడ్కి-

నున్న మెత్తని మేన నొప్పెడువాడు

ఎన్నడు నెండక న్నెఱుంగని శిశువు

కన్నుల ముత్యాలు గాఱ నేడ్చెడిని.

హరిశ్చ. 2. 924

కన్నులలో నిప్పులు పోసికొను

అసూయపడు, చూచి యోర్వలేకపోవు.

మనము నేర్చుచున్న విద్యను గాంచి తాను కన్నులలో

నిప్పులు పోసికొనుచున్నాడు.

సాక్షి. 47 పు.

కన్ను మొఱుగు

వంచించు

తే. కపటములు పన్ని యిప్పుడు నక గన్ను మొఱుగి

సురుగు జూచెద వేమఱ జమ్ము నిన్ను.

హరి. 4. 152

కన్ను వైచు

వలచు, ఆసించు, కనిపెట్టియుండు.

క. ఏమేమి సింగభూపతి

సీమీఁదం గన్నువైచి నిష్ఠురజవవ

తామశరజాలనిర్దళి

తామేయస్వాంతుఁ డయ్యెనా మేలు భళీ!

చంద్రచే. 2. 5.

సీ. సితభానుఁ డాచార్యుచిగురాకుఁబోడిపైఁ

గన్నువైచిన కన్నె కలుపు మరులు

నైష. 7. 151

కన్నుసన్నల మెలఁగు

ఆజ్ఞలకు లోఁబడి యుండు.

క. కులశీలరూపగుణములు

గలిగిన సతి భార్య యగుచుఁ గనుసన్నల ని

చ్చలు మెలఁగ నుండు పురుషుని

చెలువము చెలువమ్ము గంధసింధురగమనా!

హరి. 4. 49

కన్ను మి న్నెఱుంగక

క్రిందు మీఁ దెఱుంగక

పంచ. (వేం.) 5. 205 పు.

కన్నులార్చు

కన్నుబ్రాము

చ. ...వనితకుఁ గన్ను లార్చ నిటు వచ్చినవాడవె

రుక్మాం 5. 22

కన్న కుట్ట

ఈర్ష్య కలుగు

వాని సిరిం జూచి కన్నగుట్టినది

ధర్మజ.

కన్నబ్రాహ్మ

వంచించు, కన్నగప్ప.

శా. ... శూరుల్ వీరలఁ గన్నఁ బ్రామి పురిలో శోధించు లా
వెట్లాకో.....

మొల్ల. సుం. 23

ఆ. నీడఁ గడవఁ బాట, నేలకు వెలిగాఁగ

నడుగు వెట్టి తిరుగ నాత్మ మొఱంగి

యొకటిఁ దలప, నరుల కొదవిన నొదవ దే

కరణి మృత్యుదేవిఁ గన్నఁ బ్రాము.

మను. 4. 106

క. చీమా దోమా పామా

కామాంధం గన్నప్రామి కాంతఁడు సనె నే

నీమకొ మీ ర్గనరా మా

రామా తెలుపర యతనిసరణి కరుణమెయిన్.

భద్రావత్య. 2 ఆ.

చ. తలవరులన్ నిజాధిపుల దర్పకునేర్పునఁ గన్నప్రామి య
త్తలఁ దమపిన్నపాపల నుదారత మీఱఁగ నిద్రబుచ్చి ని

ర్మలకరకంకణావళులు రట్టుగఁ దా మటు మ్రోగనీక వి
చ్చలవిడిగాఁ జరించి రోగి జారలతాంగులు మధ్యరాత్రులఁ
మొల్లరామా.

సీ. తే. అహహ! నను గన్నుబ్రామినయట్టి గడుస!
యుండుదువుగాని యింక నోరోరి! యనుచు....

విప్రనా. 4. 29.

కన్నువేయు

ఆసించు, వలచు, కనిపెట్టియుండు.

సీ. కలనైన నన్యకాంతకుఁ గాని కాపును
గనువేసి విటుని జేసిన గయాళి
యేఁచి వల్లము దోఁచి గోఁచి చేతికి నిచ్చి
చిటుతసన్యాసిఁ జేసిన పిసాళి

బహులా. 5 ఆ. 87 పే.

క. ఏమేమి? సింగభూపతి

నీమీఁదం గన్ను నైచి నిష్ఠురజవవ

తామశరజాలనిర్దళి

తామేయస్వాంతుఁ డయ్యెనా? మేలు భళీ!

చంద్రరే. 2. 5.

చ. ... ఏవభూటిపైఁ

దమిఁ గనువేసితో.....

విప్రనా. 4. 37

ఆ. పిన్న నాటనుండి కన్నుల కింపయి
యున్న రాధమీదఁ గన్ను వేసి
యున్న వాడు గాన వెన్నుఁ డా ప్రాయంపు
గన్నెపోందు గోరి సన్న సేయు.

దశావ. బల. 308 పే.

... కాబట్టి సకలకృత్యంబులయందును రాజభృత్యులపై
నొక కన్ను వేసి యుండవలయు...

ధర్మజ. పే 11. పం 1.

కన్నులు తల కెక్కు

గర్వమున క్రిందుమీఁదు కానరాకుండు (గర్వించు,
పోతరించు)

చింతా. 6 అం. 59 పు.

కన్నులు వాచు

రాక కెదురు చూచి చూచి కను లుబ్బు.

ఉ. కన్నులువాచు నీమొగము గానక యెప్పుడుఁ జూడకున్న.
యయా. 2 ఆ.

శా. ...నన్నుఁ జూడఁ జనుదే వెన్నాళ్ళనో యుండి చ
క్షూరాజీవయుగంబు వాచె నినుఁ గన్గోకున్కి మీబావ
యున్, నీరాకక మది గోరుఁ జంద్రుపొడుపున్ నీరాక
ధంబుంబలెన్.

పాండు. 3. 33.

నందక. 114 పు.

కన్నులు పైకివచ్చు

మదము గలుగు, గర్వము నొందు.

కన్నుల నూపిరి పెట్టుకొను

చాల శ్రమించి అలయు.

ఎం డనక వా ననక యరకకొయ్య కొట్టుకొని కొట్టుకొని
కనుల నూపిరి పెట్టుకొని యున్నచో జేటుపాటు మీకుఁ
దెలియకుండునా.

ధర్మజ. 47 పు. 2 పం.

కన్నుగానక

యుక్తాయుక్త విచారము లేక.

తే. అతనుదర్పాంధకార మంతంతఁ గవియ

గన్నుఁ గానక సాధ్య రాఘవునిదేవి

జనకకన్య జగన్మాన్యఁ జెనక వచ్చి

కన్నుఁ గానక చనెఁ బలుగాకి కాకి.

రామాభ్యు. 5. 70

కన్నులు చల్లఁగా గనుఁగొను

కనులపండువుగఁ జూచు.

సీ. కన్నులుచల్లఁగాఁ గనుఁగొందు నేను మి

మ్మిరువుర దేవి దేవరను బోలె.

నైష. 2. 86

కన్నులఁ గట్టినట్టు తోచు

కన్నులతోఁ గలిపి కట్టిన ట్లనుక్షణము తోచు.

ద్వి. మలయుచూడ్కులు గల మంచి సీమోముఁ

గన్నులఁగట్టినకై వడిఁ దోచు.

హరి. 2 భా. 1879

తే. అతిభయంకరదృశ్య మయ్యది కనుఁగవ

కెదుటఁ గట్టినట్టులు గానుపింపఁ దొడర

సారెసారెకు నానదీనీరమందుఁ

దోడివారలతోఁ దాన మాడువాడ.

శ్రీవిద్యాశం. 4 ఆ.

కన్నులఁ గప్పికొను

కనులకద్దుకొను, మిక్కిలి గౌరవించు, గౌరావముచేయు
(పొందు) అనుభవించు.

తే. వచ్చి యభివాదన మొనర్చు వసుసృపాలుఁ

గరము లాలించి కన్నులఁ గప్పికొనియు

మందమందారమకరందమధురవచన

రచన లిరవైందఁ బలికెఁ బురందరుండు.

వసు. 3. 5

సీ. తమిఁ జికోరములార మిముఁ గాంచినపుడె మా

కలకంఠి కన్నులఁ గప్పుకొనును.

సారం. 2. 169

తే. వీడకను వార లడుగుకు మడుగులొత్త
ఘనయశోదయు గావరమునను జూడ
గరిమ నందుండు గన్నులఁ గప్పుకొనఁగ
రాధ పోషింప దగు నిశారాజవదన.

రాధ. 1

సీ. నీరూపులని కదా నెత్తమ్మితేకుల
గారవమ్మనఁ గండ్లఁ గప్పికొందు
శకుం. (కృష్ణ) 2. 180

ఉ. ఇన్నిదిసంబులున్ సవతు లిందఱలోఁ గడు గారవంబున్
గన్నియ నన్ను వల్లభుఁడు గన్నులఁ గప్పుకొనంగ నుడియా
వన్నెయు వాసియుం దఱిగి వారు ననుం దల లెత్తి చూడఁ
గా సన్నలఁ జాయలం బలుక నైతునె ప్రాణము లింత
తీర్పాకో.

పా. 1. 88

సీ. సారంగముల నటు చంపినపాపంబు
తప్పునె కన్నులఁ గప్పుకొనక.
కవిరా. 2 ఆ.

క. నన్నుఁ గని కోడ లనుచును
గన్నులఁ గప్పుకొని ప్రియము గావించురు మీ
యన్నయు వదినెయు నటువలె
మన్నింపఁగఁ దగదె నీవు మామవు గాడే.
ఉ. రా. 4. 209.

క. కన్నెప్పుడు పొడగన్నం

గన్నులఁ గప్పుకొనుఁ బ్రియము గైకొను నామా
టన్న జవదాటఁ డతఁ డీ
కన్నియఁ దనప్రాణపదముగా భావించున్.

విప్రనా. 4. 66.

ఉ. సీనుపొలంతు లెల్లఁ దమ చేతికి వచ్చినదాఁక నోయి నా
సామి వితీర్ణ కర్ణ యన సాగుదు రంతటిలోన నోయి నీ
గ్రామము నామ మెయ్యదియొకా యనఁ జూతురు కూతు
రావగన్, గామికికత్తై గాదు మిముఁ గన్నులఁ గప్పు
కొసంగ నేరుచున్.

బహులా. 5. 80 పే.

కన్నుండఁ గనుపాపఁ దీయు

కన్ను చెడకుండ కనుపాప దీయు.

చాల నేర్పుతో వర్తించు మునిముచ్చు.

క. విను వల్లభ కన్నుండం

గనుపాపం దివియ నేర్పు గల మునిముచ్చీ
వనిత తగ దిచట నుండన్
వెనుకను దిద్దుకొనవచ్చునే యొకటైనన్.

కళాపూ. 3. 188

క. కన్నుండఁగఁ గనుపాపను

గొన్నపిధంబునను సతులఁ గూడకయును దాఁ

గన్న మిడి మనోధనములు

గ్రన్ననఁ గొనిపోవుఁ గన్న కాఁడుం బోలెన్.

విక్ర 8. 9

కన్నుండఁ గంటిపాపం

గొన్నట్లు మొఱంగి బాలుఁ గొనిపోవుటకున్

అన్నీచు బంధుయుతముగ

మన్నిగొనక యున్న నేటిమాటలు మనకున్.

ఉ. హ. 5. 288

నైఱుగు

జాడ తెలిసికొను, భావము తెలిసికొను.

ఇట్లున్న యక్కన్నియ కన్నెఱింగి చిత్రరేఖ మధుమధను
మనుమనిం బొదవిన మాయామోహంబు నెడలించి పరి
బోధపరచిత్తుం జేసి యత్తరుణితో రాత్రి కడచన్న
కొలంది చెప్పి ప్రొద్దువోయెం బోయి వచ్చెద నని వీడు
కొని వెడలె.

ఉ. హ. 5. 203.

...తన్నుం దాన యుపశమించుకొని యున్నం గనుంగొని
కారవేశ్వరుం డతని కన్నెఱింగినవాఁడై.

భార. భీష్మ. 3. 187

తే. కార్య మొక్కఁడు గనిన మాత్సర్యమున నొ
కండు గాదని ఖండించుఁ గన్నెఱింగి

యిరువురను గాదనక కొల్వ విరిసి మీఁద
నల్ల వాఁ డెన్నినది సేయ నగు నిజంబు.

ఆము. 4. 227

క న్నెఱ్ఱజేయు

కోపగించు

సీ. పద ముహూర్తము డాసెఁ బతిచెంత కని తెల్పు
చేడెవై గ న్నెఱ్ఱజేసె దేమి.

రసిక. 5. 164

కన్నెఱ్ఱనగు

కోపము గలుగు

తే. ఎఱుఁగుదువుగాదె మము వార లెట్టియెట్టి
యిక్కములపాలు సేయఁగా నిష్టపడిరొ
వానిఁ దలఁచినఁ గ న్నెఱ్ఱనొ న్నటైన
నిన్ను మన్నించుటకు సంధి కున్న వాఁడ.

శ్రీకృష్ణభార. ఉద్యో. 1. 413

కన్మాసిగంత

కనులకు గంతలు గట్టి అడుకొను ఆట.

గంతలు కట్టినట్లు కనులు కనపడకుండఁ జేయునది.

మ. దినముల్ కొన్ని చనంగ నంతఁ గడు నర్థిం బొమ్మపెం
డ్లిండ్లు, గుఱ్ఱెనగూ, శృచ్చనగండ్లు, పిప్పిళులు, కుచ్చీల్
గీరసం గింజ, లోమనగుంటల్, కనుమూసిగంతలు, కంబా

లాట, లోనైన ఖేలముల మీఁక బోంట్లతో నలరె
బాలారత్న మెల్లప్పుడుకా.

కళాపూ. 6. 202.

సీ. చంద్రికాపాయి కంచంబులోపలిరాయి
కౌశికావళికిఁ గన్నూసిగంత

చమ. 3. 39.

కప్పదాటులు వేయుట

కప్ప క్రమముగ నడచిబోక అచటచట గంతులు వైచి
దూమికి పోవుట సహజము.

అట్లే ఏదియు సక్రమముగ గొనసాగింపక అచటచట
కొంచెము కొంచెము చూచి ముందునకు పోవుచుండుట.

కప్పయెలుగుపాము

పామునోటఁబడిన కప్ప ఒకరకపుకంతధ్వనితో నలచు
చుండును.

ఒకరకపురాగముతోఁ గప్ప అలచునపు డది విని ఏమో
కప్ప అలచుచున్నది చూచి వత్తమని ఆధ్వనివచ్చినజాడం
బడి పోయి చూచిన అచట పాముండును. మొట్టమొదట
కప్ప అనియే అనుకొందుమా గాని దాని యథార్థస్థితి
మాత్రము పాము అగును. అట్లే—మొట్టమొదట నొక
విధముగ ననుకొని నమ్మి తుట్టతుదకు విషమముగ ఫణి
మించుట నిద్దానితోఁ బోల్చి జెప్పుదురు.

కొన్ని పాములు కప్ప గొంతువంటి గొంతుతో అటచుచు,
అది కప్ప యనుభ్రాంతితో డగ్గఱిన కప్పలను మ్రింగు
చుండును.

ఉ. ... తప్పక నీవె నే ననుచుఁ దద్దయు నమ్మితి నాఁడు
నేఁడు నిక, గప్పయెలుంగు చిల్వ యని కాంతుఁడ నే
నెఱుంగంగనై తిరా. రాధికా. 4 ఆ.

చ. నిను నవలీల దాఁటి ప్రజ నేలకుఁ గోలకుఁ దెచ్చుచున్న య
ర్జును దల యెత్తి యైన నటు సూడవు పాండపక్షపాతి నీ
మన మటుగాన యెప్పుడును మాదెసఁ గప్పయెలుంగు
పామవై, యునికి యెఱుంగవచ్చె నెటు లూరటగా వర
మిచ్చినాడపై!

భార. ద్రోణ. 3. 107

కప్పరంబు పెట్టి యుప్పు గొనుట

కర్పూర మిచ్చి ఉప్పు గొనుట.

ఆ. పూత నీరుచెలఁది నేత మాటాయితీ
దూదియెండ పసుపు దొట్టి యక్క-
రంబు మేను దీని రహిఁ బుణ్య మమ్ముట
కప్పరంబుపెట్టి యుప్పు గొనుట.

ఆము. 6. 62

కప్పల తక్కిడ

ఒక డొక కొన్ని కప్పలను తక్కిడలో రెండువైపుల నుంచి
వానిని తూచ నారంభించగా తక్కిడలో కప్పలు స్థిర

ముగ నిలువక క్రిందికి చుముకుచు అటు విటు, ఇటు వటు
పోవుచు నాని మచ్చమోపెను. ఇట్లంతసేపు తూచినను
త్రాసు సమముగ నుండకుండెను.

చూ. మంఘాకతులాన్యాయము.

సంస్కృతన్యాయములు పే. 73

కయ్యమునకుఁ గాలు ద్రవ్య

ఊరక పోరునకుఁ గడంగు

ఆ. కయ్యమునకె యెపుడుఁ గాలుద్రవ్యదు కార్య
గతికిఁ జొరవు... ..

భార. విరా. 4. 207

వ.తదీయసైన్యం బెల్లను బ్రమోదభరితంబై
కయ్యంబునకుఁ గాలు ద్రవ్యచుండే నాసమయంబున ...

భార. ద్రోణ. 5. 22

క. కయ్యానకుఁ గాల్ ద్రవ్యచు

గయ్యాభితనంబు మీఱఁగా డగ్గటి యా

తొయ్యలి యూచక యూచక

• పయ్యెదకొంగును బటానబయలుగఁ జేసెన్.

సారం. 3. 16

వ.రాజ్యగర్వంబునఁ గన్నుగానక కయ్యంబునకుఁ
గాలుద్రవ్యి.....

దశకు. 2. 4

చ. అమలచరిత్రుఁడైన నిషధాధిపుఁ బ్రేల్చెద నంచు నేల
కయ్యమునకుఁ గాలు ద్రవ్వెడు.....

నలచ. 4. 256

తే. క్రొవ్వి కయ్యంబునకుఁ గాలు ద్రవ్వ నొక్క
పదితలలరక్కసునిచేతఁ బడనిపాల్లఁ
బడితి మా ర్తశరణ్య సీత్రాపు గలిగి
యుండఁగా నిట్టి కొదవ మా కొదవనేల?

రామాభ్యు. 3. 66

రాజశే. 3. 47

క. కుయ్యాడక నాముందఱఁ

గయ్యాలకుఁ గాలు ద్రవ్వఁ గడఁగెను దీనిఁ
దయ్యాలకు బలి వెట్టెద
వ్రయ్యలుగా నఱికి మెల్లవారును జూడఁ.

మొల్ల. సుం. 69

...సోవీరుని కుడివైపుననున్న ముసలమ్మయు, నెడమ
వైపుననున్న తరుణియు సత్యత్సాహముతోఁ దేజరిల్లుచుఁ
దమచూపులు భావములు నాపురుషు సత్యంతపరవశుఁ
జేయఁ గయ్యమునకుఁ గాలు దువ్వుచుండిరి.

విదుల. 5వ ప్రకర.

కయ్యమునకుఁ గాలు దాచు

కయ్యమునకు కాలు ద్రవ్వ.

మ. తమిఁ బూఁదీఁగెలతూగుటుయ్యెలలఁ బంతాలాడుచుం
దూగు నా కొమరుంబ్రాహ్మపుగబ్బిగుబ్బెతల యంఘ్రుల్
చక్కఁగా జూఁగి మింటిమొగంబై చనుదెంచు తీవిఁ గనుఁ
గొంటి దివ్యమానీంద్ర నాకమ్మగీ నేత్రలమీఁదఁ గయ్యము
నకుం గాల్ దాఁచు లా గొప్పెడుక.

కళాపూ. 1. 147

కయ్యాలక్రచ్చ

కలహాశీలుఁడు.

ద్వి. కయ్యాలక్రచ్చలై కడఁగి యీవచ్చు
దయ్యాల ముక్కులు దఱిగి ఖండింతు.

హరి. 1 భా. 1981

సీ. కయ్యాలక్రచ్చయై కాలు ద్రవ్వచు సదా
మండువాఁ డతిశాంతమహితుఁ డయ్యె.

పాండు. 4. 210

కరతలామలకము

చేతిలోని యుసిరికాయ

గుప్పిలిలో యుసిరికాయ చాల సులభముగ ఇమిడియుం
డును. అట్లే సులభముగ తనకు స్వాధీనమయినది.

సీ. సకలవేదంబులు శాస్త్రంబులును బురా
ణంబులుఁ బిన్నప్రాయంబునందుఁ

గరతలామలకంబుగా నభ్యసించి... ..

వరాహ. 1. 104

వ. తనకు నఖిలవిద్యలుం గరతలామలకం బగుటయు
ప్రభా. 2. 91

క. ... ఆపీరుని యక్కజ మగు
లావు వెరవుఁ గరతలామలకమై తోఁచెన్.
భార. ద్రో. 3. 154

సీ. వేదశాస్త్రపురాణవివిధాగమంబులు
కరతలామలకంబుగా నెఱింగి.
విక్ర. 1. 190

కరతలామలక న్యాయము.

చూ. సంస్కృత న్యాయములు పే. 13

కరికోతఁ బెట్టు

మిక్కిలి యొత్తిడిఁబెట్టు, బాధించు.

సీ. హరిమధ్య యెవ్వతె కరికోతఁ బెట్టునో
యదలించి మత్తేభయానలార!

రాధి. 3 ఆ.

కర్ణకర్ణిక

ఆచెవిని, ఆచెవిని.

శా.తచ్చరిత్రములు నాచేఁ గ్రొత్తగా నేల క
ర్ణకర్ణిం గథలందు మున్ను వినమే నానాప్రకారంబులన్.

ఉ. హ. 5. 296

క. అర్ణవము గట్టి దిక్కులు

ఘూర్ణిలంగ రిపులు లెక్క-గొనక సువేలా

భృష్ణమున వచ్చి విడియుట

కర్ణాకరికంగ నెఱింగి కలంగినమదితోన్.

భాస్క. యుద్ధ. 289

క. కర్ణాకరిక వినియ య

పర్ణార్చనధుర్య యార్చ్య స్వసుతుప్రవృత్తిన్

దూర్ణగతిం జని కనుంగొని

చూర్ణజలసంస్థ నేకసుతు వగ మిగులన్.

శ్రీవిద్యాశం. 1 ఆ.

కర్కటిగర్భము

ఎండ్రకాయ గర్భము దాల్చుట ఆత్మనాశమునకు కారణమగును. ఏలనన, దానికి గర్భ మభివృద్ధియైనపిమ్మట గర్భస్థసంతానము దానికడుపు బ్రద్దలుచేసుకొని యీవలకు వచ్చును.

(కర్క-టిగర్భ, వృశ్చీకీగర్భ, అశ్వతరీగర్భ న్యాయము లట్లు)

ఉ. కర్క-టిగర్భమట్లు నను గాసిలివెట్టెడు.....

బసవపు 1. 97

క. దుర్భర యగు నినుఁ గర్క-టి

గర్భము భరియించినట్లు గైకొని నాకై

నిర్భరవిధ్వంసదశా

విర్భావము దెచ్చికొనుట వెరవై యున్నే.

భార. విరా. 1. 322

సీ. అశనికల్పము లివి యద్భుతబాణముల్
 గాని, శిఖండివి గావుసుమ్మ
 కర్కటిగర్భంబుకరణి గాత్రము వ్రచ్చె
 నిట్టివి వీనికి నెందుఁ గలవు?

భార. భీష్మ. 3. 404

కర్ణుడులేని భారతము

ముఖ్యుడు లేని విషయము.

కఱకుట్లును చంకలో బొత్తములును

మాంసపుముక్కలు, చంకలోఁ బుస్తకము
 కపటనడవడి యనుట.

చ. వలదు మహామునీశ్వరులు వారె సదాశివచింతచేత నిశ్చల
 గతి నున్న వాడిది పిశాచనివాసము గాదు మీరుఁ గుక్కలుఁ
 గవియంగఁ బాతెడి మృగంబులఁ జూచి సహింపరాదహో,
 నిలువుడు వేయునేల తగునే కఱకుట్లును జంకఁ బొత్తముల్
 ఉ. హ. 2. 137

కఱవునకుఁ దోడు ఆవపంట గలిగినట్లు

ఆవాలు మఱిత యుష్ణగుణము గలవగుట అన్నములేక
 మలమలమాడువారి కవి మఱిత కడుపుమంట గలిగిం
 చునుగదా.

పరుసైన యెండ మెండున

నరవరలై హాయిలేక యలజడి పడఁగా

సురగాలి యేచె బ్రజలం

గఱపుకు దో డావపంట గలిగిన కరణిక్.

కువ. 1. 101

కలసిమెలసి

కూడిమాడి.

సీ. తే. కొలది యిడరాని కోర్కులఁ గలసిమెలసి

రాజశే. 3. 97

తే. అట్లు మణితంపుగుణములు ననఁగి పెనఁగి

కుసుమగంధంబులట్టులఁ గూడిమాడి

చెలఁగి తిలస్తలములరీతిఁ గలసిమెలసి

యున్న విభుఁ డిట్లు చేసె నో సన్నతాంగి!

రాధి. 3. ఆ.

సీ. తే. అరమరలు లేని కూరిమి ననఁగి పెనఁగి

కొదలు దీఱని కోర్కులఁ గూడిమాడి

కపట మెఱుంగని మమతలఁ గలసి మెలసి

యున్న విభుఁ డిట్లు సేయునే యోలతాంగి!

పారి. 1. 94

కలపనఁబిండి

(కలపడము + పిండి) త్కోభము.

క. కలసెదఁ బతి నతఁ డిచ్చట

మెలఁగుట మాతండ్రి విన్న మెలగునే ప్రే

పులలోన సురియఁ ద్రిప్పిన
కలపనఁబిండ్తైనఁ జెలిమికత్తెలు సగరే.

ఉ. హ. 5. 163

కలలోనివార్త

అపరూపము (నిజమునకు లేనిది.)

సీ. తే. మించు నసభాడి చందంబు మేలు కనిన
వాఁడు తలపోయఁ గలలోని వార్త యయ్యె.
పాండు. 4. 238.

కలసి కట్టుగ నుండు

అందఱు నొకఁటై ఒకేమాటమీఁద నుండు.

తే. కలసి కట్టుగ నుందుము గాక యున్న
జులుకఁదనమగుఁ జుమ్మ.....

వేంకటే. 3. 216

కలహమె కల్యాణముగ నెంచు

పోట్లాట యన నుల్లాసపడు.

క. పలుదెఱఁగు ముళ్ళమాటలు

కలహమె కల్యాణ మని జగంబులేవెంటఁ

మెలఁగెడు మానికి సహజము

ఫల దని వారింపవలదె వల్లభుఁ డతనిక.

పాఠ. 1. 85

కలహమె కూడుగా మెలఁగు గమ్యాళి

కలహమె ప్రధానముగ ప్రవర్తిలు గడుసరి.

సీ. తే. బేరజపుగట్టిజంత, పాడూరిసంత,
చలము సాధించుదిట్ట, రోసాలపుట్ట,
లోకముల కెల్ల సూచి, యల్లుండ్రబూచి,
యెంచగల యుచ్చమల్లి, యయ్యింతిత్తి.

శుక. 3. 114

కలహమునకుఁ గాలు ద్రవ్వ

పోట్లాడుటకు సంసిద్ధముగనుండి ముందడుగు వేయు.

తే. ఎలసి యేప్రాద్దుఁ గనువొందనీక మరుఁడు
కలహమున కంకకాఁ డయి కాలు ద్రవ్వఁ
బాంసుబహుళక్షపాపరంపరలు నెడల
నింటిలో నేదుము ల్లయ్యె నిందుముఖికి.

ఆము. 5. 84

ద్వి. కలహంబునకుఁ జాల కాలు ద్రవ్వెదరు.

ప్రభులిం. 13. 99 పే.

సీ. తే. స్వర్గమర్త్యవధూటులచక్కదనము
తుచ్చమని నాగకన్యలతోడి కలహ
మునకుఁ గాల్ ద్రవ్వెదపై లేక బాటనప్రేలఁ
బుడమి వ్రాసెద విది యేల పువ్వబోడి!

దశా. కూర్మ. 82 పు.

కలగంపకడుపు

సమృద్ధి గల గర్భము.

సీ. తే. వారి కలగంపకడుపుల నేరుపరుల
నరిది బిడ్డలఁ బడసిన బిరుదుసతుల
నామములు నన్వయంబులు సీమనంబు
పూనఁ జెప్పుదు వినవయ్య మానవేంద్ర.

భాగ. 10 ఉ. 255

కలపనగంప

లేనిపోనిఅసత్యములు కల్పించువాఁడు.

ఉ. కలపనగంప యీతపసి కాలును నోరును బాదు గాన కె
వ్వలనఁ బరిభ్రమించుచు నుపాయపు ప్రేలరి మాట లాడి
ధీరులమదికైన నూరక విరోధ మొనర్చుచు నుండు రాజులం
బెలుచన రేచి తెచ్చి తలపెట్టు వినోదపుఁదీఁట వోవఁగన్.

హరివం. పూ. 5. 110

కలగూరగంప

నానాగోత్రేభ్యః అన్నట్లు అవి యివి అన్నియు నొకచోఁ
జేర్చఁబడినది.

సీ. తే. శాస్త్రసాహిత్యములు మాకె చాల జీత
మంచుఁ గలగూరగంప సేయకుము బాద
రాయణకవిత్యసందర్భరసము నిలుపు
మనుచు దౌవారికద్వార మపుడ దాఁటి.

భవలూ. 1. 110

కలలోనికాన్పు

అసంభవము, మిథ్య, (నిజమునకు లేనిది.)

చ. అది కలలోని కానుపయి యంబికయానతి మున్నె కల్లియ
ట్లొదవుట ముగ్ధతం దలంప కుగ్మలి నిక్కముగాఁగఁ జూచి
పెల్లొదవెడు బాష్పవారి నయనోత్పలపీడ యొనర్ప రోద
నాభ్యుదయమనోజ్ఞమై వదన మొప్పు వడంకుచు నార్తి
నొందఁగాఁ.

హరివంశ. ఉత్తర. 7. 174

కలిని ద్రచ్చి వెన్న దీయు

గంజి తఱచి వెన్నదీయు
అసంభవములు కల్పించు.

సీ. ఆ. ...కలియుఁ ద్రచ్చి వెన్న గొనఁగఁ
గడవ నేర్పు గలిగి కందువు మానెఁ డై
కత్తిగొంటు లయిన యత్త గంతు.

కుమార. 8. 135

కలి పోసిన వెనుక నుట్టి కనుఁగొనుమాడ్కి

గంజి పోసివేసినపిదప నుట్టిని చూచినచొప్పున.
కావలసినపని యయినపిదపఁ దడవిచూచికొనుట.

క. తల కెక్కిన వలపున హరి

యిళకుం దాసానుదాసుఁడై మెలఁగంగఁగా

గలవె యింక నేటి యాసలు

కలి బోసిన వెనుక నుట్టి కనుఁగొనుమాడ్కిన్.

రాధి. 3 ఆ.

కలికంబునకై న

బొత్తిగ.

వివేకంబను మాట కలికంబున కేని లేనిచోట సిరులు
చేరువఁ జేర వెఱచుఁగదా.

ధర్మజ. 32. పు. 11. పం.

కలికములో కై న దొరుకదు

బొత్తిగ దొరకదు. (ఎచటను లే దనుట)

కవకవ

నవ్వుటయందలి ధ్వన్యనుకరణము.

చ. కవకవ నవ్వరే త్రిదశకాంతలు వింతలు సేయు నాపనిన్.

ఉ. హ. 1. 80

చ. కవకవ నవ్వి యజ్ఞతురగంబుమెడం దనయు త్తరీయమున్
లవుఁడు తవిల్చి.....

శైమి. 6 ఆ.

కసమస

తొట్రుపాటు

క. అంతట నిద్దఱ మనసులు

కంతునిపనఁ గలిసె వింత కసమస తొలయన్

మంతనమునఁ బెదవులు నిసి

ఊతలు వాఱంగ నగవు తెప్పలు గోరక.

విక్ర. 8 ఆ.

కసవు గఱచు

పూరి మేయు, వశ మవు, చచ్చు.

కసవు, గట్ట

చెత్త, చీకుడు

వ. పసిండినాగటం గసవు గట్టం జిక్కకుండం బెక్కు-
చాళ్ళు దున్ని ములకవిత్తులు వెదపెట్టు విధమున.

బసవపు. 7. 334

కసిమనఁగు

విజృంభించు

వ. ... కసిమసంగిన మారి పిసికి పిండలివండు చేసినచందం
బునఁ గొండ లైన కండలతోఁ గలసి....

ఉ. హ. 4. 229

కసిడికోత

అల్పపుటాత్తిడి, నాలిపోరు.

సీ. కలహాశనుండు తరక్రియాకుశలుండు

సంగతోన్మాదోత్తమాంగకుండు

నగునయేనియు నటువంటి మగనితోడఁ

గాపురము నేయు సతి దొడ్డ గరిత యగుచుఁ

గసిడికోతకు నోర్చి లో విసిగొనక
ధాత దూరక తండ్రీసేతకు వగవక.

పాండు. 4. 145

కహకహ నవ్వు

కోపముతో నవ్వు

చ. కహకహ నవ్వి దంష్ట్రీకల గల్లమెఱుంగులు భానుదీప్తి
సంగ్రహముఁ దిరస్కరింప శితికంఠుఁ డకుంతిరరోషదీప్తుడై
యహహ దురాత్మ కాశిపయి నల్లదవే? యను పలుకు
పల్కె నాగ్రహమున నేను డుంగిగణరాజు నెదిర్చితే
మమ్మునీంద్రుని.

కాశీ. 7. 29

మహాస్రగ్ధర—గళగర్తక్రోడనిర్యత్కహకహనినదో
ద్గాఢహాసంబు భూభృ

ద్బిలముల్ మ్రోయింప.....

మను. 4. 95

కాందారి మాందారి ప్రొద్దు

నడిరేయి

శీ. నడిరేయి యనఁగఁ గాందారిమాందారి ప్రో
ద్దన సరిప్రోద్దన నద్దమరెయి
యన నిశీధాఖ్య దగు

ఆంధ్రభాషా. 1. 94

శే. వడివడిం జని పట్టి యోవాలుగంటి
 నీను పేరేమి యెవ్వఁడు నీదుమగఁడు
 పూని కాందారిమాందారి ప్రొద్దుకడను
 నెందు వోయెదు తలిదండ్రు లెవ్వ రనిన.

యయా. 2. ఆ

సీ. కాసుకప్పరకును గాక పృథ్విష్ఠప
 ర్యంతమ్ము కక్కుర్తి యడర మెక్కి
 యాకాశపంచాంగ మల్లికొంచును వీడి
 నడుమఁ గాందారిమాందారిప్రొద్దు
 చనుదాఁక మిట్టపై త్తనములు.....

వ్యాఖ్యా. చాటు.

కాకః కాకః, పికః పికః

కాకి కాకియే, కోవెల కోవెలయే.
 కాకులు, కోవెలలు కలిసి యొకచో నున్నను వేని కవి
 వేఱువేఱుగ స్పష్టరూపమునఁ గన్పడుచునే యుండును.
 కాకులు, కోవెలలు, వర్ణాకారాదుల నొకరకముగ నున్నను
 కంత మెత్తినఁ గాకి కాకియే, కోవెల కోవెలయే.
 చూ కాకపికన్యాయము

సంస్కృతన్యాయములు. పే. 14

క. ఆకామిని యటు నే నిటు

కాకః కాకః పికః పిక యటన్నవిధం
 బై కవఁ బాయఁగవలసె

రాధా. 2 ఆ. 20 పు.

కాకతాళీయము

కాకి వాలఁగా నే అప్రయత్నముగ తాటిపండు పడినట్లు.

అప్రయత్నముగఁ గలుగు సందర్భము.

చూ. కాకతాళీయన్యాయము

సంస్కృతన్యాయములు. పే. 14

తే. కాకతాళీయముగ మహాకాళికరుణ

నుజ్జయినిరాజ్య వైభవ మొనరెఁ గాక

యట్టిచేరులు గోయుట యెట్టి యరిది

యెలుక గొఱుకదె యట్టివి యెన్నియైన.

విక్ర. 4. 61.

కాకదంతపరీక్ష

కాకికి దంతము లుండవు. కావున, దానికి దంతము లేన్ని

యని పరీక్షింపఁ బూనుట నగుబాటు.

చూ. కాకదంతపరీక్షాన్యాయము

సంస్కృతన్యాయములు. పే. 15

సీ. ఇందాక నినుఁ జేర నీక న న్ని ట్లల

యించుట చాలక యింక నిలిపి,

వాని నే మడిగె దెవ్వఁడు గాక నీకేమి

యిది కాకదంతపరీక్ష సుమ్ము.

కళాపూ. 3. 272.

కాకిగోల

ఏదే నొక కాకి కొక మోతుకు పిండము కనబడిన నది

తోడికాకులకై యెలుగెత్తి చెవులు చీములుగట్ట గోల

చేయును. తుదకా కాకిమూక పెద్ద దండుగఁ జేరి అర్థము గాని అటవగోల చేయుచు తలనొప్పి పుట్టించును.

కాకులను గొట్టి గ్రద్దలకు వేయు

పిండాదఃలం దిను కాకులను ద్రోలి గ్రద్దలకు వేయు.
ఎవరో యొక రని యనుకొనక కానివారి కిడుట అని భావము.

కాకులకుఁగాని ముసిడి పండిన నేమి, యెండిన నేమి ?

కాయ, కసరు దిని బ్రదుకు కాకులకుఁ బనికిరాని విష ముష్టికాయ పండి యేమి? యెండి యేమి?

(నిష్ప్రయోజనమని భావము)

ఖొజ్జామగఁడు ఒడిలో నుండియేమి, దడిలో నుండియేమి?
అను తెనుఁగుసామెతవలె.

ద్వి. చక్కఁదనాలకుఁ జాల మోహించి

నిక్కమై నమ్మితి నెఱజాణ వనుచు
లండుఁబోతవు కాకులకుఁ గాని ముసిడి
పండిన నెండిన ఫలమేమి రోరి !

సారం. 1. 649

కాకియు దూరని కారడవి

దట్టమైన ఘోరాటవి.

వ. నీ వెవ్వ రివ్విధంబున నేకాకినై కాకియుక దూరని యీ
కారడవి నేల తిరిగెదవు?

నలచ. 6. 23

కాటఁ గలియు

నశించు

తే. ఆవగింజంత భూతి మై నలఁదికొనిన
వెలఁది! గుమ్మడికాయంత వెఱ్ఱిపుట్టుఁ
గటకటా! యెట్లు తనబుద్ధి కాటఁ గలియ
నినువుఁ జంపంగ నెంచెనో నీమగండు!

హరవి. 2 ఆ.

కాటికిఁ గాళ్లు సాచు

చావ సిద్ధ మవు.

ద్వి. కటకటా! కాటికిఁ గాళ్లు సాచియును
విటతనంబులజాడ విడువఁ డీబడుగు
కొండంగి వీని నెక్కురు తల దఱుగ
ముండఁగోష్ఠికి మఁక్కు మొగ మేడ తనకు.

హరి. 2 భా. 1056

కానక కన్న సంతానము

కనక, కనక, గన్న సంతానము.

సీ. ... కానక కన్న సంతానంబు శిశువులు
జీవనస్థితి కేన తావలంబు.

నైష 1. 107

సీ. కానక కన్న సంతానంబు గావునఁ

గానక కన్న సంతాన మయ్యె.

రామాభ్యు. 5. 12

వ. ... ఇప్పుడే నశనంబు గానక కానక కన్నయిక్కన్నియం
 ల్లాసకాననంబునం గునుమంబులు కోయుదానిం గని
 కనికరం బుడిగి.....

మను. 5. 27

కానివావి

సరిపడనిది, సరిరానిది.

సీ. తే. పేయిఁ జెప్పఁగ నేల నీవిలసనంబు
 లుల్లమునఁ దలపోయుట యొకటి దక్క
 బహునినంబులనుండి యాపడఁతి కితర
 వస్తురుచు లన్నియుం గానివావి యయ్యె.

ప్రభా. 4. 79

సీ. దనుజశుద్ధాంతకాంతాకటాక్షములతోఁ
 గలికికాటుకులకుఁ గానివావి.

ఉ. హ. 3. 147

ద్వి. కొలఁదె హరిశ్చంద్ర గుణములు వొగడఁ
 దనువెల్ల సత్యంబు తలపెల్లఁ గరుణ
 పనులెల్ల ధర్మంబు పలుకెల్లఁ బ్రియము
 బొంకు నాలుకకుఁ జేర్చుట కానివావి.

హరి. 1 భా. 235

చ. ... విచారము కోర్కె-కిఁ గానివావియే.

భార. విరా. 2. 260

సీ. అన్యనిదాధృతి యాత్మగుణస్తుతి

కలనైన గలుగుట కానివాని.

రామాభ్యు 1. 110

తే. కోపమా లేదు నీరార్చు గొడవ యెఱుంగ

గడ్డి వేయఁడు కవణంబు కానివాని

జంబుకాధీశ చూడు మీచాయ నేను

గుట్టమై పుట్టి యీగోడు గుడువవలసె.

శుక. 3 ఆ. 153 పే.

తే. ...చంపు టొండెనుగాని నేఁ జచ్చు టొండెఁ

గాని యూరక మరలుట కానివాని.

మొల్ల. యుద్ధ. 18

సీ. ఆ. కలలు కల్ల లయ్యెఁ దలఁపు లభ్రసుమమ్ము

వలపు లయ్యెఁ గానివాని యయ్యె

గోర్కు లెల్ల జెల్లె గూఁకటివ్రేళ్ళతో

జీవఁద్రుమమ్ము దేవదేవ!

వ్యాఖ్యా. చాటు.

కానిక నైన గొనక

కించిత్తైనను లక్ష్యపెట్టక

శా. ఆసీలుండు వరూధినీపరివృతుండై పోయి తేజోనిధి

మాని గానికినైన గైకొనక

వరాహ. 5. 19

కాపురములు కూల్చు

ఆలుమగలకుఁ గాకుండఁ జేయు.

తే. తత్సమీపంబున నె ఘోరదారుయంత్ర
సక్తపదుఁ డొక్కఁ డారసి జార యెన్ని
కాపురంబులు కూల్చితో గద యటంచుఁ
బలుక నావంటివాఁ డిందుఁ గలిగెననుచు.

శుక. 3 ఆ. 132 పే.

కామవరపు జీడి

తగులుకొనిన వదలనిది.

కంబళపురీషము మాదిరి.

కాయగసరులు

కాయలు మున్నగునవి.

క. జడలు ధరియించి యడవుల
నిషుమలఁ బడి కాయగసరులే మెసవెడు పెన్
బడుగు నినుఁ గవయఁదగునా
విడువిడు నీకేల పట్టె వెట్టి లతాంగీ!

రామాభ్యు. 6. 152

తే. పూని తమతమ కొనివచ్చు భూరుహముల
కాయగస రెల్ల వెరవార తాయి అప్పు
దెచ్చు వారికి నోరూరఁ దించు వత్తు
రెవ్వ రడిగినఁ బుడుకక నవ్వు లెసంగ.

భాస్క. యుద్ధ. 262

ఆ. ఓరి కోతికూళలార కాఱడవులఁ

దూఱి కాయగసరు లేరుక తిని

బ్రదుక లేక రాచగుదియతోఁ బొత్తుని

పొలసుదిండ్ల నెదిరి పోరఁ దగునె.

అచ్చ. రా. యుద్ధ.

కాయ గాచు

కడుపు ఫలించు (సంతతి కలుగు)

చ. ఇతఁ డొక కాయ గాచి సుతు నిల్లనిపించె మునీంద్ర వీని

సంతతి కభివర్ధనం బరయఁ దావకధన్యకటాక్షపాతమే.

క కుత్స్న. 2. 64

కాయో పండో

విముఖమో, సుముఖమో, (అవునో, కాదో,)

సీ. పొలఁతి కాయో పండో పోయిన పని యున్న

చిలుకమాటక నవ్వు సొలపుఁదేట.

విజ. 1. 141

క. ఆయింతిచూపు చూచుక

కాయో పండో తెలియదు గాని మదాత్మక

బాయక తగు నాశాపా

ధేయ బిడి వెంటనంటితిక జెలికాఁడా !

చంద్రా. 4. 106

క. అండజసత్కులమండన

నిండురుముదుబుత్తోడ నిక్కమ చెప్పుమా

గుండియ లదరెడుఁ గాయో
పండ్లో నీ వేగినట్టి పని వైశమునన్

రసిక. 5. 75

క.నాపని

కాయో పండ్లో నిజంబుగాఁ దెల్పుమయా.

వేంకటా. 5 ఆ. 134 పు.

ఉ. ఆయవనీశుఁ డీకరణి సంగభవానలబాధ్యమానుడై హా
యని వెచ్చనూర్పు నకటా యని దైవము దూఱుఁ బచ్చపు
ల్గాయెడ నడ్డమైనఁ దన యర్మిలి దూత యటంచుఁ గాయో
పండ్లో యని కార్యచక్రతుల నొయ్యన వేడును భ్రాంత
చితుఁడై.

తపతీ. 2. 95.

కారాకూరము

(నా.) మనసు కలఁచివేయు పని. (విణ.) కలఁత నొందినది.

శా. నాకుం జుట్టముఁ దల్లిదండ్రులుఁ జెలుల్ నాథుండు నీ
దైవమే మీ కిచ్చోఁ బనిలేదు క స్తిపడఁగా మీపల్లెకుం
బొండు కారాకూరంబులు చేసినం గదలి నే రా నిచ్చటన్
బ్రాణముల్ వోకార్తుం దుది నాదువేలుపునకై బొంకన్
నిజం బింతయున్.

కాళ. 3. 82.

క. సారెకుఁ గేకలు వేయుచుఁ

గారాకూరములు మనసు కళకళపడఁగన్.....

సారం.

స్రగ్ధర. కారాకూరంబులై రాక్షసులహృదయముల్ కార్పడన్
ఉ. రా.

పరమయో. 3. 271.

కార్యము పాకము దప్పు

పని బెడియు. (అదను దప్పు)

చ. మతిఁ దలసోసి యీపలుకు మానుఁడు పాకము దప్పెఁ
గార్యముల్.....

భార. భీష్మ 1. 13.

కారాలు మిరియాలు నూరు

కోపగించి పోరునకు కాలు ద్రవ్వ, పంతగించు.

నో రెఱుంగని వారిపై కారాలు మిరియాలు నూరుచు.

ధర్మజ. 9వే. 15పం.

ఉ. అత్తయు మామయున్ మగఁడు నాగ్రహవిగ్రహదుర్ని
రీక్ష్యులై కత్తులలోనులై పదరి కారములున్ మిరియాలుఁ
ద్రోలఁగాన్ హత్తినపెత్తనమ్మన ననాంద పదింబది వేపఁ
గూర్చెబో బొత్తిగ వంటయింటిశశముల్ బలెఁ గ్రుంగ
నజుండు చేడెలన్.

వ్యాఖ్యా. చాటు.

కాలనేమిజపము

రామరావణసంగ్రామమున లక్ష్మణుఁడు మూర్ఛిలినపుడు
అంజనేయుఁడు సంజీవికరణికై అరుగుచుండ రావణుఁ

డని పొడగట్టి ఎటులైనఁ దెల్లవారకమును పాంజనేయుఁ
డనటి కోషధులంగొనిపోక తడయునటు లొనరింప
నెంచి కాలనేమిని సాయపడవేడెను. ఆతఁడును గుహ
నామునియై త్రోవఁ గూర్చుండి తపస్సుచేయుచున్నట్లు
నటించి హనుమని మోసగింపఁ బ్రయత్నించె నని రామా
యాణగాథ. ఇందుఁ గాలనేమిలక్ష్యము హనుమని మోస
గించుటగాని జపము గాదు. కావున దీనికి కపటపు
నడక అని అర్థము నుడవఁబడుచున్నది.

కాలు ద్రవ్య

ఊరక సోరుగుకు (లోఁగొన) యత్నించు, తిరస్కరించు.

సీ. నూటి కొక్కఁడె చాలు మేటిమగంటిమిఁ

గాలుద్రవ్యచు నుండు కాలిమూక

రంగా. 1. 17పే.

సీ. కరికుంభములమీఁదఁ గాలు ద్రవ్యుట గాక

జక్కవకవత్తోడ వక్కరించు.

విక్ర. 8. 44.

సీ. శేషదర్పము చివ్వి శీతాంశురుచి నవ్వి

పాలమున్నీటిపైఁ గాలు ద్రవ్య.

కళాపూ. 1. 76

ఆ. ఇకఁ గాలు ద్రవ్య నేల రాముని గెల్వఁ

దనతరంబె బ్రదుక దలఁపఁడొక్కొ?

అతఁ డజేయుఁ డజహరాదుల కీవంక

మగిజ్జెఁ బ్రాప్తు తొంటిమాట గాదు.

రామకథామతం. యుద్ధ. పూభా. 10. 62

కాలు దన్ను

కాలు ద్రొక్కు, కదియు.

వ. ఇట్లు వెఱచఱచి యవిసినకలంబు జనంబులు దీవి సేరిన
యట్లు కర్ణుం జేరి కాలు దన్ని నిలిచె.

భార. కర్ణ 3. 165.

కాలు ముడుచుకొను

మూత్ర విసర్జనము చేయు

కాలు సాచు

సిద్ధ మవు.

సీ. ఎవ్వండు నీచిత్త మెరియించుచున్నాఁడు

కైవల్యపదవికై కాలు సాచి

హరవి. 3. 43

కాలు గాలిన పిల్లి

కాలు గాలిన పిల్లి బాధ కోర్వక యెందు నిలువక అటు
నిటు పరుగెత్తును.

క్షణ మెచటను నిలువక అటునిటు పిచ్చివానివలె తిరుగుట
కీయుపమ యుపయోగింపఁబడును.

ద్వి. కాలుగాలినపిల్లి కరణి నీవెంట
నేల నీబంటనై యెల్లందుఁ దిరుగ

హరి. 2 భా. 1243

సీ. మద్దెలలో నెలకమర్యాద, నెలు గెత్తి
గన బిలుగు సన్యాసి యనువుమీఱ
వల్లంబు పోనాడు వైశ్యునిశేవను
గాలు గాలిన పిల్లి క్రమము దోఁపఁ

గంతుమాయల నుమ్మెత్తకాయఁ దిగిన
వెట్టితెఱఁగున వెసనంపు వెఱపు వాడమి
చికిలి నెఱవన్నెకాండ్రకు సివము లెత్త
నెనసి చరియించు వీట నా హేమరేఖ.

ఆ. అనుభవింప నైన యంతకు సుఖదమా
దారసంగ్రహం బతఃపరంబు
విరసభావ మొదవ వీడఁగాఁ గూడఁగాఁ
గాలు కాలు పిల్లి కరణిఁ గాడు.

శంకరవిజయ కథా. 1. 119.

కాలువ, క్రంత

పెద్దకాలువ, పిల్లకాలువ.

సీ. తోట దొడ్డి యనెడు మాట లేకుండంగఁ
గాలువక్రంతలక్రం దండంగ

సుదక్షి. 4. 69.

కాలును నోరును బాదు గానక

కాలినిలుకడ, చెప్పు కలహపు మాటలలో నోటిజుకమి,
ఉనికి తెలియక.

చ. కలపనగంప యీతపసి కాలును నోరును బాదు గాన కె
వ్వలనఁబరిభ్రమించుచు నుపాయపు ప్రేలరి మాట లాడి ధీ
రులమదికైన నూరక విరోధ మొనర్చుచు నుండు రాజులం
బెలుచన రేచి తెచ్చి తలపెట్టి వినోదపుదీటు వోవఁగన్.

హరివ. పూర్వ. 5. 110

(ఆదేశము, ఈదేశము అనక యిష్టమువచ్చినట్లు కలహములు
పెట్టుచు క్షణమైన నెట నిలువక తిరుగుచు అని భావము.)

కాలు త్రొక్కికొను

తత్తరపడు

ఆ. కాలుత్రొక్కికొనుచుఁ గళవళపడుచున్న

నెన్నో యట్టిస్థితులు మున్నుకన్న

వార లాట నాయెయూరులు వారక

పదిలపఱచి సరగ స్వోతములను.

భద్రావత్య. 2 ఆ.

కాలు త్రొక్కికొనివచ్చు

కదిసివచ్చు

మీకును మాకును నీవైరం బెక్కడనుండి కాలుత్రొక్కి

కొని వచ్చెనో యెఱుంగ.

ధర్మజ. 59 పు. 17 పం.

కాలిగోరునఁ బోలకుండు

కాలిగోరున కైన సరిరాకుండు

ఎందును సరిరాకుండు

తే. సురగరుడసిద్ధసాధ్యకింపురుషసతులఁ
దివిరి మొఱ పెట్టఁ జేటఁ బట్టి దెచ్చినాఁడు
వారల యగణ్యరూపలావణ్యతతులు
బాల! నీకాలిగోరునఁ బోలవరయ.

రామాభ్యు. 5. 179

శ్లో. ... ఈడితరూపసంపదల నెన్నఁగ నం దొకఁ డైనఁ బోలదో
చేడియ! యాన్మపాలకుల శేఖరుఁడౌ నలు కాలిగోరునన్.

నలచ. 3. 151

... నాకోర్కీ- సఫలంబుగాఁ బునఃపున రాలింగనంబు
గావింపుము. శ్రావకీజనంబులు నీకాలిగోరునం బోలరు.
నీదర్శనంబుగదా సౌఖ్యమోక్షసాధనంబు.....

ప్రబోధ. 3. 51

చమ. 3. 90

శ్లో. విండ్లకు మేల్తరంబు ఘనవేణి కనుంబొమదోయి బంగరుం
గిండ్లకు మేటి సాటి తులకించు చనుంగవ లేతతమ్మిపూఁ
దూండ్లకు మిన్న యన్న జిగి దొలెక్కడు చేతులు లోక
మందుఁ బూబొండ్లను గానమో వినమో పోలరు తత్సతి
కాలిగోరునన్.

హంస. 1. 61

కాలిక్రింది కసవు గా

కాలిక్రిందనున్న ధూళివలె (మిక్కిలి అలుపముగా)

తే. పరభయంకరబిరుదవిస్ఫురితుఁ డైన
కాంతు నయ్యిందుముఖ తన కాలిక్రింది
కసవుగా నెంచు వెడమాయ గప్పి జార
ధవులమాటలు వడఁకి యశాదల ధరించు.

శుక. 3. 128 పే.

కాలికి ముల్లు గ్రుచ్చుకొనదు

ఏ అపాయమును రాదు.

సీ. తే. కాలు ములుగాఁడునే సదా మేలె గాక
వెఱపు వలదు

ప్రబోధ. 4. 56

కాలికి వ్రేసిన వ్రేలికి, వ్రేలికి వ్రేసిన కాలికి

ఒక నడకం బోని యుక్తులు, కుయుక్తులు

అడ్డదిడ్డపు వితండవాదములు (మెలికలు పెట్టుట.)

కాలికి వ్రేసిన వ్రేలికి, వ్రేలికి వ్రేసిన గాలికి వేయుచు
ముప్పు త్రిప్పులపాలు సేయువారై

ధర్మజ. 45 పు. 17 పం.

కాలికి బుద్ధి సెప్పు

కాలికొలంది పాటిపోవు.

వేళ పాళ తెలియక మీబుద్ధి యేల కాలికి బుద్ధి సెప్పెనో
ధర్మజ. 46 పు. 16 పం.

కా లీచవడు

కా లీచుకొనిపోవు

క్షణమైనను నిలువక రేయింబవళ్ళు కాళ్ళు నొచ్చునట్లు

క. కా లీచవడఁ జరింపుదు

నీలోకమునందు నెల్ల

పాండు. 2. 204.

సీ. కాలీచపడ నిండకడ కేగి వనరుచుం

డెడివాఁడు వైరాగ్యనిష్ఠుఁ డయ్యె.

పాండు. 4. 210

కాలుదూయు

పాటిపోవు, లేచిపోవు

తే. ఆలు కాలు దూసిన నాఁటఁగోలెఁ బవలు

రాతి రనఁబోక దాసరి రామలక్ష్మి

పీల్చి పిప్పి జేసిన వట్టి బెరడుపైని

వలపు గొననేల? నీకింత పంతమేల?

భద్రదావత్య. 2 ఆ.

కాళ్లు కడుపులు పట్టుకొను

అనేకరకముల బ్రతిమాలుకొను.

కాళ్లు బారజాచు

అసమర్థతం జూపు.

కావేరిగుట్టములు

కాలికొలఁది పరుగిడున వని భావము.

తే. తేరు లన్నియు గూరాటితేరులుగను

గుట్టముల నెల్లఁ గావేరిగుట్టములుగ.....

మొల్ల. సుం. 172 పు.

కాసంత

ఇంచుక

సీ. ఆచెంత కాసంత యాసంతజిగిపొంత

సొగసుగా నిడు చాదుచుక్కఁ బెట్టి

హంస. 5. 105

కాసు వీసము

తోసీ

ఉ. ఎన్నఁడుఁ గాసువీస మొక టిచ్చిన వాడవు గావు...

విప్రనా. 4. 27

తే. ఆడుపుట్టువు లోకంబునందుఁ గష్ట

మందుఁ గాసువీసములకై యబ్బినట్టి

పురుషులకు నెల్లఁ గొంగొడ్డి పొట్టపోసి

కొనెడి వెలయాలి బ్రదు కిట్టి దనఁగ నేల?

పరమ. 3. 207

కాసుకప్పర

కాసు వీసము.

ఉ. అంగడి యంగడి దిరుగులాడుటకుం బలువిత్తు విప్లవం
బొంగుచుఁ గాసుకప్పరకుఁ బోవుచుఁ బెక్కు-పదార్థముల్
గ్రహింపం గొఱగాక రోతలకుఁ బాల్పడి బిట్టుడికింప
మ్రోత లెల్ల గను కూరగాయకవులన్ సర కించుక
సేతురే కవుల్.

బహులా. 1. 11

సీ. కాసుకప్పరకును గాక పృథ్విష్ఠప
ర్యంతమ్ము కక్కుర్తి యడర మెక్కి
యాకాశపంచాంగ మల్లకొంచును వీది
నడుమఁ గాందారిమాందారిప్రొద్దు
చనుదాఁ

వ్యాఖ్యా. చాటు.

కాసుకుఁ గాకపోవు
దమ్మిడియైన చేయక పాడగు
ఎందుకు పనికిరాక వ్యర్థ మగు.

సీ. కపురంపు జిగి మించు కరి నెక్కి యూరేగు
క్రమ మొక్క కాసుకుఁ గాకపోయె

వ్యాఖ్యా. చాటు.

కిందాకు మీదాకు వాసి

క్రిందియాకు, మీదియాకువలె

ఒకపుడు కాలవశమునఁ బరిణమించి క్రిందియాకు రాలిన
మీదియాకు తనపైన్నయాకునకుఁ గ్రిందా కగును.

అది రాలిన బైది క్రిందా కగును. ఇట్లే ప్రస్తుతము తా
నున్న తస్థితినున్నను గాలవశమున నథోగతి నొందక తప్పదు.
అట్లే బ్రదుకులును ప్రస్తుతము బాగుగ నున్నను దక్షి
వచ్చిన అథోగతిపాలు గాక తప్పదు.

జే. చచ్చిపోయినవారికై చాల వగల
దుఃఖపడుదురు మఱునాఁడు దొడరి చనరా
తాము బ్రదుకుట కేది తథ్యంబు తడవ
వసిత! కిందాకు మీఁదాకు వాసి గాదె ?

కుచే. 1. 80

కిమ్మను

నోరుమెదల్చు, ఏమే నను.

ఉ. కమ్మని కుందనంబు కసుగందనిమే నెలదేటిదాఁటులక
బమ్మెరపూవఁ దోలుఁ దెగబారెడు వెండ్రుక లిందుబింబ
ముం గిమ్మన నీదు మోము గిరిక్రేపులు మూఁపులు
కొను గానరా దమ్మకచ్చెల్ల వానివికచాంబకముల్ శతపత్ర
జైత్రముల్.

మను. 3. 6

ఉ. కిమ్మననీరు వృత్రగళకృంతనపండితుఁ డా నిలింపవ
ర్గములయేటికోళ్ళుగొను కన్నులవేలుపునొజ్జనేని....

వ్యాఖ్యా. చాటు,

వ. అది యెల్లఁ దెల్లమ్ముగ నమ్మస్కరికులతిలకుం డెఱింగియ
యెఱుంగని తెఱంగునఁ దఱి నరయుచుఁ గిమ్మనక మిన్న
కుండె.....

శ్రీవిద్యా. 4 ఆ.

...ఆమె కన్నదమ్ములు తుమ్మెదదిమ్ములఁ గిమ్మన
నీకుండును

ప్రేమసా. పే. 10. పం. 12

కిల్లాకు

చీటి

క. ముల్లోకంబుల నేలుదు
బల్లిదుఁ డను గింకరులు సుపర్వులు నాకుం
గిల్లాకు పంపు సేయం
బల్లవలవకృద్విలాస పదపద కమలా.

రామాభ్యుద. 5. 177

గీ. ఇదియు నూరకయుంటిఁ గాకేల నీకు
మాకతల్ విన బంటు కిల్లాకు పోవఁ
దొత్తుకొడుకులు వోలెఁ దోడ్తో దిగంత
భూమిపతు లంపుచున్నారు కామితములు.

కళాపూ. 7. 267

నీ. గీ. తనవచోదోషము తుమింపు మనెడువాఁడె
'యేమనిన లేని వాతప్పు లెంచసాఁగె

వినుము మహికాంత కొండంత పనికి నైనఁ
బలుకు లేటికి కిల్లాకు పనుపసాఁగె.

కువల. 2. 24.

కీర్తిపటములు

కీర్తులం దెల్పు ధృవపత్రపటములు

తే. హంసడిభకులు లోనుగా నఖిలధరణిఁ
బెరుగు కంటకకోటిచేఁ బేదలైన
నరపతుల కీర్తిపటములు సిరుగకుండ
వెరవుతో నుద్ధరించిన వేల్పు శౌరి.

ఉ. హ. 4. 2

కీ తెలుగు

మర్మ మెఱుగు (గుట్టు తెలుసుకొను)

క. భూలోకవార్త లన్నియు

నాలోకనచేయఁ జారు లరిగి రయమునం
గీ లెఱిగి వచ్చి చెప్పిన.....

వేంకటే. 2. 20.

క. లోకంబున నాకీటం

బాకైటభవైరి యెల్లయాత్మలకు నభీ

ష్టాకాంక్ష యొక్క చందమ

యీ కీ తెలుగుగంగవలదె హృదయములోనఁ.

శృం. నై. 3. ౪.

ఉ. మేలగుఁగాత పొమ్ము తరమే యిది నాకును నీకు శిష్యు
 లీ కీ తెఱుఁగంగనైనఁ దలఁగింపరె ప్రొద్దున రమ్ము
 సిద్ధమై నాలయ మాలయంబునఁ బొసఁర్చెడుగాక యటన్న
 వాఁడు సో నాలలికిం బ్రసిద్ధుఁ డగు నస్మదుపాస్య
 స్మరింతు నెమ్మదిన్

శంకరవిజయకథా. 4. 6.

కుంచములతో మంచు కొలుచు

మంచు కుంచములతోఁ గొలువ వలనవునా ?
 అసంభవములై యలవికాని పనులలో వర్తించుట.
 వింతలు పుట్టించుట.

సీ. నేలయు నింగియుఁ దాళముల్ వాయుంప,
 నెండమావులఁ బట్ట, బండతలయు
 మోకాలు ముడి వెట్ట, రోకటఁ జిగుళ్లు
 గోయఁ, జట్రాతివైఁ గ్రుంక, నిడుపు
 లేక చిత్రము వ్రాయ, నాకాశమున దాఁప
 రము విడ, మంచు గుంచములఁ గొలువ,
 నేనుంగువురు డోమ, రానారఁ గొన, గాలి
 గంటిడ, నినుమునఁ గట్టు దాల్పఁ,
 నీరినడుము దెంప, నేల దెన్నుండి చే
 వెల్పఁ, గలియుఁ ద్రచ్చి వెన్న గొనఁగఁ
 గడవ నేర్పు గలిగి కందువు మానెఁడై
 కత్తి గొంటులయిన యత్త గంతు.

కుమార. 8. 135

కుంచె వినరు

కుంచె సారించు, ఉల్లాసపడు, (తోక జాడించు.)

దే. కలిగెబో యిన్ని నాశ్శకుఁ గడుపునిండ
నిష్టమృష్టాన్న మని పరితుష్టుఁ డగుచుఁ
గుంచె వినరుచు వచ్చె విరించికొడుకు
కడు రయంబున నపుడు భార్గవునికడకు.

తారా. 4. 189

కుంచె వీచు

కుంచె వినరు

చ. నారదుం డుడుగక కుంచె వీచుచును నుబ్బిన దబ్బర
యాట లాడఁగన్.

హరివం. (ఉత్త) 7. 186

చ. జగడపుఁగూటిస త్తరువు సారెకుఁ గోరుచు వీరి వారిన్
దగిలెడు తందనాలజడదారి పొరింబారిఁ గుంచె వీచుచున్
మిగులఁగ వీణె మీటుచును నేడు పడంతులయొద్దనుం
గడున్ నెగడెడు విందు గల్గె నని నెమ్మది మెచ్చుచు
వచ్చెఁ జెచ్చెరన్.

కళాపూ. 3. 197

కుంచె సారించు

కుంచె వీచు

వ. కాంచనగర్భసంభవుండు నిర్భరాష్ట్రదంబునఁ
గుంచె సారించి యింతకాలంబునకు నీబుభుక్ష దీక్ష మదీయ
వీక్షణంబులకు జగడంపుఁగూడు కుడువం గలిగె నని లేటి
కొడమచందంబునఁ జంగుచంగునం దాటుచు...

వరాహ. 3. 33

కుంచెడు మానెడుగా

కుంచెడు మానెడు యవునట్లు.

ఎక్కువను దక్కువచేసి యధిపేక్షించుట నియ్యది తెలుపును.

చ. కులికెద పేటికే చెలియ! కుంచెడు మానెడు గాను నెల్లవా
రలు వినినారులే విజయరాఘవరాయఁడు నిన్నుగూడు
టల్

కుండగోకరి

(కుండలు తోముచు గోకువాఁడు.)

వంటలవాఁడు.

ద్వి. కుండగోకరిఁ జేసి కువలయేళులకు
వండిపెట్టఁగఁ జేసి వాని నీరితి
చీకాకుపడ మాయ సేయకయున్న
నాకేశ! వినుము నే నలునికి బంటను.

నలచ. 2. 700

కుండమార్పు

ఒకదాని నిచ్చి మఱొకటి, దాని నిచ్చి యింకొకటి
పుచ్చుకొనుచుండుట.

సీ. చండాంశుసుతుపోల్కిఁ గుండమార్పులు గాక...

నరసభూ. 5. ఆ

కావ్యాలం. 5 ఆ.

కుందికుట్టాడు

గీచినగీటులు దాటి పోక పరిమితస్థలమున నొంటికాలిపై
కుందుచు నాఁడు నాట బాలు రాడుచుండురు. ఇందు
ఎన్ని దినములూకినను ఆస్థలమునందే వారు కుందుచుండురు
గాని బెత్తెడైనను గవలి యీవలకు రారు.

దీనినిబట్టి పైపదమునకు ఒకచోటనే యుండుట స్థముగఁ
గైకొందురు.

ఇంటిలోనే రాత్రింబవళ్ళు కుందికుట్టాడు దేల ?
(వాకిలి మొగమే చూడక యింటిలోనే గంతులు వేయ
వలెనా? అని భావము.)

కుందేటికొమ్ము

కుందేటికి కొమ్ము లుండు టసత్యముగదా.
హుళక్కి- అని భావము.

శే. ఆచకోరాక్షి నిలు వెల్ల సాభిలాషఁ
దివిరి వీక్షింపఁ గలిమి కుందేటికొమ్ము

తపతీ. 2. 60

చూ. శశవిషాణన్యాయము

సంస్కృతన్యాయములు పే. 139

కుంపటిలో దామర మొలచినక్రియ

కుంపటిలో తామరకమలము మొలచినట్లు.
తగనితావున నుత్తమద్రవ్య మున్న దనుట
పెంటదొడ్డిలో చిక్కుడుపాదు అన్నట్లు

క. నీమగనితేజమున ను

ద్దామశమసమగ్రుఁ డనఁగఁ దగి కుంపటిలోఁ
దామర మొలచినక్రియఁ ద

స్వీ! మునినిభుఁడైన సుతుఁడు, నీ కుదయించుకొ.

నృసిం. 3. 127

క. కలిగెఁ గదా కుంపటిలో

పలఁ దామర పైలె నిట్టి పాపండపురికొ
జలజాత్యుప్రతిమభాగ్యము

గల నారికి నెచట నైనఁ గల వభిమతముల్.

పరమయో. 5. 84

కుంభకర్ణనిద్ర

అంతు పంతు లేని నిద్ర.

కుంభకర్ణనకు ఆఱుమాసములు నిద్రయఁట. శయనించిన
పిదప ఏనుఁగులచే త్రొక్కించినను వానికి మెలకువ
గలుగదట.

తే. చెలువుఁ డెప్పుడుఁ బగలెల్లఁ జేసి పనులు

కోరి మెలఁగుట రేలెల్లఁ గుంభకర్ణ

నిద్రఁ బాల్పసి రతికి సంధింపకునికి
వార లిద్దఱు గడిదేరి జారలైరి.

శుక. 2 ఆ. 84 పే.

కుంభకోణము

మాయ, మోసము, డాంబికముతోఁ గూడిన కపటము.

ఉ. కుంభినిఁ గుంభకోణమునఁ గొంకుచు డొంకు నెఱుంగనట్టి
దుర్దృఢులు కుంభకోణబుధరాజులమ్రోల శ్రుతుల్ తగం
గవీగుంభము తల్లక్రిందులుగఁ గూరిచి చెప్పిన మావ
ధానిదౌ శుంభదురుశ్రవస్సు సొగసుం బ్రథితిం గడి
యించె నూరికిన్.

వ్యాఖ్యా. చాటు.

కుంభద్రోణముగా

కడవలతోఁ గ్రుమ్మరించునట్లు.

...అకాలవరంబు గురియింపఁ బంపు మొగుళ్ళగములఁ
బగళులు రేలు కుంభ ద్రోణములుగాఁగ.

హరవిలాసం.

శా.... పాథోధరశ్రేణి కుంభద్రోణమ్ములు గ్రుమ్మరించె
విమలాంభఃపూరధారావళిక్.

పాండు.

శా. కుంభద్రోణముగాఁగ వాన గురిసెన్ ఘోరాంబుధా
రాకృతిక్

వైజ.

కుంభముమీఁది పొట్టేలువలె

అన్నపురాశిపైఁ గలియఁబడిన పొట్టేలువలె.

(అది వెనుక ముందు లారయక, కొంచెమైనను మిగుల్పక,
మ్రొంగును.)

క. మగవాడ ననుచు చున్నా

వగు నగు నే కడుపుగట్టి యప్పులు మిగులఁ

దెగిచి యిటు వండిపెట్టినఁ

బొగులపు కుంభంబుమీఁది పొట్టేలుక్రియఁ.

శుక. 3 ఆ. 139 పే.

కుక్క ముట్టిన కుండ

ఎంగిలిబడినది (అపవిత్రము)

సీ. తే. ... వాయుసూనుని సుతుఁ డింత సేయకున్న

పొలఁతి శశిరేఖ వ్యర్థమై పోవునమ్మ

కుక్క ముట్టినకుండయై కుందరదన.

శశి. (అప్ప) 4. 75 పు.

చుటిలత్వము కూడుగాఁ గుడుచు

కోపటమె ప్రధానముగ మెలఁగు.

క. అటుగాన నెన్నిభంగులఁ

గుటిలత్వమ కూడుగాఁగఁ గుడుతురు మగవా

రిటువంటివారి మదిలో

నెటుగా నమ్ముదురు సతులు హితు లని పతులఁ.

విక్ర. 7. 131.

క. ఉడుగక కపటమె కూడుగఁ

గుడువం దొడరియునికిఁ గలుకులు మగలు నెదం

జెడి విశ్వాస మ్మొరులొరు

లెడ స్వైరవిహారసరణి కే డిగిరి హరీ!

ఆశ్వినమా. 1 ఆ.

కుట్టినఁ దేలు, కుట్టకున్న కుమ్మరిబూచి

శక్తిసామర్థ్యములు చూపిన ఘనుఁ డనుట, లేదా చెవు
లకుఁ జేటలు గట్టి తాళము వాయించుట యనుట.

ఆ. కుట్టఁ దేలు కుట్టకున్నఁ గుమ్మరబూచి

తోసిరా జటంచుఁ దోచెఁ జెలియ

దానివ్రేలు దీసి దానికన్ను బాడిచి

నటుల సేయకున్న నగునె చిలుక.

రాధ. 3 ఆ.

కుడుములవ్రేల్లాటలు

కుడుములు విసరుకొనుట.

చాల తేలికయైన పనులు.

క. కుడుములవ్రేల్లాటలు గా

వుడురాజానన రణంబు లూహించిన వెం

బడి రా వేమటు తొడరినఁ

దొడఁబడు నెవ్వాడు బిట్టు ద్రుంగునో మాచే.

ప్రభా. 5, 195.

కుడువఁ బెట్టి కంచ మాఱడిగొన్నట్లు

భోజనము పెట్టి కంచము కాఁజేసినట్లు.

ఆ. అతఁడు మంత్రశక్తి నసింబోయెఁ గాక కా
కున్న మృత్యుబాధ నొందకున్నె
కానఁ గుడువఁ బెట్టి కంచ మాఱడిఁగొను
కంటె మిగులఁ బాతకంబు లేదు.

భోజ. 6. 182

క. కడఁగుదురుగా కొకొకపుడు

పుడుకఁగ నది యడరు దంభమూలమయై తా

రిడి కుడువఁగఁ గంచము నా

ఱడిఁ గొనుపని నెల్లఱుం గఱకఱులు నృహరీ !

ఆశ్వినమా. 1 ఆ.

కుడియెడమ

మంచి, చెడు (తారతమ్యము)

క. జడివాన కురిసినట్లే

విడువక వాదింతు రాత్మవేత్తల మనుచుకొ

కుడియెడ మెఱుంగని మాటల

జడమతులగు కొందఱున్న సంపగిమన్నా !

సంపగిమ. శ. 56

కుడిబుజము

గొప్పలిండ.

సీ. కుడిబుజమై రమ్మ గొబ్బున నెనుఁబోతు
కానుక సేతు నూకాలతల్లి.

కవిచకోర.

కుడిచి కూర్చుండు

తిని నిర్వాహరముగఁ గూర్చుండు.

ద్వి. కొనకొన్న వేడ్కతోఁ గుడిచి కూర్చుండి
పనిలేని పని అవ్వపాలుగా నయ్యె.

సారం. 1. 985

తే. కుడిచి కూర్చుండి మీరేల కొఱతయైన
కుమ్మలాడెదరో యన్నదమ్మలార
గొఱ్ఱ కొవ్వొయు సెలకపై గొఱికినట్లు
కటకటా మీవివేకంబు గాడుపడఁగ.

భీమ. 4. 53

తే. ...కుడిచికూర్చుండి తనచేసికొనిన నేర
మికి వగచు....

సారం. 2. 146

తే. ...కుడిచికూర్చుండి యిదె యొక బెడఁద దెచ్చు
కొంటిమి....

విజ. 1. 61

సీ. గీ. ఆగడంబున బ్రహ్మస్వ మపహరించి
తెచ్చి పుణ్యంబు సేయంగఁ దివురు తెల్లఁ

గుడిచి కూర్చుండి శిలఁ దెప్పకొయ్యఁ జేసి
జలధిలో నేఁదులాడంగఁ దలఁచినట్లు.

జైమి. 1. 68

తే. కుడిచి కూర్చుండి వెతఁ దెచ్చుకొంటి మొకటి.

ప్రభా. 4. 16

తే. కుడిచికూర్చుండి రాజ్యంబు విడిచి పోవ
విభనకును నీకు నెటువంటి వెట్టిపుట్టె
బురజనులు మీరు నెత్తైనఁ బొండు నేను
వేయుఁ జెప్పిన నిలయంబు వెడల ననిన.

జైమిని. 2. 108

తే. కుడిచి కూర్చుండి యిపు డిట్టి బెడద దెచ్చు
కొంటి.....

చెన్నబ. 3. 307

తే. అంకురింప బ్రహ్మ ద్వేష మాగడమునఁ
బంగనామము లునిచి పైవారికెల్లఁ
గొల్లగొట్టినముల్లెతోఁ గుడిచి కూరు
చుండి పద్యులు యజనించుచుండి రిపుడు.

ఆశ్వినిమా. 1 ఆ.

కుత్తుక వినము, నాలుక బెల్లము

మాటమాత్రము చాల రుచిగ, ప్రేమపాత్రముగ నుండుట;
హృదయముమాత్రము విషపుకుండ.

ఎడకత్తెర, నాలుక బెల్లము.

పయోముఖవిషకుంభమువలె.

ఉ. చేరి సృపాలుఁ డర్పణము చేసిన చక్కెర లుప్పతిల్లు పం
దేరము లారగించుచు నుతింపఁదొడంగె మహీశు డింపునన్
సారెకు గుత్తుకన్ విసము నాలుక బెల్లమువెట్టి యాడుటల్
మేర లటయ్యె సామి కని మేలము లాడుచు గౌరి నవ్వఁగన్.

సారం. 1. 23

ఈ. కైరవాప్తకళంకంబు పేర విషము
లోన జీర్ణించి యుండఁ బైవైని చంద్రి
కలు వెలింగించెదవు కుత్తుకను విసంబు
నాలుకను బెల్లమును గాదె పాలసునకు.

కవిరా. 3. ఆ.

కుప్ప చిచ్చిడి పేలాలు కొఱుకు

కుప్ప తగులఁబెట్టి పేలాలు తిను.

సీ. తె. తలఁచు బ్రహ్మదేవస్వములకు నెగ్గు
కుప్పఁ జిచ్చిడి పేలాలు కొఱుకఁ దివురు
గ్రహణకాలంబునందు మున్గఁడు జలముల
నెబ్రచెంచడ మా బ్రాహ్మణబ్రువుండు

పాండు. 4. 196

కుప్పఁగూర

కుప్పపడు (కుప్పలు కుప్పలు)

చ. ఎడగని యబ్బలంబు గడు నేడ్డెట గిట్టి మహాస్త్రశస్త్రముల్ గడువడిఁ గుప్పఁగూరగఁ జలంబునఁ బైదొరఁగింప....

భార. ద్రో. 3. 152

మ. ...సముద్యద్యేగుడ్డై తోలి తొప్పటఁబెట్టెన్ శరజాలమున్ బిటుఁదఁ గుప్పఁగూర నాటించుచున్.

నిర్వ. 5 ఆ.

కుప్పనఁగూర

కుప్పపడు (కుప్పలుకుప్పలు)

(కుప్పఁగూర రూ.)

క. అప్పుడు గురుతనయాద్రిం

గప్పఁగ వజ్రోపమానకాండములు వెసం

గుప్పనఁగూర వఱప నరుఁ

డప్పరుసఁదనమున కోర్చి యతఁడుఁ బెసంగెన్.

భార. కర్ణ. 2. 298

క. అప్పుడు సతియును బతియును

నొప్పగ సమదృష్టి నుండి రుచితాసనులై

కుప్పనఁగూరలుగా మరుఁ

డప్పవృలకోల లేయ నదనయ్యె ననన్.

భో. 7. ఆ.

కుమారిలు

కుములు

క. మానవతి యిట్లు మానని
మానక్రోధములచే గుమారిలి చింతా
ధీనగతి నుండ మదిలో.....

పారి. 1. ఆ.

తే. ఇంతి! సిగ్గుగదా యని యింతదాఁకఁ
దలఁపుఁ డాచి లోలోఁ గుమారిలఁగ వచ్చు
నదియుఁ గా కేను లాతినే.....

కళాపూ. 6. 257

కుమ్మరావమున రాగిముంత లేఱు

కుమ్మరావమున రాగిముంతలు దొఱకునా అనినోకో క్తి.

నీచకులమందు నీచుఁ డుండుగాని సుజనుండు లభించునా?

తే. చక్రి పొడమంగఁ బార్థివస్థాన మయ్యె
నోరి! మీవంశమందుఁ దా కోర్వఁ జాలు
వారిఁ జూపుము కుమ్మరావమున రాగి
ముంత లేఱంగఁ గలవె నీకింత యేల?

ఉ. హ. 3. 48

కుమ్మసుద్దులు

గుసగుసలు.

(కుమ్మసుద్ది—సంకేతవృత్తాంతము)
గుద్దులాట.

తె. తునితగవుకు వారితోడను మతేమి
కుమ్మునుద్దుల దిగక యీకొమ్ము పొమ్ము.
నందక. 71 పే.

కుయ్యో మొట్టో
కుయ్యడుటయందలి ధ్వన్యనుకరణము.

మ. చని కైలాసముఁ జొచ్చి శంకరునివాసద్వారముం జేరి
యీశునిదావారికు లడ్డపడ్డఁ దలమంచుం జొచ్చి
కుయ్యో మొట్టో.....

భాగ. 8. 219

క. ఇయ్యసురులచేఁ జిక్కిరి
మెయ్యది తెరు వెండుఁ జొత్తు మిటు వొలయఁగదే
అయ్య దేవ జనార్దన
కుయ్యో మొట్టో యటంచు కుయ్యడి రమరుల్.
భాగ. 8. 338

క. వ్యయ్యలు వాఱఁగ వ్రచ్చినఁ
గ్రయ్యఁగ రక్తములు గ్రమ్మఁగా వడితోడఁ
గుయ్యో మొట్టో యని వా
రయ్యెడ సుగ్రీవుకడకు నరిగిరి భీతిఁ.
మొల్ల. సుం. 238

అది అక్కఱలేదు, కుయ్యో, మొట్టో అను నాకీ బలవం
తపుబ్రాహ్మణార్థ మెందులకు?.....

కవిమాయ. అం 3. పే. 55

కు స్తరించు

ఊరడించు, సమాధానపఱుచు, చఱచు, సవరించు.

ఆ. దానిఁ బట్టఁబూను తజిబీజుఁ గనుఁగొని
సాని నిట్లు సేయఁజనదు, నాకుఁ
గూర్చి మీఱ మీరు కు స్తరించిటు తోడి
తెచ్చి కూర్పవలయు నిచ్చలముగ.

చంద్రరేఖా. 3. 32

కూరాకు సేయు

పొడిచి కూర పెట్టిన ఆకువలె సేయు.

నిస్సత్త్వము సేయు.

తే. పులుల జట్టలు చీరి దుష్టులను లేళ్ళ
నేకలమ్ములఁ గ్రుమ్మి కూరాకు సేసి
యమరఁ జమరులఁ బట్టి పాలార్తు మిపుడు
సామి! చూడుము నీబంట్లసత్తు వనుచు.

సారం. 1. 90.

కూకటుల్ గొలుచు

పిల్లజుట్లు కొలతపెట్టు.

(ఈడు జోడు విచారించు)

ఉ. యశావనమందు యజ్వయు ధనాధ్యుడు నై కమనీయ
కాతుక శ్రీవిధిఁ గూకటుల్ గొలిచి చేసిన కూరిమి సోవి
దమ్మ సౌఖ్యావహద్యై భజింప సుఖులై తలిదండ్రుల

గూడి దేవియు దేవరవ్రాలె నుండి యిలు దేర్పంగు
గాపుర మొప్పు నానికీ.

మనుచ. 1. 53

కూకులు వత్తులు నగు

మిక్కిలి కృశించి వత్తు లగు.

(అసహ్యపడు)

ద్వి. నెట్టిన నిష్ఠలు నిలిపెడు ఋషుల

గుట్టు లన్నియును గూకులు వత్తు లయ్యె.

ప్రభులిం. 3. 24. పు.

క. చిలువదళ నాయు లప్పుడు

తలబీకనకాయలై యథాయథలై కూ

కులు వత్తులునై మొనతల

నిలువక శేషాహికడకు నెటి చెడి పాట.

తైమి. 2. 102

ఉ. దండమె దీనివాలధి సుధానిధ నాఃకిరకంబె దీనియీ

కుండపాదుంగు దీనిముకుగోళులు భూమిచిలాంతరంబు లే

గండపటంబె దీనిమెడ కింబళ మంచు దృజించె రోసి య

కొండొకబ్రహ్మచారి మది గూకులు వత్తులు నై

యస్సతి.

పాండు. 5. 244

ఉ. క్రమ్మి చతుష్ఠురిం జమురు కాలువలై ప్రవహింప రోమపుం

గుమ్మల బౌర్వభూజములు కూకులు వత్తులు గా ...

పంచ. (వేం.) 2 ఆ. 90 పు.

కూటి పేద తోడు తప్పినట్లు

కూడు లేని నిలుపేద యితరులతోడ్పాటును స్వార్థ
బుద్ధితోఁ దృఢించి తా నొకరుడ తన పని సాధించు
కొనును.

తే. అనుడు నొకింత నవ్వి ధరామరుండు
కువలయాధీశ! చాల్చాలుఁ గూటి పేద
తోడుదప్పినజాడ సిగ్గుండు చనినఁ
గానఁ గాచిన వెన్నెల గావె బ్రదుకు.

సుదక్షి. 2. 74

కూటువమూఁక

ధైర్యము పురికొల్పి అచ్చటచ్చటఁ బట్టి తెచ్చిన పిఱికి
పందలబలము.

చ. అడవులఁ గొండలంబడి మహాపద రూపటి చన్నవారి ని
ప్పుడు కొనివచ్చి కృష్ణుఁ డొక ప్రోవుగఁ గూటువమూఁకఁ
గూర్చినన్

భార. ఉద్యో. 2. ఆ.

కూడిమాడి

కలసి మెలసి

సీ. తే. కొలిచెదము నిన్ను మే మెల్లఁ గూడిమాడి

హరవి. 2. 139

వ. ...ఒక్కనాఁ డేనునుం గామమంజరియునుం బ్రేమం
జరింపఁ గలసి మెలసి కూడిమాడి పొంది పెనంగి యనఁగి
- పెనంగి చొక్కి డక్కి యుండి.... .

క్రీడాభి. 1. 58

నీ. తోడికన్నెలుఁ దానుఁ గూడిమాడి చరించు
సురపొన్ననీడలఁ జూచిచూచి

రాజశే. 2. 35

తే. అరమరలు లేని కూరిమి ననఁగి పెనంగి
కొదలు నీఱని కోర్కులఁ గూడిమాడి
కపట మెఱుంగని మమతలఁ గలసి మెలసి
యున్న విభుఁ డిట్లు సేయునే యోలతాంగి!

పారి. 1. 94

నీ. తే. లేడు ధరలోన రతిసేనఁ గూడిమాడి
యున్న విటులందు రతి యందుచున్న వేళ
సందు గనిపెట్టుకొని పెట్టు మందుగుళిగె
మహిమ యెటువంటిదోకాని మధురవాణి!

హంస. 5. 120.

నీ. తే. కూర్చు నెచ్చెలు లొకయెడఁ గూడిమాడి
తొడరువేడుక నొకరెండుగడలసేపు
గడుప నొల్లదొ హల్లకగంధు; లిందు
గుసగుసల్వోవ నేదెస దొనఁగు పొనఁగు?

వ్యాఖ్యా. చాటు,

తే. అట్లు మణితంపుగుణముల ననంగి పెనంగి
 కుసుమగంధంబులట్టులఁ గూడిమాడి
 చెలగి తిలతైలములరీతిఁ గలసిమెలసి
 యున్న విభుఁ డిట్లు చేసెనో సన్నుతాంగి!

రాధి. 3 ఆ.

ఉ. ప్రానుఁ గుమారజంగమసుధాకరమాళియుఁ గూడిమాడి
 యింపై నరతిప్రసంగముల నర్థనిమిలితనేత్రపద్మముల్
 మానని చుబంనంబులుచు మాటలచొక్కులు వీడి వీడిపో
 నీని కవుంగిలింతలు సనేకవిలాసములుం జెలంగగన్.

కాళ. 1. 42

సీ. తే. పండితులుఁ బూజ్యులును సభాపతులుఁ దగవ
 రులు నయిరి; పలుకలం జెయువుల నవారిఁ
 గూడిమాడి టో లొక తెప్పకొయ్యఁ జేసి
 కడవనున్నది కడలి జగమ్ము జేవ!

ఆశ్వినమా. 1 ఆ.

కూడు గుడుచు

పాలుపడు (పాల్పడు)

క. బిడ్డలకు బుద్ధి సెప్పని
 గ్రుడ్డికిఁ బిండంబు వండి కొనిపొం డిదె పైఁ
 బడ్డాఁ డని భీముం డొఱ
 గొడ్డెము లాడంగఁ గూడు కుడిచెన వధిపా!

భాగ. 1 సూం.

కూడుగూటి ప్రాయము

చిటుతప్రాయము

క. ఇసుమంత గాని లేఁ డీ

పసిబాలుఁడు కూడుగూటిప్రాయమువాఁ డి

ఔసరి బహుభక్త్యురాసులు

మెసఁగెడి విసువఁడు ప్రతుష్టి మేకొనఁడుగదే.

పాండు. 4. 180

కూతవేటుదూరము

ఒక కూత వేసిన అందుపాటి దూరము

సీ. విను మిచ్చటికిఁ గూతవేటుదూరంబునఁ

గల దొక్క హదము నిర్మలము జలము.

హరి. 3. 65

కూనలమ్మసంకీర్తనలు

(లల్లాయిపదాలు)

నిస్సారములై యలుపులఁ బొగడ నుపకరించునవి.

కం. నేరని గురుబోధలు సం

సారములై కూనలమ్మసంకీర్తనలై

దూరమునై ముక్తికి ని

స్సారములై పోవునన్న పంపగిమన్నా!

సంపగిమ. శ. 34

‘కూనగుంత

మీట మొదలు ఆనుకొనుపల్లము

గీ. మాను మీటుగ నెగయ గోమాయు వప్పు

డేకతాళప్రమాణమై గిసి కూన

గుంతలోఁ బడి గ్రుడ్లు వెల్కులుక నాల్కు

నడుము కలుచుక నలుచుచు బెడిసి మడిసె.

కూపమండూకము

బావిలోనికప్పు

బావిలోనికప్పు తా నున్నదే మహాప్రపంచమనియు, నంత

కన్న నితరము మఱొండు లేదనియు భావించుచు నుండును.

అల్పజ్ఞుఁ డనుట.

తే. బోధ మల్పంబు గర్వ మభ్యున్నతంబు

శాంతి నిష్పచ్చరంబు, మచ్చరము ఘనము

కూపమండూకములుబోలెఁ గొంచె మెఱిగి

పండితమ్మన్యులైన వైతండికులకు.

భీమ. 1. 13

... ఈనాలుగింట నొక్కడే నెవ్వనికి లేకుండు వాఁడు

కూపసమండూకంబుంబోలె దనముక్కునకుం జక్కటి

మీఁదిదె యాకాశంబు తనగొంధియాలోకంబని యెంచి...

నీతిచం. పే. 55. పం. 13

తే. సర్వదోచ్ఛిష్టపంకసంచయనము లగు

కూపమండూకముల కెట్లు కోరవచ్చు

భట్టపాదకుమారిలపండితేంద్ర
వాగ్జరీజృంభణవిలాసవైభవంబు.

శంకరవిజ. 1. 65

కూరలు నారలు

శాకపాకాలు.

క. కూరలు నారలు చాలవె

పూరింపన్ మృష్ట మేల పొట్టకు... ..

పంచ. (వేం.) 2 ఆ.

క. కూరకు నారకు బయలికి

రారా దను మేర గలదొ రానో పోనో.....

పంచ. (వేం) 1 ఆ, 26 పు

క. నానాటఁ గూర నారకు

నోనాటఁగ వేసి యింట నుండఁగ చాన్

గోనల్ దిరిగి మెకంబుల,

సేసల్ గాఁ దెత్తు రింతసేపున నృపతీ !

రాజవా. 3. 44

సీ. తే. జనకగృహమున నైనను మనసు వఱపి

కూరనారకుఁ బంపుట గుణము గాదు.

శృం. శా 4. 91 పే.

కూరగాయ కవిత్వము

వచ్చి రాని కవిత్వము.

క.

ఘనమగు నుతి గనక కూరగాయకవిత్వం

బనక కృపామతిఁ గైకొను —

సంపగిమ. శ. 3

కూరగాయకవులు

సరకు లేని కవులు.

ఉ. అంగడి యంగడిం దిరుగులాడుటకుం బలువిత్తు విష్టతిం
బొంగుచుఁ గాసుగప్పరకుఁ బోవుచుఁ బెక్కుపదార్థముల్
గ్రహింపం గొఱగాక రోతలకుఁ బాల్పడి బిట్టుడికింప
మ్రోత లెల్లం గను కూరగాయకవులక సర కించుక
నేతు శే కవుల్ ?

బహులా. 1. 11

కూర్కొని కూర్కొని చెవులఁ బోయు

బాగుగాఁ నాటునట్లు బోధించు.

(నూరి పోసి చెప్పు అని భావము.)

నీ

ఏను శంతనుసుతుండు

గురుఁడును విదురుండు గూర్కొని కూర్కొని

చెవులఁ బోయమె సవిశేషకార్య.....

భార. శ్రీ. 1. 142

కృతయుగపుమాటలు

ఎప్పటివో సుద్దులు.

తే. ...కృతయుగపుమాట లిపు డేల....

నందక. 29 పు.

కృత్యాద్యవస్థ

ఏదేని కృతి వ్రాయ సమకట్టి తత్ప్రారంభమునఁ బడు
సవస్థ.

చావుదెంపులు అనుట.

క్రుయ్యక డయ్యక

వెనుదీయక, అలయక

క. అయ్యంగ రాజుతోడం

గయ్యము సేయుచును పుర్ముఖప్రాణంబుల్

సయ్యనఁ దొమ్మిది యమ్ములఁ

క్రుయ్యక డయ్యక యతండు గొనియె నరేంద్రా !

భార. ద్రో. 4. 198

చ. తనువులు సింఁచుచున్ హరివితానము నొంఁచుచుఁ గేయ
దండఖండనఁ మొనరించుచుం బెనఁగె డయ్యక క్రుయ్య
కతండు గండునన్.

భార. కర్ణ. 3. 169

కొంకుకొసరు

సంకోచము, వెనుదీత.

తే. తొడలపై నిద్రవోయెడు దుష్టమృగముఁ

గొంకు కొసరు లే కిటు లేలఁ గూలఁ ద్రోవు.

విక్ర. 3. 97

సీ. తే. కీలుకొన వ్రాయసంబులు వ్రాయ వ్రాయఁ
గొంకుకొసరును జేతప్పు గొనక యుండు.

పాండు. 1. 71

పంచ. (వేం.) 4. 199 పు.

క. అని రంభ సిగ్గువడఁ బ
ల్కినదానికిఁ గొంకుకొసరు లేక దశముఖుం
డనుమానింపక యిట్లను
మనసిజదందహ్యమానమానసుఁ డగుచున్.

నిర్వ. రా. 6. 68

తే. సింహబలుఁ డత్యుదగ్రుండై చిగురుఁబోఁడి
పజ్జఁ గడువడిఁ దగిలి కోపంబు గమర
నొడిచి తలపట్టి తిగిచి మహాగ్రవృత్తిఁ
గొంకుకొస రించుకయు లేక కూలఁ దాచె.

భార. విరా. 2. 128

కొంగు పఱచు

(పక్కవేయు) రతికిఁ దయారవు.

తే. వారలెల్లను బంగారువంటి నిన్ను
బాసి పలుగాకులకుఁ గొంగుపఱచు చెలుల
నంటి వర్తింప వాని కేమాయె ననుచు
సంతయు నిజం బనుచు నిండ్ల కరుగునంత.

మక. 2 ఆ. 64 పే.

కొంగుబంగారు

తనకొంగున ముడిచి యుంచుకొనిన బంగారము.

ఎప్పుటి కప్పుడు (వాడికొని) యనుభవింప ననువై స్వవశమున నున్నది.

సర్వవాంఛా పూర్తికరము.

తే. ...కొంగుబంగారు కటకటా కోలుపోతి.

తపతీ. 3. 51

సీ. కొలిచినవారికిఁ గొంగుబంగారమై

తగుకోర్కె నిచ్చుట దలంచుకొన్న

సింహాద్రినా. శ. 93

తే. గొనకనంగోడి యేట్రంత కొంక నక్క

నమలి యీనాలుగిటి దర్శనంబు లెన్న

వీనివలతీరుఁ బలుకు నుద్వీజనులకుఁ

గొంగుబంగార మండ్రు శాకునికవరులు.

క్రీడాభి. 1. 53

సీ. కుటిలకుంతలులకుఁ గొంగుబంగారంబు

ప్రాణనాయకుపాదపద్మసేవ.

హరి. 4. 174

క. కామగవీరురతరువులు

వేమాణును నిచ్చు దవులు విడి భేరముగా

రామానుజయ్య దాన

ప్రామాణికముద్ర కొంగుబంగార మగున్.

పాండు. 1. 65

చ. విటులకుఁ గొంగుబంగరము, వేడుకకాండ్రకుఁ బట్టుగొమ్మ,
యుతకటతరమన్మథార్థులకుఁ గల్పకుజంబు, భుజంగ
కోటికిన్ ఘటితనిదానసీమ, యువకాంతులచేరువపంట,
జారసత్పటలికిఁ బంచదార యగు దానివిలాస మయారె
యారయన్.

హంస 1. 215

సీ. ముక్తిమణిక్రేతృభక్తవర్యులకొంగు

బంగార మేమంగళాంగు భజనము

శ్రీవిద్యా. 4 ఆ.

కొంగుపసిడి

కొంగుబంగారము

క. ...తనుఁ గన్నతండ్రి సెప్పిన

పని సేసిన సుగతి కొంగుపసిడియ కాదే.

భాగ. 9. 557

ఉ. ...బాలశత్రాంకమాళి మనపాలిటికొంగుపసిడి.

రాజశే. 1. 80

ఉ. కోప మొకింత లేదు బుధకోటికిఁ గొంగుపసిడి

సత్య మా రూపము,

విజ. 1. 88

కొంగు మాయ

చెఱుగు మాయ (బహిష్కగు)

కొంగుముడి

కొంగున ముడివేసుకొన్నట్లు.

చ. . . శుభప్రసంగ మం

గనకు నొసంగఁ గొంగుముడి గాదె భవద్వచనంబు.....

వసు. 3. 43

కొంగున ముడిచిన మణి

కొంగున ముడిచియుంచుకొనిన మహామణి.

కొంగుబంగారము వలె.

క. నొడువులపడతుకమగనికి,

బొడచూపని తననురూపు పొడగనిపించెన్

జడనిధిశయనుఁడు కొంగున

ముడిచినమణి గాదె భక్తముఖ్యుల కెల్లన్.

పాండు. 2. 48

కొంగుముడి వేసికొను

నిర్భయముగ నుండు, నమ్మి యుండు.

క. మది తహతహ విడిచి యింకన్

ముదమున సతులార కొంగుముడి వేసి కొనుం

డిదె నేటిమాపటికిఁ గూ

రౌద వాలాయముగ నేను బ్రయులను మిమ్ముకొ.

ప్రభా. 5. 85

కొంగున నున్న చిచ్చు

తనవస్త్రాంచలముననున్న అగ్ని.

(తుద కది తనకే తెలియకుండ వ్యాఘాతము దెచ్చుచు.)

చ. సురలకు గుండెతల్లడము, సూరుల డెందములోని కొట్టు, భే
చరతతి కంటిలో నలుసు, సాధ్యుల కొంగుననున్న చిచ్చు,
భూసురులకు నెల్ల నాడు మెడఁ జుట్టిన పాము, మునీంద్ర
కోటిపైఁ బొరి బడ నున్న యీపిడుగుఁ బొల్పుటఁజేసితి వీవు
రాఘవా!

భాసగ. యుద్ధ.

కొంగున నగ్ని డాచినట్లు

కొంగున చిచ్చు ముడిచి యుంచినట్లు.

(తనవ్యాఘాతమును దానేఁ కొనితెచ్చుకొనుట.)

సీ. తే. మమ్ము నందఱ, నెవ్వనిమహితశక్తి

యెక్కుడై సంగరంబునఁ జిక్కుపటిచె

నట్టి కర్ణునిఁ గొంగున నగ్ని డాచి

నట్లు తెమ్మెయి డాచితో యమ్మ చెవుమ.

భార. స్త్రీ. 2. 178

కొంగొడ్డు

కొంగుపఱచు

తే. ఆశుపుట్టువు లోకంబునుదుఁ గష్ట
మందుఁ గాసువీసములకై యబ్బినట్టి
పురుషులకు నెల్ల గొంగొడ్డి పాట్రపోసి
కొనెడి వెలయాలిబ్రదు కిట్టి దనఁగ నేల?

పరమ. 3. 207

చ. అనువపు రూపసంపద నొయారము మీఱిన కోడెగాఁడు
నందనుఁడొ నిజానుజుండొ పెరదంధనయో కన నయ్యెఁబో
చెమచ్చిన మదనాలయం బెసఁగఁ జీకటితప్పులు తప్పి
జంకు గొంకును బొనరింతు రొడ్డి తమకొంగు లనంగుఁడు
వేప నంగనల్.

ఆశ్వినమా. 1 ఆ.

కొండసేయు

పెద్దసేయు

సీ. ఈకొండ మణికొంచనాకారరుచి గాంచెఁ
గొండలెల్లను దనుఁ గొండఁజేయ.....
వ్వికమా. 2. 15

సీ. తే. కొడుకులం గని తమవారు కొండసేయ.

ఉ. మా. 2. 16

క. వానరునిఁ గొండ జేయుచుఁ
 బూనికఁ జింతింప నేల భుజబలశక్తి
 వానిం జంపెద నొండెను
 దీనునిఁ గావించి పట్టి తెచ్చెద నొండెన్.

మొల్ల. సుం. 164

సీ. పొనరిచి కొండఁగాఁ బొగడుపొగడ్తు
 సింగఁడు బూరఁడై పొంగువారు,
 ఆశ్వినమా. 1 ఆ.

కొండలు కోటలు చేసి చెప్పు

అతిశయోక్తిగఁ జెప్పు.

చ. మటువఁగ రాని సఖ్య మని మాటలు వేయును నేల
 పుట్టి బు దైతీగితి గాని యిట్టి జగదేకచరిత్రునిఁ జూడ
 నెందు నోతెఱవరొ యంచుఁ బాఠకుగతిం గృతి నీయుప
 కారకృత్యముల్ గుటి గడవం బ్రియంబు తమిఁ గొండలు
 కోటలు చేసి చెప్పితిన్.

పంచ. (వేం.) 4. 147 పు.

కొండ ద్రవ్వి యెలుకను బట్టు

గొప్పప్రయత్నము చేసి అల్పలాభము నొందుట.

తే. ఎంతదప్పులనుండియో యేగుదెంచి
 కడెడు మెతుకులకై యింత కష్టపడెడు

కటకటా యమ్మహీసురాగ్రణివిధంబు
కొండ ద్రవ్వియు నెలుకను గొనుట యయ్యె.

కుచే. 2. 112

ఊతాహ. ఎంత వెళ్లి జోగివయ్య యింక నొక్కచందముం
జిత సేయ నిప్పు డీవు చెప్పినట్టి కష్టపా
టెంత! దానైన ఘటిక నినుము పసిండి యాట దా
నెంత వినుము కొండద్రవ్వి యెలుకఁ బట్టు టిదిసుమీ.
పరమ. 1. 187

కొండ వేలును పండు

లెక్కకు మిక్కిలిగ కొండలంత రాసులై పండు.

సీ. కోరినసస్యముల్ కొండ వేలును బండు

నెల్లకాలము ఫలియించు దరులు.

రుక్మాం. 1. 14

కొండపై తగరు డీకొనినట్లు

పొట్టేలు కొండపై డీకొనినట్లు.

అధికుని అల్పుఁ డభిభవింపఁ బూనుట.

క. గాండీవధన్వనాహవ

పాండిత్యముఁ దలఁప నతనిభండనమున మా

ర్కొండు నని యొకఁడు గడఁగుట

కొండం గని తగరు దాఁకఁ గోరుట గాదే.

భార. ఉద్యో. 1. 237

కొండ పిండి గొట్టు

కొండలు చూర్ణము చూర్ణము చేయు.

ఎంతి పని నైన సాధింపఁ గలుగు.

మేము ముగ్గురము పనికిమొగ్గితి మేనిఁ గొండ పిండి
గొట్ట నేర్తుము.

ధర్మజ. 40 పు. 4 పం.

“కొండ లన్ని పిండి గొట్ట వచ్చు”

వేమన.

కొండంతదేవరకు కొండంత పత్రి

ఎంతవానికి అంత యనుట.

క. ఇటఁ బూజితము నేర్చిన

యటుల గిరీశు నొక యాకు నలమునఁ గొండం

తటి దేవరకును గొండం

తటి పత్తిరి వెట్టువారు ధరణిం గలరే?

సారం. 1. 7

క. కొండికలము మన కెంతటి

దండి గలుగు నధికవస్తుతతి హరి కొసఁగఁ

గొండంత దేవునకు మఱి

కొండంతయుఁ బత్రి యిడెడు కుశలులు గలరే?

కుచే. 1. 110

కొండంతయాస

గంపెదాస.

సీ. కొడుకు పుట్టెడు నని కొండంతయాసతో
నుండంగఁ దుదిఁ గూతు రుద్భవించె.
భోజ. కి. 140

కొండొకవాఁడు

పసివాఁడు.

ద్వి. వీఁడు కొండొక వాఁడు విపినభూములకుఁ
గనికరింపక పంపఁగా నెట్లు వచ్చు?
హరిశ్చం. ఉ. భా. పం. 1861. 263 పే.

కొంప తీయు

పుట్టి ముంచు, మోసగించు
మనసహనమే మన కొంప తీసినది.

సాక్షి. 46 పు.

ఉ. ఆవిధి యేమి సేయును మహామునిముఖ్యుల ముంచుఁ
గొంద టీజీవులకొంప దీయఁ గడుఁ జిక్కుగ వ్రాసిరి
ధర్మముల్; వెతం దైవము న్రోవ వారల ననంబని యేమి?
య దేమి సేయు? నీ యావదపాయ మేను మరియాదకుఁ
బోయి గదా గడించితిన్.

కవిమాయ. 4 అం. పే. 73

సీ. పిన్న పెద్ద లటంచు భేదమొక్కింత లే
కుండనే జంపాల లూగుమనిరొ,
నాగురుం డని పంగనామ ముంచినవాని
గుడిమీఁది తెక్కింపఁ గూడు ననిరొ;

అది న్యాయ్య మిది న్యాయ్య మని లేక యె దీనె
 నన గాటఁ గట్టుమం చాడు మనిరొ,
 బాపలఁ బడిపంచఁ బడ్డనైచి మాలల
 మంచమ్మ లెక్కించి మనుపు మనిరొ

వారిసొమ్ము దినిరొ వీరు, వీరలకొంప
 వారె తీసినారొ, వచ్చె నేల
 ఇపుడు పోవు నెట్టు లీసంధి యెట్టిది
 కుదురకున్న నేమి? కుదుర నేమి?

త్రిశంకుస్వర్గం. అం. 7. పే. 71

నందక. 28 పు.

కొంప ముంచు

నాశము తెచ్చి పెట్టు

కొంప చెఱుచు

కొంప పాడుచేయు (ముంచు)

క. అని వారు తన్ను దునుమం

బనుచుటయును వారి కొంప చెఱుచుటకై దే

వునివెనుకనుండి తా నా

డినమాటకు వార లచ్చటికి వచ్చుటయుకొ.

శుక. 3. 14 పే.

కొంప కూల్చు

కొంప పడునట్లుచేయు (చెఱుచు)

ఉ. ...నీవగల్గెఁ గంటి మిటు నేర్చితివా యతివా కుమా
రుఁడున్ నీవును గొంప గూల్చితిరి నేర్పరికూతలు
చాలుఁ జాలు.....

సానందో. 5. 179 పు.

గీ. వరు లనేకులు పరిణయావసరమందుఁ
బొందఁగా నేల పంచత్వ మందువేము,
జారవృత్తికిఁ గడఁగి దుర్వార యవుచుఁ
గూల్చు దెందఱకొంపలీ కులుకులాఁడి.

వైశాఖమా. ఆ. 2.

కొట్టి కోలాహలము చేయు

హడావిడి చేయు

తే. ...కొట్టి కోలాహలము చేసి కూలఁ గ్రుమ్మి
చెండి చెకవికలాడమా యుండె నేని.

సారం. 1. 74

కొట్టిన పిండి

పూర్వ మనుభూతము (ఎఱింగినది)

ఉ. కోమలి నాకు నెట్టియెడఁ గొట్టిన పిండి సమ స్తలోకముల్
నీమది కింపులైన యవి నిర్భరశక్తిని దే సమర్థుడన్
నీమహనీయరూపరమణీయతకుం దగునట్లుగాఁగ నే
నేమగరూపులైన ధరియింపఁగ నేర్తును గామరూపిన్.

కళాపూ. 6. 36

ఉ. పట్టినకార్యముల్ విడువఁ బాడియె పాడి యెఱుంగవోటు
 నేఁ బట్టిన నుక్కి చచ్చు విడిబాటున నొక్కట గాలిఁబోవు
 యేఁ గొట్టినపిండి వాఁ డతఁడు గూర్పుతపంబన నెంత
 దుమ్ముకుం బెట్టు కుళాయి దుడ్డుపెనుపెట్లకుఁ దాళు నటే
 తలోదరీ ?

చంద్రాం 3. 60

కొట్టుమిట్టాడు

కలఁగి కొట్టుకొను, బాధపడు.

క. రక్కసులు వేడబంబుల

మిక్కిలి నాముకొని కొట్టుమిట్టాడంగా....

యయా. 2 ఆ.

తే. నట్టడవిలోన న న్నిట్టు నట్టుపఱచి
 కొట్టుమిట్టాడ నేటికిఁ బట్టభద్ర
 పుట్టనకుమున్న లేమకు బొట్టుగట్టి
 చెట్టపట్టుట కొకరుండు పుట్టె జూవె.

శకుం. (కృష్ణ.) 2. 74

వ. తట్టం బడిన పులుగులగతిఁ గొట్టుమిట్టాడి

కృష్ణరా. 3. 37

కొనలు సాగు

ఈడేరు, వర్ధిల్లు.

వ. ...కొనలుసాగు కోర్కులు గులుకుతలంపులఁ దమకంపు
మొలకలు వొడమ.

ఉ. హ. 5. 99

కొనాకులు మేయు

చివర ఆకులు తిను.

కల యంతయుఁ దెలిసికొనక పైఁబైఁ బరికించిచూచుట.

‘కొనాకులు మేసిన చదువు,’

రహస్యమెఱుంగక పైఁబైన చూచిన చదువు.

...నేను మాత్రము భావికార్యము నెడ కొనాకులు
మేయఁ బోను....

ధర్మజ. 65 పు. 8 పం.

కొన్నయంగడిలోనె మాటుబేరమా

తాను కొనిన యంగడిలోనే మఱల మాటుబేరము
చెల్లునా ?

అచట దానిని మూచూచువా రైన నుండరు.

అమ్మపుట్టినిల్లు మేనమామదగ్గర పొగడినట్లు.

తెలిసినవారియెచటనే తెలియఁబలుకుట.

క. నిన్నుం డే మానిసియే

నిగ్గేలింజేయబూనె నెలతఁ బలాశే

కొన్నయంగడిలోపలనే

యన్నవలా మాగుబేరమగునే చెలియా?

రాధ. 3 ఆ.

సీ. కుసిగుంపు లిడ కేగు కొన్నయంగడిలో నె
మాటు బేరము లేలె మంజువాణి !

చంద్రాం. 6. 135

సీ. తే. ఇన్ని యిన్నెటి మే మెన్నికొన్నఁ గొన్న
యంగడిని మాటు బేరము లొన. కాని,
పలికికొన కుండఁ గల మెట్టు లొలయుమీఁద
భవదమోఘదర్శనఘనభాగ్యలభి.

వ్యాఖ్యా. చాటు.

కొమ్ములు చూపు

తల యెత్తు, విజృంభించు.

సీ. అబల నీయెలుఁగు పికారావ మని నీకుఁ
జూతమ్ము కొమ్ములు సూప వెఱచు.

కుమార. 4. 644

సీ. కుంభోదకముఁ బోసి యంభోజముఖి వెంపఁ
జూతమ్ము కొమ్ములు సూపఁ దొడఁగె.

విక్ర. 4. 156

కొమ్ములు వచ్చు

అధిక్పతి వచ్చు, గర్వము గలుగు
మనము మెత్తనివారమై యాతఁడు చెప్పినట్లు వినుచు
నాతని కుపచారములు సేయుటచేతనేకదా యాతనికి
కొమ్ములు వచ్చినవి; ఆతని నెత్తికిఁ గన్నులు వచ్చినవి.

సాక్షి. 47 పు.

కొమ్ములు తిరిగిన వారు

ఆరితేతినవారు (పేర్లన్నవారు)

ప్రపంచమునఁ గొమ్ములు తిరిగిన విద్వాంసు లున్నారు.

సాక్షి. 320 పు.

కొఱవిని దల గోకికొను

కొఱవిత్తోఁ దలగోకికొనిన దురదలు తీటునా ?

తలయంతయు మాడి తొడుగూడును.

చ మెఱసినమృత్యుదేవతకు మృత్యువులైన ముకుందదాసులన్
దరలక మాడుకొం టరయఁ బాఁగొఱవిని దలఁగోకుకొంట

శ్రీరంగ. 3. 686.

క. చిరునవ్వు నవ్వె భళిరే

కొఱవిని దలగోకికొనుటకుం దలఁచిరి యే

క్షౌఱ నిత్తోఁ బైకొని నే

నటమెద యమఁగరి దరియ నరివర్గములన్.

నలచ. 2. 124.

క. వెఱ పొక యంతయు లే కీ

తెఱఁగున మిఱు నెవ్వఁ డింత తెగిచేసెనాళో

ఎఱిగెఱిగి యుండి యకటా

కొఱవిని దలఁగోకుకొనుటకుం దలపెట్టెన్.

రాజశే. 2. 23.

సీ. తే. ఇట్టి చలపాది నొట నన్నెఱిగి యెఱిగి

యెట్లు గైకొనె దమయంతి నీనలుండు

కొఱవిచేఁ బూని తల గోకుకొనఁ దలంచె
కటకటా గర్వమున మీఁదు గానఁ డయ్యె.

నలచ. 4. 252.

కొఱుకరానికొయ్య

సాధింప రానిది, మొండికట్టె
... మన తేట తెనుగుబాసను నేర్చుకొనుచున్నామా ?,
అది కొఱుకరాని కొయ్యయని, యది మావంశమువారి
కెవ్వరి కక్కరలేదని నిరాకరించితిమి ...

సాక్షి. 332 పు.

కొఱకుల తెరువులఁ బట్టించు

అడవులకుఁ దడుము.

క. సరసీరుహసంభవు చే

నరకుం డేవరము వడసి నమ్మివాఁడో

పురములు గైకొని కొఱకుల

తెరువులఁ బట్టించె నన్ను దిక్పాలకులన్.

ఉహ. 1. 129.

కొలికికివచ్చు

పరిపాకము (సిద్ధాంతము) నకు వచ్చు (కావలసిన విషయమునకువచ్చు)

ద్వి. నిను నేఁడు ముఖమున నెత్తురు ప్రామి

కొని గుల్లపటపక కొలికికి రావు.

హరిశ్చ. 2. భా.

కొల్లలుఁ గొమ్ములు పోవు

అతిశయించు

ఉ. ఇమ్మెయి నేమిటం గొఱఁత యించుక లేక చరించు
చున్కికే సమ్మద మంది నాదుగృహసంపద పొంపిరి
వోవనీక ముఖ్యమ్ముగ నిర్వహింపు మని యైహికభూరి
సుఖంబుగొల్లలుం కొమ్ములు వోవఁగాఁ బనిచె గోమినిశక్తి
కుమారుఁ డధితో.

దశ. కు. 10 అ.

కోకవాక

గుడ్డగుడుసు

సీ. 2. మునుమున్న తెలిసి ఈముదివరాటమునకై
కొంచురా లే నైతి గోకవాక.

3. మోసపోయితి దీని ముంతవాటునకైనఁ
జేకూర్పు లే నైతి రూకరుట్ర

తొలుత నే బొంకినట్టి బొంకులు సహస్ర
సంఖ్య లవి యెల్లఁ దలఁచి రోసమున నేఁడు
వచ్చుచున్నది నూటలవశము గాదు
ధూళిదర్శనమేమైన దొరకదయ్యె.

నిరం. 2.123

కోటలోఁ గొల్లవంకదారలోఁ బోయినట్లు

కోటలోఁ గల వైభవము కోటవాకిరిముందటివంకర
దారిలోనుండి పోయినట్లు.

కోటలోనికొల యెల్లపుడ వంకదారం బోవుట సహజము.
అట్లే (పూర్వోద్దిష్టాంశము) సహజ మగుట.

తే. ఇంత చెప్పినచో దమయంతి నిచ్చు
తెంత ఘన మింక జెప్పగా నేల నీతి
కుశలతను జూడుఁ గోటలోఁ గొల్ల వంక
దారలోఁ బోయినట్టి విధించు గాదె. నలచ 4. 68

కోటాన కోటులు

కోట్లకొలది (అసంఖ్యాకములు)

సీ. 3. విందెత్తెలముకాడ వియరించుబెబ్బులుక
కోటానకోటులు కువలయేళ.

పట్టుక్రహరి. 2. 92.

క. హటకములు దక్షిణగాఁ
గోటానం గోటు లొసఁగి.

విక్ర. 5. 130

కోటికిఁ బడగ యెత్తు

ఆరితేజు

కోటి రూప్యముల కొక పడగవంతున తమవద్ద నెన్ని
కోట్లున్న అన్ని పడగలు ధనికు లెత్తుచుండు రఁట.
(మచిలీపట్టణమున తొమ్మిది పడగలెత్తిన “నవకోటి
నారాయణుడు” అను ధనికుఁ డుండువాఁడని నుడువుదురు.)

క. అన నిట్టి పలువయఁపుల
కును గోటికి పడగ యెత్తి గుఱియగుపెద్దన్

నిను నమ్మరాదు గా క

ట్లానరించి తె నిట్టి లంచమొసంగనె నీకుక.

కళా. 7. 27.

ద్వి. కోటికిఁ బడగెత్తి కోరువస్తువులు

పాటించి యొసంగు సంపాసారులార.

హరి. ద్వి. 2 భా 381

సీ. 4. మేటి సంపదలచేఁ గోటికిఁ బడగ తె

త్తని వారు వెదక మందునకు లేరు.

నలచ. 2. 87.

వ. శతైకవృద్ధి లబ్ధంబులైన ధనంబులఁ గోటికిఁ బడగయెత్తిన

యక్కిరాటవంశకిరీటాలంకారంబు. హరవి. 2. 33

సీ. 2. కోటికిఁ బడగెత్తి టాటాలుగుణియింప

నే నేర్తు మఱియును నేనె నేర్తు.

విప్రవా. 4. 29

సీ. కోటికిఁ బడ గెత్తుకొనియున్న పెక్కెముల్

పెక్కులై వర్ధిల్లు బేజనులు

హంస. 2. 9

కోటికొండలుగ

కొండలంశలుగ మిక్కిలి ఉన్నతములై లెక్క కెక్కువ
వచ్చునట్లుగ.

తే. స్పృహపదహలరేఖల కెల్ల మాభు

జాగ్రహలరేఖలే మూల మనుచుఁ గోటి

కొండలుగ ధాన్యరాసులు పండ వీట
సుజనభజనైకవిఖ్యాతి శూద్రజాతి.

ఆము. 2. 27

కోడిగ్రుడ్డుకు తంటసమా

కోడిగ్రుడ్డు పుచ్చుకొనుటకు తంటసము వలెనా?

కోడికూసినదాక

తెల్లవాటుదాక.

కోతలుకోయు

హెచ్చులుపలుకు

సాక్షి. 13. పు.

కోతిని బ్రహ్మరాక్షసుని జేసి నట్లు

అల్పుని అధికునిగాఁ జేసి సేవించుట కీయుదాహరణము
కైకొనఁబడును.

ఆ. వీరధర్మ మిట్లు విడిచి విభీషణ

రాజు నెనుట దాశరథులఁ బొగడఁ

శాడి యగునె కోతి బ్రహ్మరాక్షసుఁ జేయ

వచ్చినాడ వెంతవారు వారు? భాస్కరుడు. 119

కోతివుండు బ్రహ్మరాక్షసి

ఒక కోతికి పుంసు లేచిన జాతి కోతు లన్నియు వచ్చి
ఒక్కొక్కటిగ ఆపుండును తెలికి తుద కొక చెఱువంత
గావించి అసాధ్యము చేసి దాని చావుకుఁ దెచ్చునట.

ఉ. ఎన్ని భవంబులం గలుగు నిక్షుశరాసససాయకవ్యధా
 ఖన్నత వాడి వ తలయి కేలఁ గపోలము లూఁది చూపులక
 విన్నదనంబు తోఁపఁ గనువేదుఱునం బయిగాలి సోఁకినక
 వెన్నవలెం గరంగునలివేణులఁ గౌఁగిటఁ జేర్చుభాగ్యముల్
 మను. 2. 57

కన్నదే గాతి

(గాతి=తిండి, గ్రాసము)

చూచినదే తిండి.

శా. తండ్రి! సారెకు మవ్వు నాగ్రహముమీఁదం గన్నదే గాతిగా
 గుండ్రాలం గొని దాయగాక యిది నాకుం దల్లియే యెచ్చుడుక
 వీండ్రం జూచిన జాడ నన్ను యమునక వీక్షింప దంతంతకుక
 బిండ్రం బయ్యెఁ గసిండికోత వలదా మీకుక విచారింపగక
 వరాహ. 5. 93

కన్నాకు

రక్షకుఁడు, అగ్రేసరుఁడు, ముఖ్యుఁడు, ఆకులకట్టచోని
 మొదటి ఆకు.

క. కన్నాకు మనకు భీష్ముఁడు....

భార. భీష్మ. 1 ఆ

మ. చల మెచ్చంగ దినాష్టకం బిటులు వాచాస్పూర్తి శోభిల్లెఁ
 జిద్వలితశ్రీకులు వారు వారనివివాదప్రాధి రూఢిం గనం
 గలయం గన్గొని పద్మపాదముని సకటం జేరి మ్రొక్కంగము

కోరిక లీరిక లెత్తు

కోరిక లంకురించు

ఉ. గ్రుచ్చి కప్రంగలించుకొని కోరిక లీరిక లెత్తు

రాజశే. 3. 222

వ. ఇత్తెఱంగున మత్తగజంబులు వచ్చి సరోవరంబుఁ జొచ్చి
మచ్చికలు హెచ్చుమీఱు గరంబుల జలంబులు పూరించి
కరులు కరేణులమీఁదను గరేణులు కరులమీఁదనుం
జల్లుచు నుల్లపిల్లుచు దంతకోరకంబులం గోరిక లీరిక లెత్తు
మెత్తమెత్తనఁ గంఠాయనంబులు సేయుచు.

జైమి. 2. 13.

సీ. ఎలమితోఁ గోరిక లీరిక లెత్తిన

సరణి మేఁబులకలు జాదుకొనఁగ

విక్ర. 1-122

కోర్కులపంట

కోర్కులను ఫలింపఁజేయునది.

ఉ. ముంగిటి కల్పాభూరుహము, మూలధనంబు, నివేశనంబులో
బంగరువాన, చేతి కగపడ్డ తలంపులమానికంబు, ముం
గొంగుపసిండి, భక్తులకుఁ గోర్కులపంట జగంబులందు మా
మంగళశైలవల్లభుసమం బగు దైవము లేదు చూడఁగన్.

అని. 1. 42

కోర్కులు క్రేళ్లు ద్రిప్పు

కోరికలు చలింపఁజేయు

మ. మునుముఖబుట్టెడు కొంకు, కాల్యము నిడక మోదంబు
 విస్తీర్ణతం జొనుపం, గోరులు గ్రేళ్ళు ద్రిప్ప మది
 మెచ్చుల్ తెప్ప లల్లార్ప, నత్యనుపంగస్థితి తీచ్చపా
 టాసంగ నొయ్యారంబునం జంద్రికల్దనుకం జూచెలతాంగి
 భూసురుఁ బ్రభుల్ల నేత్రపద్మంబులక.

మను. 2-30

కోటలు తీసిన పాము

కోటలు తీసిన బోసినోటిపాము పొగ రడంగి ఏమియుఁ
 జేయఁజాలని దై యుండును
 ఏదియుఁ జేయనేరక లోఁబడి యున్న అప్రయోజకుఁడు

ద్వి. వెడగొడ్డుఁ బులి నాకి విడచిన పై న
 జడిసి తొల్లిటి తన జంజాట మెల్ల
 నుడిగి కోటలు లేని యరగంబు బోలె
 వడి చెడి

హరి. 2. భా. 973.

కోలక్రోతులు

కోఁతికొమ్మంచి

గంగలోగలుపుఁ

పాడుచేయు (గోదావరిలోఁ గలుపు)

తే. అట్లుకావున నీకార్య మనఁగ నెంత
 నీదుప్రాపున నవిప్రనియతి మాన్చి
 దిటము దప్పించి యజ్జటిదేవు తపము
 గంగలోఁ గల్పెదను నొక్క గడియలోన.

వేంకటే. 2. 29

“ఈ రసాభాసపు శృంగారముకోసమై నాతపస్సు గంగలో
కలుపుకొమ్మందువా?” కవిమాయ.

1 అం. పే. 7

గంగి

పూజ్య మయిన, యజ్ఞసంబంధమైన.

ఉత్సాహ...అనుచు నలుక దెచ్చుకొనుచు నతఁ డోకింత
మేర వే చనియె గంగిగోవువంటి సాదుబాపనిక నినుక
జనునె పలువ యనఁగ నిక సారె కనము పోక ర
మ్మనియె నృపతి యతఁడు దిరిగి యధిపుతోడ నిట్లనుక.
కథా. 7. 30

శా. అన్నా చెల్లెల నయ్యెదక విడువు నీకన్నంబు వెట్టింతు నా
హృన్నాధుక ద్విజ గంగికుట్టు నకటా హింసింప నేలయ్య
భాగ. 9 సూం.

ఆ. గంగిగోవుపాలు గంటెడైనను చాలు
కడవెడైన నేమి ఖరముపాలు

వేమన.

గంటవాయించు

ఎగవేయు, పూజరికము చేయు, ముంచిపోవు,
(గుంటఁబెట్టి గంట వాయించు.)

సీ. గ్రామంబు లన్నియుఁ గాల్చి దీపారాధ

నలు జేసి రార యానందముగను

వడి సాధుజనుల సర్వస్వమ్ము గొని శత

గోపంబు వెట్టితి గురుతరముగ.

పటుఫలాదులు వోయె బలిమాలువారి కే

మీయక గంట వాయించి రహహ.

సింహాద్రినా. శ. 27

గంతకుఁదగిన బొంత

దేనికి తగినది దానికి.

సీ. కొడుకు లెనై న యున్నఁ గోడ లెందుకు రాదు

నీపుత్రి నీకున్న నిలువఁబోదు

గంతుకుఁ దగినట్టి బొంత లోకమునందుఁ

గల్పించె మొదటనే కమలభవుడు.

శశి. (అప్ప) 2. 27పు.

క. భోగేచ్ఛ నాకుఁ గల్గిన

నీగతిఁ జరియింప నేటి కింటనె యున్నన్

సాగదె మున్నిటివిటసం

భోగము గంతలకుఁ దగిన బొంతలు లేవే?

వైజ. 2. 101

గందవాడిలో బూరుగు పట్టినట్టు

గందపుపొడిలో బూరుగు పట్టినమాదిరి.

సంతోషసమయమున ననిష్ఠము సంభవించుట.

చ. సరసనయానుభావమునఁ జక్కని చక్కెరబొమ్మలాగుగా

దొరకెనటంచు నమ్మితిని దోడన యింటిమగం డనూయఁ బ

ల్లొలుకుచు వచ్చె గందవాడిలోపల బూరుగుపట్టినట్టు లి

ద్దట కొక సౌఖ్య మబ్బినను దైవము కంటికిఁ గంటగించెనో

తారా. 4. 58

గంప తిరుగుడు

ఊంకమెలికలంబోలె చాల చిక్కినది.

చూ. మహాభారత రహస్య విమర్శనము.

గగనపుష్పము

గగనకుసుమము శూన్యము గదా (హుళకీ-యనుట)

క. కి. ఎన్నంగ నీదుసముఖము.

క్రొన్నెలపొద వయ్యె గగనకుసుమం బయ్యెన్.

రాధా 1-7 పు.

గగనప్రసూనవాదము

గగనప్రసూనము, ఉన్నదని, లేదని వాదన. లేనిదానిం
గూర్చిన వాదోపవాదములు

క. అగజకు నైనం దగు నిల

మగువలకుం దగదు మాను మత్సర మింకన్

గగనప్రసూనవాదము

జగతిం బ్రత్యక్షమునకు సరియన దగునే.

కాళ 3. 169

గగనము చేసికొను

శూన్యము చేసికొను.

సీ. కి. పసిగాను పిడికిట బట్టి చూచెద నన్నం

జెలి యది గగనంబు చేసికొనెడు

సారం. 2-224

గగన మగు

శూన్యమగు

సీ. గగనఘంటాపథక్రమణశీలున కెంత

గగన మయ్యె లతాంగికొను చదలు

వసు. 3. ఆ

గగ్గులకాడు

సారము లేనిది.

క. చదివె గాలుబలంబులఁ

గదిమె గుట్టంపుఁపొజు గగ్గులకాడై

చెదరంగ గంధగజముల

మదమడఁచె జండవీరమండలిఁ దాఁకె

కాళ. 2-41

క. సిగ్గువడి విఱియఁ బాఱిరి

బగ్గనఁ బొరిపుచ్చు వీరభద్రునిధాటి

నుగ్గులయి యపురుసపురయి

గగ్గులకాడై వికావికలయి యమర్చుల్.

కాశీ. 7-87

చూ. సగ్గిసముగ్గిసలు.

గచ్చువిచ్చగు

వికలమగు

గీ. ఆఱుమూడయ్యె గచ్చువిచ్చయ్యె ననఁగ

బెడసె బుసివ్రాయె ననఁగను జెడియె ననఁగ

నాఖ్య లగుఁ గార్య వైకల్య మయ్యె ననుటకు.

ఆం. శే.

తే. అటుల జయభేరికారవం బలిశయించఁ
 జెలఁగి చనుదెంచు సతనికోల్లలకుఁ గాఁగఁ
 జెదరి బెదరి కలంగి కణజెదరి తొలఁగి
 గచ్చువిచ్చయ్యెఁ బారశీకవ్రజంబు.

కృష్ణరా 3. 59

గజస్నానము

ఏనుగు లోతుగల నీటిలో శుభ్రముగ స్నానము చేసి
 యీవలకు వచ్చినంతనె మఱల త్రోవలోని దుమ్ము
 దుమారము పైన జల్లుకొనును.
 ఏదేని కార్యము చేసియు వ్యర్థ మగు ననుట.

క. ఉదకము సభిసీపత్రము

గదిసియు నెరవైన యట్లు కలయపు నీమా
 హృదయములు గజస్నానము
 తుడి మఱి నీతోడిపొందు దుష్టచరిత్రా!

భాస.- యుద్ధ. 138

చూ. సంస్కృతన్యాయములు పే. 19

(గజస్నానలు)

గజరుగజరులుపోవు

పొడి పొడి యగు; నలిగి పోవు

కం. జవరాలగు కాపాలిని

కవుఁగిటఁ దనమేను గజరుగజరులువోఁగా
 నవిరళ సుఖమున హృదయం
 బివతాళింపంగ జాఘ్నఁ డిట్లని తలఁచెన్.

ప్రబోధ. 3-46

గట్టెక్కు

నెఱవేఱు. కృతార్థుఁడగు. కృతార్థురా లగు
సమరంబున నరి నేలమట్టి కార్యంబు గట్టెక్కించుకొను
వాఁడను

ధర్మజ 53 పు. 21.

“అమృత్యా ! ఇప్పటికి గట్టెక్కినట్లే”

కవిమాయ. అం 1. పే. 20.

గట్టు చేరినంతఁ బుట్టివానికి బొమ్మ గట్టినట్టు

గట్టుచేరునంత దనుక పడవవాని నీవు నీవని ఘనమున
కొనియాడి గట్టుచేరిన వెనుక వాని నెగతాళి చేసినట్లు.
“ఓడ యెక్కిన దాఁక ఓడనుల్లయ్య, ఓడ దాటినమీఁద
బోడి మల్లయ్య” అను తెనుఁగుసామెతవిధమున

ఆ. తగులుదాఁక మేళ మగపడ్డ తాళముల్

గాఁగఁ జేసినట్టి కాంత వింత

గట్టు చేరినంతఁ బుట్టివానికి బొమ్మ

గట్టు సామ్య మాయె గదలె చెలియ !

రాధి. 3. ఆ.

గడిఁదేఱు

ఆరివేఱు.

సీ. తే. 3. అసమసాయక కేళిలో ననుదినంబు

నంతకంతకు గడిదేటి యామిటారి

కవిజనశం. 3. 125

క. గడిదేటి జారవిద్యకు

వడిఁ గట్టి దురంతకంతు వనజ శరాళిన్

బడ జాలనికతమున నా

వడువున నత్తోగటబోటి వర్తిల దొడఁగెన్

హంస. 2. 25

తే. మీర గడిదేటి భోగము కేరి చేర

జీరి చిన్నారి వగ కేరి వారి దారి

కోరి విటు జేరి రానిచో మారుబారి

సారె వేసారి పొరలు నాహరినారి.

హంస. 5. 106

గడ్డిగఱచు

గడ్డిదిను, నానాకూళ్ళు గుడుచు.

అడ్డమయినచోట గడ్డిగఱచుచు సొమ్ము సంపాదించె.

ధర్మజ 11 పు 1 ప

గతజలసేతుబంధము

నీరుపోయిన పిదప గట్టు వేయుట, గడచిన దానికై వగ
చుట, నిరుపయోగ మని భావము.

చ. గతజలసేతుబంధములు గావె ధనార్జనపుం బ్రసంగముల్.

విప్రనా. 4. 22

తే. కన్న మోహంబు విడువను గాన నేను

వగపుమై నెంత దూరిన వనజనాభ

సెలవు లే దింక గతజలసేతుబంధ
నంబు చేసిన నాదట నవ్వుబాటు.

ఉ. హ 1. 187

వ. ఇంక నమ్మాటలాడుట గతజలసేతుబంధనంబు దానిం
జాలింపుము.

భార. భీష్మ 3-84

గతోదగసేతువు

గతజలసేతుబంధనము

ఆ. చిత్తగింపు మబల చేతప్పి పోయిన
యపుడె పోయె గాక యడిచి పడిన
వెచటనుండి వచ్చు నీ గతోదక సేతు
వులఁ బ్రయోజనంబు గలదె తండ్రి.

భోజ. 5. 64

చ. పతిహతభక్తిచే వెలయు షడ్మదశప్రతిమానశైలిముల్
వ్రతములుసోద లేటికి ధ్రువంబుగఁ బుణ్యము లబ్బు
నెప్పుడు బతిని దిరస్కరించి పరభర్తలఁ జెందిన భామ
పుణ్యముల్ గతజలసేతుబంధములు గావె వదింపఁగ
నెంత నోచినన్.

హంస 1. 128

గతోదగబంధనము

గతోదక సేతువు

సీ. తే. ఇంక నీ వేమి పలికెన నృపవరేణ్య
పనికిరాదు గతోదకబంధనంబు.

హరి. 4. 134

“గతజలసేతుబంధనన్యాయము”

చూ. సంస్కృతన్యాయములు

పే. 19

గణపతిపూజ

ఏపనికేని గణపతిపూజ మొదటి కృత్యముగదా !

ప్రారంభము, అంకురార్పణము అనుట.

తిరుగు గలహమునకు గణపతిపూజ నారంభించు
చుంటివా ?

సాక్షి. 240 పు.

గళ్ళు, బాళ్ళు చిక్కు

పొలిమేరలతో సహా స్వాధీనమవు.

శా. ఆకర్ణింపుము మత్సమాగమనకార్యం బష్టదిక్పాలకీ
లోకంబుల్ విడలించి వచ్చితివి గిళ్ళుం బాళ్ళు చిక్కంగ నా
లోకంబుల్ మనుపోలె నుండ మది నాలోకించి మా కీ
వృథా పోకార్పం బని లేదు నావుడు దృగంభోజంబులకొ
నవుచుకొ.

వరాహ. 3. 67.

గ్రగ్గుల కాండ్రగు

నిస్సారులగు

సీ. తలలు వేడంగ విద్యాధరుల్ పఱచిరి

గ్రగ్గులకాండ్రైరి ఖచరవరులు

చట్టుపై పోకలై చనిరి గంధర్వులు

గరుడులు పంచబంగాళమైరి

కన్నదే గతి గాఁగఁ గిన్నరుల్ సురిగిరి
 పన్నగేంద్రులు పటాపంచలైరి
 పోయిన పోకలై పోయిరి సింహులు
 దిక్కామొగములైరి దిగధిపతులు.

పారి. 5. 37

గ్రచ్చపాద కదలించినట్లు

గ్రచ్చపాద కదలించిన నొక్క-మాటుగ గలగల లాడుచుఁ
 బెద్దధ్వనితోఁ గదలును. కావున నీపదమున కా సామ్య
 మున “గలగలలాడు” అను నర్థము కవులచేఁ గూర్చబడి
 యున్నది.

వ. కుచ్చితుర్రాలైన యచ్చపలలోచనం జూచి పోరు లందఱు
 గచ్చుకొని గ్రచ్చపాద గదలించినవై వడి విచ్చలవిడి
 నోరికి వచ్చినట్లు వెచ్చానికి వచ్చువాడును.

సారం. 3. 217.

గ్రచ్చ కదలినట్లు

గలగలలాడు

క. అచ్చోటి తీర్థవాసులు

వచ్చి తగునె నీకుఁ బుణ్యవాహిని నిటు వా

క్రుచ్చితి వని వడి నందఱు

గ్రచ్చ కదలినట్లు గువ్వకరిగొని తిట్టక.

జైమి. 472.

గాజులపేర్లు రోకలి దాకినట్లు

దంపునపు దువిదచేతి గాజులపేర్లు రోకలికిఁ దాకిన నవి
గల్లున మ్రోగి చూర్ణము చూర్ణ మగునుగదా. అట్లే
మ్రోతలతోఁ పొడిపొడియగునట్లునుట.

సీ. 3. గాజులపేర్లు రోకలి దాకు గతిఁ దోచ

ముంజేత నంగముల్ మోదిమోది.

భాసఁ. యుద్ధ. 675

గాజులం దొడవుగాఁ గల్పించు

గాజులు తొడిగి (పరాక్రమములేని యనదలం జేయు)

మ. కలరా, యింతకు మున్ను యాదవులచేఁ గప్పంబు దెప్పిం
పఁగాఁగల రారాజులు గాజులం దొడవుగాఁ గల్పించి రా
కాకులంగల కంతం బులఁజేసెనా.....

ఉ.హ. 4. 157.

గాడిదపిల్లకోమలము

తొల్దొల్త చాల అందముగ నుండి ముద్దు వచ్చు, పెరిగిన
కొలఁది గాడిదపిల్ల ఏవగింపు పుట్టుటయే గాక వరిసి
వెనుకకాళ్ళతో మూతిపల్లు విటుగం దన్నును.

ఉ. చేడెలు పిన్నకాలమున జిన్నెలు వన్నెలు లేక యెంతయున్
బూడిదబుస్స నాకృతిని బొందియు నంతట నీడు వచ్చుచోఁ
బాడుగఁ జేతు రెంత మతిపారగు చిత్తము నైన, అయ్యయో
గాడిదపిల్లకోమలము గాదె విచారణ జేసి చూచినన్.

శ్రవణ. 3. 76.

గాడిదెగుడ్డు

హుళకి

(ఏమున్నదా అక్కడ, గాడిదగుడ్డు)

...కోటలో నే మున్నదిరా గాడిదగుడ్డు! కోటిలో నుండ
వలయునురా...

సాక్షి. 176 పు.

గాడిదగత్తర

గాడిదలగోల.

...ఇంత మాదిగమంచ మగునప్పుడు శ్లోకము కీర్తనము
గాంగ నెంతగాడిదగత్తర యగునో శ్లోకములోని శబ్ద
మును...

సాక్షి 285. పే. 20

గాదములోని దోసకాయలు వలె

అనుభవయోగ్యములైనను దోసకాయలు మట్టిలో నున్న
పుడు దానిలోనే కలిసి పస దక్క యుండును. వెలికి
దీసిన దాని స్వాదుత్యము మున్నగునవి కన్పట్టును.

చ. అలఘుబలాడ్యుఁ డయ్యును దయాళువు గావున శాంత
చిత్తుఁడై నిలిచిన తండ్రికాలమున నెమ్మది గాదములోని
దోసకాయలు వలె నున్న రాజులు బలారిభయంకర నిన్ను
నట్ల కాఁ దలఁచిరి దాడి పెట్టి భుజదర్పము చూపుము
వేయు నేటికి.

వరా. 3. 24

గార ద్రావిన మీనువలె

జూలరులు గాలములను నోటికిందించు ఒక దినుసు
ఓషధివిశేషముఁ (ద్రావి మత్తిలి తన్నుకొను మీను వలె)

తే. గారఁ ద్రావిన మీనుసంగతి మనోజ
వేదన నతండు పొరల...

వైజ. 2. 140

ద్వి. గార త్రాగిన చేపకైవడిఁ దాను
నారాటమున మన సారంగలేక.

సారం. ద్వి. 1. 879.

గాలిగంగలు

పిశాచరూపములతో నుండు తుద్రద్రాక్షి దేవతలు.

క. ఆతెటిఁ దన్నగరీపతి
జాతర సాటించెఁ బశువిసర మనితరసా
ధ్యాతతవాతానుయని
ర్హితాహతిఁ దూల గాలిగంగల కెల్ల.

పాండు. 3. 73.

గాలిపాట

వచ్చి రాని వినికిడిపాట.

గాలిమాట

కర్ణాకర్ణికగ విన్న బూటకపు మాట, లోకప్రవాదము.

సీ. ...మలయమారుతమైన మెలఁతఁ దెచ్చు నటన్నఁ
గానరాదదియును గాలిమాట....

తపతీ. 2. 79.

గాలిగుడ్డు

పేద, మూఢుడు.

గాసటబీసట

సలక్షణముగాక అస్తవ్యస్తమయినది; కలత నొందినది.

ఉ. భాసుర భారతార్థమలభంగులు నిక్క మెఱుంగనేరమిన్
గాసటబీసట చదివి గాధలు ద్రవ్య తెనుంగువారికిన్
వ్యాసమ నిప్రణీతపరమార్థము తెల్లగఁ జేసిసట్టి య
జ్ఞానకల్పలం దలఁతు నాద్యుల సన్నయ తిక్కనార్యులన్
నృసంహ 1. 9

గింజగిట్ర

గింజలు

ఉ. కొంచము గొంచు రం డతనిఁ గొల్చి భుజించెను గింజ
గిట్రలున్

బసవ. పు 2. 21

సీ. 3. కోలమున్ ముత్యాలు గూర్చునంటయేకాని
కిటి పొలంబున గింజగిట్ర కరుగు.

బహులా. 1. 54

గిడిగిళ్లు

నమస్కారములు.

రగడ. భక్తసారమునఁ బ్రబలు జగత్పతి
కిని సంధించిన గిడిగిళ్లొయని.

హంస 4. 213

గీటునఁబుచ్చు

అనాదరించు, త్రోసివేయు

క. విని విననివానిచందం

బున గీటునఁబుచ్చి బుద్ధి యతులస

ద్వినయమున నిగిపి యపుడా

తనయునకును ఋషులుపలుకు తథ్యం బనుచున్.

జైమి. 8. 39

వ. వీడుసంయమి వనుమాట గీటునం బుచ్చి తనవలసినయట్లు
చేయువాఁ డయ్యె.

భార. సా. 2. ఆ

గీరన గింజలు

బాలక్రీడావిశేషములు

మ. దినముల్ కొన్ని చనంగ సంతఁ గడు నర్థి బొమ్మపెండ్లిడు,
గుజ్జెనగూ, శృచ్చనగండ్లు, పిప్పిళులు, కుచ్చీల్, గీరనగింజ
లోమఁగుంటల్, కనుమూసిగంతనలు, కంబాలాట, లోనైన
ఖేలనముల్ మీఱఁగ బోంట్లతో నలరె బాలారత్న
మెల్లప్పుడన్.

కళా. పూ. 6. 202

గుంటఁ బెట్టి గంట వాయించు

మోసగించు, ఎగవేయు, మఱచిపోవు.

బౌర్ర! వారల నిసర్గాభినయప్రభావ మెట్టిదియో కాని
మార్గగుల నట్టె కాలుగట్టి నిలువఁబెట్టి పయనంబును నడి

గుంటఁ బెట్టి గంటవాయించు నట్టుల గనుకట్టు చేయ
గలరా.

ధర్మజ. 49 పు. 3 పం.

గుంటయోనమాలు

పూర్వము వీధిబడులలో చెక్కలపై అక్షరములు చెక్కె-
చియు; ఇసుక, బూడిద మున్నగువానిలో నక్షరములు
వ్రాసి దిద్దఁబెట్టియు మొదటి మెట్టువారికి వర్ణములు
నేర్పెడివారు. వీనిలో మొదటిరకపు టక్షరములకు “గుంట
ఓనమాలు” అని వాడుకపేరు. దీనినిబట్టి పైపదము —
“మొదటి ఓ న మాః” తొలిమెట్టు అనునర్థమునఁ బ్రయో-
గింపఁబడుచున్నది.

తాను సర్వవిద్యాపారంగతుఁడై యుండియు మనకు గుంట
యోనచూతైన నేర్పినాడా.

సాక్షి. 47 పు.

గుంటచిక్కులు

నానాయాతనలు.

ధనసంపాదనమునందలి గుంట చిక్కులెక్కువగఁ జెలిసిన
వాఁడు.

సందక. 116 పు. సాక్షి. 406 పు.

గుంటచిక్కులుపెట్టు

నానాచిక్కులుపెట్టు

గుంటబెట్టు

నశింపజేయు (రూపు మాపు)

తే. తొంటిచాక చక్కం బెల్ల గుంటబెట్టె.

సందక. 17 పు.

గుండెలో గాలము

హృదయవిదారకము, భయజనకము

తే. అనిమిషుల గుండెలోగాల మఖిలలోక

నేత్రమున నాటి వేధించునెరసు గాలి

కాలిముల్లు కుభృత్పాలి పాలి లిడుగు

రావణుడు డిందె భువనముల్ రక్తి జెందె.

ఉ. రా. 1. 149

గుండెతల్లడము

గుండె అదరు (భయకారణము)

చ. సురలకు గుండెతల్లడము, సూరుల డెందములోని కొట్టు, ఛే
చరతతి కంటిలో నలుసు, సాధ్యుల కొంగున నున్న చిచ్చు,
భూసురులకు నెల్ల నాడు మెడ జుట్టిన పాము, మునీంద్ర
కోటిపై బారిం బడ నున్న యివిడుగు బొల్పు జేసితి
వీవు రాఘవా !

భాసక. యుద్ధ.

గుండెలు క్రుళ్లు

దుఃఖాదులవలన లోలోన కుములు.

తే. అయ్యునిగ గనుగొని గుండె లెల్ల

గుళ్లుచుండంగ వదిలెలు గుండి కుండి.

భోజ. 6 ఆ.

గుండె చెఱువు చేసికొను

పిటికిపడు

ఆగొల్లకుఱ్ఱఁడు కాసంత కనులెఱ్ఱచేసినంతన యింతగా
బెండువడి, గుండె చెఱువు చేసికొనవచ్చునా?

ధర్మజ. 76 పు. 16 పం.

గుండె తాయి చేసికొను

ధైర్యము బూను

వృద్ధులు కఱపినబుద్ధులు పెడచెవి బెట్టినఁ జెట్టయగుగాన
నెట్టకేని గుండె తాయి చేసికొని మిముఁ బొం డనవలసి
వచ్చినది.

ధర్మజ 40 పు. 20 పం.

గుండెపైఁ జేయిడి నిద్రపోవు

ఆద మఱచి నిద్రించు

సీ. హితబహుశ్రుతధర్మరతశూరతాస్వ

పూర్వీతల మద్విజుల దుర్గముల నిలిపి,

పులిజున్న మొదలుగాఁ బురుషాయుషావధి

కం దుండ సవరణ లొప్పందుపఱచి,

చీమంతయైనను సామంతకోటికి.

మితము దప్పకయుండ ఓతు లొసంగి,

యాయాధికవ్యయానధికంబునుం బ్రజా

విరుజంబు గాఁగ బండరువుఁ గూర్చి,

తే. ఓణరిపుధాత్రిఁ జరదృష్టిచేతఁ జూచి

బకగతి హఠాద్ద్రహించి తాఁ బ్రజయు నొవ్వ

కయ పగఱగాత్రములనె చీకాకుపఱచు
స్మృతి డెందానఁ జేయిడి నిద్రవోవు—

ఆము. 4. 261

గుండె గూడుదిగు

గుండెతల్లడమాటు

చ. నదులకు గుండెగూడు దిగె నాగకులంబులు నిద్రవోయె ని
ర్జరులును మిచ్చు దన్నిరి ధరామరకోటియుఁ దృప్తిఁబొందె

కా8. 2. 61

గుండియ గూడు వట్టు

గుండె తల్లడపడు

ఉ. మోవి యొసంగ, దాడు. దొక ముచ్చట గుబ్బపయంట
మీఁదఁ జే వైవగనీదు కాదు కడ వక్కయు నాకిడి
కొమ్మటులకై యేవగ నుండినాఁడొ హృదయేశుఁడు
గుండియ గూడువట్టి తా దేవుఁడుగానఁ గొంత కడతేతె
మనోభవుఁడొక కన్యఁడే.

బహులా. 4. 60. పే

ఉ. పట్టంగనీదు చన్నుంగవ, పాణితలం బిడనీదు కొప్పుపై
ముట్టంగ నీదు మేను పలుమోషంగ నీ దధరోష్ఠ మాకు
లం జుట్టదు చూడ దాడ దొక సుద్దియు గుండియ గూడు
పట్టి నా డెట్టు భరించినాఁడొ హృదయేశ్వరుఁ డవ్వల
రాహఞాహళిక్.

పాంచా 3. ఆ

గుండె గూడఁబెట్టు

నిబ్బరించు

ఆ. నీవు కల్గియున్న నిఖిలసంపదలను
బడయవచ్చు నేటి బారి తప్పె
నదియ చాలు వాని యలుకకు నేనైన
గుండె గూడఁబెట్టియుండ వెఱుతు.

విష్ణు 1. 157

గుండ్లు తేలి బెండ్లు మునిగినట్లు.

నీట యినుపగుండ్లు తేలి బెండ్లు మునిగినదీతి “తాఱుమా
అయి అనిభావము”

వ. పొడివిన యగ్గురుచావున భవదీయసైనికులు గొంద తా
కృష్ణులం జేరి పరాక్ర ‘మించుట గుండ్లు దేలి బెండ్లు ము
నిగిన ట్లయ్యె.

భార. ద్రో 3. 67.

“మజ్జిం త్యలాబూని శిలాః ప్లవస్తే
ముహ్వంతి నావ్రాంభసి శశ్వదేవ” అన్నట్లు.
చూ. సంస్కృతన్యాయములు.

262. పేజి.

గుక్కమిక్కను

గుక్కిరి మిక్కిరి లాడు.

వ. అంత నొక్క బక్కనక్క గుక్కమిక్కనుచు డొక్కం
బిక్కటిల్లిన యుదానలంబున దందహ్యమానంబై డస్సి.
హంస. 1. 188.

గుక్కుమిక్కనక

గుక్కిరిమిక్కిలాడక, మాట లేక.

క. పడిన భరతాదియోధుల

తొడవ్రలు గొని లవుఁడు ముదముతోఁ గనె నొకచోఁ

గడు నొచ్చి గుక్కుమిక్కన

కడఁగిన భల్లూకనాథు ననిలతనూజున్.

జైమి. 6. 231.

— —
గుజగుజపేకులు

ఒకరకపు బాలక్రీడలు.

— —
గుజగుజలువోవు

త్రొక్కులాడుకొను. చూ. సవిసవ్వుడు.

క. గుజగుజలు పైపువారును

గజబిజయగువారు...

భాగ. 8 సర్గం.

గుజ్జనగూడు

చిన్న చిన్న పాత్రలతో నన్నము మున్నగునవి వండి బాలిక
లాడుకొనుచుండురు. అట్లు వండఁబడినవానికి గుజ్జనగూఢ్మ
అని పేరు.

సీ. గుజ్జనగూడులు కొమరొప్పు వండించి

చెలులకుఁ బెట్టించుఁ జెలుపు మెలయ.

భాగ. సర్గం. 10. (రుక్మిణీకథా)

మ. దినముల్ కొన్ని చనంగ నంతఁ గడు నర్థిం బొమ్మ పెండ్లిండ్లు
గుజ్జెనగూ, శృచ్చనగండ్లు, పిప్పిళులు, కుచ్చీల్, గీరన
గింజ, లోమనగుంటల్, కనుమూసిగంతనలు, కంబాలాట,
లోవైన ఖేలనముల్ మీఱఁగ బొంట్లతో నలరె బాలా
రత్న మెల్లప్పుడు.

కళాపూ. 6. 202.

గుటకలుమ్రొంగు

భక్త్యాపేక్షఁ దిన నాశించి అందు నంతలో నోట రసమూరి
మ్రొంగు.

చ. ఇటులను నన్ను జూచి ధరణీశ్వర! కౌతుక మొప్పు
దోయలిం; దటుకున మూర్ధభాగమునఁ దాలించి మేలి
భయమ్ము భక్తియుం; బుటుతయుఁ దోఁప మ్రొక్కి- నిజ
వాస్తవమున్ స్తవ మాదిగా ననెన్; గుటకలు మ్రొంగు
చు ద్రిదశికోటిగతు డిటు తాటకాంతకా!

రామకథా. ఉ. కాం. ఉ. భా. 6. 219.

గుట్టుమట్టు

రహస్యము (లోతుపాతు).

మీబండాలము కొండల కెగఁబ్రాకుచున్నను మీలోని
గుట్టుమట్టు నే గట్టిగా గనిపెట్టినాడను.

ధర్మజ. 63. పు. 11 పం.

గుడి నుండి గుడితాళ్ళు దీయు

సీ. తే. ఎవ్వఁ డారెడ్డి యింటికి నెగ్గు చాల

జేయు గుడి నుండి గుడితాళ్ళు దీయుకరణిఁ

గడటనటనానటుఁడు త్రాఁటఁ గట్టుబోయ
కాయజా మేయసాయకాఘాతభీతి.

పాండు. 3. 68.

గుడి మ్రింగువారికి నంది పిండివడియము

గుడిని మ్రింగినవానికి నందివిగ్రహము శక్యముగాకుండునా?
చిన్న వడియ మవుచు. గుడిమ్రింగువారికి గుడిలోనిలింగం
అల్పప్రాయమన్నట్లు.

సీ. తే. అంతలేసి మహాత్ములు నింతసేయు

మారు నిను సంహించుట మాత్ర మెంత

యెందు గుడిమ్రింగువారికి నంది పిండి

వడియ నును ప లెఱుంగవే పుడమిలోన.

విక్ర. 2. 238

గుడియుఁ బాడును జిక్కు

గుడి, పాడు మిగులునట్లు సర్వము శూన్యమవు.

సీ. 2. అంగశ్చయందు మిట్టాడ మానిసి లేక

గుడియుఁ బాడును జిక్కు జెడియె...

కాశీ. 5. 267

గుడినుండి గుడిత్రాళ్ళు గోయు

గుడిలో నుండి గుడి కాధారము లవు త్రాళ్ళు కోసి
కూల్చు. కుడిచినయింటికి యెసరుపెట్టుట.

అట్లు త్రాళ్ళు కోయఁబడి యాగుడి వానినెత్తిపెననే
కూలును. తా నున్న కొమ్మ గొడ్డండ నఱికినట్లు అవి
వేకమునఁ దమకఁదామే వ్యాఘాతము దెచ్చికొనుట.

క. కుడిచిన యిరిటికి రెం డె

ప్పుడు దలఁతు రనంగవలదు భూతల మెఱుఁగున్

గుడినుండియె గుడిత్రా ట్టె

కుండుగాఁ గోయుట సగోత్రగుణములు సుమ్మి.

పాంచా. 4 ఆ.

గుడి గుండము ననక

గుడి యనియు, గుండ మనియు విచారించక. ప్రాణమున
కైనఁ దెగించి యల్లడ ననుట.

క. గుడిగుండ మనక పల్లము

పడుసర నాకరయు

పంచవే. 1. 25 పు.

గుడినెవాటు

కులట

గుడికి ముద్ర వేసికొను

దేహము నమ్మకొనక స్వవశమున నుంచుకొను.

ఆ. గుడికి ముద్ర వేసికొని కులమున వన్నె

వాసిఁ గాంచి మాట వాసిఁ బెటింగి

సానిమగఁవలందు జాణవై మగనాలి

పాటు కోర్చి తెల్లు పద్మనయన !

ప్రబంధ రాజ. 654.

గుడుగుడు గుంచములాడు

ఒకరకపు బాలక్రీడ. ఇసుకలో నక్కడనే తిరుగుచుండుట.

ఒక భార్య నంటగట్టుకొని లొడితెడుసంసారములో గుడ

గుడగుంచము లాడుట కిష్టపడక బ్రహ్మచారియై లోకము
మీఁద విఱచుకొని పడి తెగిపడ నుపకారము చేయు
చున్నాఁడు.

సాక్షి. 109 పే.

గుడి గ్రుచ్చి చెప్ప

చాలసంగతులుఁ పోవుచేసి చెప్ప.

ద్వి. ముదిలంజవిధమున మున్నిట్టికథలు

గుడి గ్రుచ్చు కొని చెప్పి కొని పోవవలదు.

ప్రభువిం. 7-60 పు

గుడిగుంపులు చేయు

మాటుమూలల వన్నియు నొకచోఁ గుడిగూర్చు

క. అది గనుక దేవవేశ్యల

సదసంబుల నున్న మానిసంతతి తలఁపులో

గుడిగుంపులు జేసి మదిం

పదే... ..

నిరం.

గుమ్మడికాయలో నావగింజంత

ఏకొద్దియు ననుట. ఆవగింజలో అరవదవవంతు అన్నట్లు

ఆ. ఇల్లు జొరకమున్నె యెఱుక రాయిడి యన్న

పగిది తోచె మీరు పలుకు తెల్ల

కొలఁది మీఱఁ బెద్ద గుమ్మడికాయలో

నావగింజముంత యైన గలదె.

సానం. 2 ఆ 26 పు

మ. పరిశీలించితి మంత్రతంత్రములు చెప్పన్ వింటి సాం
బ్యాదియో గరహస్యములు వేదశాస్త్రములు వక్కా-
ణించితిన్ శంక వోదరయన్ గుమ్మడికాయలోన నవగిం
జంతైన.....

కాళ. మా. శ. 77

సీ. ఇపు డేమి గంటి నా కెక్కడి సిద్ధసం
కల్పత గుమ్మడుకాయలోన
నావగింజయుఁ బోదు హంసి నా చింతాభ
రంబులో లేశమాత్రము నుడుగుట
గలదె.....

ప్రభా. 4-52

గురు డేకాదశమందున్నాడు

స్థితి చాల ఉచ్చదశలో నున్నదనుట
అబ్బో! యురకుల కిప్పుడు గురుఁ డేకాదశమం దున్నాడు.
ఎక్కడఁ జూచిన మామిడాకుతోరణములు; మంగళ్ళ
వీరణములు.

సాక్షి. 245 పు.

గురువునకు బొమ్మ వేయుట

గురువుకు పంగనామములు పెట్టు.

చ. కర మనురక్తిఁ గొమ్మ కరకంజమునం దిడి మీకుఁ
బాలుఁ జక్కెరలును బెట్టి పెంచి పలికింపుచు మాటలు
నేర్పినందుకా విరసపుఁ గూతలన్ మిగులవేదన గొవ్వెడ

ఓంతికియ్యెడక గురువుకు బొమ్మ పెట్టితిరి క్రూరవిచారమ
కీరవారమా

కవిరా. 3. ఆ

తే. అప్పుడే వాని బావ బా వనుచు మేర
మీటి నడువంగ గని మందె మేల మంచు
నోర్చుకొని నోర్చుకొనియుంటి గాక యాయుత్పలాక్షి
గురువుకు బొమ్మ పెట్టుట యరయనైతి.

కువల. 5. 45

గురువుతో గుటగుటలు

గురువుగారితోనే పాండిత్యప్రకర్ష ? గురువుగారితోనే
గర్వపు పలుకులా ?

వ. కుటిలాత్మా అటమటమ్మున విద్య గొనుటయుం
గాక గుటగుటలు గురువుతోనా యని కటకటంబడి...

మను. 5. 19

క. కటకట గురువులతోనే

గుటగుటలా నేను గోరు కోరిక వితగా

నటునిటు ప్రౌద్ధలు పుచ్చుచు

నటమట బెరగాయ సుద్దులాడెద వేరా !

తారా 3. 78

సీ. గుట్టెఱుంగు ది దేల గురులతో గుటగుటల్

బిగియక చనగదే బిసరుహా క్షి

చంద్రాం. 6. 135

తే. శిష్యుడై యింట జనువున జేరె రత్న

హరి పేడ పాట సురభి ని మ్మనుచు గోరె

సంతకంతకు మత్సరం బతిశయిలై
గురుశ్రుతో గ్రుద్దలాట చేకూతె నిపును.

త్రిశంకు. అం. 2. పే. 17

గుల్లపలుచు

నాశముచేయు, ఏడియు లేకుండ చేయు, అవమానపఱచు.

ద్వి. బోయబాంకులు బాంకి పోయెదో లేక
మాయప్పు నేటితో మాన్ని పుచ్చెదమై
నిను నేడు ముఖమున నెత్తురుఁ బ్రామి
కొని గుల్లపలుచక కొలికికి రావు.

హరిశ్చ. 2 భా. 165

గువ్వకుత్తుక

హీనస్వరము.

ద్వి. నెవ్వగఁ గుందుచు నీరస్నానములఁ
గ్రొవ్వి బల్తురై గువ్వకుత్తుక పడక.

హరి. ద్వి. 2 భా

గువ్వకరిగొను

చుట్టుకొను. (గలగల మను)

క. అచ్చోటి తీర్థవాసులు
వచ్చి తగునె నీకుఁ బుణ్యవాహిని నిటు వా
క్రుచ్చితి వని వడి నందఱు
గచ్చ కదలిన్లు గువ్వకరిగొని తిట్టె.

జై. 4. 72

గురుగుసలువోవు.

లోలో రహస్యముగ నొరులదోషములు మున్నగువానిం
గూర్చి మాడలాడుకొను.

వీ. తే. కూర్పు నెచ్చెలు లొకయెడఁ గూడిమాడి
తొడరువేడుక నొకరెడుగఁజెలిసేపు
గడుప నొల్లదొ హల్లకగంఘ; లిందు
గుసగుసల్వోవ నేదెస దొసఁగు పొసఁగు ?

వ్యాఖ్య. చాటు.

గుక్కు మిక్కనక

కిమ్మనక, కుక్కరి బిక్కిరి లాడక (కదలక, మెదలక)

చ. బలిమి దదీయు లప్పుడు సభామునిముఖ్యుల రెట్టబట్టి యా
తలఁ బడవైచుచుక దమకుఁ దామె యవారణఁ దత్తదాస
సంబులు గొని కూరుచుండిరి తపోధనులు సురలు
వెడంగుపాటొలయఁగ గ్రుక్కుమిక్కుమనకుండి రొదం
గుచు నక్కడక్కడక.

ప్రభా 1. 82

తే. ఏటువడి గ్రుక్కుమిక్కన కిట్టు లొంటి
నేసి తా గాసి నొందుట కేమి కతమొ ?
యగు నగును మేలు మేలు గయాళికలికి
కలికితను గంటి తెరగంటి కలువగంటి.

శకుం (కృష్ణ) 3. 20

గుక్కిఁకులు మ్రింగు

లోలోపల నాసపడుచు (గుటకలు మ్రింగు)

తే. ఎనయ నేవేళ నెందైన నేపు రేగి
పురిని గల జారు లత్సంతమోహం లగుచు,
గ్రుక్కిళ్లు మ్రుంగికొనుచు నొక్కొక్క రొకరె
తిరుగుచుందురు దానింటి తెఱపు బట్టి.

హంస. 4. 35

గ్రుడ్డులోపలి చిన్నకూన
ప్రపంచపు మొగ మెఱుంగని పసికూన
ద్వి. అటువలె బసిబాలుడని పలఁమాటు
తలపబమాటలఁ దప్ప నాడెదవు
వెఱవక నోటిలో వ్రేలు పెట్టినను
గఱవనేఱఁడుగదే కాంత ! నీసుతుఁడ
అడ్డపట్టులపాప యవునఁటే లేక
గ్రుడ్డులోపలి చిన్ని కూనయో యమ్మ

సారం. 2. 305

గ్రుడ్డుతినుటయెగాక గూడెక్కి కూసెదవు
గూటిలో పెట్టిన పక్షిగ్రుడ్లను బట్టి పొట్టన బెట్టుకొంటాయ
కాకఁ జాల గూడెక్కి కూసినదట.
తీరిని ఒక అప్రియ మొనర్చుటయగూక, మఱొక దానిఁ
గూడఁ దలపడుట.

వ. ఏమేమీ గ్రుడ్లు దింటయుంగాక గూడెక్కి కూసెద ఏ
వేశ్యయు దాసియు నీకన్నుల కెంత ప్రియమైన నయిరిగాక
నాకు సవతుగా నిట్లు పలుక నెట్లు నోరాడె ?

గ్రొచ్చికోరాడు

గ్రొచ్చు = తప్పు సాధనములతో నేలఁ ద్రవ్వ.

కోరాడు = నేలఁ బొడిచి (ఏనుగులు మున్నగునవి) దుమ్ము
(కొమ్ములు, తొండములు మున్నగువానితో) పైకెత్తి
చల్లు.

గ్రొచ్చికోరాడు అనిన = గుద్దలిమున్నగు సాధనములతో
ద్రవ్వ, ఆత్రవ్వినమట్టి వెలుపలఁ జేర్చు అని అర్థము.

తే. వారుసీయేడుదీప్తులవరుసవెదకి
మఖతురంగము లేకున్న మగిడిరాక
ప్రాభవంబునదోర్దండబలము మెఱసి
గ్రొచ్చికోరాడిత్రవ్విరికుతల మెల్ల.

భాగ. 9. 205.

గెంటు, గొంటు

కొంకు, టొంకు,

గెంటు గొంటులేక •

. చెక్కు-చెదరక .

సీ. లే. భవనఘటనకు మొదునికంబమునుబోలె
భవనములకెల్ల నీవాదిభూతుఁ డగుట
నిట్టనిలుచునిగి-చేఁగాదె నెట్టుకొనియె
గెంటు గుంటును లేక లక్ష్మీకళత్ర !

పాండు. 2. 55.

గేదఁగితేనె నాకించు

మొగిలిపూవుతేనె నాకించు .

తీపిచేయ, ఏదేని రుచి చూపు.
నిమాటలు చెప్పి లో గొను.

శ్రల్లికి తిక్క చనుదెంచినపుడెల్ల
గేదంగి తేనె నాకించవలయు
చింతా. 5. 47. పు.

కోరికలు

సాగని, అంతులేని తగని కోరికలు.
చాలకుండిన నగుఁ జెట్టబాలుఁ డితఁడు
కోసరి గొం తెమకోరికల్ కోరినేని
యిడక స్తోబోల దిడఁబోల దీరు దివియ
బేను రాకున్నె తెర్రికుల్ పెళుచు లండ్లు.
పాండు. 4. 166.

తరాయడు

చిగాఁడు, సన్యాసి
చింతా. 2. 13. పు.

తరాయఁడు, దొంగలమిండఁడు
ఁ జూచుటకు సన్యాసి; దొంగలముఠాకు నాయకుఁడు.

ర్మి నదురుగుండె పిక్క-బెదురు లేక
మిండవచ్చుఁ బేదయులుకు దక్కి-
మణి గోచిపాతరాయఁడు దొంగల
మండఁ డనెడు మాట మేలు దెలిసి.

కుచే. 3. 47

సంతకంతుకు మత్సరం బతిశయిల్లె
గురువుగో గ్రుద్దలాట చేకూతె నిపుడు.

త్రిశంకు. అం. 2. పే. 17

గుల్లపఱుచు

నాశముచేయు, ఏదియు లేకుండ చేయు, అవమానపఱుచు.

ద్వి. బోయబొంకులు బొంకి పోయెదో లేక
మాయప్పు నేటితో మాన్చి పుచ్చెదమె
నిను నేడు ముఖమున నెత్తురుఁ బ్రామి
కొని గుల్లపఱుపక కొలికికి రావు.

హరిశ్చ. 2 భా. 165

గువ్వకుత్తుక

హీనస్వరము.

ద్వి. నెవ్వగఁ గుందుచు నీరస్నానములఁ
గ్రొవ్వి బల్తురె గువ్వకుత్తుక పడక.

హరి. ద్వి. 2 భా

గువ్వకరిగొను

చుట్టుకొను. (గలగల మను)

క. అచ్చోటి తీర్థవాసులు
వచ్చి తగునె నీకుఁ బుణ్యవాహిని నిటు వా
క్రుచ్చితి వని వడి నందఱు
గచ్చ కడలిన్లు గువ్వకరిగొని తిట్టె.

జై. 4. 72

గోడబారు

ప్రహరి (సరిహద్దులోనిది)

సీ. ముష్కరత్వము వాని ముంగొంగుబంగారు
కూహకత్వము వాని గోడబారు.

రామలిం. 12.

గోడపెట్టు, చెంపపెట్టు

ప్రహరి. (సరిహద్దులోనిది.)

అయినగులు పోట్లాడికొని, అలు మగనిచెంపపైఁ గొట్టె
నట. ఆవ్రేటుధాటి కతఁ డదరిపోయి గోడపైఁ బడ
రెండవ చెంపన బలముగ గోడదెబ్బ తగిలెనట. అంత
నాతఁడు దాడ తడవికొనుచు గోడపెట్టు, చెంపపెట్టు
నాదే ? అనె నట.

అట, ఇటు, పోటు అని భావము.

ఆ. తలఁప నెదురుదమ్ము దెలియనివారికి

జేరి గోడపెట్టు చెంపపెట్టు.

హరిశ్చం (వీర) కి. ఆ. 76 పే.

గోడచేర్పు

జడుడ

ద్వి. సుకవాసి పనిపంద చూపుగుట్టుంబు

మామిడిక్రింది సోమరి మేదకుండు

భూమితుంటరి యెనుబోతుపై వాన

మొండరి చల్లచప్పుడు గోడచేర్పు.

హరిశ్చ. 2 భా.

గోడుపోసికొను

ఉసురుపోసికొను

వ. పాపజాతికానా ! కన్నులు దెరువని పాపనిపై
నీలాపనిందలు గడియించి యానిసువు గోడు పోసికొంటి
వందుల నీ కేమి గలిగెనే ?

సారం. 3. 217

సీ. గీ. లంజతల్లు లనంగ లక్షింపగా నిట్టి
కట్టిడులకు నలువ కరుణలేక
బ్రాతి మాలినట్టి బ్రతుకులు నిడుపుగాఁ
జేసి విటులగోడు పోసికొనియె.

కవిక. 4. 110

వ. ఈకూరుని చేతులు వెండికొండక్రిందఁ జిక్కిననాఁ
డట్టె యడంగద్రొక్కి నుగ్గునూచంబు సేయక మరల
వరంబులిచ్చి హరుండు దమ గోడుఁబోసికొనె ననువారును.

ఉ. రా. 4. 94

గోడుకూడుచు

అవస్థపడు

తే. ఎడ్లు పోట్లాడి కొమ్ముల నెత్తి వేయ
కేదె లొకదిక్కు సెలంగంగ గ్రేపుదల్లు
లాస్థ దన్నంగ నమ్మహావస్థచేత
గోడ్డిగై పుట్టియును గోడు కుడువవలసె.

హంస. 5. 42

తే. కోపమా లేదు నీరార్పు గొడవ యెఱుంగ
గడ్డి వేయఁడు కవణంబు కానివావి
జంబుకాధీశ చూడు మీ చాయ నేను
గుఱ్ఱమై పుట్టి యీగోడు గుడువవలసె.

శుక. 3. ఆ. 153 పే.

క. 2. కుందుచు మొఱబెట్టికొనుచు గోడు గుడుచుచున్
బసవ. పు. 6. 198

గోదావరిఁ గలుపు

వెచ్చపెట్టు

సీ. విప్రధర్మం బెల్ల వీటబుచ్చి విరాళి
పోకలఁ బో నేర్చితే కుమార
కులము గోదావరిఁ గలిపి వేశ్యాసంగ
మాసచేఁ గావించితే సుపుత్ర)

నిరంకు. 2. 83

గోదావరిపాలు జేయు

గోదావరిఁ గలుపు

కవిమాయ నాటకం

గోపనపరుఁడు

అంతరంగిక కార్యనిర్వాహకుఁడు.

వ.....సహదేవుం జూచి నీవు మదీయ గోపనపరుండవై
సర్వావస్థలయందును మత్సమీపంబున నిల్చునది.

భార. శాంతి. 1. 378

గోముఖవ్యాఘ్రము

ఆవుముఖముగల పులిని చూచి ఆవను భ్రాన్తిచే నితర
మృగములు సమీపమునకు రాఁగా నది వానినిబట్టి
మ్రుంగి వేయుచుండును.

చూ. సంస్కృత న్యాయములు 22 పేజి.
పయోముఖ విషకుంభమువలె.

కుత్తుక విసము; నాలుక విసము మాదిరి.

వ.....నేయి పూసినకత్తి యగుటం దెలియక గోముఖ
వ్యాఘ్రం బగుట వివరింపనేరక.

పంచ. పేం. 1 ఆ. 24 పు.

కథా. 6. 267

ఆ. కొఱవి చేతఁ బట్టుకొని చంద్రఁ డదె వచ్చె
గ్రీష్మసమయభానురీతి మెఱయఁ
దనకు నేల యమృతదామాఖ్య గోముఖ
వ్యాఘ్ర మనఁగ నిట్టివాఁడె నుమ్ము.

కథా. 6. 268

సీ. గోముఖవ్యాఘ్రమై గుదిగొను మాయత
వదినగారికి మాటు వలుకరాదు;

రాధి. 4 ఆ.

శశి (ఉప్ప) 3. 44 పు.

గోరంత

నలుసంత.

క. ఔరా యని జను లెన్నఁగఁ

గూరిమిత్రోఁ దండ్రమాట గురువాకృతముగా

గోరంతయు జవ దాటక

యారాజకుమారచంద్రుఁ డలరంగ నంతఁ.

సారం. 1. 57

గోరంతలు కొండంతలు చేయు

కాసంతదానిని బ్రహ్మాండమంత చేయు. అల్పపు దానిని
అతిశయముగ నుడుపు.

ఉ. ఎంతకుఁ దెచ్చెనే సరసిజేక్షణ చెద్దుము విందుమీఁద జ
న్మాంతరవర్తనంబు హృదయంబున కిత్తటి నెచ్చరించి గో
రంతలు కొండలంత లగునట్లుగఁ జేసితి మంచుఁ జేటికా
వాంతసతాశవృంతమృదు వాతహిమాంబుకణాళిఁ జేర్చినఁ.

ఆము. 5. 77

గోరుచుట్టుపై రోకటిపోటు.

గోరుచుట్టుపై రోకటిపోటు పడినట్లు.

ఒక ఆపదపై భరింపరాని మహాపద యింకొకఁడు పడుట.

ఉన్నది ఉండఁగా ఉపాకర్మ యింకొకటి అనునట్లు.

“అయ మపరో గండస్యోపరి స్ఫోటః” వలె

చూ. సంస్కృతన్యాయములు— 263. పే.

ఉ. కాఁక నెదిగ్ని సంగరముఖంబున హెచ్చిన రాజవంశముఁ
గూఁకటి వ్రేళ్ళతోఁ బెఱికి గోత్రవధంబును జేసినట్టి యా
వ్రేకపుఁగీడు గాక ప్రజ వేచఁ దలంచిన గోరుచుట్టుపై
రోకటిపోటు చందముగ రోసి జన్మ ననుఁ జూచి తిట్టరే.

జైమి. 1. 64

ఆ. సుజనవినుత గోరుచుట్టుపై రోకటి
 పోటు దాకినట్లు పో తలంప
 మొదల శోకజలధి మునుగంగ నందుపై
 నీవు పల్కినట్టి నిష్రోక్తి.

హరి. 5. 89

క. అటవిక బతి బాసి కడు లం
 పటములు పడు నన్న పాము పట్టె నయో య
 క్కట గోరుచుట్టుపై రోక
 కటిపోటనుమాట నిజము గానగ నయ్యెన్.

నలచ. 6. 19

గోవావులకోడెలు

పోట్లావుల కోడెదూడలు.

(గోవావు=గోవ+ఆవు. సాధువుకాని యావు)

కోడెదూడలను నియమించుటే కొంచెము దుష్కరము.
 అందు పొడుచువానిని నియమించుట మఱింత కష్టము.
 అట్లే—ఆడచివైవ నలవి కానివని భావము.

మ. తలపోతల్ దలలెత్తె దాల్మి సడలెం దాపంబు దీపించె జే
 తలు డిందె, ధృతి వీడుకోలుగొనియె దైవాతె గన్నీరు
 కోరుకులు గోవావులకోడెలై నిగిడె, సిగ్గుల్ దూరమై
 పోయె నగ్గలమయ్యెం దమకంబు పద్మముఖకి గందర్పుచే
 నెంతయున్.

విక్ర. 4. 154

గోవిందలు

నమస్కారములు.

౪౫౬. సత్యలోకమున సతముగ నెనసిన

విష్ణువునకు గోవిందలు సలుపుచు.

హంస. 4. 213

గోళ్ళురాచు

ఒరసికొని కదియు

ఉ. ఆయెలప్రాయము భవదుదంచితకీర్తియు గోళ్ళురాచఁగాఁ
గాయజుఁ డాకెపై నలిగి కత్తులు నూఱుచు నుండు నెంతటన్
నీయవలోకనం బొదవ నేలకుఁ గోలకుఁ దెచ్చుచున్నవాఁ
డాయెలనాగబోంట్లు తెలియన్ వినిపింతురు నాకు
నెంతయున్.

కళా. 7. 35

గౌతమునిగోవు

తాకినంతనే క్రిందఁ బడి చచ్చి బ్రహ్మహత్యాదోష
మాపాదింపఁ జేయునది.

తే. ఒండాకడ వైన నిపుడు నీ పిండియిడమె
బ్రాహ్మణుండవౌట మాచేత బ్రదుకుఁ గంటి
తడవఁ బని లేదు నిన్నా గౌతముని గోవ
నుచు వాదించి విడిచిన నాగ్రహించి.

మను. 4.90

ఘంటాపథము

చాల వెడలుపు గల రాజమార్గము

సీ. తే. 2 వేదశాస్త్రపురాణాది విద్య లెల్ల
దరుణి నీయాన ఘంటాపథంబు మాకు.

నైష. 2.49

సీ. గీ. నడచె దుండీరదేశంబు నడిమిచాయ
గగనఘంటాపథంబునఁ గమలహితుఁడు
పాండ్యభూపాల శుద్ధాంతభవనహేమ
దీర్ఘకలయందుఁ దననీడ తేజరిల్ల.

కాశీ. 1.128

ఘంటాపథముగఁ జెప్పఁగలదు

కొంకు టొంకులేక చెప్పఁగలదు.

తే. నిదుర మబ్బుననున్న నెన్నెఱిని నెఱుగు
బోరయఁబోక ఘంటాపథమ్ముగ నిగమములు

వ్యాఖ్యా. చాటు.

ఘటాఘటీలు

చూ. హేమా హేమీలు.

తే. నిగమము లోలి నుడువఁజాలుఘటాఘటీలయందు
నందెవేసినచేయి రామాఖ్య డసదె

వ్యాఖ్యా. చాటు.

ఘటాక్షరన్యాయము

ఘటాక్షరమున నొక జాతి పురుషు కష్టలరు దొలువఁ
దొలువ నొకపు డది యక్షరముల యాకారముగ నేర్ప
డును. అది యప్రయత్నముగ నేర్పడినదేకాని పురుగు
యొక్క ప్రయత్నముచే గాదన్నట.

అప్రయత్నముగ మేలితనము లభించుట.

కం. ప్రతిపద్యముఁ జోద్యముగాఁ
గృతిఁ జెప్పిన నొప్పుగాక కృతి నొక పద్య
బతిమూఢుఁడైనఁ జిత్రతఁ
బ్రతిపాదింపఁడె ఘనాక్షరన్యాయమునకా.

విక్ర. 1.17

చూ. సంస్కృతన్యాయములు పే. 23

ఘోటకబ్రహ్మచర్యము

ఆ. కదిసిచూడ ఘోటకబ్రహ్మచర్యంబు
పింగళాజపంబు పిల్లకీల
మజగరోపవాస మల బకభ్యాసంబు
నక్కవినయ మిట్టి నయము తెల్ల.

వైజ. 2.19

చూ. సంస్కృతన్యాయములు పే. 23-24

ప్రథమభాగము సమాప్తము.